Instructions:

This supplement lists every haftarah of the triennial cycle. It includes the full text and translation of every haftarah used in the triennial haftarah cycle that does not appear in Etz Hayim plus the appropriate abridgment of those traditional haftarot that do appear there.

It may be printed, punched and loose-leaf bound in the amounts needed, or a single copy might be printed and run off and bound commercially in the numbers needed by individual congregations.

A Triennial Haftarah Cycle

the traditional haftarot abridged for the triennial reading, with new selections -- A Supplement to Etz Hayyim

A Triennial Haftarah Cycle -- the traditional haftarot abridged for the triennial reading, with new selections -- A Supplement to Etz Hayyim

T -- Traditional, TA -- Traditional Ashkenaz, TS -- Traditional Sfard, Ta -- Traditional abridged, TAa -- Traditional Ashkenaz abridged, TSa -- Traditional Sfard abridged

<u>Page</u>	<u>Parashah</u>	<u>EH</u>	<u>Citation</u>	
	B'reshit			
6	1 [Gen. 1:1-2:3]	36	Isaiah 42:5-21	TS
6	2 [2:4-4:26]		Isaiah 40:25-31	
6	3 [5:1-6:8]		II Kings 2:1-13	
	Noach			
7	1 [6:9-8:14]	67	Isaiah 54:11-55:5	TAa
7	2 [8:15-10:32]	65	Isaiah 54:1-10	TS / TAa
8	3 [11:1-11:32]		Zephaniah 3:9-20	
	Lekh L'kha			
9	1 [12:1-13:18]		Judges 6:24-32	
9	2 [14:1-15:21]		Joshua 10:1-14	
11	3 [16:1-17:27]	97	Isaiah 41:8-16	Ta
11	Vayera	124	II Vince 4.0 17	TA - /TC-
11 11	1 [18:1-18:33]	124	II Kings 4:8-17	TAa / TSa
12	2 [19:1-20:18] 3 [21:1-22:24]	125	II Kings 6:8-23 II Kings 4:18-36	TAa
12	Chayei Sarah	123	11 Kings 4.10-30	1Aa
12	1 [23:1-24:9]		Isaiah 51:1-11	
13	2 [24:10-24:52]		I Samuel 14:1-12	
14	3 [24:53-25:18]	143	I Kings 1:11-31	Ta
	Toldot		6	
14	1 [25:19-26:22]	163	Malakhi 1:1-14	Ta
14	2 [26:23-27:27]		II Samuel 19:32-40	
15	3 [27:28-28:9]		Judges 3:15-27, 30	
	Vayetze			
16	1 [28:10-30:13] 190	6 + 189	Hosea 12:3-14	TSa + TAa
16	2 [30:14-31:16]		Zekhariah 1:7-17	
17	3 [31:17-32:3]		I Samuel 19:11-18	
10	Vayishlach	222	0 1 1 1 10 10 41	m
18	1 [32:4-33:20]	223	Ovadiah 1:10-18, 21	Та
18	2 [33:1-35:15]		Jeremiah 30:10-22	
19	3 [35:16-36:43] Vayeshev		Amos 1:1, 11-2:3	
20	1 [37:1-37:36]	247	Amos 2:6-3:2, 7-8	Ta
20	2 [38:1-38:30]	271	I Samuel 24:2-15	14
21	3 [39:1-40:23]		Judges 7:9-20	
	Miketz		Jungos 715 20	
22	1 [41:1-41:52]		I Kings 3:5-15	
23	2 [41:53-43:15]	272	I Kings 3:16-4:1	Ta
23	3 [43:16-44:17]		I Kings 10:1-9	
	Vayigash			
23	1 [44:18-45:27]	291	Ezekiel 37:15-28	T
24	2 [45:28-46:27]		Zekhariah 10:3-12	
24	3 [46:28-47:27]		Isaiah 41:1-10	
25	Vay'chi			
25	1 [47:28-48:22]	212	Amos 5:4-15	m.
26	2 [49:1-49:26]	313	I Kings 2:1-12	T
26	3 [49:27-50:26]		II Samuel 1:12, 17-27	

<u>Page</u>	<u>Parashah</u>	<u>EH</u>	<u>Citation</u>	
	Sh'mot			
27	1 [Ex. 1:1-2:25]	343	Isaiah 27:6-13; 29:22-23	TAa
27	2 [3:1-4:17]		Joshua 5:13-6:5, 15-16	
28	3 [4:18-6:1]		I Samuel 9:15-21, 27-10:1	
	Vaera			
29	1 [6:2-7:7]	347	Jeremiah 1:1-10, [8]	TSa (Sh'mot)
29	2 [7:8-8:15]	370	Ezekiel 28:25-29:12, 21	Ta
29	3 [8:16-9:35]		Isaiah 10:15-26, 32-33	
	Во			
30	1 [10:1-11:3]		Jeremiah 10:1-10	
31	2 [11:4-12:28]	395	Jeremiah 46:13-28	
31	3 [12:29-13:16]		II Samuel 7:18-29	
	B'shallach			
32	1 [13:17-15:26]	424	Judges 4:4-24	TAa (long)
32	2 [14:15-16:10]	426	Judges 5:1-31	TS / TAa (long)
32	3 [14:26-17:16]		Joshua 3:9-17, 4:19-24	
	Yitro [18:1-20:23 ev	ery year,	or triennial divisions below]	
34	1 [18:1-18:27]	452	Isaiah 6:1-13 [S]	TS / TAa
34	2 [19:1-20:23]	609	Isaiah 44:9-23	Ta (Vayikra)
34	3 [19:1-20:23]		Ezekiel 16:4-14	
	Mishpatim			
35	1 [21:1-22:3]	482	Jeremiah 34:12-22; 33:25-26	TAa
35	2 [22:4-23:19]		I Samuel 18:20-28	
35	3 [23:20-24:18]		Joshua 24:16-28	
	T'rumah			
36	1 [25:1-25:40]		Zekhariah 2:5-17	
37	2 [26:1-26:30]	500	I Kings 6:1-13	Ta
37	3 [26:31-27:19]	647	II Samuel 7:1-16	TAa (Sh'mini)
	T'tzaveh			
37	1 [27:20-28:30]	520	Ezekiel 43:10-17	Ta
38	2 [28:31-29:18]		Haggai 1:1-12	
39	3 [29:19-30:10]		Haggai 2:1-9	
	Ki Tissa			
39	1 [30:11-31:17]		Jeremiah 17:19-27, [24-25]	
40	2 [31:18-33:11]	549	I Kings 18:20-39	TS / TAa
41	3 [33:12-34:35]		Isaiah 63:17-64:8	

* INSTRUCTIONS REGARDING DOUBLE PARSHIYOT

In any 3 year sequence, in some years these parshiyot are read together and in some they are read separately. When separated: read the next haftarah of the parashah being read. When together: when reading the first third, read the next haftarah of the first parashah, when reading the latter two thirds, read the next haftarah of the latter parashah.

	*Vayak-hel P'kı	udei	[35:1-4	40:38]	
41	V 1	5	74	I Kings 7:40-50	TA / TS (P'kudei)
42	2	5	76	I Kings 7:13-26	TS
42	3			Ezekiel 43:1-9	
42	P 1	5	80	I Kings 8:1-11	TAa
42	2	5	81	I Kings 8:10-21	TAa
43	3			I Kings 8:22-39	

<u>Page</u>	<u>Parashah</u>	<u>EH</u>	Citation	
	Vayikra			
44	1 [Lev. 1:1-2:16]	607	Isaiah 43:21-44:8	Ta
44	2 [3:1-4:26]		I Samuel 2:13-26	
45	3 [4:27-5:26]		Malakhi 2:13-3:4	
	Tsav			
46	1 [6:1-7:10]	627	Jeremiah 7:21-28, 9:22-23	Ta
46	2 [7:11-7:38]		Jeremiah 33:14-22	
47	3 [8:1-8:36]		Ezekiel 42:13-20	
	Sh'mini			
47	1 [9:1-10:11]	645	II Samuel 6:1-15	TAa / TSa
48	2 [10:12-11:32]	521	Ezekiel 43:18-27	Ta (T'tzaveh)
48	3 [11:1-11:47]		Hosea 9:1-9	
40		[12:1-15:	33] (see instructions regarding doub	ble parshiyot, above)
49	T 1		Isaiah 46:3-13	
49	2	(50	Jeremiah 30:1-9	TD (TD)
50	M 1	673	II Kings 5:1-14	Ta (Tazria)
50 50	2	676	II Kings 7:3-16	Та
50	3	F1 C 1 C	II Kings 5:20-27	
E1	*Acharei K'doshim	-	20:27] (see instructions regarding do	
51 51	A 1	710	Ezekiel 22:1-16	TS / TAa
51 51	2 K 1	714	Ezekiel 20:2-20	TS (K'doshim)
51 52	K 1 2	706	Isaiah 61:1-9	T
52 53	3	706	Amos 9:7-15	1
52			Hosea 4:1-15	
53	Emor 1 [21:1-22:16]	735	Ezekiel 44:15-24	Ta
55 54	2 [22:17-23:22]	135	Malakhi 2:1-10, [7]	1 a
54 54	3 [23:23-24:23]		Nachum 1:1-7, 2:1-3, [2b-3a]	
34		[25.1.2	7:34] (see instructions regarding do	uhla narchivat ahaya)
55	Bh 1	[23.1-2 759	Jeremiah 32:6-15	Ta
55 55	2	760	Jeremiah 32:16-27	TAa
56	Bch 1	763	Jeremiah 17:1-14	Ta
56	2	703	Jeremiah 16:9-15, 19-21	14
57	3	1296	Malakhi 3:5-12	Ta (Shabbat haGadol)
51	3	1270	WINGKIN 3.3-12	Ta (Shabbat haGadol)
	D?midhau			
57	B'midbar 1 [Num1:1-1:54]	787	Hosea 2:1-7; 16-22	Ta
57 57	2 [2:1-3:13]	707	Isaiah 63:7-16	1 a
58	3 [3:14-4:20]		Joshua 8:30-35, [33]	
50	Naso		000mua 0.00-00, [00]	
58	1 [4:21-5:10]		Joshua 6:5-14, [12]	
59	2 [5:11-6:27]	813	Judges 13:2-14; 24-25	Ta
59	3 [7:1-7:89]	010	Joel 1:8-13, 2:12-14	
	B'haalot'kha		0001110 10, 2112 11	
60	1 [8:1-9:14]	837	Zekhariah 3:1-5, 4:1-7	Ta
60	2 [9:15-10:34]		Joshua 3:3-8, 17- 4:7	
62	3 [10:35-12:16]		II Kings 20:1-11	
	Sh'lach			
62	1 [13:1-14:7]	857	Joshua 2:1-11	Ta
63	2 [14:8-15:7]		Joshua 14:6-15	
63	3 [15:8-15:41]		I Kings 17:1-16	
	Korach			
64	1 [16:1-17:15]	877	I Samuel 12:1-13	Ta
64	2 [16:20-17:24]	878	I Samuel 12:13-22	Ta
65	3 [17:25-18:32]		Ezekiel 45:1-15	

<u>Page</u>	<u>Parashah</u>	<u>EH</u>	<u>Citation</u>			
66	*Chukkat Balak [19:1-25:9] (see instructions regarding double parshiyot, above) Ch 1 Judges 15:9-20					
67	2	911	Judges 11:12-27	Та		
67	3	/11	II Kings 18:1-13, 19:15-19	14		
68	В 1	916	Micah 6:1-8	Ta		
68	2	710	Micah 5:1-8	14		
69	3		Joshua 24:1-14			
0)		h may he	e preempted by the first haftarah of Puran	uta		
			er 17 Tammuz)	uta		
70	1 [25:10-26:51]	938	I Kings 19:1-16	Ta		
70 70	2 [26:52-28:15]	930	Joshua 17:1-6, 17-18	14		
70 71	3 [28:16-30:1]		Ezekiel 46:1-11			
/1	3[28.10-30.1]		Ezekiei 40.1-11			
	1 Puranuta (Pinchas or	Mattat).				
72	1	970	 Jeremiah 1:11-2:3	Ta		
72 72	2	970		1 a		
73	3		II Kings 22:8-19 Jeremiah 14:11-22			
13	2 Puranuta (Mattot-M	ocoi on M				
74	`		<i>,</i>	TC.		
74 74	1	973	Jeremiah 2:4-13; 4:1-2	TSa		
74	2	974	Jeremiah 2:14-28; 3:4	TAa		
74	3 (-h/D		I Kings 9:2-9, [4-5a]			
75	3 Puranuta (chazon / D			T (lamp)		
75		1000	Isaiah 1:1-27	T (long)		
75	1 Nechemta (nachamu /			T. (lama)		
75	2 No also and (Electrical)	1033	Isaiah 40:1-26	T (long)		
75	2 Nechemta (Ekev) –	1056	To 2-1, 40-14-27	TID -		
75 76	1	1056	Isaiah 49:14-26	Ta		
76	2	1058	Isaiah 50:1-51:3	Ta		
76	3		Zekhariah 8:1-8			
7 .	3 Nechemta (Re'eh) –	1005	T ' 1 54 11 55 555	TED.		
76	1	1085	Isaiah 54:11-55:5**	T		
	(**when this haftarah is pre-empted by Rosh Hodesh, it has been the tradition to recite it					
	at the end of the haftarah of the fifth week of nechemta, in its natural order. Those who					
=.	~~-~~		re is no need to, as the resulting haftarah			
76	2	39	Isaiah 43:1-10	TAa (B'reshit)		
77	3		Isaiah 43:11-20			
	4 Nechemta (Shoftim)		T	TD.		
77	1	1108	Isaiah 51:12-23; [22]	Ta		
77 - 0	2	1109	Isaiah 52:1-12	Ta		
78	3		Isaiah 44:24-45:7			
	5 Nechemta (Ki Tetze)					
78	1	1138	Isaiah 54:1-10	T		
79	2		Jeremiah 33:1-11			
80	3		Isaiah 48:12-21, [20]			
0.0	6 Nechemta (Ki Tavo)		T 11 (0.1.0	m.		
80	1	1161	Isaiah 60:1-9	Ta		
81	2	1162	Isaiah 60:13-22	Ta		
81	3		Zekhariah 8:11-22			
	7 Nechemta (Nitzavim or Nitzavim-Vayelekh) –					
81	1	1180	Isaiah 61:10-62:12	Ta		
82	2	1183	Isaiah 63:1-9	Ta		
82	3		Isaiah 65:16-25			

Haazinu	<u>Page</u>	<u>Parashah</u>	<u>EH</u>	<u>Citation</u>	
Second Hasharan Second Has	92		07/1100	H. C	Tr.
Special Haftarot - every year, as called for Special Haftarot - every year, as called for			19//1199		1a
Special Haftarot - every year, as called for 1216			07/1100		T.
***Machar Chodesh	83	3 1	197/1198	Joshua 25: 1-11	1 a
***Machar Chodesh					
***Rosh Chodesh 1220 Isaiah 66:1-14; 22-24; [23] Ta		Spec	cial Hafta	arot – every year, as called for	
C*** when these baftarrot are pre-empted by the special haftarot some have the custom of appending the lirst and last verse of these haftarot after the special haftarah of the day).	84	***Machar Chodesh -	1216	I Samuel 20:18-42	T (long)
Rosh Hashanah 1 1225	84	***Rosh Chodesh	1220	Isaiah 66:1-14; 22-24; [23]	Ta
84 Rosh Hashanah 1 1225 I Samuel 1:1-2:10 T (long) 84 Rosh Hashanah 2 1231 Jeremiah 31:2-20 T 84 Shabbat shuvah 1235 Hosea 14:2-10; Micah 7:18-20 TS 84 Ogr 1236 Joel 2:15-27 Ta 84 YK shacharit 1242 Isaiah 58:1-14 Ta 85 YK Minchah (Jonah) 1247 Jonah 1:1-4:11; Micah 7:18-20 T (long) 85 Sukkot 1 1253 Zekhariah 14:1-9; 16-21 Ta 85 Sukkot 2 1257 I Kings 8:2-13 Ta 85 Shabbat ChhM Sukkot 1260 Ezekiel 38:18-39:7 Ta 85 Sh'mini Atzeret 1263 I Kings 8:54-66 T 85 Simchat Torah 1267 Joshua 1:1-9 TS / TAa 85 Hanukkah 1 1271 Zekhariah 3:6-4:7 Ta 86 Sh'kalim 1271 I Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Sh'kalim 1271 I Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Parah 1282 I Samuel 15:7-23 Ta 86 HaChodesh 1291 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 P					
84 Rosh Hashanah 2 1231 Jeremiah 31:2-20 T 84 Shabbat shuvah 1236 Hosea 14:2-10; Micah 7:18-20 TS 84 Or 1236 Joel 2:15-27 Ta 84 YK Shacharit 1242 Isaiah 58:1-14 Ta 85 YK Minchah (Jonah) 1247 Jonah 1:1-4:11; Micah 7:18-20 T (long) 85 Sukkot 1 1253 Zekhariah 14:1-9; 16-21 Ta 85 Sukkot 2 1257 I Kings 8:2-13 Ta 85 Shabbat ChhM Sukkot 1260 Ezekiel 38:18-39:7 Ta 85 Sh'mini Atzeret 1263 I Kings 8:2-13 Ta 85 Sh'mini Atzeret 1263 I Kings 8:54-66 T 85 Sh'mini Atzeret 1263 I Kings 8:54-66 T 85 Simchat Torah 1267 Joshua 1:1-9 TS / TAa 85 Hanukkah 1 1271 Zekhariah 3:6-4:7 Ta 86 Zakhor 1282 <		appending the f	irst and l	last verse of these haftarot after the special	l haftarah of the day).
84 Shabbat shuvah	84	Rosh Hashanah 1	1225	I Samuel 1:1-2:10	T (long)
84 Or 1236 Joel 2:15-27 Ta 84 YK shacharit 1242 Isaiah 58:1-14 Ta 85 YK Minchah (Jonah) - 1247 Jonah 1:1-4:11; Micah 7:18-20 T (long) 85 Sukkot 1 1253 Zekhariah 14:1-9; 16-21 Ta 85 Sukkot 2 1257 I Kings 8:2-13 Ta 85 Shabbat ChhM Sukkot - 1260 Ezekiel 38:18-39:7 Ta 85 Sh'mini Atzeret 1263 I Kings 8:54-66 T 85 Sh'mini Atzeret 1267 Joshua 1:1-9 TS / TAa 85 Simchat Torah 1267 Joshua 1:1-9 TS / TAa 85 Hanukkah 1 1271 Zekhariah 3:6-4:7 Ta 85 Hanukkah 2 1274 I Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Sh'kalim 1277 II Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Parah 1282 I Samuel 15:7-23 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:6-28 Ta <td>84</td> <td>Rosh Hashanah 2</td> <td>1231</td> <td>Jeremiah 31:2-20</td> <td>T</td>	84	Rosh Hashanah 2	1231	Jeremiah 31:2-20	T
84 YK shacharit 1242 Isaiah 58:1-14 Ta 85 YK Minchah (Jonah) - 1247 Jonah 1:1-4:11; Micah 7:18-20 T (long) 85 Sukkot 1 1253 Zekhariah 14:1-9; 16-21 Ta 85 Sukkot 2 1257 I Kings 8:2-13 Ta 85 Shabbat ChhM Sukkot - 1260 Ezekiel 38:18-39:7 Ta 85 Sh'mini Atzeret 1263 I Kings 8:54-66 T 85 Sh'mini Atzeret 1263 I Kings 8:54-66 T 85 Simchat Torah 1267 Joshua 1:1-9 TS / TAa 85 Hanukkah 1 1271 Zekhariah 3:6-4:7 Ta 85 Hanukkah 2 1274 I Kings 7:40-50 T 86 Sh'kalim 1277 II Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Zakhor 1282 I Samuel 15:7-23 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 HaChodesh 1291 Ezekiel 36:16-25 TAa 86 Pesach 2 1304 II Kings 23:1-9; 21-23	84	Shabbat shuvah	1235	Hosea 14:2-10; Micah 7:18-20	TS
85 YK Minchah (Jonah) – 1247 Jonah 1:1-4:11; Micah 7:18-20 T (long) 85 Sukkot 1 1253 Zekhariah 14:1-9; 16-21 Ta 85 Sukkot 2 1257 I Kings 8:2-13 Ta 85 Shabbat ChhM Sukkot – 1260 Ezekiel 38:18-39:7 Ta 85 Sh'mini Atzeret 1263 I Kings 8:54-66 T 85 Simchat Torah 1267 Joshua 1:1-9 TS / TAa 85 Hanukkah 1 1271 Zekhariah 3:6-4:7 Ta 85 Hanukkah 2 1274 I Kings 7:40-50 T 86 Sh'kalim 1277 II Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Zakhor 1282 I Samuel 15:7-23 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 HaChodesh 1291 Ezekiel 45:16-25 TAa 86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta 86 Pesach 2 1304 II Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Pesach 8 1316	84		1236	Joel 2:15-27	Ta
85 Sukkot 1 1253 Zekhariah 14:1-9; 16-21 Ta 85 Sukkot 2 1257 I Kings 8:2-13 Ta 85 Shabbat ChhM Sukkot - 1260 Ezekiel 38:18-39:7 Ta 85 Sh'mini Atzeret 1263 I Kings 8:54-66 T 85 Sh'mini Atzeret 1267 Joshua 1:1-9 TS / TAa 85 Hanukkah 1 1271 Zekhariah 3:6-4:7 Ta 85 Hanukkah 2 1274 I Kings 7:40-50 T 86 Sh'kalim 1277 I Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Sh'kalim 1277 I Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 HaChodesh 1291 Ezekiel 35:16-25 TAa 86 HaCadol 1297 Malakhi 3:13-24; [23] Ta 86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta	84	YK shacharit	1242	Isaiah 58:1-14	Ta
85 Sukkot 2 1257 I Kings 8:2-13 Ta 85 Shabbat ChhM Sukkot - 1260 Ezekiel 38:18-39:7 Ta 85 Sh'mini Atzeret 1263 I Kings 8:54-66 T 85 Simchat Torah 1267 Joshua 1:1-9 TS / TAa 85 Hanukkah 1 1271 Zekhariah 3:6-4:7 Ta 86 Sh'kalim 1274 I Kings 7:40-50 T 86 Sh'kalim 1277 II Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Zakhor 1282 I Samuel 15:7-23 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-25 TAa 86 HaChodesh 1291 Ezekiel 36:16-25 TAa 86 HaGadol 1297 Malakhi 3:13-24; [23] Ta 86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach - 1308 Ezekiel 37:1-14 T <td< td=""><td>85</td><td>YK Minchah (Jonah) –</td><td>1247</td><td>Jonah 1:1-4:11; Micah 7:18-20</td><td>T (long)</td></td<>	85	YK Minchah (Jonah) –	1247	Jonah 1:1-4:11; Micah 7:18-20	T (long)
85 Shabbat ChhM Sukkot – 1260 Ezekiel 38:18-39:7 Ta 85 Sh'mini Atzeret — 1263 I Kings 8:54-66 T 85 Simchat Torah — 1267 Joshua 1:1-9 TS / TAa 85 Hanukkah 1 — 1271 Zekhariah 3:6-4:7 Ta 85 Hanukkah 2 — 1274 I Kings 7:40-50 T 86 Sh'kalim — 1277 II Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Zakhor — 1282 I Samuel 15:7-23 Ta 86 Parah — 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 HaChodesh — 1291 Ezekiel 45:16-25 TAa 86 HaGadol — 1297 Malakhi 3:13-24; [23] Ta 86 Pesach 1 — 1300 Joshua 5:2-12 Ta 86 Pesach 2 — 1304 II Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach — 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 7 — 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 — 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Shavuot 1 — 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 — 1326 Havakuk 3:1-13; 18-	85	Sukkot 1	1253	Zekhariah 14:1-9; 16-21	Ta
85 Sh'mini Atzeret 1263 I Kings 8:54-66 T 85 Simchat Torah 1267 Joshua 1:1-9 TS / TAa 85 Hanukkah 1 1271 Zekhariah 3:6-4:7 Ta 85 Hanukkah 2 1274 I Kings 7:40-50 T 86 Sh'kalim 1277 II Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Zakhor 1282 I Samuel 15:7-23 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 Parah 1291 Ezekiel 45:16-25 TAa 86 HaGadol 1297 Malakhi 3:13-24; [23] Ta 86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta 86 Pesach 2 1304 I Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 7 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Shavuot 1 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta	85	Sukkot 2	1257	I Kings 8:2-13	Ta
85 Simchat Torah 1267 Joshua 1:1-9 TS / TAa 85 Hanukkah 1 1271 Zekhariah 3:6-4:7 Ta 85 Hanukkah 2 1274 I Kings 7:40-50 T 86 Sh'kalim 1277 II Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Zakhor 1282 I Samuel 15:7-23 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 Parah 1297 Ezekiel 36:16-25 TAa 86 HaChodesh 1291 Ezekiel 45:16-25 TAa 86 HaGadol 1297 Malakhi 3:13-24; [23] Ta 86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta 86 Pesach 2 1304 II Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach - 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 3 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long)	85	Shabbat ChhM Sukkot -	- 1260	Ezekiel 38:18-39:7	Ta
85 Hanukkah 1 1271 Zekhariah 3:6-4:7 Ta 85 Hanukkah 2 1274 I Kings 7:40-50 T 86 Sh'kalim 1277 II Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Zakhor 1282 I Samuel 15:7-23 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 Parah 1291 Ezekiel 45:16-25 TAa 86 HaGadol 1297 Malakhi 3:13-24; [23] Ta 86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta 86 Pesach 2 1304 II Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach - 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 7 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Yom HaAtzmaut - 1317 Isaiah 11:11-12; 6 (T)a 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta 88 1-1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 <td>85</td> <td>Sh'mini Atzeret</td> <td>1263</td> <td>I Kings 8:54-66</td> <td>T</td>	85	Sh'mini Atzeret	1263	I Kings 8:54-66	T
85 Hanukkah 2 1274 I Kings 7:40-50 T 86 Sh'kalim 1277 II Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Zakhor 1282 I Samuel 15:7-23 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 HaChodesh 1291 Ezekiel 45:16-25 TAa 86 HaGadol 1297 Malakhi 3:13-24; [23] Ta 86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta 86 Pesach 2 1304 II Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 7 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12:16 Ta 87 Yom HaAtzmaut 1317 Isaiah 11:1-12:6 (T)a 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta 88 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88	85	Simchat Torah	1267	Joshua 1:1-9	TS / TAa
86 Sh'kalim 1277 II Kings 12:1; 5-16 Ta 86 Zakhor 1282 I Samuel 15:7-23 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 HaChodesh 1291 Ezekiel 45:16-25 TAa 86 HaGadol 1297 Malakhi 3:13-24; [23] Ta 86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta 86 Pesach 2 1304 II Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach - 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 7 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Yom HaAtzmaut - 1317 Isaiah 11:1-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta 88 1 1329 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 <td< td=""><td>85</td><td>Hanukkah 1</td><td>1271</td><td>Zekhariah 3:6-4:7</td><td>Ta</td></td<>	85	Hanukkah 1	1271	Zekhariah 3:6-4:7	Ta
86 Zakhor 1282 I Samuel 15:7-23 Ta 86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 HaChodesh 1291 Ezekiel 45:16-25 TAa 86 HaGadol 1297 Malakhi 3:13-24; [23] Ta 86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta 86 Pesach 2 1304 II Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 7 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Yom HaAtzmaut 1317 Isaiah 11:11-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta 88 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 <	85	Hanukkah 2	1274	I Kings 7:40-50	T
86 Parah 1287 Ezekiel 36:16-28 Ta 86 HaChodesh 1291 Ezekiel 45:16-25 TAa 86 HaGadol 1297 Malakhi 3:13-24; [23] Ta 86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta 86 Pesach 2 1304 II Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach - 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 7 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Yom HaAtzmaut - 1317 Isaiah 11:11-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta 88 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah - 1336 Isaiah 55:6-13 Ta	86	Sh'kalim	1277	II Kings 12:1; 5-16	Ta
86 HaChodesh 1291 Ezekiel 45:16-25 TAa 86 HaGadol 1297 Malakhi 3:13-24; [23] Ta 86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta 86 Pesach 2 1304 II Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach - 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 7 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Yom HaAtzmaut - 1317 Isaiah 11:11-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta 88 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah - 1336 Isaiah 55:6-13 Ta	86	Zakhor	1282	I Samuel 15:7-23	Ta
86 HaGadol 1297 Malakhi 3:13-24; [23] Ta 86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta 86 Pesach 2 1304 II Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach - 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 7 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Yom HaAtzmaut 1317 Isaiah 11:11-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta 88 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah - 1336 Isaiah 55:6-13 Ta	86	Parah	1287	Ezekiel 36:16-28	Ta
86 Pesach 1 1300 Joshua 5:2-12 Ta 86 Pesach 2 1304 II Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach - 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 7 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Yom HaAtzmaut - 1317 Isaiah 11:11-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta 88 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah - 1336 Isaiah 15:6-13 Ta	86	HaChodesh	1291	Ezekiel 45:16-25	TAa
86 Pesach 2 1304 II Kings 23:1-9; 21-23 Ta 87 Shabbat ChhM Pesach - 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 7 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Yom HaAtzmaut - 1317 Isaiah 11:11-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta Tishah B'Av Shacharit - 87 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah - 1336 Isaiah 55:6-13 Ta	86	HaGadol	1297	Malakhi 3:13-24; [23]	Ta
87 Shabbat ChhM Pesach - 1308 Ezekiel 37:1-14 T 87 Pesach 7 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Yom HaAtzmaut - 1317 Isaiah 11:11-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta Tishah B'Av Shacharit - 87 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah - 1336 Isaiah 55:6-13 Ta	86	Pesach 1	1300	Joshua 5:2-12	Ta
87 Pesach 7 1311 II Samuel 22:1-19 Ta 87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Yom HaAtzmaut - 1317 Isaiah 11:11-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta Tishah B'Av Shacharit - 87 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah - 1336 Isaiah 55:6-13 Ta	86	Pesach 2	1304	II Kings 23:1-9; 21-23	Ta
87 Pesach 8 1316 Isaiah 11:1-12; 16 Ta 87 Yom HaAtzmaut – 1317 Isaiah 11:11-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta Tishah B'Av Shacharit – 87 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah – 1336 Isaiah 55:6-13 Ta	87	Shabbat ChhM Pesach -	- 1308	Ezekiel 37:1-14	T
87 Yom HaAtzmaut – 1317 Isaiah 11:11-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta 87 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah - 1336 Isaiah 55:6-13 Ta	87	Pesach 7	1311	II Samuel 22:1-19	Ta
87 Yom HaAtzmaut – 1317 Isaiah 11:11-12:6 (T)a 87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta 87 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah - 1336 Isaiah 55:6-13 Ta	87	Pesach 8	1316	Isaiah 11:1-12; 16	Ta
87 Shavuot 1 1321 Ezekiel 1:1-28; 3:12 T (long) 87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta 87 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah - 1336 Isaiah 55:6-13 Ta	87	Yom HaAtzmaut –	1317		(T)a
87 Shavuot 2 1326 Havakuk 3:1-13; 18-19 Ta Tishah B'Av Shacharit 87 1 1329 Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 Ta 88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah 1336 Isaiah 55:6-13 Ta					
Tishah B'Av Shacharit – 87					
87				,	
88 2 1332 Jeremiah 9:1-10; 22-23 Ta 88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah - 1336 Isaiah 55:6-13 Ta	87			Jeremiah 8:13-23; 9:22-23	Ta
88 3 1333 Jeremiah 9:11-23 Ta 88 Fast Day Minchah - 1336 Isaiah 55:6-13 Ta					
88 Fast Day Minchah – 1336 Isaiah 55:6-13 Ta				· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
400 7 1 1 7 (4.0					
		•			

English text translation reprinted from the Tanakh: The Holy Scriptures by permission of the University of Nebraska Press. Copyright 1985 by the Jewish Publication Society, Philadelphia

Haftarat B'reshit -- first third (Gen. 1:1-2:3) -- Isaiah 42:5-21 -- Etz Hayyim p. 36

Isaiah refers to God here as the Creator, who created the heavens and stretched out the earth, the first theme of parashat B'reshit.

Haftarat B'reshit -- second third (Gen. 2:4-4:26) -- Isaiah 40:25-31

Isaiah speaks of God as both Creator and Giver of the names of all creation, recalling Adam's role before the creation of Eve as described in the second third of the parashah.

כה וְאֶל־מֵי תְדַמְּיִוּנִי וְאֶשְׁנֶתָה יֹאמַר קָדְוֹשׁ: כו שְׁאוּ־מָרֹוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי־בָרָא אֵׁלֶה הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּרְ צְבָאָם לֵכַלָּם בְּשַׁם יִקְרָא מֵרָב אוֹנִים וְאַמֵּיץ כֹּח שְׁאוּ־מָרוֹז כֹח הַלוֹא יָדַעְתָּ אִם־לָא שָׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם | יִהֹוָה בּוֹרֵא קְצָוֹת הָאָׁרֶץ לֹא יִיצַף וְלָא יִינָע אֵין חֻקֶר לִתְבוּנָתְוֹ: כט נֹתֵן לַנָּאָף כִּח וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמָה יַרְבָּה: ל וְיִצְפָוּ נְעָרָים וְיִנָעוּ וּבַחוּרָים כָּשִׁוֹל יִכָּשְׁלוּ: לא וְקֹנֵי יְהֹוָה ֹחֵלְיִפוּ כֹח יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשְׁרֵים יָרוּצוּ וְלָא יִינֶעוּ וַלְא יִיעָפוּ:

²⁵To whom, then, can you liken Me, To whom can I be compared? —says the Holy One.

²⁶Lift high your eyes and see: Who created these? He who sends out their host by count,

Who calls them each by name: Because of His great might and vast power, not one fails to appear.

²⁷Why do you say, O Jacob, Why declare, O Israel, "My way is hid from the LORD, my cause is ignored by my God"? ²⁸Do you not know? Have you not heard? The LORD is God from of old, Creator of the earth from end to end, He never grows faint or weary, His wisdom cannot be fathomed. ²⁹He gives strength to the weary, fresh vigor to the spent. ³⁰Youths may grow faint and weary, and young men stumble and fall; ³¹but they who trust in the LORD shall renew their strength as eagles grow new plumes: They shall run and not grow weary, they shall march and not grow faint.

Haftarat B'reshit -- third third (Gen. 5:1-6:8) -- II Kings 2:1-13

Only two are reputed to have been taken into heaven alive: Elijah, in the tale reported here, and Enoch as reported in the third third of this parashah.

א זִיְהִי בְּקַצְלַוֹת יְהֹנָה שָׁמַר שָׁלַלָּהוּ בֵּסֲעָרָה הַשָּׁמָיִם זַיֵּלֶךְ אֵלִישָׁל מָן־הַגּּלְגָּל: ב זַיּאמֶר אֵלִיּהוּ בְּקַצְלוֹת יְהֹנָה וְהַנָּלְהוּ בְּסֵעָרָה הַשָּׁמָיִם זַיַּלֶךְ אֵלִישָׁל שָׁלִישָׁל מַן־הַגּּלְגָּל: ב זַיּאמֶר אֵלִיהוּ אֵלִיהוּ בְּיִת־אֵל זַיִּאמֶר אֵלִישָׁל זַיִּאמֶר בְּיִר־בְּיִת־אֵל זַיִּאמֶר אֵלִישָׁל זַיִּאמֶר חַי־יְהֹנָה וְחֵי־נַפְשְׁךְּ אִם־אֵעִים בְּעָלְהוּ שָׁבְ־נָא פֹּה כֵּי יְהֹנָה וְחֵיבּעָים אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים הְלָּהוּ זִיּאמֶר חַי־יְהֹנָה וְחֵי־נַפְשְׁךְּ אִם־אֵעְזְבֶךְ זַיְּלְהוּ שְׁלַיְנִי הְרִיחוֹ אֶלִי הַנְּלְישְׁל וַיִּאמֶר חַי־יְהְנָה וְמָבְיָאִים אְשֶׁרְ בְּיִיבְיִיהְים וְאֲשֶׁר בְּיִרְיחוֹ אֶלִישְׁל וֹיִאמֶר חַי־יְהֹנָה וְחֵיבְּשְׁים וְמִיְבְּרָ וְיְבָּיאִים וְאַשֶּׁךְ בְּיִבְיאִים וְהַנָּה וְמָבְיבְרִוּ וְעָבִיהְם וְאָבְירִוּ וְיִּבְּרִים וְבְּלָהוּ וְמָבִיתְם אִישְׁרְ בְּיִיבְיִים וְהַנְּבְיּים וְמִילְהְ וְמִילְישְׁל וֹיִישְׁל וֹיִיבְלְהוּ וְמְבִילְהוּ וְמְבִילְהוּ בְּיִיבְיִים וְיִנְהְ וְיִבְיִישְׁל וְיִּבְּרָבוּ וְשְׁנִיהֶם אִין וְיִבְלְהוּ וְמִילְּה וְמִילְּה וְמִילְּהְ שְׁלְיִם וְיִבְּבְרוּ וְשְׁנִיהָם אָמְרִי הְנִילְהוּ וְמְלִיהוֹ וְמִלְיּתוֹ וְהִלָּה וְשְׁרְיבְּישְׁל שְׁלְלִם וְיַבְּבְּרוּ הְיְנִיתְם אְתִּילְהוּ וְמְלִיה וְבִילְחוֹ וַיִּאְשְׁר אָּלִיהוּ שְׁבִּילְישְׁל שְׁלְּיִים וְהַבְּיוֹ וְנִילְּכִים וְמִלְּיִת וְבִילְּתְם אִילְּיִּת שְׁלִּילְישְׁל שְׁלִישְׁל שְׁלְלִים וְיִבְּלִים וְבִּלְישִׁל וְשְׁלְישִׁל שְׁלִישְׁל שְׁעִל מְּחִב בְּנְישְׁל שְׁעְל שְׁלְבִיה וְנִילְהְיִי וְהְלָּה וְמְלְישִׁל שְׁלִישְׁל שְׁלְבְּרָם וְנִילְהְה וְנִילְהְיִים וְנִילְיוֹת וְהִילְהוֹ אָלְיּהוֹים אִלִּילְישְׁל שְׁלְשְּעוֹם וְיִבּלְישְׁל שְׁלְבִּים וְנִילְּישְׁל שְׁלְישְׁל שְׁבְייִים אְנִילְישְׁל מְיוֹים וְמְלּיְבְיוֹם וְמְלְישְׁל מְיִים בְּלִילְישְׁל שְׁל בִינְשְׁל שְׁבְילִישְׁל מְיוֹב מְיִישְׁל שְׁבְילְים וְמִלּילְים בְּילִישְׁל מְיוּבְיל בְּיוֹים בְּיִילְים בְּילִישְם בְּיוּים בְּיִילְים בְּילִישְׁל מִייִּבְילִישְׁל מְיִים הְנִילְילְם בְּילְים בְּילְים בְּילִים בְּיִילְים בְּיִישְּעוֹי בְּיִילְים בְּילִישְׁת שְּבְיים בְּיוֹים בְּילְם בְּילִּים בְּילִּים בְ

ְנִיהִי־נָא פֵּי־שְׁנַיִם בְּרְוְּחָךָּ אֵלָיִּ י וַיִּאמֶר הִקְשַּׁיתָ לִשְּׁאֵוֹל אִם־תִּרְאֶׁה אֹתִׁי לֻקַּח מֵאִתָּדְ יְהִי־לְךָּ בֵּן וְאִם־אֵּיֵן לִא יְהָנֶה: יא וַיְהִי הַמָּה הְלְכַיִם הָלוֹדְ וְדַבֵּר וְהִנֵּה רֶכֶב־אֵשׁ וְסַוּסֵי אֵשׁ וַיַּפְרָדוּ בֵּין שְׁנִיהֶם וַזַּעֵל וַיַּחֲזַק בִּבְּנָדָיו וַיִּקְרָאֵם לִשְׁנַיִם קְרָעִים: יג וַיָּרֶם אֶת־אַדֶּרֶת אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעְלָיִו וַיָּשָׁב וַיַּעֲמִד עַל־שְׂפֵת הַיֵּרְדֵּן:

When the LORD was about to take Elijah up to heaven in a whirlwind, Elijah and Elisha had set out from Gilgal. ²Elijah said to Elisha, "Stay here, for the LORD has sent me on to Bethel." "As the LORD lives and as you live," said Elisha, "I will not leave you." So they went down to Bethel. ³Disciples of the prophets at Bethel came out to Elisha and said to him, "Do you know that the LORD will take your master away from you today?" He replied, "I know it, too; be silent."

⁴Then Elijah said to him, "Elisha, stay here, for the LORD has sent me on to Jericho." "As the LORD lives and as you live," said Elisha, "I will not leave you." So they went on to Jericho. ⁵The disciples of the prophets who were at Jericho came over to Elisha and said to him, "Do you know that the LORD will take your master away from you today?" He replied, "I know it, too; be silent."

⁶Elijah said to him, "Stay here, for the LORD has sent me on to the Jordan." "As the LORD lives and as you live, I will not leave you," he said, and the two of them went on. ⁷Fifty men of the disciples of the prophets followed and stood by at a distance from them as the two of them stopped at the Jordan. ⁸Thereupon Elijah took his mantle and, rolling it up, he struck the water; it divided to the right and left, so that the two of them crossed over on dry land. ⁹As they were crossing, Elijah said to Elisha, "Tell me, what can I do for you before I am taken from you?" Elisha answered, "Let a double portion of your spirit pass on to me." ¹⁰"You have asked a difficult thing," he said. "If you see me as I am being taken from you, this will be granted to you; if not, it will not." ¹¹As they kept on walking and talking, a fiery chariot with fiery horses suddenly appeared and separated one from the other; and Elijah went up to heaven in a whirlwind. ¹²Elisha saw it, and he cried out, "Oh, father, father! Israel's chariots and horsemen!" When he could no longer see him, he grasped his garments and rent them in two.

¹³He picked up Elijah's mantle, which had dropped from him; and he went back and stood on the bank of the Jordan.

Haftarat Noach -- first third (Gen. 6:9-8:14) -- Isaiah 54:11-55:5 -- Etz Hayyim p. 67

Isaiah's reference to Israel as a "storm-tossed boat" in this haftarah is reminiscent of Noah's Ark.

Haftarat Noach -- second third (Gen. 8:15-10:32) -- Isaiah 54:1-10 -- Etz Hayyim p. 65

Here God promises Israel that He will never again rebuke Israel, as He swore to Noah never again to flood the earth, the promise of the rainbow made in this Torah portion.

Haftarat Noach -- third third (Gen. 11:1-11:32) -- Zephaniah 3:9-20

The prophet speaks hopefully of a day when all mankind will speak one language and worship God together, an antidote to the disunity sown at Babel.

ט פּי־אֵז שֶהְפָּךְ שָלֵּרֶץ בְּשִׁים שָׁפֶּה בְרוּרָת לִקְרָא כֻלְּם בְּשֵׁם יְהֹוֶה לְעָבְּדְוֹ שְׁכֶם שֶׁחֵד: י מֵעֻבֶּר לְנְחֲנִי־כִּוּשׁ מִקְרָבּׁךְ שִלְילַתְּיִּדְ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲתְּ בִּילִּהְ וֹלְבְּלֵּוֹ מִנְחָתְיּ יא בִּיּוֹם הַהוּא לְא תַבּוֹשִׁי מִכְּל עֲלִילתִּיִּדְ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲתְּ בִּי כִּיזֹן אָרְצִיּן מִנְחָתְיּ יא בִּיּוֹם הַהוּא לְא תַבּוֹשִׁי מִכְּל עֲלִילתִּיִּדְ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲתְּ בְּיִלְּוֹ מִנְחָתְיּ יא בַּיִּוֹם הַהוּא לְא תַבּוֹשִׁי מִכְּיל עֲלִילתִיִּדְ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲתְּ בְּיִבְיוֹ וְמְלְחָלִי שִּבְּיוֹ מְמָרְבִּי וְאַלְאֵיל לְא־יַצְשֻׁיּ עַוְלָה וְלְא־יִנְבְּן וְמְלְתִּי בְּלִי וְמָלְתִי בְּלָּוֹ מְמְרָבִי וֹ יְלְּלְבְי וְלְּאִיתְ עְלֶיִי בְּכְּל־בְּב בַּתְ יְרִוּשְׁלְם בְּלִירְנִי בְּלְּוֹ מְמְתְיִי עְלָּהְ וְמִיּתְ עְלֵיִי בְּנָתְ תְּלְבְיּ וֹלְיִי בְּלְּרְבִּי וְאָלְשְׁר בְּלִּבְיוֹ וְתְּלְבְי בְּלִין מִמְּתְבִּי בְּנְיִם הַהֹּוּא מְלְבְיִ בְּלְרְבִּי וְאָלְשְׁתְ עְלְיִי בְּלָּהְ וְמְלְיִוֹ בְּלָּבְי וְלְּלִיי בְּלִים הְהֹנִי מְמִוּ בְּלִייִ בְּלִּיוֹ מְמְלִיִי בְּלָּה וְמְנִיךְ בְּלִים הָהוּא לְא יִבְיְבְיּ מְמִוֹעְד אָסֻבְּתִּי מְמֵּבְּ לְאִיתִילְאִי עְלָּיִתְ עְלְּיִם בְּנִילְ וְמְלְיִי בְּלָּוֹ מְלְיִי בְּלָּוֹ מְעְלָיִי בְּלָּוֹ מְלְּיִילְ עְלְיִי בְּלָּוֹ מְהְבְּיִי מְמִבְּי לְבְּלִי בְּלְיוֹ בְּלְיוֹ עְלְּיִי בְּלִים לְבְּבְּתוֹ מְתְּלָיִי בְּלִים לְבְּיוֹ מְעְנִייְ בְּעְנִייְ בְּלְוֹ בְּלְיוֹ עְלְיִי בְּלָים לְבְּבְּיוֹ מְשְׁבְּיִי בְּעְנִיי, בְשְׁתְּבִיי בְשְׁתְבִיי בְּשְׁתְּיִי בְּבְּתְים לְּעְבִייְ בְשְׁנִייְ בְשְׁתְּבִייִ בְּעְנִייִי בְּעְנִייִי בְּעְנִייִי בְּעְנִייִי בְּעְנִייִי בְּעְנִייִי בְּעְנִייְן מְלְנִייִי בְּעְנִייִי בְּבְּיוֹ מְנְנְיִילְ בְּלִייְ מְלְנִייְן מְלְנִייְן מְלְנִייְ בְּבְּתְינִייְ בְּבְּתְבּיי לְבְּיוֹ מְינְבְיוּ מְנְינִייְ בְּעְנִייִי בְּעְנִייְ בְּעְנִייִי בְּיוֹים בְּבְעוֹי מְבְיוֹי מְנְנְייִי בְּעְתְּיבְיי בְּעְנִייִי בְּעְנִייְ בְּיוֹבְיי בְּבְיוֹי מְבְייִייְ בְּבְּיוֹם מְנְינִייְ בְּבְּיוֹי מְנְיוֹי בְּבְייוִי בְּבְּיוֹ מְיִילְ בְּיוֹבְייוֹ מְבְּיוֹבְיי בְּבְּיוֹ מְבְייוֹ מְינְבְיי בְּבְיוּ בְּבְייוְ מְבְיוֹי מְבְּיוֹי בְּבְיוֹי מְבְּיוּ

⁹For then I will make the peoples pure of speech, so that they all invoke the LORD by name and serve Him with one accord. ¹⁰From beyond the rivers of Cush, My suppliants shall bring offerings to Me in Fair Puzai. ¹¹In that day, you will no longer be shamed for all the deeds by which you have defied Me. For then I will remove the proud and exultant within you, and you will be haughty no more on My sacred mount. ¹²But I will leave within you a poor, humble folk, and they shall find refuge in the name of the LORD. ¹³The remnant of Israel

shall do no wrong and speak no falsehood; a deceitful tongue ahall not be in their mouths.

Only such as these shall graze and lie down, with none to trouble them.

¹⁴Shout for joy, Fair Zion, Cry aloud, O Israel! Rejoice and be glad with all your heart, Fair Jerusalem! ¹⁵The LORD has annulled the judgment against you, He has swept away your foes. Israel's Sovereign the LORD is within you; you need fear misfortune no more.

¹⁶In that day, this shall be said to Jerusalem: Have no fear, O Zion; Let not your hands droop! ¹⁷Your God the LORD is in your midst, a warrior who brings triumph. He will rejoice over you and be glad, He will shout over you with jubilation. He will soothe with His love ¹⁸those long disconsolate. I will take away from you the woe over which you endured mockery. ¹⁹At that time I will make [an end] of all who afflicted you. And I will rescue the lame [sheep] and gather the strayed; And I will exchange their disgrace for fame and renown in all the earth.

²⁰At that time I will gather you, and at [that] time I will bring you [home]; for I will make you renowned and famous among all the peoples on earth, when I restore your fortunes before their very eyes —said the LORD.

Haftarat Lekh L'kha -- first third (Gen. 12:1-13:18) -- Judges 6:24-32

Gideon smashes his father's idols, in a scene reminiscent of, and perhaps father to, the midrashic depiction of Abraham as a youth, before he was called.

כד וַיִּבֶּן שָׁם גִּדְעַזּן מִזְבַּּחָל כִּיהֹנָה וַיִּקְרָא־לִּז יִהֹנָה שָׁלִזם עֻד הַיִּיִם הַגָּה עוֹדֶׁנוּ בְּעַבְּרָת אֲבֵּי הָעָזְרָיּ הַהִּגְּי הַבְּעַל אֲשֶׁר לְאָבִיף וְהַנָּה הַבְּעַל אֲשֶׁר לְאָבִיף וְהַבְּעַל אֲשֶׁר לְאָבִיף וּבְּלִילָה הַהוּא וַיִּאֲשׁר לְאָבִיף אֲשֶׁר־עָלִין תִּלְיָה נִינְים הַגָּישׁ רְוֹ יְהֹנָה אֲלֹהָיף עֲלִיר לְאָבִיף וְהַצָּלִיתְ עוֹלָה בַּעֲצֵי הַאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּלְיה הַהוּא וַיַּאַשׁ לְיֵלְה בִּהִיּקְבָּר הַשִּׁיִי וְהַצְּלִיתְ עוֹלָה בַּעֲשֵׁר יְבִּלְיה מִיבְּלְ וְהָאֲשׁרְה אֲשֶׁר־עָלִיוֹ תִּבְּרְתִּי כֹּו וּבְּלִיה מִיבְּל וְהָאֲשׁרְה אֲשֶׁר־עָלִיוֹ תִּבְּרְתִּי מִוְבָּחְתְּ אֶבִייו וְאָת־הַבְּבְר הַאָּשְׁר יְבָלְיתִ עוֹלְה בַּעֲצֵי הַאֲשֹׁרָה אֲשֶׁר תִּבְּלְיה מִבְּלְיה בְּלְבְיוֹ וַלְּשָׁלְבְּ הָחוֹל בְּוֹלְה עִלְיוֹ הְבָּבְר הַאָּשְׁר יְבְלְיוֹ וְהָבְּעְל וְהָאֲשׁרָה אֲשֶׁר־עָלְיוֹ נִיְשְׁבְּר הַשֵּׁנִי הְעִלְיה בִּיְבְּר הַאָּשְׁר יְבְילִיוֹ וַבְּשְׁלְרִי מִלְּבְּר הַשִּׁנִי הְעִילְ בָּבְעְל וְהָאֲשׁרְה אֲשֶׁר־עְלְיוֹ נִיְבְּקְשׁׁוֹ וַיְּשְׁלְרָה הָחִוּל אֶבְיּלְה הַחִיּשְׁבְּתוֹ בְּבְּעִל וְהָבְּשְׁלְר וְנִילְּתְּ עִוֹלְיה בְּנְעִילְיוֹ הַיְבְּעְל וְהָבְיּשְׁתְר בִּיְבְּלְיוֹ תַלְּבָּתְ שְׁלְבִית וְבְּבְּבְעוֹ וְבְּבְּעְל וֹתְבְּבְיוֹ לְבָּבְעל אִם־בְּאָבְּתְ וְבְּבְּבְל לְיִה בְּעִילְיוֹ בְּיִבְּעְל אִם־אֲבָּת הְבִּיוֹ לְבָבְּעל וְהָבְיְבְּעל אִם־אַבֶּתְם הְנִילְיוֹ בְּבְּעְל אִם־אֲבָּבְל וְבִילְבְּיל וְבִיּשְׁבְּבְיל וְבִיּשְׁבְּיוֹ בְּעִבְּעוֹל אִיבְיוֹ לְבָּעְל אִם־אַבְּעָל וְבִיּלְם הְנִיּשְׁר בְּיִבְיף אְבִיל בְּעִבְּיוֹ לַבְּעִל אִם בְאַבְּעל וְבִילְבְיוּ בְּעִבְּיְלוֹי תְבָּבְיל אִם־אְבָּיוֹ לָבְּעָל אִם בּאַתְּם הְּבִּילוֹ עְבְּבְעל בְיּבְיל וְבְּיִבּיל בְּנִיל אִבְּבְיל בְּעִיל בְּיל וְבִיּלְבְיוֹ בְּעִבְּיל בְיוֹי בְּעָּבְית הְבְּעְל בְּיוּבְיוֹ לְבָּעל אִים בּבּעל וְבִיל בְּיוּי בְּעִבְיוּ בְּבְּעל בְּיוֹב בּוּי בְּבְיבְל וּבְיל וְבְיבְּיוּ בְּבְיּעל אִבְּיבְיל אִבְּיבְיל וְיִבְיבְּיוּ בְּבְּבְעל אִים בּבּבּעל וְבְיבְיבְּיל בְּיִבְּיל בְּיִבְּילְ בְּבִיל וְיִבְיבְּיוּבְיוְ בְּבְּבְיל בְיוּבְיבְיוּ בְּבְּבְיל בְּיבְיבְילוּ בְּיוּבְיְיוּ בְּבְּבְיוּבְיו

²⁴So Gideon built there an altar to the LORD and called it Adonai-shalom. To this day it stands in Ophrah of the Abiezrites.

²⁵That night the LORD said to him: "Take the young bull belonging to your father and another bull seven years old; pull down the altar of Baal which belongs to your father, and cut down the sacred post which is beside it. ²⁶Then build an altar to the LORD your God, on the level ground on top of this stronghold. Take the other bull and offer it as a burnt offering, using the wood of the sacred post that you have cut down." ²⁷So Gideon took ten of his servants and did as the LORD had told him; but as he was afraid to do it by day, on account of his father's household and the townspeople, he did it by night. ²⁸Early the next morning, the townspeople found that the altar of Baal had been torn down and the sacred post beside it had been cut down, and that the second bull had been offered on the newly built altar. ²⁹They said to one another, "Who did this thing?" Upon inquiry and investigation, they were told, "Gideon son of Joash did this thing!" ³⁰The townspeople said to Joash, "Bring out your son, for he must die: he has torn down the altar of Baal and cut down the sacred post beside it!" ³¹But Joash said to all who had risen against him, "Do you have to contend for Baal? Do you have to vindicate him? Whoever fights his battles shall be dead by morning! If he is a god, let him fight his own battles, since it is his altar that has been torn down!" ³²That day they named him Jerubbaal, meaning "Let Baal contend with him, since he tore down his altar."

Haftarat Lekh L'kha -- second third (Gen. 14:1-15:21) -- Joshua 10:1-14

The battle that Joshua fights at Giveon against a coalition of local kings feels very much like the fight Abraham fought against a similar coalition in chapter fourteen of Genesis.

א וַיְהִי ۠כִשְׁמֹעַ אֲדְנִי־צֶּדֶק מֶלֶדְ יְרִוּשָׁלַם כִּי־לָלֵד יְהוֹשֵׁעַ אֶת־הָעֵיֹ וַיְּחֲרִימָהּ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִיִרִיחוֹ וּלְמַלְּכָּהּ כֵּן־עָשָׂה לָעֵי וּלְמַלְכָּהִ וְלִּי הִשְּׁלִימוּ יְשְׁבֵי גִבְעוֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיְּהְיִוּ בְּקִרְבֶּם: ב וַיִּירְאַוּ מְאֹד כִּי עֵיר גְּדוֹלָה גִבְעוֹן כְּאַחַת עָרֵי הַמַּמְלָכָה וְלִי הַיִּא גְדוֹלָה מִן־הָעִׁי וְכָל־אֲנָשֵׁיהָ גִּבֹּרְים: ג וַיִּשְׁלַח אֲדְנִי־צֶּדֶק מֶלֶדְ יִרוּשִׁלִם אַל־הוֹהָם מֵלִדְּ־חָברוֹן ואֵל־פִּראָם מֵלְדִּ־יַרְמׁוּת ואַל־יַפִּיע מֵלְדִּ־לַכִישׁ ואַל־דִּבִיר מֵלְדִּ־עֵגלוֹן לֵאמְּה: ד עֲלוּ־אֵלֵי וְעֵזֶּהָי וְנַכֶּה אֶת־גִּבְעִוֹן כִּי־הִשְׁלִּמָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־בְּנֵי וִשְׂרָאֵלּ הּ וַנֵּאֵסְפֹּוּ וַיֵּעֲלוּ הַם חֲמֵשֶׁת וֹ מַלְבֵי הְאָבֹי וְעָזֶרְנוּ הָלִדְּ וְנַכֶּה מֶלֶדְּ־חָבְרָוֹן מֶלֶדְּ־יַרְמוּת מֶלֶדְּ־לָכֵישׁ מֶלֶדְּ־עָגְלוֹן הָם חֲמֵשֶׁת וֹ מַלְבֵי הָהָבִי וְעַזֶּלִי הָּלָנְה הַלְּהָ אֵלְינוּ מְהַדְּרוֹן מֶלֶדְּ־יַרְמוּת מֶלְדִּ־לְכֵישׁ מֶלֶדְּ־עָבְלוֹן הָפְּבְּיוֹן וַיִּלְּחָ אֵלְיה אָלִיה מְלְהָ אֵלְינוּ מְּהָרָה וְהוּשִׁעִיה לְּנִי וְעָזְרְנוּ כִּי נִקְבְּצִּוֹ אֵלִיה הָּלָּכְ אֵלִים מֶלֶדְּ־חָבְרָוֹן מֶלֶדְּ־עַמְּה לְּנִי וְעָדְרֹּנוֹ כִּילְבְּעוֹן וַיִּבְּחָאוֹ עִּלְהָ אֵלְיָה אָלְיְה אֲלָה הִיּעְלָה אָלְיף אֲלָה מֶרְה וְנְיִלְה אָלְהְיִבְ בְּבְעוֹן דִּיְרְבְּעוֹן וַיִּרְהְבָּבְעוֹן וַיִּבְּבְעוֹן וַיִּבְר בְּעִבְּעוֹן וֹיִרְחְ בְּנִי וְעָבְיְה בְּנִי יִשְׂרָאֵל הַלְּה בְּלְה אָלָה הְלְּלֶה אָלָה הְלָבְיּ וְעַדִּבְּרְוֹן הֹּוֹלְה הְעָלָה הְלָּהְ אַלָּה בְּרָנוֹן הְּרָבְּעוֹן דִּיְרְבְּבְעוֹן וֹיִרְחַ בְּעָבְיוֹן וַיִּרְהְבָּם בְּבְנִי וְעְרָאֵל וַיִּבֶם מְפָּה-גְּדְיִלְם בְּלָּה אָלִרְ הְנִילִה עְלָה מְלְהָבְיוֹ וְעִדְבְּבְעוֹן וֹיִבְּרְה בְּעָבְיוֹ וְנִילְה בְּעָלִיף עְלָה אָלְיה וְנְצִלְה בְּעְוֹן וְיִרְבְּבְעוֹן וֹּיִרְהְ בְּעִיִין וְיִבְּתְה בְּנְיוֹים הְּעָשֵׁל הְרָגִיל וְעִיבְי וְעְבְּבְעוֹן הְיִרְם בְּנְעוֹן וְיִרְתְם בְּעָשִׁי וְבְּלְבְעוֹן וְיִבְּבְעוֹן וְיִבְּתְי הְלָנִי וְעְלְבִיי בְּלִיהְ בְּעִיתִי יִשְּרָאֵל וְיִבְּבְעוֹן וְיִבְּתְ בְּעִיבְי וְעְבְּלִים בְּעְיִים הְּעָבְייִי וְעְבְּבְעוֹן הְיִבְם בְּעוֹים הְּעָשְׁיך הְלְּבְעוֹן וְיִבְּם בְּנְיוֹן וְיִבְּבְעוֹן בְּיִרְבְעְיִי בְּלְבְעוֹן בְּלְיבְי בְּלְבְיִי בְּלְיבְיִי בְּעְיִבְיי בְּלְבְיי בְּלְיבְיי בְּלְעִיעְ יִבְּלִים בְּעִיבְיי בְּבְעוֹן הְיִבְּבְיי בְּבְיוֹן בְּבְיבְיוֹן בְּילְבְיוֹ בְּבְעוֹן בְּיִבְיוֹם בְּנִייְם בְּבְעוֹן בְּיבְיבְיוֹ בְּנִיי בְּבְיוֹם בְּבְעוֹן בְּבְּבְיוֹן בְּבְיוֹי בְּבְייִי בְּבְיוֹי בְּבְייוֹם הְעִילְים בְּנִים בְּבְיוֹם בְּבְיוֹי בְּבְיוֹי בְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹי בְּבְיוֹי בְּבְיוֹי בְבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּיוֹים בְּבְיוֹי בְּבְיוֹי בְּבְיוֹים בְּבְילְ

When King Adoni-zedek of Jerusalem learned that Joshua had captured Ai and proscribed it, treating Ai and its king as he had treated Jericho and its king, and that, moreover, the people of Gibeon had come to terms with Israel and remained among them, ² he was very frightened. For Gibeon was a large city, like one of the royal cities—in fact, larger than Ai—and all its men were warriors. ³So King Adoni-zedek of Jerusalem sent this message to King Hoham of Hebron, King Piram of Jarmuth, King Japhia of Lachish, and King Debir of Eglon: ⁴"Come up and help me defeat Gibeon; for it has come to terms with Joshua and the Israelites."

⁵The five Amorite kings—the king of Jerusalem, the king of Hebron, the king of Jarmuth, the king of Lachish, and the king of Eglon, with all their armies—joined forces and marched on Gibeon, and encamped against it and attacked it. ⁶The people of Gibeon thereupon sent this message to Joshua in the camp at Gilgal: "Do not fail your servants; come up quickly and aid us and deliver us, for all the Amorite kings of the hill country have gathered against us." ⁷So Joshua marched up from Gilgal with his whole fighting force, all the trained warriors.

⁸The LORD said to Joshua, "Do not be afraid of them, for I will deliver them into your hands; not one of them shall withstand you." ⁹Joshua took them by surprise, marching all night from Gilgal. ¹⁰The LORD threw them into a panic before Israel: [Joshua] inflicted a crushing defeat on them at Gibeon, pursued them in the direction of the Beth-horon ascent, and harried them all the way to Azekah and Makkedah. ¹¹While they were fleeing before Israel down the descent from Beth-horon, the LORD hurled huge stones on them from the sky, all the way to Azekah, and they perished; more perished from the hailstones than were killed by the Israelite weapons.

¹²On that occasion, when the LORD routed the Amorites before the Israelites, Joshua addressed the LORD; he said in the presence of the Israelites:

"Stand still, O sun, at Gibeon,

O moon, in the Valley of Aijalon!"

¹³And the sun stood still

And the moon halted,

While a nation wreaked judgment on its foes

—as is written in the Book of Jashar. Thus the sun halted in midheaven, and did not press on to set, for a whole day; ¹⁴for the LORD fought for Israel. Neither before nor since has there ever been such a day, when the LORD acted on words spoken by a man.

Haftarat Lekh L'kha -- third third (Gen. 16:1-17:27) -- Isaiah 41:8-16 -- Etz Hayyim p. 97 Isaiah calls Israel the seed of Abraham recalling the promise of this parashah fulfilled.

"She has no son, and her husband is old". These are the words of Gechazi to the prophet Elisha. So Elisha promised, "at this season next year" she would have a son. The parallel to the birth of Isaac to Abraham and Sarah needs no further elaboration.

Haftarat Vayera -- second third (Gen. 19:1-20:18) -- II Kings 6:8-23

Elisha blinds the armies arrayed against Israel to effect Israel's salvation as did God's messengers to the hostile crowd in Sodom to ot and his family in the Torah portion.

ח ומלד ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל־עבדיו לאמר אל־מקום פּלני אלמני תחנתי: ט וישלח איש האַלהִים אַל־מַלַדְ יִשׂרָאַל לָאמֹר השַּׁמֵר מַעבר הַמַּקוֹם הזָה כַּי־שַׁם אַרם נַחַתִּים: י וַיִּשׁבّו מַלַדְ יִשַׂרָאֵל אֱל־הַמַּקוֹם אֲשֶׁר אֲמַר־לַוֹ אִישׁ־הָאֱלֹהֵים והזהירה וָהָזְהִירְוֹ וְנָשְׁמֵר שַׁם לֹא־אֲחַת וְלֹא שְׁתַּיִם: יא וַיִּסְעֵר ֹלֶבַ מֶלֶדְ־אֲלָבׁם עַלֹּ־הַדְּבָּר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל־עֲבָדָיוֹ וַיִּאמֹר אֵלֵיהֵם הַלוֹא תַּגִּידוֹ לִי מֵׁי מִשֵּׁלַנְוּ אַל־מַלַדְּ יִשְׂרָאֵלּ: יב וַיֹּאמֶר אָחַד מֵעבַדָּיו לוֹא אַדני הַמַּלַדְּ כֵּי־אֵלִישַׁע הַנַּבִיאֹ אֲשֶׁר בִּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֵלְדְּ יִשְׁרָאֵל אֶת־הַּדְבַרִים אֲשֵׁר תַּדַבַּר בַּחַדַר מִשְׁכַּבַדּ: יג וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ אֵיכִה הוֹא וְאֵשְׁלַח וְאֶקֶּחֵהוּ וַיָּגַּד־לוֹ לָאמִר הָנָה בִדֹתַן: יד וַיִּשְׁלַח־שַׁמַה סוּסִים וַרֶכֶב וְחַיִל כַּבֶד וַיַּבְאוּ לִיָלָה וַיַּקְפוּ עַל־הַעֵיר: טו וַיַּשִׁכֵּם מִשָּׁרָת אֵישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם וַיֵּצֵא וְהֶנָה־חַיָּל סוֹבֵב אֵת־הָאִיר וְסִוּס וַרָכֵב וַוּאֹמֵר נַעַרוֹ אֵלַיֵו ָאַהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶה: טז וַיִּאמֶר אַל־תִּירָא כֵּי רַבִּים אֲשֶׁר אִתַּנוּ מֵאֲשֶׁר אוֹתַם: יז וַיִּתְפַּלֶּל אֱלִישְׁע וַיֹּאמֶר יָהוֹה פָּקַח־נַא אָת־עִינַיו וְיָרָאָה וַיִּפָּקַח יָהוָה אָת־עִינֵי הַנְּעַר וְיַּרָא וְהָנָּה הַהַּר מֶלֶא סוּסִים וְרֶכֶב אשׁ סביבת אלישׁע: יח ויּרדוּ אליוֹ ויּתפּלּל אלישׁע אל־יהוֹה ויֹאמֹר הדְּ־נא את־הגוֹי־הזּה בּסנורים וַיַּכֶּם בַּסְּנוָרִים כִּדָבַר אֱלִישַע: יט וַיּאמֶר אֱלַהָם אֱלִישַׁע לַא זֶה הַדֵּרְדְּ וְלָא־זָה הַעִירֹ לְכִוּ אֲחַרִי וְאוֹלִיכָה אַתָּבֶּם אֵל־הַאֵישׁ אֵשֶׁר תַּבַקּשִׁוּן וַיִּלְדְּ אוֹתַם שָׁמְרוֹנַה: כ וַיִּהְיֹ כָּבֹאָם שַׁמְרוֹן וַיִּאמֶר אֱלִישַּׁע יָהוֶֹה פָּקַח ָאַת־עֵינֵי־אֱלֶה וְיָרָאַוּ וַיִּפְקָח יָהֹוָה אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהָנֵּהְ בָּתַוֹדְ שְׁמְרוֹן: כא וַיִּאמֶר מֱלֶדְ־יִשְׁרָאֵל אַל־אַלִישַּׁע כַּרָאֹתוֹ אוֹתָם הַאַכַּה אַכַּה אַבַיּ כב וַיּאֹמֵר לא תַכַּה הַאַשַׁר שַׁבִית בַּחַרבַּדְ וּבַקשׁתַּדְ אַתַּה ַמַבָּה שִׁים לָחֶם וַמַּיִם לִפְנֵיהֶם וַיָּאַכְלוּ וַיָּשָׁתֹּוּ וַיֵּלְכָוּ אֵל־אַדְנֵיהֶם: כג וַיִּכַרָּה לַהֵּם כַּרָה גִדוֹלָה וַיִּאַכְלוּ ַוּיִשְׁתֹּוּ וַיִשְׁלְחֶם וַיַּלְכָוּ אֱל־אָדְנֵיהֶם וְלֹא־יַסְפוּ עוֹד[ׁ] גָדוּדֵי אַרָּם לַבִּוֹא בָּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵלּי

⁸While the king of Aram was waging war against Israel, he took counsel with his officers and said, "I will encamp in such and such a place." ⁹But the man of God sent word to the king of Israel, "Take care not to pass through that place, for the Arameans are encamped there." ¹⁰So the king of Israel sent word to the place of which the man of God had told him. Time and again he alerted such a place and took precautions there. ¹¹Greatly agitated about this matter, the king of Aram summoned his officers and said to them, "Tell me! Who of us is on the side of the king of Israel?" ¹²"No one, my lord king," said one of the officers. "Elisha, that prophet in Israel, tells the king of Israel the very words you speak in your bedroom." ¹³"Go find out where he is," he said, "so that I can have him seized." It was reported to him that [Elisha] was in Dothan; ¹⁴so he sent horses and chariots there and a strong force. They arrived at night and encircled the town.

¹⁵When the attendant of the man of God rose early and went outside, he saw a force, with horses

and chariots, surrounding the town. "Alas, master, what shall we do?" his servant asked him. ¹⁶"Have no fear," he replied. "There are more on our side than on theirs." ¹⁷Then Elisha prayed: "LORD, open his eyes and let him see." And the LORD opened the servant's eyes and he saw the hills all around Elisha covered with horses and chariots of fire. ¹⁸[The Arameans] came down against him, and Elisha prayed to the LORD: "Please strike this people with a blinding light." And He struck them with a blinding light, as Elisha had asked.

¹⁹Elisha said to them, "This is not the road, and that is not the town; follow me, and I will lead you to the man you want." And he led them to Samaria. ²⁰When they entered Samaria, Elisha said, "O LORD, open the eyes of these men so that they may see." The LORD opened their eyes and they saw that they were inside Samaria. ²¹When the king of Israel saw them, he said to Elisha, "Father, shall I strike them down?" ²²"No, do not," he replied. "Did you take them captive with your sword and bow that you would strike them down? Rather, set food and drink before them, and let them eat and drink and return to their master." ²³So he prepared a lavish feast for them and, after they had eaten and drunk, he let them go, and they returned to their master. And the Aramean bands stopped invading the land of Israel.

Haftarat Vayera -- third third (Gen. 21:1-22:24) -- II Kings 4:18-36 -- Etz Hayyim p. 125

As Isaac, Abraham's long awaited son, is saved in the famed Akeda passage, so in this haftarah the son of the Shunamite woman is saved by Elisha as miraculously as he was born.

Haftarat Chayei Sarah -- first third (Gen. 23:1-24:9) -- Isaiah 51:1-11

In this haftarah, Isaiah appeals to the legacy of Abraham and Sarah who exemplify justice and through it are able to achieve prosperity.

א שַּׁמְעָנּ אֵלָי ֶרְדְפֵּי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְהֹוֶה הַבַּּיטוּ אֶל־צִיּר חֻצַּבְּשֶׁם וְאֶל־מַקֶבֶת בְּוֹר נֻקַּרְתֶּם: ב הַבִּּיטוּ אַ שִׁמְעָנּ אֵלַי, רְדְפֵּי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְהֹוֶה הַפִּיטוּ אֶל־צִיּרְהַם אֲבִרְבָהוּ שְּׁבְּיִרְ וְשִׁמְחָה יִפְּיָבוּ וּ אַבְּיִרְ מִבְּיָרָה וְשִׁמְחָה יִפְּבָּיטוּ בְּהָרִה בְּעָרָ וְעַרְבָתָה בְּיִרְה שְׁשְׁוֹן וְשִׁמְחָה יִפְּצֵא בָּה תִּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה: זְהַלְּרָב בְּיִרְם אֲלִינִ עַּבְּי וּמְשָׁרָ וְעַרְבָתָה בְּנֶרְיִהְוֹּ וְשִׁמְחָה וִשְּׁבְּיְ עַמִּים אֶלִיעִ עַּמָּים מִּדְבָּרָה בְּעָבוֹ וְעַרְבָתָה בְּנֶלְ זְבְּילְ עִפְּי וּלְאוּמִי אֵלֵי נִמְצָּח וְנְהָאָּרֶץ בַּבֶּנְ דְּמְלְבְים שְׁלֹּין וְשִׁמְחָה יִשְּׁבְּיוֹ וְשִׁמְחָה בִּיְבְּה בְּלְבִים שְׁלִינִם וְנִיּבְּיְהוּ וְשִּׁמְתוֹ בְּנָבְיְ וְשִׁבְּלְתִּבְּיוֹ וְשְׁמְחָה יִשְּבְּיוֹ וְשִׁמְחָה בִּיְבְּה בְּלְבָם שְׁסִוֹב בְּיבְּלְיוֹ וְמִיּתְוֹתוּ חִבְּיְ וְנִשְּׁרְשִׁי וְרָשְּעָרִי לְנִילְ וְבְשָּבְיתִי לְּא תַּחָת בִּילְי עִמְּיִם בְּעָשׁוְ וְמְשְׁתְּוֹ וְשְּמְחָה וְשְׁבְּלְת בְּנִין וְשְׁבָּתְי לְא תַּחָת בִּיְרָב בְּעִבְּן וְנְשְּבֶעוֹן וְשְּמְחָה וְשִּבְּתְי לְא תִּחָתוּ בִּיוֹ וְשְׁבָּעוֹ וְנְשְׁבָּתְ לְּבִיּי בְּעִיוֹן וְשִּבְּתְי לְא תִּחָתוּ יִי הְלָּוֹם וְשְּבְּלוֹי וְשְׁבְּלְתְ תְּנִין וְשְׁבְּתְוֹת וְשִׁנְיוֹן וְשְׁמְחָה יְשִׁבְּעִי וְלְיִים בְּבְּוֹי בְּשִׁי וְלְיִים בְּעִּעְ וְנְבְּאוֹ אֲשְׁרְ וְשְׁמְחָה וְשְׁבְעוֹת תְּנִיוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיוֹן וְשְּמְחָה יַשְׁיוֹן וְשְּמְחָה יִשְׁיוּבוּן וּבָּאוֹ צִיּוֹן וְבְּאוֹבְיוֹ בְּבְיִי בְּעְבְיוֹ בְּבְיוֹ בְשְׁבְּבוּת בְּנִין וְיִבְּעְתְים בְּעִיִי בְּיִבּיוּ בְּבְיוֹבִין בְּשְׁבְּתְיִי יִילְּוֹם וְבְּבְעוֹי בְּבְּבָּבְי בְשְׁבְּבוֹי בְּעִיבְּי בְּבְיוֹ בְּשְׁבְּבוֹי וְמְבְּבְיוֹ בְּעוֹבְיוֹ בְשְׁבְּבוּ בְּבְיוֹבְייִי וְתְּיבְּבוּוּ וּבְשְּבְיוֹ בְּעְבְיבוּ בְּבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוֹ בְּיוֹבְיוֹ בְיִבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּעְבְּבְיוֹ בְּיוֹבְיוֹ בְיִבְּוֹיוֹ שְׁבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבוּ בְּבְּבְבְיוֹבְיוֹ בְיוֹבְיוֹ בְיבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹ בְשְׁבְּבְיוֹבְּבְים בְּבְּבְּבְ

Listen to Me, you who pursue justice, you who seek the LORD: Look to the rock you were hewn from, to the quarry you were dug from. ²Look back to Abraham your father and to Sarah who brought you forth. For he was only one when I called him, but I blessed him and made him many. ³Truly the LORD has comforted Zion, comforted all her ruins;

He has made her wilderness like Eden, her desert like the Garden of the LORD.

Gladness and joy shall abide there, thanksgiving and the sound of music.

⁴Hearken to Me, My people, and give ear to Me, O My nation,

For teaching shall go forth from Me, My way for the light of peoples.

In a moment I will bring it.

⁵The triumph I grant is near; the success I give has gone forth.

My arms shall provide for the peoples; the coastlands shall trust in Me,

They shall look to My arm.

⁶Raise your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath:

Though the heavens should melt away like smoke, nd the earth wear out like a garment,

And its inhabitants die out as well,

My victory shall stand forever. My triumph shall remain unbroken.

⁷Listen to Me, you who care for the right,

O people who lay My instruction to heart!

Fear not the insults of men, and be not dismayed at their jeers;

⁸For the moth shall eat them up like a garment, the worm shall eat them up like wool.

But My triumph shall endure forever; My salvation through all the ages.

⁹Awake, awake, clothe yourself with splendor.

O arm of the LORD!

Awake as in days of old, as in former ages!

It was you that hacked Rahab in pieces, that pierced the Dragon.

¹⁰It was you that dried up the Sea, the waters of the great deep;

That made the abysses of the Sea a road the redeemed might walk.

¹¹So let the ransomed of the LORD return, and come with shouting to Zion,

Crowned with joy everlasting.

Let them attain joy and gladness, while sorrow and sighing flee.

Haftarat Chayei Sarah -- second third (Gen. 24:10-24:52) -- I Samuel 14:1-12

Jonathan achieves his goal by utilizing a sign that is in God's hands, a technique suffused in faith, pioneered by Eliezer in this Torah portion in seeking out Rebecca.

א וַיְהֵי הַיּוֹם וַיּּאמֶר יְוֹנָתֶן בֶּן־שָׁאוּל אֶל־הַנַּעַר נֹשֵׂא בַלָּיו לְכָה וְנַעְבְּרָה אֶל־מַצַּב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר מֵעֵבֶר מַלָּז וּלְאָבִיו לִא הִגִּיד: בּ וְשָׁאוּל יוֹשֵׁב בִּקְצֵה הַגּּבְּשָׁה תַּחַת הַרְמָּוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְרוֹן וְהָעָם אֲשֶׁר עִמִּוֹ בְּשֶׁשׁ מְמָלִוֹ מְשָׁא אֵפִוֹד | בָּן־פִּייְחָׁס בָּן־עֵלִי כֹּהֵן | יְהֹנֶה בְּשׁלוֹ נֹשֵׂא אֵפִוֹד וְהָעָם מְאָחָד מָנָה וְשָׁב בְּלְשְׁתִּים שֵׁן־הַפֶּלַע מָהָעָב מִּיּל גָּבַע בִּן הַמֶּתְ בְּלִצְי לְעֵבֹר עַלִּתְ לַעֲבֹר עַלִּתְ בְּשְׁלוֹ נֹשֵּׁא אֵפִוֹד וְהָעָם מְאָחָד מְנָה וְשֵׁם הָאֶחָד בְּנִעְ הִנְּה וְשִׁם הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאֶחָד מֶנָה וֹ הַשַּׁן הָאֶחָד מָצְּב מְוּל גָּבַע בִּין מְשָׁב הְאֶחָד מְנָה וֹנְעָל וְשְׁבֹר מִזְּה וְשָׁם הְאֶחָד מְנִיּל וְשִׁם הְאֶחָד מְנָב וְנִשְׁה יְהֹנָתְ לְנִי לְּכָה וְנִעְּר בְּלְבְבָּך וְמִיּתְ לְנִי עִמְּךָ בְּבְר מְיִתְּה בִּלְיו לְכָה וְנַעְּב בְּחוֹ בְּעָב מִוּל גַּבְע בּוֹן לִיהֹנָה לְנִי לְּהֹוֹעִיע בְּרָב אוֹ בִמְעֵט זוֹ וַיִּאמֶר לוֹ נֹשֵׁא בַלָּיו עְשֵּׁה הְלִּמְ הְבָּבְּך וְמָלְ לִנְי לְנִי לִּנְי לְבְּבֶּך וְמִיּת לְּלִינוֹ בְּלִיתְ עְמְיִב בְּעִי וְלְיִם אְלִינוֹ בְּלִיתוֹ בְּלִינוֹ אֲשָׁה זְהְנָבְין בְּעָלִינוֹ וְלְאָב בִּי בְּיִב וְבְשְׁר בְּלָב בְּבְ בְּבְיב יִי הְשִּב בְּבְר בְּבְבְּב וּיִם מְלִינְ לְנִיל עְבָּינוּ בְּבְיבְים יִי אַלְיתִם בְּים הְנִבְּיף וְבְּבְּוֹם וְעִמְּדְנוּ תְּלְינוּ שְׁנִיהָׁם אֵל־מַצְבָּ בִּי בְּילִינוּ בְּלִינוֹ וְלִיע לֵּינוֹ בְּלִינוֹ וְלְלִינוֹ בְּילִנְיתוֹ בְּלִינוֹ וְלִילְנוּ בְּינִינוֹ וְלְבִיל מְנִי בְּילִינוּ וְלְינִל מְלִינוּ בְּירִנְם יִיִיתְנְם וְלְנִי מְבִיל מְוֹי שְׁבִיל מְשְׁבְית בְּלִינוֹ בְּילְנִי בְּלְיוּ וְעְבִיל מִּבְּים בְּבְיבְים בְּבְּב בְּים וְעִבּיר מְבְילוּ שְּבִיל בְּים בְּיע בְּינוֹ וְנְלְינוֹ בְּילִינוּ בְּירִתְּבָּן בְּלְנִינוֹ בְּילְנִים וְבְשְׁבְר בְּבְיב בְּיוֹ בְּבְים בְּבְיב בְּיב בְּית בְּיל בְּבְינִים בְּבְיב בְּיוּ בְּבְיבְים בְּבְיב בְּיבְּיוּ בְּבְּיוּ בְּבְיוֹ בְּעְם בְּיבּים בְּבְּים בְּבְיב בְּיבְעם בְּיוֹים בְּעְם בְּיבְּעב בְּלְינוּ בְּבְית בְּבְיבְּים בְּיבְּים בְּבְיבְּים בְּבְּים בְּבְּיוֹ בְּבְּים בְּיבְ

פְּלִשְׁתֵּים וַלְּאמְרַוּ פְלִשְׁתִּׁים הִנֵּהַ עִבְרִים לְצְאִים מִן־הַחֹרֻים אֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ־שֵׁם: יב וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי הַמַּצְּבָׁה אֶת־יְוֹנָתָן | וְאֶת־נֹשֵׂא כֵלָיו וַלְּאמְרוּ עֲלָוּ אֵלֵינוּ וְנוֹדִיעָה אֶתְכֶם דָּבָר וַלֹּאמֶר יְוֹנָתָן אֶל־נֹשֵׂא כֵלָיו עֲלַה אַחֲלִי כִּי־נִתָנָם יְהֹוָה בְּיַדִ יִשְּׂרָאֵל:

One day, Jonathan son of Saul said to the attendant who carried his arms, "Come, let us cross over to the Philistine garrison on the other side"; but he did not tell his father. ²Now Saul was staying on the outskirts of Gibeah, under the pomegranate tree at Migron, and the troops with him numbered about 600. ³Ahijah son of Ahitub brother of Ichabod son of Phinehas son of Eli, the priest of the LORD at Shiloh, was there bearing an ephod.—The troops did not know that Jonathan had gone. ⁴At the crossing by which Jonathan sought to reach the Philistine garrison, there was a rocky crag on one side, and another rocky crag on the other, the one called Bozez and the other Seneh. ⁵One crag was located on the north, near Michmas, and the other on the south, near Geba.

⁶Jonathan said to the attendant who carried his arms, "Come, let us cross over to the outpost of those uncircumcised fellows. Perhaps the LORD will act in our behalf, for nothing prevents the LORD from winning a victory by many or by few." ⁷His arms-bearer answered him, "Do whatever you like. You go first, I am with you, whatever you decide." ⁸Jonathan said, "We'll cross over to those men and let them see us. ⁹If they say to us, 'Wait until we get to you,' then we'll stay where we are, and not go up to them. ¹⁰But if they say, 'Come up to us,' then we will go up, for the LORD is delivering them into our hands. That shall be our sign." ¹¹They both showed themselves to the Philistine outpost and the Philistines said, "Look, some Hebrews are coming out of the holes where they have been hiding." ¹²The men of the outpost shouted to Jonathan and his arms-bearer, "Come up to us, and we'll teach you a lesson." Then Jonathan said to his arms-bearer, "Follow me, for the LORD will deliver them into the hands of Israel."

Haftarat Chayei Sarah -- third third (Gen. 24:53-25:18) -- I Kings 1:11-31 -- Etz Hayyim p. 143

The traditional haftarah compares David's final days in his old age with those of Abraham.

Haftarat Toldot -- first third (Gen. 25:19-26:22) -- Malakhi 1:1-14 -- Etz Hayyim p. 163

God's relationship to Jacob and Esau and their relationship to each other is the primary focus of the Torah reading and the predicate of the prophet's comments.

Haftarat Toldot -- second third (Gen. 26:23-27:27) -- II Samuel 19:32-40

The words of Barzilai describing the infirmities of old age are what connects this haftarah to the Torah portion's description of Isaac's blindness and search on comfort in food.

לב וּבַרְזּלֵּי ֹהַגּלְעָדִּׁי יָרָד מֵרֹגְלֹיֶם וַיַּעֲבָּר אֶת־הַמֶּּלֶךְ ֹהַיַּרְדֵּן לְשַׁלְחֻוֹ אֶת־ בּירדן הַיַּרְדֵּן: לג וּבַרְזּלַי ֹזָקַן מְאֹד בֶּן־שְׁמֹנִיִם שָׁנָהְ וְהְוּא־כִלְכַּלָ אֶת־הַמֶּּלֶךְ בְּשִׁיבָתֵוֹ בְמְחַלַּיִם כְּי־אֶישׁ נָּדְוֹל הְוּא מְאִד: לד וַלִּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־בַּרְזּלָי, אַתָּה עֲבָר אִתִּי וְכִלְכַּלְתִּי אְתְךֶּ עִמָּדִי בִּירְוּשָׁלָם: לה וַלִּאמֶר בַּרְזּלַי, אֶל־הַמֶּלֶךְ כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי כִּי־אֶעֶלֶהְ אֶת־הֵמֶּלֶךְ יְרוּשָׁלָם: לו בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה אֲנִבֹּי הַיֹּוֹם הַאֲדַע | בֵּין־טְוֹב לְרָע אִם־יִּטְעֵם עַבְדְּךּ אֶת־אֲשֶׁר אֹכַל וְאֶת־אֲשֶׁר אֶשְׁלֶּה אִם־אֶשְׁמֵע עוֹד בְּקוֹל שָׁרִים וְשָׁרָוֹת וְלָמָּה יִהְיָּרְ לְמַשָּׁא אֶל־אֲדֹנֻי הַמֶּלֶדְּי לז כִּמְצַׁט יֵעֲבָּר עַבְדְּדֶּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶת־הַמֶּלֶדְ וְלָמָה ֹיִנְמְלַנַי הַמֶּּלֶדְ הַנְּמוּלָהְ הַזְּאתּי לח יָשָׁב־נָאַ עַבְדְּדְּ וְאָמֵת בְּעִילִי עֶם לֶבֶּר אָבִי וְאִמֵּי וְהִנַּה | עַבְדְּדָּ כִמְהָם יַעֲבֹר עִם־אֲדֹנִי הַמֶּּלֶדְ וַצֵּשֵׂה־לוֹ אֵת אֲשֶׁר־סִוֹב בְּעֵינֶידְּי לט וַיִּאמֶר הַמָּלֶדְ אִתִּי יַעֲבְּר כִּמְּהָם וַאֲנִי אֶעֲשֶׁה־לוֹ אֶת־הַשִּׁלְדְ בְּעֵינֵיִדְ וְכָל אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי אֱצֶשֶּׁה־לֶּדְי מ וַיַּעֲבָּר כָּל־הָעֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְהַמֶּלֶדְ לְבַרְזִלֵּי וַיְבָּרֵלֵהוּ וַיָּשָׁב לִמְקֹמְמִוּ

³²Barzillai the Gileadite had come down from Rogelim and passed on to the Jordan with the king, to see him off at the Jordan. ³³Barzillai was very old, eighty years of age; and he had provided the king with food during his stay at Mahanaim, for he was a very wealthy man. ³⁴The king said to Barzillai, "Cross over with me, and I will provide for you in Jerusalem at my side." ³⁵But Barzillai said to the king, "How many years are left to me that I should go up with Your Majesty to Jerusalem? ³⁶I am now eighty years old. Can I tell the difference between good and bad? Can your servant taste what he eats and drinks? Can I still listen to the singing of men and women? Why then should your servant continue to be a burden to my lord the king? ³⁷ Your servant could barely cross the Jordan with your Majesty! Why should Your Majesty reward me so generously? ³⁸Let your servant go back, and let me die in my own town, near the graves of my father and mother. But here is your servant Chimham; let him cross with my lord the king, and do for him as you see fit." ³⁹And the king said, "Chimham shall cross with me, and I will do for him as you see fit; and anything you want me to do, I will do for you."

⁴⁰All the troops crossed the Jordan; and when the king was ready to cross, the king kissed Barzillai and bade him farewell; and [Barzillai] returned to his home.

Haftarat Toldot -- third third (Gen. 27:28-28:9) -- Judges 3:15-27, 30

Rebecca and Jacob's ploy, employing camouflage so that Jacob not be recognized by Isaac finds its analog in Ehud's ploy to gain entry before Eglon.

טו זּיִּזְצְקּוּ בְּנִים הַהְּוּא תַּחָת יֵד יִשְׂרָאֵל זְתִּשְׁלֵט מִזּשְׁרֵץ שִׁמִינִים שְׁנַה:

טו זִיּזְצְקּוּ בְּנִי־יִשְׂרָאֵל בְּיָדׁ מָּלְטִ דְּיִלְהָ לָנָהְ לָנֶהְ מִנְשָׁבִּ מִוֹשָׁבִּ טוּ זַיַּצְשׁ לוּ אֵהוּד טֶׁרֶב וְלָהְ שְׁנֵי פִּיְתוֹ בְּלְיָה לְעָגְלָוֹן מֶלֶךְ מוֹשְׁבִּ טוּ זַיַּצְשׁ לוֹ אֵהוּד טֶׁרֶב וְלָהְ שְׁנֵי פִיּחִתְּ בְּיִדוֹ מִיְּטְׁה לְעָגְלָוֹן מֶלֶךְ מִּמְלֵה מִיּצְבָר אִת־הַמִּנְחָה לְעָגְלָוֹן מֶלֶךְ מִיּאֹמֶר דְּיָבְר־סֵתֶר לִי אַלֶיְךְ וֹיִשְׁלַח לְשָׁרְלוֹוּ בְּלְיִי בְיִבְיֹי שְׁרָאֵל בְּיָדוֹ מִיְּטְתֹּה לְעָגְלָוֹן מֶלֶךְ וֹיִשְׁלְחוֹי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיִדְ וֹיִבְּח מְעֵל הַפְּמָר בְּמָר בְּיִבְרְאוֹ מִיְּלְּלוֹ וְיִּשְׁתֹח לְעָבְּלוֹן מֶלֶךְ וַיִּשְׁלְאַה זִיִּשְׁתְאֹב וְיִישְׁלְאוֹ בְּלְיוֹה בְּנִבְייִ שְׁלְחִי בְּנִי־יִשְּׁרְאֵלְ וַבְּלְּוֹ וְיִשְׁלְחוֹי בְּנִי־יִשְּׁרָאוֹן וְנָעְלִי בְּמִרְ הְבְּיִבְיוֹ וְיִשְׁלְחִי בְּנִי־יִשְּׁרְאַלְיוֹה בְּנִייִי וְנִישְׁלִח בְּלְיוֹת בְּעְלְיִת בְּעְלְיִת בְּעְלְיִת בְּעְלְיִת בְּעְלְיִת בְּעְלְיִת בְּעְלְיִת בְּעְלְיִת בְּעְלְיִתְ בְּעְלְיִת בְּעְלְיִת בְּעְלְיִת בְּעְלְיִתְ בְּנִייְיִילְי אַבְיֹיוֹ וְהָּעְלְטְ אַבְּיוֹת וְלְיִית בְּעְלְיוֹת בְּעְלְיוֹת בְּעְלְיִת בְּעְלְיִת בְּעְלְיוֹת בְּעְלְיוֹת בְּעְלְיוֹת בְּעְלְיוֹת בְּעְלְיוֹת בְּעְלְיוֹת בְּעְלְיִת בְּעְלְיוֹת בְּעְלְיוֹת בְּעְלְיוֹת בְּעְבְיְיוֹית בְּעְלְיִית בְּעְלְיִית בְּעְלְיוֹי בְּנְיִבְיִים וְנִיּשְׁתְּעִי שְׁבְּיִים וְנִיּשְׁלְטִי עִבְּלְיוֹ בְּעְלְיוֹ בְּעְלְיוֹת בְּלְבְיּים בְּיִבְּיִם בְּבְּיוֹם הָהְלְּיוֹת בְּעְבְיוֹ בְּחְבִיּים בְּעְיִיתְ בְּבִיבְיוֹם בְּנְבְיוֹם בְּיִבְּיִים הְּבָּיוֹם הָּלְיִית בְּעְבְּעְתִיתְ בְּעִיבְיּשְׁבְישְׁבְּיִים וְבִּיּבְים בְּיִבְייִם וְבְּלְבִיים בְּיִבְּעְיוֹ בְּעְבְיוֹם בְּיִבְּלְים בְּעְבְּיוֹם בְּבִילְים בְּיבְּעוֹי בְּבְיבִיים הְבְּיִם בְּבְיוֹם הָהְנְיוֹ בְּבְיבִים וְבִילְם בְּבְּלְם בְּבְּיוֹב בְּיִבְייִבְיּעְבְיוֹב בְּיבְבְיבְיבְיוֹם הְנְבְּעְבְיוֹ בְּבְיבִים הְבְּיִבְּים בְּבְּעְבְיוֹ בְּבְיבִים הְבְּיִבְם בְּבְיבְים בְּבְּבְיבְיוֹם בְּבְּיִבְם בְּבְּבְיבְם בְּבְּבְיבְים הְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹבְיוֹתְ בְּבְיבְים בְּבְב

¹⁵Then the Israelites cried out to the LORD, and the LORD raised up a champion for them: the Benjaminite Ehud son of Gera, a left-handed man. It happened that the Israelites sent tribute to King Eglon of Moab through him. ¹⁶So Ehud made for himself a two-edged dagger, a *gomed* in length, which he girded on his right side under his cloak. ¹⁷He presented the tribute to King Eglon of Moab. Now Eglon was a very stout man. ¹⁸When [Ehud] had finished presenting the tribute, he dismissed the people who had conveyed the tribute. ¹⁹But he himself returned from Pesilim, near Gilgal, and said, "Your Majesty, I have a secret message for you." [Eglon] thereupon commanded, "Silence!" So all those in attendance left his presence; ²⁰and when Ehud approached him, he was sitting alone in his cool upper chamber. Ehud said, "I have a message for you from God"; whereupon he rose from his seat. ²¹Reaching with his left hand, Ehud drew the dagger from his right side and drove it into [Eglon's] belly. ²²The fat closed over the blade and the hilt went in after the blade—for he did not pull the dagger out of his belly—and the filth came out.

²³Stepping out into the vestibule, Ehud shut the doors of the upper chamber on him and locked them. ²⁴After he left, the courtiers returned. When they saw that the doors of the upper chamber were locked, they thought, "He must be relieving himself in the cool chamber." ²⁵They waited a long time; and when he did not open the doors of the chamber, they took the key and opened them—and there their master was lying dead on the floor! ²⁶But Ehud had made good his escape while they delayed; he had passed Pesilim and escaped to Seirah. ²⁷When he got there, he had the ram's horn sounded through the hill country of Ephraim, and all the Israelites descended with him from the hill country; and he took the lead.

³⁰On that day, Moab submitted to Israel; and the land was tranquil for eighty years.

Haftarat Vayetze -- first third (Gen. 28:10-30:13) -- Hosea 12:3-14 -- Etz Hayyim pp. 196 / 189

Hosea tells Jacob's story in chapter 12, reprising the tale first told in the Torah last week and this. Though this might well fit several parashah thirds, both Ashkenazim and Sephardim read parts of this chapter as the haftarah of Vayetze.

Haftarat Vayetze -- second third (Gen. 30:14-31:16) -- Zekhariah 1:7-17

The striped horses seen by Zekhariah are described in a locution reminiscent of Jacob's speckled sheep in today's Torah portion.

ז בְּיוֹם ゚עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לְעַשְׁתֵּי־עָשֶׁר חֹֹדֶשׁ הוּא־חַׂדֶשׁ שְׁבָּט בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיָוֶשׁ הָיָה דְבַר־יִהֹּהְ שְׁבָּט הָשְׁרִים עֲשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לְעַשְׁתִּי־עָשֶׂר חֹֹדֶשׁ הוּא־חַׂדֶשׁ שְׁבָּט בִּשְׁנַת שְׁתַּה אִשׁ רֹכֵב עַל־סִוּס אָדֹם וְהַוּא עֵמֵׁד בֵּיוְ הַהְדַּפֶּים אֲשֶׁר בַּמְּצֻלָה וְאַחֲרִיוֹ סוּסִים אֲדָמִּים שְׂרָקִים וּלְבָנִים: ט וֵאֹמֵר מָה־אֵלֶה אֲדֹנִי עַמֹד בֵּיוְ הַהְדַפִּים אֲעָר בָּמְצֻלָה וְאַחֲרִיוֹ סוּסִים אֲדָמִים שָׂרָקִים וּלְבָנִים: ט וֵאֹמֵר מָה־הַבָּלָה אֲדֹנִי אַרְאֶךְ מָה־בַּמְשְׁרְיּ שְׁלָח יְהֹנָה לְאַהְיִהְלָהְ הָאָרֵץ יִשְׁבָּת וְשֹׁקְטִיה יִב וַיַּעֵן מַלְאַדְּ יְהֹנָה הָעֹמִד בִּיוְ הַהְדַּשִּׁים וַיִּאמְרוּ אֲבָלוֹת עִד מְהַיּ הַתְּבְּלְבְים אָתְיִיךְ וְהַנָּה בְּאָרֵץ יִשְׁבָּת וְשֹׁקֵטְה: יב וַיַּעֵן מַלְאַדְּ יְהֹנָה הָעִמְד בְּיִלְ הְהָנָה בָּלְיתִם שְׁרָבִים שוֹבְּים וְאֵתְ עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר אֲשֶׁר וְשְׁלֵם וְאֵת עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר אֵלֵי הַמִּלְאָדְ הָבֹּים שְׁרְיִבְים שוֹבְיִם שְׁרִבְים שְׁרָבְיִם שוֹבְים וְאָת עָרֵי יְהוּדָּה בְּעִר אֲלֵי הָבְּעִר הְצִּיְה בְּעִבְים שְׁרָבְיִים שוֹבְּיִם הְלָּצְיִּוֹן קִנְאָה נְדִילְה: עוֹ וְבְּשָׁת הְבָּבְּת וְשְׁבְּיִים וְהַנְּתְּ הְנִבְּים וְלְצִיּיוֹן קִנְאָה נְדִילְה: עוֹ וְלָשְׁהָ הִי הַבְּעָר הָוֹלְים בְּעָבְיּוֹ בְּאָבְיוֹן קִנְאָה נְּדִּלְה: טוּ וְקָבֶעְ נְבְּבְּתִי לִירוּשָּׁלֵם הַיּשְׁאֲבְּיִי לִירוּשְׁלַם וּהְעָּה עִזְרִוּ לְרָעָה: טוּ לְבֻץׁן כְּהְבָּאָר יִהְוֹלְשׁ בְּעִים לִּיְרוּ לְרָעָה: טוּ לְבָעָה: טוּ לְבֻבְּת בְּעֹבּית לִירוּשְׁלָם הְבַּעְּה בָּאְרִי לִירוּשְׁלִם הְּבָּיְבְּיוֹן קְנְאָבְיוֹ בְּיִבְיְבְּבָּיוֹ בְּיִבְיִם עוֹנְבִים בְּיִבְּעָה בְּעִר בְּיִי דְּבְבְּתְי לִירוּשְׁלְם בְּיתִי לִירוּשְׁבְיוֹ בְּבָּיוֹם בְּיִבְּים בְּבָּת בְּיִבְיוֹ בְּבְּבָּה בְּעָר בְּעָה בְּיוֹב בְּעִר בְּיִי בְּעְבְּים בְּיבְיבְיוֹ בְּבְּיבוּי בְּיִבְים בְּבִּים בְּבְּבָּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּיִּת בְּבְיּת בְּיִבְים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּיִּים בְּבִים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּיבְים בְּיִים בְּעִבְּים בְּעִבְּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּבְּים בְּיבְי

יְהֹוָה צְבָאֵוֹת וּקּוּה וְקָּו יִנָּטֶה עַל־יְרִוּשָׁלֶם: יז עַוֹד | קְרָא לֵאמֹר כַּה אָמֵר יְהֹוָה צְבָאוֹת עֶוֹד הְּפוּצֵינָה עָרַי מִּאָוֹב וְנָחַׂם יְהֹוָה עוֹד אֶת־צִּיּוֹן וּבָחַר עִוֹד בִּירוּשָׁלֶם:

⁷On the twenty-fourth day of the eleventh month of the second year of Darius—the month of Shebat—this word of the LORD came to the prophet Zechariah son of Berechiah son of Iddo:

⁸In the night, I had a vision. I saw a man, mounted on a bay horse, standing among the myrtles in the Deep, and behind him were bay, sorrel, and white horses. ⁹I asked, "What are those, my lord?" And the angel who talked with me answered, "I will let you know what they are." ¹⁰Then the man who was standing among the myrtles spoke up and said, "These were sent out by the LORD to roam the earth."

¹¹And in fact, they reported to the angel of the LORD who was standing among the myrtles, "We have roamed the earth, and have found all the earth dwelling in tranquility." ¹²Thereupon the angel of the LORD exclaimed, "O LORD of Hosts! How long will You withhold pardon from Jerusalem and the towns of Judah, which You placed under a curse seventy years ago?"

¹³The LORD replied with kind, comforting words to the angel who talked with me.

¹⁴Then the angel who talked with me said to me: "Proclaim! Thus said the LORD of Hosts: I am very jealous for Jerusalem—for Zion—¹⁵ and I am very angry with those nations that are at ease; for I was only angry a little, but they overdid the punishment. ¹⁶Assuredly, thus said the LORD: I graciously return to Jerusalem. My House shall be built in her—declares the LORD of Hosts—the measuring line is being applied to Jerusalem. ¹⁷Proclaim further: Thus said the LORD of Hosts: My towns shall yet overflow with bounty. For the LORD will again comfort Zion; He will choose Jerusalem again."

Haftarat Vayetze -- third third (Gen. 31:17-32:3) -- I Samuel 19:11-18

Wily women in both parashah and haftarah deceive their fathers with terafim.

יא וַיִּשְׁלַח שָׁאֹוּל מַלְאָכִים אֶל־בֵּיִת דָּוִד לְשָׁמְלוֹ וְלַהֲמִיתִוֹ בַּבְּּקֶר וַתַּגֵּד לְדָוֹד מִיכַל אִשְׁתּוֹ לֵאמֹר אִם אַכִּית שָׁמְה וְאָבָּר וַתַּגַּד לְדָוֹד מִיכַל אִשְׁתּוֹ לֵאמִר הַמִּלְוֹ וַיֵּלֶד וַיִּבְרָח אִבּר מִיכַל אֶת־דָּוֹד בְּעֵד הַחַלִּוֹן וַיֵּלֶד וַיִּבְרָח אִם אַכּים אָל־הַמִּשְׁה וְאֵת בְּבִיר הֵעִיִּים שָׁמָה מְרָאֲשׁתָיו וַתְּכָס בַּבָּגֶד: יוּ וַיִּשְׁלַח שִׁיבִּל אֶת־הַמְּלְאָכִים לָקְחָת אֶת־דָּוֹד וַתְּאֹמֶר חֹלֶהְ הְוֹא: טוֹ וַיִּשְׁלַח שָׁמְה מְרְאָשׁתָיו וַתְּכָס בַּבָּגֶד: לְאָמִר הַעְלוֹּ אֹתְד בַּמִּשְׁה אֵלִי לַהֲמִתְוֹּ: טוֹ וַיִּבְּאוֹר הַמִּלְאָכִים אֶל־הַמִּשְׁה אֵלִי לַהֲמִתְוֹ: טוֹ וַיִּבְּאוֹר הַמְּלְאָכִים אֶל־הַמְּלָת הְּצְּלֹי לְבָּמְה בְּבָּיל לְמָה בְּבָּר רְמִילְנִי וַתְּשַׁלְתִי אֶת־אִיְבְי וַיִּשְׁלַח מִיכַל אֶלִי שְׁלְחָנִי שְׁלְחָנִי לְמָה אֲמִיתֵן: יח וְדָּוֹד בְּרַח וַיִּמְלֵט וַיִּבְּא אֶל־שְׁמוּאֵל הְיִּמְלֵט וַיִּבְּא אֵל־שְׁמוּאֵל הַבְּיִר הְעִיּיִים מְרְאֲשׁוֹתְיו: יוֹ וַיִּשְׁלְר אֲלִין שַׁלְחָנִי לָמָה אֲמִיתֵן: יח וְדָּוֹד בְּרַח וַיִּמְלֵט וַיִּבְּא אֶל־שְׁמוּאֵל הְבִּלְתְה הָאִיּבְר לִּנְלְ אֶר בְּלִי אֵל הְיּשְׁלֹר הְנִישְׁלְת שְׁלְנִי לְמָה אֲמִית לְּיבְיל וְשְּבְּל הִיּבְר לִּמְיל וְנִישְׁבְּר לֹוֹ אֵת בָּל־אְשָׁר עֲשְׁה לְשְׁהִיל וְשָּבְּל וְשָּלְוֹ וַיַּלְבָּה הִיּל וּשְׁתְה וַבְּיוֹב בְּבוּח בִּיים בְּיוֹב בְּיוֹל אֵת בָּל־אְשָׁת רְעִשְׁה־לוֹ שָּׁאְנִר שְׁלְחִיל וַיַּלְבָּן הִיל וְשְׁתְּה וַבְּיוֹב בְּתִים בְּיוֹב בְּיוֹל אֵת בָּל־אִשְׁר עֲשָּה בְּלִים שְׁמִּב בּילוּ אָשְׁתוֹ בַּבְּיל בְּבִיל בִּיל בִייל בְּיִים בְּיִבְּים בְּישׁבְּל הַיְם בְּיִב בְּילוּים בְּיִבּית בְּילִי שְׁלְּתְים לְּבְּבְים בְּבְּים בְּיִבְּיוֹב בְּילוּ בְּילִים בְּיוֹלוּ בְּבִית בְּלְים בְּבִּים בְּבְּבְים בְּבִּים בְּבְיוֹם בְּילְים בְּילְבְים בְּילְבְים בְּילְבְּים בְּבְים בְּילְיבְים בְּיוֹים בְּי

¹¹Saul sent messengers to David's home to keep watch on him and to kill him in the morning. But David's wife Michal told him, "Unless you run for your life tonight, you will be killed tomorrow." ¹²Michal let David down from the window and he escaped and fled. ¹³Michal then took the household idol, laid it on the bed, and covered it with a cloth; and at its head she put a net of goat's hair. ¹⁴Saul sent messengers to seize David; but she said, "He is sick." ¹⁵Saul, however, sent back the messengers to see David for themselves. "Bring him up to me in the bed," he ordered, "that he may be put to death." ¹⁶When the messengers came, they found the household idol in the bed, with the net of goat's hair at its head. ¹⁷Saul said to Michal, "Why did you play that trick on me and let my enemy get away safely?" "Because," Michal answered Saul, "he said to me: 'Help me get away or I'll kill you."

¹⁸David made good his escape, and he came to Samuel at Ramah and told him all that Saul had done to him. He and Samuel went and stayed at Naioth.

Haftarat Vayíshlach -- first third (Gen. 32:4-33:20) -- Ovadiah 1:10-18, 21 -- Etz Hayyim p. 223

Jacob confronts Esau in the parashah. The traditional haftarah therefore focuses, generations later, on Jacob's descendants, Israel, facing Esau's descendants, Edom.

Haftarat Vayíshlach -- second third (Gen. 33:1-35:15) -- Jeremiah 30:10-20 "Jacob shall return," says Jeremiah, speaking of exiled Israel. It is, of course, in this portion that the patriarch Jacob does in fact return and settle the land after his stay in Aram.

ּבְּלֶדֶם וַעֲדָתָוֹ לְפָנֵי תִּכָּוֹן וּפַּלֵדְתִּי אַל כָּל-לְחֲצֵינוּ
יִּנְאַדֶם וַעֲדָתָוֹ לְפָנֵי תִּכָּוֹן וּפַּלֵדְתִּי אַל כָּל-לְחֲצֵינוּ
יִּנְאַבָּי וַלָּאַי יִמְלָּה וְנִּלְה וְשָׁבְּלֵי יַצֵּלָּה וְמִלְה מִבְּילִי יִאַלֶּה וְנִבְּיתִים וְלְא יִצְעָרוּ כִּנְילִה אְשָׁבְּלוּ וְמָלָה מִבְּילִה יְמִלְּה וְמִּפְּכּוֹתֵיִּך שָׁם אַדְּ אְתְּךְ לְא־אָצֶשֶׁה כְּלָה וְיִפְּרְתִּיִּך מִיּשְׁבְּיוֹ וְשָׁבְּלִךְ וְמָלִה מְשְׁבְּלִוּ מִבְּלֹב וִמִשְׁבְּטִוֹ וְמָלָה מַכָּעֹב וְשְׁבָּטוֹ וְנִקְה לְשְׁבְּלִי וְמָלַה מַבְּעֹב וְמִשְׁבְּטִוֹ וְמָלְה מַבְּעֹב וְמִשְׁבְּטוֹ וְנִבְּוֹה אָנְישׁ לְשִׁבְּלֵךְ וְאֵלִם אָרְ בִּיְ עַבְּלוּ וְכָל־צְּלֵיִדְ צָּלְה בִּיְעָבְי וְבְּלְבְּבְרִוּ אָנִשׁ לְשְׁבְּלָך וְמָלְה מַכְּתְּי וְנִבְּוֹתְיִם וְאַלֶּיתְ עִבְּלִיה עְשְׁבְּלֵיך וְמָלְה מִבְּית וְבְּנְתְה שִׁבְיוֹך שְׁמְלְה אָנִוּ לְשְׁבְּלִיךְ בָּלְי צְּלִישׁ לְשְׁבְּלִיךְ בָּלְי צְּלְהְבָּיוֹ וְבָּלְה בְּיִלְה בְּיִי עַבְּלִיה בְּיִבְּי וְבְּלִיבְּלְה בְּעִים וְהְבְּנִיתְ שְׁבְּלִיךְ מְלְּבְיוֹב וְתְּשְׁבְּעִיוֹ בְּנִילְ שְׁבְּלִיךְ מְלְּבְלִיךְ עָלְי מִבְּלְה בְּיִוֹבְ עְשְׁיתִייִ אֻלְּלְ עְלְבְּבְּיוֹ יְעָלְהְ מִבְּלְה בְּעִים וְתְּבְיוֹ בְּעִבְּלוֹ וְלְלִיךְ עְּלְבְּבְיוֹ וְמָלְבְּבְיוֹ בְּעְשְׁבְּיוֹ בְּעְבִיוֹ בְּנְישְׁבְּתִי תִּלְּה בְּעִרְה בְּעִבְיוֹ בְּעְבִיוֹן וְשְּבְּבְיוֹ עְשְׁחְקֵים וְהְלָבְיוֹ וְמְלְבְּיוֹ מְלְּבְיוֹ אֵשְׁתְּבְּלוֹ בְּעְבְּבְּיוֹ מְשְׁחְבָּים וְהְלָּבְיוֹ בְּנִילְ וְשְׁבְּבוֹן וְשְּבְּבְוּת מְּבְּלִיוֹ וְעָבְיוֹ מְבְּלִיוֹ וְשְׁבְּבְעוֹי תְּלָבְיִי תְּעְלְּבִין הְּבְּבְעוֹי תְּבְּלִיוֹ לְּבְיִי מְעְבְּיוֹ נְבְּיְתְּעִיוֹ וְבְּבְיוֹת וְּבְּבְיוֹת וְּבְּבְיוֹת בְּיִים וְתְבְּבְעוֹי מְיִים בְּעוֹי וּמְבְּיוֹ נְשְּבְּבְיוֹ בְּעָלִישְׁ בְּעִים בְּבְּיוֹי מְבְּיִי תְּבְּלְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיוֹם וְבְּבְעוֹי תְּבְּבְיוֹ מְבְּבְּיוֹ בְּבְיוֹם בְּעְבְיוֹי בְּבְיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְיוֹב בְּיוֹבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיוֹ וְשְבְּבְּוֹת וְּבְּבְּיוֹבְיוֹ בְּעְבְיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹב בְּעְבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹב בְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְּבְיוֹי בְּבְיבְיוֹבְישְׁ בְּבְיוֹבְייוֹ בְּבְּבְיוֹב

¹⁰But you, have no fear, My servant Jacob —declares the LORD—Be not dismayed, O Israel!

I will deliver you from far away, your folk from their land of captivity.

And Jacob shall again have calm and quiet with none to trouble him;

¹¹For I am with you to deliver you —declares the LORD.

I will make an end of all the nations among which I have dispersed you;

But I will not make an end of you!

I will not leave you unpunished, but will chastise you in measure.

¹²For thus said the LORD:

Your injury is incurable, your wound severe;

¹³No one pleads for the healing of your sickness,

There is no remedy, no recovery for you.

¹⁴All your lovers have forgotten you, they do not seek you out;

For I have struck you as an enemy strikes, with cruel chastisement,

Because your iniquity was so great and your sins so many.

¹⁵Why cry out over your injury, that your wound is incurable?

I did these things to you ecause your iniquity was so great And your sins so many.

¹⁶Assuredly, all who wanted to devour you shall be devoured,

And every one of your foes shall go into captivity;

Those who despoiled you shall be despoiled,

And all who pillaged you I will give up to pillage.

¹⁷But I will bring healing to you and cure you of your wounds —declares the LORD.

Though they called you "Outcast! That Zion whom no one seeks out,"

¹⁸Thus said the LORD:

I will restore the fortunes of Jacob's tents and have compassion upon his dwellings.

The city shall be rebuilt on its mound, and the fortress in its proper place.

¹⁹From them shall issue thanksgiving and the sound of dancers.

I will multiply them, and they shall not be few;

I will make them honored, and they shall not be humbled.

²⁰His children shall be as of old, and his community shall be established by My grace;

And I will deal with all his oppressors.

Haftarat Vayishlach -- third third (Gen. 35:16-36:43) -- Amos 1:1, 11-2:3

The end of the parashah focuses on the genealogy of Esau and the history of his descendants, Edom. Amos' prophecy is likewise directed to Edom and the local tribes surrounding them.

א דִּבְרֵי עָמֹוֹס אֲשֶׁר־הָיָה בַּנְּקְדָים מִתְּקִוֹעַ אֲשֶׁר ּחָזָּה עַל־יִשְׂרָאֵל בִּימֵי | עֻזִּיָּה מֶלֶדְ־ יְהוּדָׁה וּבִימֵׁי יָרֶבְעֶם בָּן־יוֹאָשׁ מֶלֶדְ יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם לִפְנֵי הָרֲעַשּׁ

יֹא ֻכּה אָמֵר יְהֹוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי אֱדֹּוֹם וְעַלֹ־אַרְבָּאָה לֹא אֲשִׁיבֶנִּוּ עַל־רָדְבּוֹ בַחֶרֶב אָחִיוֹ וְשִׁחַת רְחֲלִיוּ יִג ְכָּה אָמֵר יְהֹלָה עַלְּרָדְ לַעַדְ אַפּוֹ וְעֶבְרָתְוֹ שְׁמָרָה נֶצַחּ יִב וְשִׁלַּחָתִּי אֵשׁ בְּתֵימֶן וְאֶכְלָהְ אַרְמְנוֹת בָּצְרָה: יג ְכִּה אָמֵר יִג ְכָּה אָמֵר יְבִּלְה עַל־בִּקְעָם הְרִוֹת הַגִּלְעָׁד לְמָעַן הַרְחִיב אָשִׁר־שְׁלשָׁה פִּשְׁעֵי בְנִי־עַפּׁוֹן וְעַל־אַרְבָּעָה לְא אֲשִׁיבֶנִוּ עַל־בִּקְעָם הְרִוֹת הַגִּלְעָד לְמַעַן הַרְחִיב אָתִר יְבְּוֹם סוּבְּה: אֶתְר יְּהַנֵה בִּוֹלְם מִלְחָמָה בְּסִעֵר בְּיִוֹם סוּבְה: עוֹ וְהַלַּדְ מַלְכָּם בָּגוֹלָה הָוּא וְשָׁרֵיו יַחָדָּו אָמֵר יְהֹנֵה:

ב א כּה אָמֵר יְהֹוָה עַל־שְׁלשָׁה פִּשְׁעֵי מוֹאָב וְעַל־אַרְבָּעָה לְא אֲשִׁיבֶנִוּ עַל־שָׂרְכְּוֹ עַצְמְוֹת מֶלֶדְ־אֶדְוֹם לַשְׁיד: בּ וְשִׁלַחְתִּי־אֵשׁ בְּמוֹאָב וְאֶכְלָהְ אַרְמְנֵוֹת הַקְּרְיִּוֹת וּמֵת בְּשָׁאוֹן מוֹאָב בִּתְרוּּעָה בְּקוֹל שׁוֹפֵר: ג וְהָכַרַתֵּי שׁוֹפֵט מִקְרַבָּה וְכָל־שַׁרֵיה אֲהַרוֹג עִמְוֹ אַמֵר יִהֹנַה:

The words of Amos, a sheepbreeder from Tekoa, who prophesied concerning Israel in the reigns of Kings Uzziah of Judah and Jeroboam son of Joash of Israel, two years before the earthquake.

For three transgressions of Edom; For four, I will not revoke it:

Because he pursued his brother with the sword and repressed all pity,

Because his anger raged unceasing and his fury stormed unchecked.

¹²I will send down fire upon Teman, and it shall devour the fortresses of Bozrah.

¹¹Thus said the LORD:

For three transgressions of the Ammonites; For four, I will not revoke it:

Because they ripped open the pregnant women of Gilead in order to enlarge their own territory.

¹⁴I will set fire to the wall of Rabbah, and it shall devour its fortresses,

Amid shouting on a day of battle, on a day of violent tempest.

¹⁵Their king and his officers shall go into exile together —said the LORD.

2 Thus said the LORD:

For three transgressions of Moab; For four, I will not revoke it:

Because he burned the bones of the king of Edom to lime.

²I will send down fire upon Moab, and it shall devour the fortresses of Kerioth.

And Moab shall die in tumult, amid shouting and the blare of horns;

³I will wipe out the ruler from within her and slay all her officials along with him —said the LORD.

¹³Thus said the LORD:

Haftarat Vayeshev -- first third (Gen. 37:1-37:36) -- Amos 2:6-3:2, 7-8 -- Etz Hayim p. 247

Amos' reference to the sale of a righteous one for silver is, in the rabbinic imagination the sale of Joseph, known as the Righteous One, which is at the heart of this Torah portion.

Haftarat Vayeshev -- second third (Gen. 38:1-38:30) -- I Samuel 24:2-15 (3-16)

The connection of this haftarah to the Torah portion is in the use of an object of significance to convey a message, of Tamar to Judah in the Torah portion, of David to Saul in the haftarah.

ב וַיַּקָּח שָׁאוּל שָׁלַשֶׁת אֱלַפֶּים אֵישׁ בַּחוּר מִכַּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּלַדְּ לְבַקָּשׁ אֶת־דַּוְד^ר וָאַנַשַּׁיו עַל־פָּנֵי צוּרֵי היעלים: ג וַיַּבֹא אַל־גִּדְרוֹת הַצֹּאו עַל־הַדָּרַדְ וְשָׁם מַעַרָה וַיַּבֹא שׁאוּל לַהְסֶדְ אַת־רַגְלִיו וְדַוִדְ וְאַנַשִׁיוֹ בָּיַרְכָּתֵי הַמָּעַרָה יִשְׁבָים: ד וַיִּאמָרוּ אַנִשָּׁי דַוְד אֶלַיו הָנָּה הַיּוֹם אֲשֶׁר־אַמַר יִהֹוָה אֶלֵידְ הָנָּה אֲנֹכִי נֹתֵן אָת־ איביד אָיִבְדְּ בָּנֶדֶּדְ וְעַשֶּׁיתָ לֹוֹ כֵּאֲשֶׁר יִטֵב בְּעֵינֵיְדְ וַיָּכֶם דָּוֹדְ וַיִּכְרָת אֶת־כִּנַף־הַמִּעֵיל אֲשֶׁר־לְשָׁאוּל ַבַּלַט: הֹ וַיִהָי אַחַרִי־כֶּון וַיַּדְ לָב־דָּוָדָ אֹתוֹ עַל אֲשֶׁר כַּרָּת אֶת־כַּנַף אֲשֶׁר לְשַׁאַוּל: ו וַיּאמר לאַנשׁיו ָחַלַיַלָה לַי מֵיָהֹוָה אָם־אֵעֲשָה אֶת־הַדָּבַּר הַזָּה לַאַדֹנִי לְמַשִּיחַ יְהֹוָה לְשָׁלֹחַ יַדִי בַּוֹ כֵּי־מִשְׁיחַ יְהֹוָה הְוּאַי ז ויִשַּׁשָּׁע דַּוַד אַת־אַנַשִּׁיוֹ בַּדָּבַרִים וַלֹא נַתַנַם לַקוּם אַל־שַׁאוּל וְשַׁאוּל קם מהמערה וִיּלְדְּ בַּדְּרְדָּ רו וַיַּקָם דַּוָד אַחַרִי־כָּן וַיָּצָא מֵן־ המערה מֶהַמְּעַרָּה וַיִּקְרָא אַחַרִי־שַׁאַוּל לֵאמָר אַדֹנִי הַמֵּלֶדְ וַיַּבֵּט שַׁאוּל` אַחַרִּיו וַיִּקָּד דַּוָד אַפַּיִם אַרָצָה וַיִּשְׁתַּחוּ ט וַיִּאמֶר דַּוָד לְשַׁאוּל לַמַה תַשְׁמֵע אַת־דָּבָרִי אַדָם לַאמר ָהְנָה דַּוֹּד מָבֵקשׁ רַעַתַדְּ: י הָנָה הַיּוֹם הַגַּה רַאָוּ עֵינִידְ אֶת אֲשֶׁר־נְתַנְדְּ יִהֹוֹה | הַיַּוֹם | בִּיַדִי בַּמְעַרָּה וְאַמֵּר להרגד ותַּחַס עַלִידָ נַאמַר לא־אַשָּלַח יַדִי בַּאדנִי כַּי־מִשִּיחַ יְהוָה הָוּאּ יא וַאַבִי רְאֶה גַּם רְאָה אַת־כַּנַף מְעִילְדָּ בְּיָדֵי בִּי בְּכֶּרְתִי אֶת־בְּנַף מְעִילְדָּ וְלָא הַרְגְתִּידּ דָּע וּרְאֵה ֹכִּי אֵין בִּיָדִי רָעֻה וַבִּשַע וִלְא־חַטַאתִי בְּד וֹאַתַּה צֹדֵה אֶת־נַפָּשָׁי לְקַחָתַּהּי יב יִשְׁפַּט יִהֹוַה בִּינִי וּבֵינֶדְ וּנָקְמֵנִי יְהֹוָה מְמֵדַ וְיַדִי לֹא תָהְיֵה־בַּדְּי יג כַּאַשֵׁר יֹאמַר מִשַּׁל הַקַּדְמנִּי מֵרשָׁעִים יֵצֵא רָשַׁע וְיָדָי לְא תַהָיֵה־בַּדְּ: יד אַחַרִּי מֵי יָצָא מֵלֶדְּ יִשְׂרָאֵׁל אַחַרִי מִי אַתֵּה רֹדֵף אַחַרִי כֵּלֶב מִٰת אַחַרִי פַּרְעִשׁ אֶחֶד: טוֹ וְהָיָה יְהֹוָה לְדַלָּן וְשָׁפַט בִּינִי וּבַיָּנֶדְּ וְיֵּרֶא וְיָרֶב אָת־רִיבִּי וְיִשְׁפַּטֵנֵי מִיַדְדָּ:

³So Saul took three thousand picked men from all Israel and went in search of David and his men in the direction of the rocks of the wild goats; ⁴and he came to the sheepfolds along the way. There was a cave there, and Saul went in to relieve himself. Now David and his men were sitting in the back of the cave.

⁵David's men said to him, "This is the day of which the LORD said to you, 'I will deliver your enemy into your hands; you can do with him as you please." David went and stealthily cut off the corner of Saul's cloak. ⁶But afterward David reproached himself for cutting off the corner of Saul's cloak. ⁷He said to his men, "The LORD forbid that I should do such a thing to my lord—the LORD's anointed—that I should raise my hand against him; for he is the LORD's anointed." ⁸David rebuked his men and did not permit them to attack Saul.

Saul left the cave and started on his way. ⁹Then David also went out of the cave and called after Saul, "My lord king!" Saul looked around and David bowed low in homage, with his face to the ground. ¹⁰And David said to Saul, "Why do you listen to the people who say, 'David is out to do you harm?' ¹¹You can see for yourself now that the LORD delivered you into my hands in the cave today. And though I was urged to kill you, I showed you pity; for I said, 'I will not raise a hand against my lord, since he is the LORD's anointed.' ¹²Please, sir, take a close look at the corner of your cloak in my hand; for when I cut off the corner of your cloak, I did not kill you. You must see plainly that I have

done nothing evil or rebellious, and I have never wronged you. Yet you are bent on taking my life. ¹³May the LORD judge between you and me! And may He take vengeance upon you for me, but my hand will never touch you. ¹⁴As the ancient proverb has it: 'Wicked deeds come from wicked men!' My hand will never touch you. ¹⁵Against whom has the king of Israel come out? Whom are you pursuing? A dead dog? A single flea? ¹⁶May the LORD be arbiter and may He judge between you and me! May He take note and uphold my cause, and vindicate me against you."

Haftarat Vayeshev -- third third (Gen. 39:1-40:23) -- Judges 7:9-20

Joseph is known for his dream interpretation. Here, in Judges, Gideon profits from just such a dream and its interpretation.

ט זִיְהִלְּבָּלְנֶלָה חַבָּב לְיִהְנָהְ וּלְגִדְּעִוֹן:

ט זִיְהִלְּבָּלְנֶלָה חַבָּב לְיִהְנָהְ וּלְגִדְעִוֹן:

ט זִיְּהִלְּבָּלְנֶלָה חַבָּלְיִהְ חָבֵב לְיִהְנָהְ וִּשְׁמַעְתָּ מַה־יְדַבְּרוּ וְעָמָר בִּשְׁמַנֶּה בְּלָבְּדִים וּבְּנֵדְ יִמְלָבְ הַשְּמָבְרוֹ הַבְּּצִים בְּשִׁחְנֵּה בְּיִבְּים וְעָבְּרָה הַשְּׁתְּה בְּעָבְר וְעָבְיּלְ וְעָפָרְ הַבְּבְּרִה וְעָבְיְ וְעָבְיִ וְעָבְיּ וְיִבְּיִ וְעִבְּיִ וְיִבְּיִ בְּבָּרְ וְּעָבְיְ וְעָבְיְ וְּעָבְיִ וְּעָבְיְ וְעָבְיְ וְעָבְיְ וְנָבְיְ וְנָבְיְ וְנָבְיְ וְנְבְּיִם בְּעֵּחֲבָּה בְּתְוֹנָה בְּלִים בְּעֵבְר וְלִבְּיִם בְּעָחָבְ וְנִבְּיִם בְּעִבְיּ וְיִבְּיִם בְּעִבְיּ וְיִבְּיִם בְּעִוֹּן וְיִבְּיִם בְּעִבְיּ וְנְבְּיִבְ וְלִנְפְר הַבְּלְוֹב חָלְבִים בְּעָבְי וְבְּלִים בְּעִבְיּ וְנְבְּיִבְ לְנִבְּבְים וְלִבְּיִם בְּעִוֹין וְהָבִּים בְּעִים בְּעָבְי וְנָבְיְ לְנִבְּיִם בְּשְׁחָנֵה וְנִבְּיִם בְּשְׁתְּחוּ וַלְּשָׁבְ אָלִילֶם מְשָׁלְּה הַלְּעוֹן וְתְּבָּיְ וְבְּלְיוֹם חָלַמְשִׁי וְהָבָּי שְׁלְשִׁך בְּעְבִיּ וְּנְבְּיִ הְבָּיְוֹן וְשְּבְּיוֹת וְנְבְּיִי וְנְבִּלְיוֹן וְתְּבְּיִי וְנְבְּיִי וְבָּבְיִם בְּשְׁתְּנִיוֹ וְיִּבְּתְים בְּעָּבְיוֹ וְנְבְּיִים בְּעִינְם בְּשְׁתְּנִי וְּבָלִים בְּעְעוֹן וְתְּבְּיִב בְּיוֹבְבְיִם בְּלְּתִוֹן וְהְנָבְייִם בְּעִיבְּיוֹ וְנְבְּיִים בְּעִיּוֹן וְיִּשְׁבְּיוֹ וְנִבְּיִים בְּעִוֹבְיוֹן וְיִּבְּעְתִּי בְּבְּעְוֹן וְהְנָבְיוֹ הְבָּבְיוֹם בְּעִיבְיוֹן וְיִשְׁבְּיוֹ וְנְבְּיִים בְּלְּעוֹן וְשִבְּעוֹי וְבְּבְיִם בְּעִיּבְיוֹן וְיִישְׁבְּעוֹן וְיִבְּעוֹן וְיִבְּיִים בְּעִיְלְתִוֹן וְתְּבְּעוֹן וְשְּבְּעוֹן וְיִבְּיְיִם בְּעִילְם בְּעִיְים בְּעִילְם בְּעִילְם בְּעִילְם בְּעוֹן וְשְׁבְּעוֹן וְיִישְׁבְּעוֹן בְּיוֹבְבְּיוֹם וְלְבְּעוֹן וְיִישְׁבְּעוֹן וְישְׁבְּעוֹן וְיִישְׁבְּעוֹן וְיִישְׁבְּעוֹן וְיִישְׁבְּעוֹן בִּילְבְיוּוֹן בְיִילְם בְּעְבְּעוֹן בְיִבְּעוֹם בְּעִבְּעוֹן בְּעוֹבְים בְּעְיִבְּעוֹן בְּעוֹבְים וְבְּבְיוֹבְיוּ בְּעְבְּעוֹן בְּעוֹבְיבְיוֹ בְיִבְּעְיִם בְּעָבְּלוּוֹם בְּעְבְּעוֹן בְּעוֹבְיבְיבְיבְּעוֹן בְּבְּבְיוֹים וְבְּבְיוֹבְיים בְּבְיּבְיוֹם בְּעוֹבְיוּ בְּעוֹבְיבְיוֹי בְּעוֹבְיוֹים בְּעִבְּעוֹן בְּעוֹבְיים בְּעִילְיוֹ בְּעְי

⁹That night the LORD said to him, "Come, attack the camp, for I have delivered it into your hands. ¹⁰And if you are afraid to attack, first go down to the camp with your attendant Purah ¹¹and listen to what they say; after that you will have the courage to attack the camp." So he went down with his attendant Purah to the outposts of the warriors who were in the camp.—¹²Now Midian, Amalek, and all the Kedemites were spread over the plain, as thick as locusts; and their camels were countless, as numerous as the sands on the seashore.—¹³Gideon came there just as one man was narrating a dream to another. "Listen," he was saying, "I had this dream: There was a commotion—a loaf of barley bread was whirling through the Midianite camp. It came to a tent and struck it, and it fell; it turned it upside down, and the tent collapsed." ¹⁴To this the other responded, "That can only mean the sword of the Israelite Gideon son of Joash. God is delivering Midian and the entire camp into his hands."

¹⁵When Gideon heard the dream told and interpreted, he bowed low. Returning to the camp of Israel, he shouted, "Come on! The LORD has delivered the Midianite camp into your hands!" ¹⁶He divided the three hundred men into three columns and equipped every man with a ram's horn and an empty jar, with a torch in each jar. ¹⁷"Watch me," he said, "and do the same. When I get to the outposts of the camp, do exactly as I do. ¹⁸When I and all those with me blow our horns, you too, all around the camp, will blow your horns and shout, 'For the LORD and for Gideon!'"

22

¹⁹Gideon and the hundred men with him arrived at the outposts of the camp, at the beginning of the middle watch, just after the sentries were posted. They sounded the horns and smashed the jars that they had with them, ²⁰and the three columns blew their horns and broke their jars. Holding the torches in their left hands and the horns for blowing in their right hands, they shouted, "A sword for the LORD and for Gideon!"

Haftarat Miketz -- first third (Gen. 41:1-41:52) -- I Kings 3:5-15

Parashat Miketz begins with Pharaoh's dreams which then drive the story. Solomon, another king, dreams a dream which drives the story. And his wisdom, like that of Joseph.

וּבָּגִבְעוֹן נִרְאָה יְהוֹּה אֶל־שְׁלֹמָה בַּחֲלוֹם הַלָּיֵלֶה וַיַּאמֶר אֱלֹהִים שְׁאֻל מֶה אֶתֶּן־לֶה: ו וַיִּאמֶר שְׁלֹמֹה הַבְּגִבְעוֹן נִרְאָה יְהוֹּה אֶל־שְׁלֹמָה בַּחֲלוֹם הַלָּיֵלָה וַיִּאמֶר אֱלֹהִים שְׁאֻל מֶה אֶתֶּן־לֶה: ז וְעַבְּי שְׁלֵמֹר שְׁלֹמֹה בַּדְלִים הַלָּיֵלָם וַבְּיִלְם הַלָּיִקְ בְּשְׁמִע הִבְּיִבְ הְמִוֹך הַבָּי שְׁמִלִּה בְּבְּים הַיָּה: ז וְעַבְּיך שְׁלִמִי שְׁלִּהְ שְׁלִּהְי בְּבְּים הַנְּה: ז וְעַבְּיך שְׁלִמְי שְׁלָּהְ נְפָבְיך מְּמֵבְ מִרְבִּים הַנָּה: ז וְעַבְּיך הְנְיִה אֲלֹהָי אֲלֹהִי עַבְּיך בְּמִים הַנְּה: ז וְעַבְּיך הְעִּבְיך הַבְּים הַנְּה: ז וְעַבְּיך הְנִים הַבְּיִבְ שְׁמִע מִשְׁפֵּט: יב הִנָּה שְׁלָּהְ נְבָּבְ עִמְּה בְּלְיך בְּעִים בְּקִים הַלָּבְיך הַנְּהִים בְּקִוֹך הְעָבְיך הְעָבְיך הְעָבְיך הְעָבְיך הְעָבְיך הְעָבְיך הְעָבְיך הְעָבְיך הְבָּים הְנָבְיך הַנָּה שְׁלִית בְּדְּלְּ לְבְיך הְעָבְיך הְבָּים בְּבְיִר הְלָא־ שְׁאַלְתָּ נְבְּךְ לִא־יִמְוֹם בְּמְלִים בְּלְּבִים בְּבְיִר הְבָּבְיר הַנָּה שְׁעִיתִי בִּדְבָּר הְבָּים בְּבְיוֹך הְעָשְׁר וְלִא שְׁאַלְתָּ נְבְּךְ לְּעִבְיך לְאִים בְּבְּבְ לְעִבְיךְ לְאִים לְּבְּ הְבָּיוֹך הְלָאים לְּבְּ הְבְעִים בְּהְבָּים בְּמְיִם בְּבְּרְ לְשְׁר וְלְבְּילְ לְבְּלְים בְּבְּים בְּעִים בְּלְבִין בְשְׁמִע מְשְׁפְּט: יב הִנָּה שְּאָלִתְ נְבְּבְּ לְעִבְיךְ לְעְבִיךְ לְעִבְיךְ לְעְבְיךְ לְעִבְיך לְבְּל לְעִבְיךְ לְעְבִין לְבְּלְיך לְבְּלְים בְּבְּיִים בְּמְשִׁת מִשְׁבְּים בְּבְּיוֹים בְּמְעִשׁ מִשְׁמְשְׁ בְּישְׁלְם וְבְּבְּיוֹן בְשְׁעְלִם וְבְּבְיוֹן בְשְׁעְבְיוֹן וְנִישְׁלְם בְּבְּיוֹן בְשְׁלְיִם לְבְּלְיוֹם הַלָּנִים בְּבְּיוֹן בְשְׁבְעִין שְׁלְמִים בְּנְיּבְיוֹן בְּעְשְׁרְ לְנִין שְּלְנִין לְבְּלְילְ עְבְּיוֹן בְּעְשְׁתְים לְבְּיוֹ שְּלְילִם בְּבְּבְיוֹן בְשְּעְם הְשְׁבְּיוֹן בְּיְלְבְיוֹן בְּנְישְׁלְם בְּבְּבְיוֹן בְשְׁבְעוֹן בְּבְּבְין בְּבְיוֹם בְּמְעִם בְּבְּבְין בְּבְיוֹן בְשְּבְין בְּבְּיוֹן בְּעְשְׁבְּיוֹן בְּעְבְּבְין בְּבְּבְין בְּבְּבְין בְּבְּבְיוֹן בְּעְלְיִם בְּבְּבְיוֹן בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹן בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹן בְּבְּבְין בְּבְּיוֹ בְּבְּבְין בְּבְּבְין בְּבְּבְין בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹי

⁵At Gibeon the LORD appeared to Solomon in a dream by night; and God said, "Ask, what shall I grant you?" ⁶Solomon said, "You dealt most graciously with Your servant my father David, because he walked before You in faithfulness and righteousness and in integrity of heart. You have continued this great kindness to him by giving him a son to occupy his throne, as is now the case. ⁷And now, O LORD my God, You have made Your servant king in place of my father David; but I am a young lad, with no experience in leadership. ⁸Your servant finds himself in the midst of the people You have chosen, a people too numerous to be numbered or counted. ⁹Grant, then, Your servant an understanding mind to judge Your people, to distinguish between good and bad; for who can judge this vast people of Yours?"

¹⁰The LORD was pleased that Solomon had asked for this. ¹¹And God said to him, "Because you asked for this—you did not ask for long life, you did not ask for riches, you did not ask for the life of your enemies, but you asked for discernment in dispensing justice—¹²I now do as you have spoken. I grant you a wise and discerning mind; there has never been anyone like you before, nor will anyone like you arise again. ¹³And I also grant you what you did not ask for—both riches and glory all your life—the like of which no king has ever had. ¹⁴And I will further grant you long life, if you will walk in My ways and observe My laws and commandments, as did your father David."

¹⁵Then Solomon awoke: it was a dream! He went to Jerusalem, stood before the Ark of the Covenant of the LORD, and sacrificed burnt offerings and presented offerings of well-being; and he made a banquet for all his courtiers.

Haftarat Miketz -- second third (Gen. 41:53-43:15) -- I Kings 3:16-4:1 -- Etz Hayyim p. 272

This haftarah tells the classic story of Solomon's wisdom and is traditionally associated with Joseph's wisdom as depicted in the parashah.

Haftarat Miketz -- third third (Gen. 43:16-44:17) -- I Kings 10:1-9

The Queen of Sheba recognizes the wisdom of Solomon, as did Pharaoh that of Joseph. She praises God for raising him to leadership. That, too, might be accounted the Torah's subtle message about Joseph.

א וּמֵלְכַּת־שְׁבָּא שׁמֵעַת אֶת־שֵׁמַע שְׁלֹמָה לְשֵׁם יְהֹנָה וַתָּבָא לְנַסּתוֹ בְּחִידְוֹת: ב וַתַּבָּא יְרוּשָׁלַ מָה בְּחַיִּלְ בָּרְישְׁלָּה וֹנְשָׁלַ חְּה יְהָנָה וְשָׁלֵּה וְשְׁלֵּיה וְשָׁבָּץ לְנַסּתוֹ בְּחִידְוֹת: ב וַתַּבָּא יְרוּשָׁלַ מָה בְּחִילֹּ הְּכָּר דְּבָרֶיהָ לְא־הָנָה דְּבָר עָשְׁלִיה וְשְׁלָעָה אֶת־כָּל־ דְּבָרֶיה לְא־הָנָה דְּבָר עָשְׁלְהָ שִׁלְּחָמוֹ וּמוּשַׁב בְּהֹ בִּהְ וְשְׁלְבָּה וְחָבְּיִת אֲשֶׁר בָּנָה וֹ וְמַלְּבָּה בְּיִת יְהְּנָה בְּנְה וֹנְשְׁרְבָּר אֲשֶׁר לְּעָל בְּבָרְיוֹ וְמִלְבָּשְׁתְיּבְ שְׁלְחָמוֹ וְמִלְבְּשְׁתִי וְמְלֵּמְ וְשְׁלְבָּה וְחָבְּיִת שְׁלְבָּה וְתְּבָּית שְׁלְבָּה וְתְּבָּית שְׁלְחָמוֹ וּמִלְבְּשִׁיהָם וֹשְּלְמִיה וְשְּלְעִה וְתְּבָּית וְמְלְּלָה בְּנָה וְתְּבָּית וְמְלְּבָּה וְתְּבָּית וְתְּבָּית וְתְּבָּית וְתְּלָתוֹ וְשְׁלְחְמוֹ וּמִלְבְּשְׁרְ שְׁמֵעְהְיִם בְּשְׁרְתִיךְ וְמְלְבְּית וְתְּבָּית וְתְּבָּית וְמְלְבָּה וְתְבִּית וְמְלֵּבְ שְׁרְיִם עָד אֲשֶׁר בְּּשְׁרְתִיף שְׁלְאִר וְתְּבָּית וְתְּלָּת וְשְׁלְחִיוֹ וְתְּלְבְּת וְשְׁלְחִים וְשְׁלְחִים בְּשְׁלְתִיך שְׁמָעְהְיִה וְנְשְׁרְתִיף שְׁמְעְתִי בְּשְׁרְתִיף עְבְּבְירוּ שְׁלְבְית וְשְּבְּאת וְבִּילְם מִוּיְשְׁרְשִׁלְיתְ בְּשְׁרְתִיף בְּבְּלְתִיךְ בְּלְבִית וְשְׁרָאת מִשְׁכָּית וְשְׁרְאַלְם וְיִשְׂיִמְךּ לְמֶלֶּה לְבָּלְתִית מִשְׁכָּץ וּבְּבְּיְה אֲשְׁר שְׁמְעִית וְבְּבְּרוּ בְּשְׁרְתִיתְּךְ עְלְכִילְם וְיִשְׂימְךּ לְמֶלֶּה לְבָּלְתוֹת מִשְׁכָּט וּצְּדָבְה.

The queen of Sheba heard of Solomon's fame, through the name of the LORD, and she came to test him with hard questions. ²She arrived in Jerusalem with a very large retinue, with camels bearing spices, a great quantity of gold, and precious stones. When she came to Solomon, she asked him all that she had in mind. ³Solomon had answers for all her questions; there was nothing that the king did not know, [nothing] to which he could not give her an answer. ⁴When the queen of Sheba observed all of Solomon's wisdom, and the palace he had built, ⁵the fare of his table, the seating of his courtiers, the service and attire of his attendants, and his wine service, and the burnt offerings that he offered at the House of the LORD, she was left breathless.

⁶She said to the king, "The report I heard in my own land about you and your wisdom was true. ⁷But I did not believe the reports until I came and saw with my own eyes that not even the half had been told me; your wisdom and wealth surpass the reports that I heard. ⁸How fortunate are your men and how fortunate are these your courtiers, who are always in attendance on you and can hear your wisdom! ⁹Praised be the LORD your God, who delighted in you and set you on the throne of Israel. It is because of the LORD's everlasting love for Israel that He made you king to administer justice and righteousness."

Haftarat Vayígash -- first third (Gen. 44:18-45:27) -- Ezekiel 37:15-28 -- Etz Hayyim p. 291

Ezekiel prophecies the eventual rapprochment and unification of Judah and Joseph, that is the tribes deriving from them, akin to the rapprochment of the principles in the Torah portion.

Haftarat Vayigash -- second third (Gen. 45:28-46:27) -- Zekhariah 10:3-12

This Torah portions sees the complete household of Jacob reunited, albeit in Egypt. Zekhariah foresees a time when they will be again united in Israel.

ג עַל־הָרֹעִים חָרָה אַפִּי וְעַל־הַעַתּוּדָים אָפְקְוֹד כְּי־פְּקַד יְהֹוָה צְבָאָוֹת אֶת־עִדְרוֹ אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְעָם אוֹתָם כְּסִוּס הוֹדוֹ בַּמִּלְחָמֶה ד מִמֶּנוּ פָנָה מִמֶּנוּ כִּי רְחַמְּהִים וְהִיּוּ עִמְּלַחָמָה מִמֶּנוּ יִצְא כָל־נוֹגֵשׁ יִחְדְּוּ אוֹלָם כְּסִוּס הוֹדוֹ בַּמִּלְחָמֶה ד מִמֶּנוּ פָנָה מִמֶּנוּ כִּי רְחַמְתִּים וְהִיִּי עִבְּבְיִם בּוֹסִים בְּטִיט חוּצוֹת בַּמִּלְחָמֶה וְנְלְחֵמֹוּ כֵּי יְחָמְה עִמֶּס וְהֹבִישׁ רְלְא־זְנַחְתִּים כִּי אְעָי יְהֹנָה עְמָב וְהָיִוּ בְּעָבׁי חִוּצוֹת בַּיִּת יוֹסֵף אוֹשִׁיע וְהְוֹשְׁבוֹתִים כִּי רְחַמְתִּים וְהָיִוּ בְּעָבְים וּהַבְּעָם וְהָבִיּת יִחַף אוֹשְׁיע וְהְוֹשְבוֹתִים כֵּי רְחַמְתֹּים וְהָיִוּ וְבְּבָּוֹת יְאָר לְבָּם וְהָיִיה וְשָׁבֵּח וְנָשְׁבוֹר עִבְּבְּים וְשָּׁמֵח לְבָּם בְּמוֹר יְנְבָּרְתִּים וּלְאַ לְהָם וְהָבְּיִה וְשְׁבֵּח וְבָּיִים וְשְׁמֵח לְבָּם בְּמוֹר וְחָיִוּ בְּעָבְים וּבְּמָּרְחַקִּים וּלְבָּר וְלְבָּח וְלְעִי וְהְיִנְּ מְבָּבְים וְבְּבִּים וְמָבְיּבְים וּלְעָּר וְהָבָּר וְלָבְיוֹן אֲשְׁר לְהָם וְאָבֹר בִּיִם בְּיִבְרתִים מֵאֶבֶר מְבְּרִבּים וְהַבָּים וְהְבָּבְים וְהָבְּיִם וּמְשָׁבְיתִים וְהָבָּר וּלְבָבוֹן אִבְּילוֹן וְשְׁבּשׁ וְבְבָּר וּמִנִים מֵּעְבָּי וְתִּקּבְּבָם וְמְבִּילִם וְּלְבִין וְהְבָּר וּנִים בּבָּים וְהָבְּים וְהַבְּים וְהְבָּים וְמְבָּבְים וְמְבְּבְים וְהְבָּרְתִּים בְּנִבְרתִּים בְּבָּים בְּיִבְּר וְּהָבְּרְתִּים בְּבְּבְים בְּיִבּר וְתִבְּרְתִים בְּבָּרתוּ מִבְּילוֹת יְאָל בְבָּר בְּעִם בְּבָּרתִים בָּבְים בְּיִּם וְמְבָּרתִים בְּנִים וְבְּבְרְתִּים בְּבָּרתִּים בְּבָּרתוּ בְּיִבְרתוּ בְּיִבְרתוּ בְּיִבְים וְתְבּבּים בְּיִים בְּיִבְּרתוּ מִבּילוֹם וְנִיבְרתוּ בְּים בְּיִבְם וְנְשְבִּים וְתִּבְּרתוֹב בְּים בְּיִבְיתוֹב וְיבְּרתוּ בְּיִבְּים בְּיִבְּרתוֹב בְּים בְּנִיבְּרתוּ מְיבְּרתוּ מִבּים וְבְּבְרתוּ בְּים בְּבְּרתוּ בְּים בְּיִבְּבְיתוֹבְיתוֹב וּיבְיי

³My anger is roused against the shepherds, and I will punish the he-goats.

For the LORD of Hosts has taken thought in behalf of His flock, the House of Judah;

He will make them like majestic chargers in battle.

⁴From them shall come cornerstones, from them tent pegs, from them bows of combat,

And every captain shall also arise from them.

⁵And together they shall be like warriors in battle, tramping in the dirt of the streets;

They shall fight, for the LORD shall be with them, and they shall put horsemen to shame.

⁶I will give victory to the House of Judah, and triumph to the House of Joseph.

I will restore them, for I have pardoned them, and they shall be as though I had never disowned them; For I the LORD am their God, and I will answer their prayers.

⁷Ephraim shall be like a warrior, and they shall exult as with wine;

Their children shall see it and rejoice, they shall exult in the LORD.

⁸I will whistle to them and gather them, for I will redeem them;

They shall increase and continue increasing.

⁹For though I sowed them among the nations, in the distant places they shall remember Me,

They shall escape with their children and shall return.

¹⁰I will bring them back from the land of Egypt and gather them from Assyria;

And I will bring them to the lands of Gilead and Lebanon, and even they shall not suffice for them.

¹¹A hemmed-in force shall pass over the sea and shall stir up waves in the sea;

And all the deeps of the Nile shall dry up.

Down shall come the pride of Assyria, and the scepter of Egypt shall pass away.

¹²But I will make them mighty through the LORD, and they shall march proudly in His name —declares the LORD.

Haftarat Vayigash -- third third (Gen. 46:28-47:27) -- Isaiah 41:1-10

"Fear not, for I am with you," God says to Jacob in this haftarah. That special divine protection of Jacob is evident in the parashah as Jacob's family settles peacefully in Goshen.

א הַחֲרָישׁוּ אֵלַיֹּ אִיִִּּים וּלְאָמִָים יַחֲלִיפּוּ כִּחַ יִגְּשׁוּ אָז יְדַבּּרוּ יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נְקְרֶבָהּ: ב מַי הֵעִיר מִמְּזְרָח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלִוֹ יִתֵּן לְפָנָיִו גּוֹיִם ׁ וּמְלָכִים לַרְדִּ יִתַּן בֶּעָפָר חַרְבּוֹ כְּקִשׁ נִדָּף קַשְׁתְּוֹ: ג יְרְדְּפֵס יַעֲבְוֹר שָׁלָוֹם אָרַח בְּרַגְלָיו לָא יָבְוֹא: ד מֶי־פָּצֵל וְעָשֶׁה קֹרֵא הַדּרָוֹת מֵרָאשׁ אֲנֵי יְהֹוָה רִאשׁוֹן וְאֶת־אֲחֵרֹנִים אָנִי־הְוֹא: ה רָאַוּ אִיִּים וְיִיּלָאוּ קְצְוֹת הָאָרֶץ יֶחֶרֶדוּ קֵרְבִּוּ וַיֶּאֶתִיוּוּ: ו אִישׁ אֶת־רֵאֵהוּ יַעְלְרוּ וּלְאָחָיו יֹאמֵר לְא יִמְוֹט: ח וְאַתָּה יִשְּׁרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיִדּ זֶרַע אַבְרָהָם אְהַבִּיּ ט אֲשֶׁר הָחֲזַקְתִּידְ מִקְצְוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילָיָהְ קְרָאתִידְ וָאָמַר לְדְּ עַבְדִּי־אַׁתָּה בְּחַרְתִּידְ וְלֹא מְאַסְתִּידְּ: י אַל־תִּירָא כֵּי עִמְּךְדִּיִּלְיִנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי־אֲנִי אֱלֹהֻיִּדְ אִמַּצְתִּידְ אַרְיִרְא בַּרְרִתִּיךְ אַרְאָיִין צִדְקְיּ

Stand silent before Me, coastlands, and let nations renew their strength.

Let them approach to state their case; let us come forward together for argument.

²Who has roused a victor from the East, summoned him to His service?

Has delivered up nations to him, and trodden sovereigns down?

Has rendered their swords like dust, their bows like wind-blown straw?

³He pursues them, he goes on unscathed; No shackle is placed on his feet.

⁴Who has wrought and achieved this?

He who announced the generations from the start—

I, the LORD, who was first and will be with the last as well.

⁵The coastlands look on in fear, the ends of earth tremble. They draw near and come;

⁶Each one helps the other, saying to his fellow, "Take courage!"

⁷The woodworker encourages the smith; He who flattens with the hammer [Encourages] him who pounds the anvil.

He says of the riveting, "It is good!" and he fixes it with nails, that it may not topple.

⁸But you, Israel, My servant, Jacob, whom I have chosen, Seed of Abraham My friend—

⁹You whom I drew from the ends of the earth and called from its far corners,

To whom I said: You are My servant; I chose you, I have not rejected you—

¹⁰Fear not, for I am with you; Be not frightened, for I am your God;

I strengthen you and I help you; I uphold you with My victorious right hand.

Haftarat Vay'chί -- first third (Gen. 47:28-48:22) -- Amos 5:4-15

This exhortation, to seek God, to, love and do justice, is addressed by Amos to "the remnant of Joseph." It is in this portion that we meet Joseph's children, the ancestors of Amos' audience.

ד כֵּי כָה אָמֵר יְהֹוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל דִּרְשִׁוּנִי וְחְיִּוּ ה וְאַל־תִּדְרְשׁוּ בֵּית־אֵׁל וְהַגּּלְגָּל ֹלָא תָבֹאוּ וּבְאֵר שֶׁבַע וִיְבְלָה וְאֵין־מְכַבָּהְ לְבֵית יִשְׂרָאֵל דִּלָה וְהַיָּה לְאֵנָוּ ו דִּרְשׁוּ אֶת־יְהֹוָה וְחְיִּוּ פָּן־יִצְלַחְ כָּאֵשׁ בַּית יוֹשֵׁף וְאֵין־מְכַבָּהְ לְבֵית־אֵל ז הַהְפְּכִים לְלַעַנָהְ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לָאֶרֶץ הִנְּיחוּ ח עשׁה כִימָה וּכְסִיל וְאֵין־מְכַבָּהְ לְבֵית־אֵל ז הַהְפְּכִים לְלַעַנָהְ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לָאֶרֶץ הִנְּיחוּ ח עשׁה כִּימָה וּכְסִיל וְאַכְּלְ וְאֵין־מְכַבָּהְ לְבֵית־אֵל וְשָׂרְתֵּי בְּשָׁעֵר מוֹכִיח וְדֹבֵר תָּמִים יְתָעְבוּ יִא לְכֵן יַעַּן הָּנִשְׁשְׁצִת־בַּר תִּמְים וְלֵא בְשָׁעֵר מוֹכִיח וְדֹבֵר תָּמִים יְתָעְבוּ יִא לְכֵן יַעַּן הְּשָׁבְּי וְשִׁבְּיוֹת וְיִים לִיְלָתְ תָבְּיִם בְּשְׁעֵר מוֹכְיח וְלֹא־תֵשְׁכִּם צְלִידְ לְּמָת בְּיִית וְשִׁבְּית וְשְׁבְּית הָמִישְׁבֵּית בְּשָּעִר הִשְּׁבְּית וְשְׁבְּית הָהְיִית בְּשָׁעִר הִשְּׁבְתוֹ בְשְׁעְרָ לְפָּעָת הָהָיא יִדְּם כִּי עָת רָעָה הְיא: יִד דְּרְשׁוּ־כִיוֹב וְהַצְּיתוֹ לְבָּעֵת הָהָיא יִדְּם כְּי עֵת רָעָה הְיא: יִד דְּרְשׁוּ־יִינְם וְלָא הְנַשְׁבָּית בְּשְּעֵר הִשְּׁבְּר הִשְּׁבְּית אִתְּכָּם בְּצְשָׁר אָמֵיל בְּשָער מִשְׁבְּית וְשְׁבְּית וְשְּבִית וְשְׁבְּית הִיּשְׁבְּית וְשְׁבָּית הָשְׁבְּית וְשְׁבְּבִית בְּשְׁעִר הִשְּׁבְּבִית וְבְּעָת הָבְּשְּער הִשְּׁבְּית וְמִבְּית וְשְׁבְּבִית בְּשְּער הְשְּבְית וְשְׁבְּית בְשְּבְית וּמְבְּית בְּשְּער הְשְּבִית וְיִבְית וְשְּבְּית בְּשְׁעִר בְּשְעֹר הְבְשְׁבוֹית וְשְבְּית וְשְבּית בְּשְׁבְית בְּיִבְית וְיִבְית וְיִיבְים בְּשְּעִר הְשְּבְעת הְבְיעוֹם בְּעְבִית וְיִינְבְית וְשְּבְּעת הְיִבְים בְּשְּער הְשְּבְית וְשְּבְּית וְשְּבְּית וְעִבּית וְּבְּעת בְּעת הְבְשְּער הְשְּיִית וְשְּבְּית וּבְּשְּער בְּבְּאוֹת שְּבִּית וּבְּשְּער בְּעְבְית בְּיבּע בְּית וּיבְים בְּשְּעבר הְשְּבְית וּבְּבְית וְעִים בְּעִית בְּעת בְּעם בְּבְּעת וּבְבְּעת וּבְּית וּבְּית וּבְּעְתְית בְּעָב בְּעת בְּית בְּית בְּיבְית וּבְיּעת בְּית בְּית בְּית בְּיִית בְּים בְּיבְּת וּבְּית בְּיבּית בְּיִבּית בְּיבְּית בְּית בְּית בּית בְּבְּית וּיבְית בְּיִבּית בְּבְית בְּבְּית בְּבְית

⁴Thus said the LORD to the House of Israel:

Seek Me, and you will live.

⁵Do not seek Bethel, nor go to Gilgal, nor cross over to Beer-sheba;

For Gilgal shall go into exile, and Bethel shall become a delusion.

⁶Seek the LORD, and you will live,

Else He will rush like fire upon the House of Joseph

And consume Bethel with none to quench it.

⁷[Ah,] you who turn justice into wormwood and hurl righteousness to the ground!

[Seek the LORD,] 8Who made the Pleiades and Orion,

Who turns deep darkness into dawn and darkens day into night,

Who summons the waters of the sea and pours them out upon the earth—

His name is the LORD!

⁹It is He who hurls destruction upon strongholds, so that ruin comes upon fortresses!

You have built houses of hewn stone, but you shall not live in them;

You have planted delightful vineyards, but shall not drink their wine.

¹²For I have noted how many are your crimes, and how countless your sins—

You enemies of the righteous, you takers of bribes,

you who subvert in the gate the cause of the needy!

And that the LORD, the God of Hosts, may truly be with you, as you think.

Perhaps the LORD, the God of Hosts, will be gracious to the remnant of Joseph.

Haftarat Vay'chí -- second third (Gen. 49:1-49:26) -- I Kings 2:1-12 -- Etz Hayyim p. 313

Jacob's final testament to his sons, in this third of the parashah, is the source of the parallel to the traditional haftarah, the final instructions of David to Solomon, his son.

Haftarat Vay'chί -- third third (Gen. 49:27-50:26) -- II Samuel 1:12, 17-27

David's moving lament over the deaths of Saul and Jonathan complements the end of the book of Genesis which reports the deaths of both Jacob and Joseph.

יב וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבֻבֶּמוּ עַד־הָעֶרֶב עַל־שָׁאוּל וְעַל־יְהְוֹנָתָן בְּנוֹ וְעַל־עַם יְהֹוָה ׁ וְעַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֵּי נֵפְלִוּ בַּחֵרֵב:

יז וַיְקֹנֵן דָּוֹּד אֶת־הַקּינָה הַגִּאת עַל־שָׁאָוּל וְעַל־יְהְוֹנָתָן בְּנְוֹּ יח וַיֹּּאמֶר לְלַמֵּד בְּנֵי־יְהוּדָה קֻשֶׁת הִנֵּה כְתוּבָה עַל־סֵפֶר הַיָּשֶׁר: יט הַצְּבִּי יִשְׁרָאֵל עַל־בֵּמוֹתֶיךּ חָלֶל אֵיִד נָפְלִּי גְּבּוֹרִים: כ אַל־תַּנִידוּ בְּגַּת אַל־מָל וְאַל־מָטֶר עֲלֵיכֶס וּשְׁדֵי תְרוּמֶת כִּי שֶׁם נִגְעַל מָגַן גִּבּוֹרִים מָגַן שָׁאוּל בְּלי מָשָׁיח כב מִדָּם חֲלָלִים מֵחֵלֶב גִּבּוֹרִים קֻשֶׁת יְהַוֹנָתָן לֹא נָשִוֹּג אָחֻוֹר וְחֵרֶב שָׁאוּל לֹא תָשִׁוּב רִיקָם: כג שָׁאַוּל

¹⁰They hate the arbiter in the gate, and detest him whose plea is just.

¹¹Assuredly, because you impose a tax on the poor and exact from him a levy of grain,

¹³Assuredly, at such a time the prudent man keeps silent, for it is an evil time.

¹⁴Seek good and not evil, that you may live,

¹⁵Hate evil and love good, and establish justice in the gate;

וּיהְוֹנָתָּן הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִם בְּחַיֵּיהֶּם וּבְמוֹתָם לְא נִפְרֶדוּ מִנְּשָׁרֵים לֵּלוּ מֵאֲרָיוֹת נָבְרוּ כד בְּנוֹת ׁיִשְׂרָאֵׁל אֶל־שָׁאוּל בְּכֵינָה הַמַּלְבִּשְׁכֶם שָׁנִי עִם־עֲדֶנִים הַמַּעֲלֶה עֲדֵי זָהָב עֵל לְבוּשְׁכֶן: כה אֵידְ נַפְלְוּ גִּבּּרִים בְּתִוֹדְ הַמִּלְחָמֶה יְהַוֹנָתָּן עַל־בָּמוֹתֶיִךְ חָלֶלִּ: כו צַר־לִי עָלֶיךְ אָחִי יְהַוֹנָתָן נַעַמְתָּ לִי מְאָד נִפְלְאַתָה אַהֲבֶתְךְּ לִי מאַהַבַּת נָשִׁים: כז אֵידְ נַפְלִּוּ גִּבּוֹרִים וַיְּאבְדָוּ כְּלֵי מִלְחָמָה:

¹²They lamented and wept, and they fasted until evening for Saul and his son Jonathan, and for the soldiers of the LORD and the House of Israel who had fallen by the sword.

¹⁷And David intoned this dirge over Saul and his son Jonathan— ¹⁸He ordered the Judites to be taught [The Song of the] Bow. It is recorded in the Book of Jashar.

¹⁹Your glory, O Israel, lies slain on your heights;

How have the mighty fallen!

²⁰Tell it not in Gath, do not proclaim it in the streets of Ashkelon,

Lest the daughters of the Philistine rejoice; Lest the daughters of the uncircumcised exult.

²¹O hills of Gilboa— let there be no dew or rain on you, or bountiful fields,

For there the shield of warriors lay rejected, the shield of Saul, polished with oil no more.

²²From the blood of slain, from the fat of warriors— the bow of Jonathan never turned back; The sword of Saul never withdrew empty.

²³Saul and Jonathan, beloved and cherished, never parted in life or in death!

They were swifter than eagles, they were stronger than lions!

²⁴Daughters of Israel, weep over Saul,

Who clothed you in crimson and finery,

Who decked your robes with jewels of gold.

²⁵How have the mighty fallen in the thick of battle—

Jonathan, slain on your heights!

²⁶I grieve for you, my brother Jonathan,

You were most dear to me.

Your love was wonderful to me, more than the love of women.

²⁷How have the mighty fallen, the weapons of war perished!

Haftarat Sh'mot -- first third (Ex. 1:1-2:25) -- Isaiah 27:6-13, 29:22-23 -- Etz Hayyim p. 343

The beginning of the book of Sh'mot tells of the growth of Israel in Egypt. The traditional haftarah here picks up the theme of Israel's growth and of the expectation of Exodus, as well.

Haftarat Sh'mot -- second third (Ex. 3:1-4:17) -- Joshua 5:13-6:5, 15-16

Joshua meets an emissary of God who instructs him, "Remove your sandals from your feet." The scene recalls Moses at the burning bush, which we read this morning.

יג וַיְהִי בְּהְיַוֹת יְהוֹשֻׁעַ בְּיִרִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינִיוֹ וַלֵּרָא וְהַנֵּה־אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדְּוֹ וְחַרְבִּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדְוֹ וַלֵּלֶדְ יְהוֹשֻׁעַ אַלִיוֹ וַיִּאמֶר לוֹ הַלָנִוּ אַתָּה אִם־לְצָרִינוּ יד וַיִּאמֶר | לֹא כֵּי אֲנִי שַׂר־צְבָא־יְהְוָה עַתְּה בָאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשַׁע אֶל־פָּנְיוֹ אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיִּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹיִי מְדַבֵּר אֶל־עַבְדְּוֹ: טו וַיֹּאמֶר שַׂר־צְבָּא יְהוֹשָׁע שַׁל־נַעַלְדְּ מֵעַל רַגְלֶדְ כִּי הַמָּקֹוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיִו קַדָּשׁ הִוּא וַיִּעַשׁ יְהוֹשָׁעַ כֵּן: 28

נ א נְירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻבֶּּׁרֶת מִפְּנֵי דְּנֵיְ יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בֶּא: ב וַלָּאמֶר יְהֹוָה אֶל־יְהוֹשַׂע רְאֵה ׁ
נָתַתִּי בְיֵדְדְּ אֶת־יְרִיחוֹ וְאֶת־מַלְכָּהְ גִּבּוֹרֵי הֶחֲיִלּ: ג וְסַבּּתֶם אֶת־הָעִיר כְּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַקִּיף
אֶת־הָאִיר פַּעם אֶחֶת כָּה תַּעֲשֶׂה שֵׁשֶׁת יָמִים: ד וְשִׁבְעֵה כְהַנִּים יִשְׁאוֹ שִׁבְעָה שְׁרְבָּים לְפְנֵי
הַאָּרוֹן וּבִּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תָּסְבּוּ אֶת־הָאָיר שְׁבַע פְּעָמֵים וְהַכְּהֲנִים יִתְקְעוּ בַּשְּׁוֹפְרְוֹת: ה וְהָיָּה בִּמְשַׁךְ | בְּקָרֶן
הַיּוֹבֵל בשמעכם כְּשָּׁמְעֲכֶם אֶת־קְּוֹל הַשׁוֹפָר יָרִיעוּ כָל־הָעָם הְּרוּצֵה גְדוֹלָה וְנָבְּלָה חוֹמַת הָעִיר תַּחְהֶּיִה,
וְעַלִּוּ הַעֵּם אֵישׁ נֵגְדִּוֹ:

ָטוֹ וַיְרְתִי | בַּיּוֹם תַשְּׁבִיעִּי וַיַּשְׁבָּמוּ כַּעֲלוֹת תַשַּׁחַר וַיָּסְבּוּ אֶת־הָעִיר כַּמִּשְׁפָּט תַאֶּה שֶׁבַע פְּעָמֵים רָק בַּיּוֹם הַהֹּוּא סֵבְבִוּ אֶת־הָאָיר שֶׁבַע פְּעָמִים: טז וַיְהִי בַּפַּעֵם הַשְּׁבִיעִית תֵּקְעָוּ הַכְּהֲנָים בַּשּׁוֹפָּרְוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֵל־הָעָם הָרִיעוּ כִּי־נָתַן יִהֹנָה לָכֵם אֵת־הָעִיר:

¹³Once, when Joshua was near Jericho, he looked up and saw a man standing before him, drawn sword in hand. Joshua went up to him and asked him, "Are you one of us or of our enemies?" ¹⁴He replied, "No, I am captain of the LORD's host. Now I have come!" Joshua threw himself face down to the ground and, prostrating himself, said to him, "What does my lord command his servant?" ¹⁵The captain of the LORD's host answered Joshua, "Remove your sandals from your feet, for the place where you stand is holy." And Joshua did so.

6 Now Jericho was shut up tight because of the Israelites; no one could leave or enter.

²The LORD said to Joshua, "See, I will deliver Jericho and her king [and her] warriors into your hands. ³Let all your troops march around the city and complete one circuit of the city. Do this six days, ⁴with seven priests carrying seven ram's horns preceding the Ark. On the seventh day, march around the city seven times, with the priests blowing the horns. ⁵And when a long blast is sounded on the horn—as soon as you hear that sound of the horn—all the people shall give a mighty shout. Thereupon the city wall will collapse, and the people shall advance, every man straight ahead."

¹⁵On the seventh day, they rose at daybreak and marched around the city, in the same manner, seven times; that was the only day that they marched around the city seven times. ¹⁶On the seventh round, as the priests blew the horns, Joshua commanded the people, "Shout! For the LORD has given you the city."

Haftarat Sh'mot -- third third (Ex. 4:18-6:1) -- I Samuel 9:15-21, 27-10:1

The anointing of Saul as Israel's first king parallels the choice of Moses.

טו זַיהֹוֶה גָּלָה אֶת־אָזֶן שְׁמוּאֵל יִזֹם אֶחָד לְפְנֵי בְּזֹא־שָׁאִוּל לֵאמְר: טז כָּעַת | מָחָר אֶשְׁלַח אֵלֶיךּ אִישׁ מֵעֶרֶץ בִּנְיָמִן וּמְשַׁחְתַּו לְנָגִיד עַל־עַמִּי יִשְׁרָאֵל וְהוּשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מִיַּדְ פְּלִשְׁתִּים כַּי רָאִית אֶת־שָׁמִי מְנָרְ בְּנְיָמִן וּמְשַׁחְתַּו לְנָגִיד עַלְּב עָלִי הְשָׁאִוּל זִיהֹנָה עָנָהוּ הִנְּה הָגִידְ הַאָּער בְּנְעָמִן וּמְשַׁחְתַּו אֶבְרָת אֵבְיךּ הַשְּׁאֵר וַיֹּאִמֶר הַנְּעָמִן וְמְשַׁחְתַּו לְּנָיִה הָלְּמִר הָשְּׁאִוּל זִיּאַמר הָלְּצִי הָבְּבְּךְ הַנִּי הַבְּמָה וַאֲכַלְתֶּם עִמִּי הַיִּוֹם וְשִׁלַחְתַּיך בְּבְּבְּךְ הַנִּיֹת אָבְיף: כֹּיְלְאֲתנוֹת הָאְבְרָוֹת לְּךְּ הַיִּים שְׁלְשֶׁת הַיָּלְים עִמִּי הַלְּחַבְּ בַּבְּקָר הְלָּה לְבָּלְ הַלְיֹת הָבְּלְתְּם עִמִּי הַלְּחָבְּן הָלְיִתְּךְ בְּבְּבְּךְ אַצְּיר וְלְּשָׁת הַיָּלְים עִמִּי הַלְּבְרְבְּךְ אַבְּרְ הָלְיִא לְךְּ וּלְלָכִי בָּיִת אָבְיִה: כֹא וַלְשָׁת הַיְּלִית הָלְבָּרְ הַלְּיִת הְּלְבָּרְ הַלְּיִת הְלְבָּרְ הַלְּיִת הְלְבָּר הַלְיִי שְׁלְבֹּר הָלְיִת הְלְּבְרְ הְלְנִית הָּלְּעָר וְלְבָּתְ הַלְיִם עְלִים בְּלְים שְׁלִיתְים אֵל־תְּלְבְּרְ הְעָבְיר וְעָשָׁם אֶת־לְבְּךְ הָעָּתְי הְלְבְבְרְ הַבְּיִם הְשְׁכִּית הָשְּבְלוּ הְשְׁמִיעְךָ אָשְׁרְתְּלְבְּר הְעָבְיר וּשְׁבְיּת וְשְׁבְּלְית הַלְיְבְּר וְשְׁבִיי וְשְׁבְשְׁתוֹי הַשְּבְרְ הְשְׁבְּר וְשְׁבְּיִם הְשְּבְר וְשְׁבְּיר וְשְׁבְּיר וְשְׁבְּר וְשְׁבִיים בְּבְבְרְ הְעָבְיר וְיִשְׁבְּר וְשְׁבִיים בְּבְּבְרְ הְשִּבְיר וְשְׁבְיּת הְשְּבְיר הְשְׁבִיים בְּבְּבְר הְעִיבוּ הְשְׁבְיר וְיִשְׁבְּר הְשְׁבְיר וְשְּבְיר הְשְּבְּת הְשְׁבְּר וְנְשְּבְּת הְשְׁבְּר וְשְבִּית וְשְּבְּבְר הְשְבְּית וְשְּבְּית וּשְבְּיר וְשְּבְיר וְשְּבְית וְּבְּבְית וְשְּבְּתְעוֹם הְישְׁבְית וְשְּבְּית הְשְּבְּבר הְעִינִים הְשְּבְית הְשְּבְּבְית הְשְּבְית הְשְּבְית הְשְּבְית הְשְּבְית הְשְּבְּתְית הִּיבְיבְית וְשְּבְּית וְשְּבְּת הְשְבְּי

י א וִיּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־פַּךְ הַשֶּׁמֶן וַיִּצְק עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשְּׁקֵהוּ וַיִּּאמֶר הֲלוֹא כְּי־מְשְׁחַךְּ יְהֹנֶה עַל־נַחֲלָתוֹ לנגיד: ¹⁵Now the day before Saul came, the LORD had revealed the following to Samuel: ¹⁶ 'At this time tomorrow, I will send a man to you from the territory of Benjamin, and you shall anoint him ruler of My people Israel. He will deliver My people from the hands of the Philistines; for I have taken note of My people, their outcry has come to Me."

¹⁷As soon as Samuel saw Saul, the LORD declared to him, "This is the man that I told you would govern My people." ¹⁸Saul approached Samuel inside the gate and said to him, "Tell me, please, where is the house of the seer?" ¹⁹And Samuel answered Saul, "I am the seer. Go up ahead of me to the shrine, for you shall eat with me today; and in the morning I will let you go, after telling you whatever may be on your mind. ²⁰As for your asses that strayed three days ago, do not concern yourself about them, for they have been found. And for whom is all Israel yearning, if not for you and all your ancestral house?" ²¹Saul replied, "But I am only a Benjaminite, from the smallest of the tribes of Israel, and my clan is the least of all the clans of the tribe of Benjamin! Why do you say such things to me?"

²⁷As they were walking toward the end of the town, Samuel said to Saul, "Tell the servant to walk ahead of us"—and he walked ahead—"but you stop here a moment and I will make known to you the word of God."

10 Samuel took a flask of oil and poured some on Saul's head and kissed him, and said, "The LORD herewith anoints you ruler over His own people.

Haftarat Vaera -- first third (Ex. 6:2-7:7) -- Jeremiah 1:1-10, [8] -- Etz Hayyim p. 347

This haftarah is read by Sfardim in connection with Parashat Sh'mot since it deals with Jeremiah's appointment in terms similar to that of Moses. But Moses' appointment is a rolling recurring process, and Moses expresses his concern about his mission in today's Torah portion, as did Jeremiah, and each was reassured.

Haftarat Vaera -- second third (Ex. 7:8-8:15) -- Ezekiel 28:25-29:12, 21 -- Etz Hayyim p. 370

In this haftarah God has Ezekiel prophesy against Pharaoh and Egypt, using, in particular, the image of striking the Nile and paralleling the actions of Moses in today's Torah portion.

Haftarat Vaera -- third third (Ex. 8:16-9:35) -- Isaiah 10:12, 15-26, 32-33

In this haftarah God vows to strike Assyria for its arrogance as He had struck Egypt.

יב וְהָיָה כִּי־יְבַצַּע אֲדֹנָי אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂהוּ בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלָחַ אֶפְקֹד עַל־פְּרִי־גֹּדֶל לְבַב מֶלֶדְ־אַשּׁוּר וְעַל־תִּפְאֶרֶת רָוּם עֵינָיוּ

ישְרָאֵל בְּאֲמֵת: כא שָׁאַר יַשִּׁר יִשְׁרָב שָׁל הַלּבֵּב אַל־אֵל וְפָּרִים מַפֶּר יְהְיָּבְ בְּאָר יִשְׂרָב אָל הַתִּבֵּב הַּמִּשׁוֹר עַל־מְנִיפׁוֹ כְּהָנִיף שֵׁבֶט ׁן אֶת־מְרִימִׁיוֹ כְּהָרִים מַפֶּר לֹא־עֵץ: טז לְבֵן יְשַׁלֵּח הָאָדוֹן יְהֹוָהְ צְבָאוֹת בְּמִשְׁמַנָּיו רָזִוֹן וְתַּחַת כְּבֹדְוֹ יֵקְד יִקְד אָשׁ: יז וְהָיָה אְלֹא־יִשְׁיִּר וְאָבְלָה שִׁיתִוֹ וּשְׁמִּר עֵץ יַעְרוֹ בְּקֹבְּי יִחְוּכְבָּוֹד יַעְרוֹ וְבָּרְה וְבָעָר יִכְּלָּה וְמָעָר יִבְּלָה שִׁיתִוֹ וּשְׁעֵּן וְעַל־מַבֵּח: יח וּכְבַוֹד יַעְרוֹ וְנְבְּער יִכְּהָבְּוֹ בְּיִתְוֹ וְנְשְׁעַן וְעַל־יְהְוֹהְ קְדְוֹשׁ בְּיוֹם הַהֹּוּא לְא־יוֹסִיף עוֹד שְׁאָר יִשְׂרָאֵל וּפְלֵיטֵת בֵּית־יַעֵּלְב לְהִשְּׁעֵן עַל־מַבֵּחוּ וְנִשְׁעַן עַל־יְהְוֹה קְדְוֹשׁ יִשְרָאל בְּחָוֹל הַלָּכִם שָּאָר יִשְׂרָאֵל בְּחָוֹל הַלָּכִם שְּאָר יִשְׁרָאל בְּאָבוֹי בִּי אִם־יַהְיֵה עִמְּדְ יִשְׂרָאל בְּאָבוֹי שִׁיְרָאל בְּאָבוֹר יִשְּרָאל בְּאָבוֹי בִּי אִם־יִהְיֵה עִמְּר יִשְּרָאל בְּאָבוֹי שִׁרָאל בְּאָבוֹי יִשְׁרָאל בְּאָבוֹי שִׁרְאָר בִּיּבְיוֹ בְּעִרְיוֹ עִקְּב אָל־יִבְּל הָחִבּב בְּוֹ אַבְרִיתְרָב אֵל וּפְלֵיטֵת בְּית־יַעֵּלְב לְהִשְּׁצֵּן עַל־מַבֵּחוֹ וְנִשְׁרָעוֹ עַל־יִהְנָתוֹי שִׁבְּיוֹ שְׁבְּילִם בְּיּתְר. כב כִּי אִם־יְהָיֵי עִמְב בּוֹ שְׁרָאל בְּאָבוֹים בּיִהְיֵים בְּיּת בְּילִב בְּיוֹ בְּתְרִים בְּחָלוֹל הַלָּים שְׁאָר יִשְׁרָשוֹ בִּילְיב שְׁבּאב מִר. כב בְּי אִם־יְהָיֵי עִמְלִב שְׁבְּיל בְּשָׁבְתוּ בּיִבְּילְם בְּבּים בְּתִר. בִּילְבָּים בְּיִבּים בּיוֹ בְּיִבְים בְּיִבּים בּיוֹ בְּיבְּים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיִבּים בּיוֹ בְּיִים בְּיִבּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִבּים בּיוֹ בּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּישׁים בּיוֹים בְּעִיבְים בּשְׁים בּיוֹבְּתוֹים בּיּיבְיוֹים בְּיּבְיוֹם בְיּבְים בְּיוֹים בְּיִים בְּים בְּייִים מְעִיבוּים בְּבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיבְיוֹים בְּייִים מְעִייִבוּ בְּיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹב בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיּיִים בְּיוֹים בְּיבְּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיבְּיוֹים בְּיּים בְּיִבְיוֹים בְּיִים בְּיבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיּיוֹם בְּיוֹים בְּיבְּיוֹם בְּיוֹבְים

יָשִׁוּב בָּוֹ כִּלָּיִוֹן חָרִוּץ שׁוֹטֵף צְדָקָה: כג כֵּי כָלָה וְנֶחֲרָצָה אֲדֹנֵי יְהֶוֹה צְבָּאוֹת עֹשֶׂה בְּקָרֶב כָּל־הָאֵרֵץ: כד לָבֵׁן כְּה־אָמֵר אֲדֹנָי יְהֶוֹה צְבָאוֹת אַל־תִּירָא עַמֶּי ישֵׁב צִיּוֹן מֵאשִׁוּר בַּשַּׁבֶט יַבֶּּכָּה וּמַטֵּחוּ יִשְּׂא־עְלֶיִף בְּדֶרֶךְ מִצְרֵיִם: כה כִּי־עִוֹד מְעַט מִזְעֵר וְכָלָה זַּעֵם וְאַפֵּי עַל־תַּבְלִיתֵם: כו וְעוֹרֵר עַלְיו יְהֹנָה צְבָאוֹת שׁוֹט כְּמַכֵּת מִדָין בִּצְוֹר עוֹרֵב וּמַשְּהוּ עַל־הַיַּם וּנִשְּאוֹ בְּדֵרֶךְ מִצְרֵיִם:

לב עוד הַיִּוֹם בְּנָב לַעֲמִד יְנֹפֵף יָדוֹ הַר בית בַּתֹ־צִיּוֹן גִּבְעַת יְרִוּשָׁלֶם: לג הִנַּה הָאָדוֹן יְהֹנָה צְבָאוֹת מְסָעֵף בָּארָה בְּמַעֲרָצָה וְרָמֵי הַקּוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפֶּלוּ

And under its body shall burn a burning like that of fire,

Destroying frame and flesh. it shall be like a sick man who pines away.

¹⁷The Light of Israel will be fire and its Holy One flame.

It will burn and consume its thorns and its thistles in a single day,

¹⁸And the mass of its scrub and its farm land.

Shall lean no more upon him that beats it,

But shall lean sincerely on the LORD, the Holy One of Israel.

Destruction is decreed; retribution comes like a flood!

O mount of Fair Zion! O hill of Jerusalem!

The tall ones shall be felled; the lofty ones cut down.

Haftarat Bo -- first third (Ex. 10:1-11:3) -- Jeremiah 10:1-10

In a vision of the future, Jeremiah imagines the nations quaking before God's heavenly portents. While he did not expressly draw an analogy to the ten plagues, we surely may.

א שִׁמְעַּוּ אֶת־הַדָּבָּר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהֹנֶה אֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵלּי ב כְּה | אָמַר יְהֹנָה אֶל־דֶּרֶדְ הַגּוֹיִם אַל־תִּלְּלְדוּ וּמֵאֹתִוֹת הַשָּׁמַיִם אַל־תִּחָתּוּ כִּי־יֵחַתּוּ הַגּוֹיִם מִהַפָּהּ ג כִּי־חֻקּוֹת הָעַפִּים הֶבֶל הִוּא כִּי־עֵץ מִיַּעַר כְּרָתׁוּ מִאֲשֵׂה יְדֵי־חָרֶשׁ בִּּמַּעֲצֶדִי ד בְּכֶסֶף וּבְזָהָב יְיַפֵּחוּ בְּמַסְמְרָוֹת וּבְמַקְּבְוֹת יְחַוְּקוּם וְלִוֹא יָפִיקּי ה כְּתֹמֶר מִקְשָׁה הֵּמָה וְלָא יְדַבּרוּ נָשִׂוֹא יִנָּשִׁוּא כִּי לְּא יִצְעֻדוּ אַל־תִּירְאַוּ מֵהֶם כִּי־לָא יָלֵעו וְגַם־הֵיטֵיב אֵין אוֹתֶם:

¹²But when my Lord has carried out all his purpose on Mount Zion and in Jerusalem, He will punish the majestic pride and overbearing arrogance of the king of Assyria.

¹⁵Does an ax boast over him who hews with it, or a saw magnify itself above him who wields it? As though the rod raised him who lifts it, as though the staff lifted the man!

¹⁶Assuredly, The Sovereign LORD of Hosts will send a wasting away in its fatness;

¹⁹What trees remain of its scrub shall be so few that a boy may record them.

²⁰And in that day, the remnant of Israel and the escaped of the House of Jacob

²¹Only a remnant shall return, only a remnant of Jacob, to Mighty God.

²²Even if your people, O Israel, should be as the sands of the sea, only a remnant of it shall return.

²³For my Lord GOD of Hosts is carrying out a decree of destruction upon all the land.

²⁴Assuredly, thus said my Lord GOD of Hosts: "O My people that dwells in Zion, have no fear of Assyria, who beats you with a rod and wields his staff over you as did the Egyptians. ²⁵For very soon My wrath will have spent itself, and My anger that was bent on wasting them." ²⁶The LORD of Hosts will brandish a scourge over him as when He beat Midian at the Rock of Oreb, and will wield His staff as He did over the Egyptians by the sea.

³²This same day at Nob he shall stand and wave his hand.

³³Lo! The Sovereign LORD of Hosts will hew off the tree-crowns with an ax:

ו מַאַין כָּמִוֹדְּ יְהֹנָתְה נָּדְוֹל אַתָּה וְנָדָוֹל שִׁמְדָּ בִּנְבוּרָה: ז מֵי לַּא יִרְאַדְּ מֶלֶדְ הַגּוֹיִם כֵּי לְדָּ יָאָתָה כֵּי בְּכָל־חַרְמֵיְ הַגּוֹיֶם וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמְוֹדְּ: ח וּבְאַחַת יִבְעֲרָוּ וְיִרְסֶלוּ מוּסֵר הֲבָליִם עֵץ הְוּא: ט כֶּסֶף מֵרשָּׁע מִתַּרְשִׁישׁ יוּבָא וְזָהָב מֵאוּפָּז מֵץשֵׁה חָרָשׁ וִידֵי צוֹרֶף הְּבֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁם מַעֲשֵׂה חֲכָמִים כִּלְּם: י וַיהֹוָה אֱלֹהִים אֱמֶּת הְוּא־אֱלֹהִים חַיִּיִם וּמֶלֶדְ עוֹלָם מִקּצְפּוֹ תִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וְלְא־יָכְלוּ גוֹיִם זַּעְמְוֹ:

Hear the word which the LORD has spoken to you, O House of Israel!

²Thus said the LORD:

Do not learn to go the way of the nations, and do not be dismayed by portents in the sky;

Let the nations be dismayed by them!

³For the laws of the nations are delusions, for it is the work of a craftsman's hands.

He cuts down a tree in the forest with an ax, ⁴He adorns it with silver and gold,

He fastens it with nails and hammer, so that it does not totter.

⁵They are like a scarecrow in a cucumber patch, they cannot speak.

They have to be carried, for they cannot walk.

Be not afraid of them, for they can do no harm; nor is it in them to do any good.

⁶O LORD, there is none like You! You are great and Your name is great in power.

⁷Who would not revere You, O King of the nations?

For that is Your due,

Since among all the wise of the nations and among all their royalty there is none like You.

⁸But they are both dull and foolish; [Their] doctrine is but delusion; It is a piece of wood,

⁹Silver beaten flat, that is brought from Tarshish, and gold from Uphaz,

The work of a craftsman and the goldsmith's hands;

Their clothing is blue and purple, all of them are the work of skilled men.

¹⁰But the LORD is truly God: He is a living God, the everlasting King.

At His wrath, the earth quakes, and nations cannot endure His rage.

Haftarat Bo -- second third (Ex. 11:4-12:28) -- Jeremiah 46:13-28 -- Etz Hayyim p. 395

Jeremiah prophesies the destruction of Egypt in his day and the deliverance of Israel "from the land of their captivity."

Haftarat Bo -- third third (Ex. 12:29-13:16) -- II Samuel 7:18-29 In this passage King David expressly recalls the Exodus.

יח וַנָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוֹד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהֹנָה וַיֹּאמֶר מִי אֵנֹכִי אֲדֹנֵי יֱהֹוֹה וּמִי בִיתִּי כִּי הַבְיאֹתַנִי עַד־הַלְם:
יח וַנָּבֹא הַמֶּלֶךְ עִוֹד זָאת בְּעֵינֶיךּ אֲדֹנֵי יֶהֹוֹה וַתְּדַבֵּר גַּם אֶל־בֵּית־עַבְדְּךּ לְמֵרְחִוֹק וְזָאת תּוֹרָת הָאָדָם אֲדֹנֵי
יֵהֹוֹה: כ וּמַה־יּוֹסִיף דָּנֶד עִוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיִךְ וְאַתֶּה יָדַעְתָּ אֶת־עַבְדְּךּ אֲדֹנֵי יֶהֹוֹה: כא בַּעֲבַוּר דְּבֶרְךּ וּכְלִבְּּדְּ
עֲשִׂיתָ אֵת כָּל־הַגְּדוּלָה הַזִּאת לְהוֹדִיע אֶת־עַבְדֶּדְּ: כב עַל־בֵּן נְדַלְתָּ יְהֹוָה אֱלֹהִים כִּי־אֵין כָּמֹוֹךְ וְאֵין
אֱלֹהִים זוּלְתֶּךְ בְּכָל אֲשֶׁר־שְׁמֻעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ: כג וּמֵי כְעַמְּךְ כְּנִילְרְאֵל גְּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הַלְכוּר הָלְכוּר לְבְּרִית לְךְּ
לְבְּרוֹלוֹ לְעָם וְלַשַּׁוֹם לִוֹ שִׁם וְלְעֲשׁוֹת לָכֶם הַגְּדוּלְה וְנְרָאוֹת לְאַרְבֶּ מִפְּנֵי עַמְּדְ אֲשֶׁר פְּדִיתְ לְךָּ

מִמְצְלִים גֹּוֹלְתִיך וַאַבָּיוֹ לְךְּ אֶת־עַמְּךְ יִּשְׁרְאֵלֵל | לְךָּ לֵבֶם הַגְּדוּלְה לְבָּ בְּיִר בְּאַרְבֶי וְמִרְ לְבָּי

לֵאלֹהִים: כה וְעַתָּה יְהֹנָה אֱלֹהִים הַדָּבָּר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עַבְדְּדְּ וְעַל־בִּיתֹוֹ הָקָם עַד־עוֹלָם וַעֲשֵׂה בַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּי כו וְיִגְדֵּל שִׁמְדָּ עַדְדִּעוֹלָם לֵאמֹר יְהֹנָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל וּבִית עַבְדְּדְּ דְּוֹד יְהְיֶה בְּאוֹת אֱלֹהִים כוּ וְיִגְדֵּל שִׁמְּד שִׁהְדֹּי אֶבְיּה יִשְׂרָאֵל נְּלִיתָה אֶת־אָזֶן עַבְדְּדְּ לֵאמֹר בַּיִת אֶבְדְּדְּ דְּלְהִים מָבְיְה בָּיְת אֶבְדְּדְּ לְהִית עֵבְדְּדְּ לְהְיֹת מֵעְבְדְּדְּ לְהְיִת כֵח וְעַתָּה הוֹאֵל וּבָרְדְ אֶת־בִּית עַבְדְּדְּ לְהְיוֹת הִיְבָּרְיִּה יְהְיָנִי אֱמֶת וַתְּדַבֵּר אֶל־עַבְדְּדְּ אֶת־הַטּוֹבָה הַוֹּאִת כּט וְעַתָּה הוֹאֵל וּבָרְדְ אֶת־בִּית עַבְדְּדְּ לְהְיִתְּתְּ לְנְצִלְיִה יְהְיָתְה מִבְּרְדְּבְּ לְהִיתִּבְּיְדְּ לְתְּלִבְי וְבִיּתְ וְבִּרְדְּךְ לְעוֹלְם: לְעוֹלְם:

¹⁸Then King David came and sat before the LORD, and he said, "What am I, O Lord GOD, and what is my family, that You have brought me thus far? ¹⁹Yet even this, O Lord GOD, has seemed too little to You; for You have spoken of Your servant's house also for the future. May that be the law for the people, O Lord GOD. ²⁰What more can David say to You? You know Your servant, O Lord GOD. ²¹For Your word's sake and of Your own accord You have wrought this great thing, and made it known to Your servant. ²²You are great indeed, O LORD God! There is none like You and there is no other God but You, as we have always heard. ²³And who is like Your people Israel, a unique nation on earth, whom God went and redeemed as His people, winning renown for Himself and doing great and marvelous deeds for them [and] for Your land—[driving out] nations and their gods before Your people, whom You redeemed for Yourself from Egypt. ²⁴You have established Your people Israel as Your very own people forever; and You, O LORD, have become their God.

²⁵"And now, O LORD God, fulfill Your promise to Your servant and his house forever; and do as You have promised. ²⁶And may Your name be glorified forever, in that men will say, 'The LORD of Hosts is God over Israel'; and may the house of Your servant David be established before You. ²⁷Because You, O LORD of Hosts, the God of Israel, have revealed to Your servant that You will build a house for him, Your servant has ventured to offer this prayer to You. ²⁸And now, O Lord GOD, You are God and Your words will surely come true, and You have made this gracious promise to Your servant. ²⁹Be pleased, therefore, to bless Your servant's house, that it abide before You forever; for You, O Lord GOD, have spoken. May Your servant's house be blessed forever by Your blessing."

Haftarat B'shallach -- first third (Ex. 13:17-15:26) -- Judges 4:4-24 -- Etz Hayyim p. 424

The destruction of Sisera's troops in this haftarah parallels the destruction of the Egyptian troops.

Haftarat B'shallach -- second third (Ex. 14:15-16:10) -- Judges 5:1-31 -- Etz Hayyim p. 426

Deborah's triumphal song upon the defeat of Sisera's forces is an obvious parallel to the song of Moses that we read today.

Haftarat B'shallach -- third third (Ex. 14:26-17:16) -- Joshua 3:9-17, 4:19-24

The splitting of the Jordan and Israel's crossing upon dry land, though different in detail from the crossing of the Red Sea (note how the water splits), is noted by Joshua.

ָט וַלָּאמֶר יְהוֹשָׁעַ אֶל־בְּנֵיְ יִשְׂרָאֵל גְּשׁוּ הֵٰנָה וְשִׁמְעוֹוּ אֶת־דִּבְרֵי יְהֹוֶה אֱלְהֵיכֶם: י וַלִּאמֶר יְהוֹשַּׁעַ בְּזֹאת` תַּדְעוֹון כֵּי אֵל חַי בָּקַרבָּכֶם וְהוֹרֵשׁ יוֹרֵישׁ מִפְּנֵיכֶם אֶת־הַכְּנַעַנִּי וְאֶת־הַחְתִּי וְאֶת־הַחָוֹי וְאֶת־הַפְּרָזִי וְאֶת־הַגּּרְגָּשִׁי וְהַאֶמֹרֶי וְהַיְבּוּסְיּ יא הָנֵּה אֲרָון הַבְּּרִית אֲדִוֹן כָּל־הָאֶרֶץ עֹבֵר לִפְנֵיכֶם בַּיַּרְדֵּן. יב וְעַתָּה מְכֶּרְ שְׁנֵי עָשֶׂר אִישׁ מִשְּׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אֶחֶד אִישׁ־אֶחֶד לַשְּׁבֶט יג וְהָיָּה כְּנְוֹחַ כַּפְּוֹת רַגְלֵי הַכְּהַנִּים נִשְׁאֵי אֲרֹוֹן יְהֹוֹה אֲדָוֹן כָּל־הָאֶרֶץ בְּמֵי הַיַּרְדֵּן מֵי הַיַּרְדֵּן וְהַכְּהָנִים נִשְׁאֵי הָאָרוֹן הַבְּּרִית לִפְנֵי הַכְּהַבְּים נִשְׁאֵי הָאָרוֹן עַד־הַיַּרְדֵּן וְרַגְלֵי הַכְּהַנִּים לְשָׁבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן וְהַבְּהִים נִשְׁאֵי הָאָרוֹן עַד־הַיַּרְדֵּן וְרַגְלֵי הַכְּהַנִּים לְשְׁבֵר אֶת־הַיּרְדֵּן וְהַבְּלִי הַפְּבְיּת לְפְנֵי מִלְאַ הְשָׁב הִיּנְיִה בְּעְבָּה הַמְיִם וְהַבְּרָהוֹן הַבְּרִית לִפְנֵי מַלְּאַב הְשִּרְב, הְשִׁרְב, הְבְּלִי הַבְּבְרוֹן נְבְּרִים מְלְמִילְ הְבָּלְוֹ הַבְּלְוֹ הְבָּלְיִ הְבְּרִוֹן הַבְּרִים מִלְּמְלָה הָמִים וְהַבְּרִוּ נְעָבְי הְבְּרִים מִלְּמְלָה הָמִי הְצָבְירוֹ וְהַבְּרִים מִלְמַעְלָה הַבְּבְרוֹן וְהַבְּרִים בְּבְרוֹ נֶגֶד יְרִיחְוּ בְּבְרוֹן הַבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְרוֹ בְּבְרִים בְּבְרִים בְּבְרִים בְּבְּרִים הְבְּיִים הָּעְבִים נִשְׁבֵּר אָברים עֵל לְבָּרִים בְּבְּרְבָּה הְבָּבְיוֹ הְבִּבְיוֹן וְהַבְּרִים בְּבְרִים בְּבְּרִים הְבְּבְרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְיִים הְבָּבְיוֹ בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְירִם בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּיִם בְּבִּיְים בְּבִּים בְּבִּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבִירִים בְּבְּרִים בְּבִירִים בְּבְרִים בְּבְּרִים בְּבְּיוֹם בְּבְירִים בְּבְּרִים בְּבְיוֹם בְּבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיים בְּבְּבְיוֹם בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּיִבְיִים בְּבִּיְבְּיוֹ בְּבְיִבְיוֹם בְּבְירִים בְּבְּרִים בְּבְירִם בְּבְּרִים בְּבְּרְים בְבְּבְיוֹם בְּבְיבְים בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיים בְּבְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוּם בְּבְיוּ בְבְיוֹם בְּבְּבְיוּ בְבִּיבְים בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹב בְיוּבְיוֹים בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוּים בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוּם ב

ד יט וְהָעָם עָלוּ מִן־הַיִּיִרְדֵּׁן בֶּעָשִׁוֹר לַחֲדֶשׁ הָראשִׁוֹן וַיֵּחֲנוּ בַּגִּלְגָּל בִּקְצֵה מִזְרַח יְרִיחְוּ כ וְאֵת שְׁתַּים עָשְׂרֵה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לֵקְחָוּ מִן־הַיַּרְדֵּן הַקִּים יְהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל כֹּא וַיִּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמִר אֲשְׁר יִשְׁאָלוּן בְּנֵיכֶם מָחָר אֶת־אֲבוֹתָם לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶה: כב וְהוֹדַעְתָּם אֶת־בְּיֵי הַיִּרְדֵּן מִפְּנֵיכֶם לֵאמִר יִשְׁאָלוּן בְּנִיכֶם מָחָר אֶתְּרַבוֹן הַזֶּה: כג אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהֹנָה אֱלְהֵיכֶם אֶת־מֵיְ הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵיכֶם לֵיַם־סְוּף אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ מִפְּנֵינוּ עַד־עִבְרָנוּ: כד לְמַעַן דַּעַת עַדְּרְבֶּם לְיַם־סְוּף אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ מִפְּנֵינוּ עַד־עָבְרָנוּ: כד לְמַעַן דַּעַת בְּלִרבִישׁ מִפְּנֵינוּ עַד־עָבְרָנוּ: כד לְמַעַן דַּעַת בְּלִרבִישׁ מִפְּנִינוּ עַד־עָבְרָנוּ: כד לְמַעַן דַּעַת בְּלִביים אֶת־יְהֹוֹה כֵּי הְלָּה כָּי הִיֹּה כָּי הִיִּה הְיֹא לְמַעַן יְרִאתָם אֶת־יְהֹוֹה אֶלהִיכֶם כָּל־הַיִּמְים:

⁹And Joshua said to the Israelites, "Come closer and listen to the words of the LORD your God. ¹⁰By this," Joshua continued, "you shall know that a living God is among you, and that He will dispossess for you the Canaanites, Hittites, Hivites, Perizzites, Girgashites, Amorites, and Jebusites: ¹¹the Ark of the Covenant of the Sovereign of all the earth is advancing before you into the Jordan. ¹²Now select twelve men from the tribes of Israel, one man from each tribe. ¹³When the feet of the priests bearing the Ark of the LORD, the Sovereign of all the earth, come to rest in the waters of the Jordan, the waters of the Jordan—the water coming from upstream—will be cut off and will stand in a single heap."

¹⁴When the people set out from their encampment to cross the Jordan, the priests bearing the Ark of the Covenant were at the head of the people. ¹⁵Now the Jordan keeps flowing over its entire bed throughout the harvest season. But as soon as the bearers of the Ark reached the Jordan, and the feet of the priests bearing the Ark dipped into the water at its edge, ¹⁶the waters coming down from upstream piled up in a single heap a great way off, at Adam, the town next to Zarethan; and those flowing away downstream to the Sea of the Arabah (the Dead Sea) ran out completely. So the people crossed near Jericho. ¹⁷The priests who bore the Ark of the LORD's Covenant stood on dry land exactly in the middle of the Jordan, while all Israel crossed over on dry land, until the entire nation had finished crossing the Jordan.

4 ¹⁹The people came up from the Jordan on the tenth day of the first month, and encamped at Gilgal on the eastern border of Jericho. ²⁰And Joshua set up in Gilgal the twelve stones they had taken from the Jordan. ²¹He charged the Israelites as follows: "In time to come, when your children ask their fathers, 'What is the meaning of those stones?' ²²tell your children: 'Here the Israelites crossed the Jordan on dry land.' ²³For the LORD your God dried up the waters of the Jordan before you until you crossed, just as the LORD your God did to the Sea of Reeds, which He dried up before us until we crossed. ²⁴Thus all the peoples of the earth shall know how mighty is the hand of the LORD, and you shall fear the LORD your God always."

Haftarat Yítro -- first third (Ex. 18:1-27) -- Isaiah 6:1-13 -- Etz Hayyim p. 452

The Revelation to Moses at Sinai is traditionally complemented by Isaiah's vision of God.

Haftarat Yítro -- second third (Ex. 19:1-20:23) -- Isaiah 44:9-23 -- Etz Hayyim p. 609 *Isaiah waxes eloquent about the perversity of graven images.*

Haftarat Yítro -- third third (Ex. 19:1-20:23) -- Ezekiel 16:4-14

Ezekiel reflects on Israel's birth, covenant and marriage. The Revelation at Sinai has been spoken of as all three.

זַהְּלָהִי לִמְלוּכָה: יד זַנִּצֵּא לָךְּ אֶם בַּגּוִיסִ בִּיָבְּיֵר לְּאַ־לָתִּה לְמִלְּיִלְהִ לְמִלְּיִבְ לְמִלְּיִבְ לְאַ־לָבָּת אֹתָךְ לְאַ־לָבָּת לְּהְ לְאָ־לָחָה לְלָיִךְ הִּמְּר לְבָּלִי הְלִיבְ וְאָבְּלְתִי לְמְלִיךְ הְאָלָרְ וְהָבָּלְתְ הִבְּלִיךְ הִאָּלְרִי וְלָצָשְׁרִ עְלָיִךְ וְאָבְּעִר לְּדְ וְאָבְּלִיְ וְלְצָשְׁרִ לְּבְּ בְּלִילִּה וְאָבֶרְ עְלֵיִךְ וְאָבְרִי עְלֵידְ וְאָבְּלִיךְ וְתְּבְּלִים לְאֹ־לָחָבְ וְמְבְּיִבְ וְמְּבְּלִיתְ אֹתָרְ וְמְבָּלְתְ הְבָּלִיךְ וְמְבְּלְיִי וְלָבְיִי עְלָיִךְ וְאָשְׁרִי וְלָצִיךְ וְאָבְּלִיךְ וְמְבְּלִיךְ וְמְבְּלְיִי וְלָבְיִי עְּלְיִבְ וְאָבְּיִי וְ וְאָעֲרָךְ בְּשְׁיִרְ וְמְבְּלְיִים וְלָּבְיִי וְלְבָּיִי וְלָבְיִי וְנְבְּלִיךְ וְמְבְּלְיִים וְלָבְיִי וְלְבָיִי וְלָבְיִי וְלָבְיִי וְנְבְיִי וְתְּבְּיִי וְתְבְּיִי וְתְבְּבְּישְׁרְ וְמְבְּבְּישְׁרְ וְמִבְּיִי וְתְבְּישְׁרְ וְמִבְּיִי וְתְבְּישְׁרְ וְמִבְּישְׁרְ וְמְבְּלְיִי וְתְּבְישְׁרְ וְמְבְיִים וְלְבִייִם וְלְבָיִי וְלְבִישְׁרְ וְמְבְּישְׁרְ וְתְבְיִים וְאָבְּיִי וְתְבְּיִי וְתְבְּבְישׁרְ וְמְבְּישְׁרְ וְמְבְּבִּישְׁרְ וְמְבְּישְׁרְ וְמִבְּישְׁרְ וְמִבְּישְׁרְ וְמְבִּישְׁרְ וְמְבְּישְׁרְ וְמִבְּישְׁרְ וְמִייִי זְתְבִּישְׁרְ וְמִבְיִיוּ וְנְבְבִישְׁרְ וְמְשְׁרְוֹיִי וְמָבְבִישְׁרְ וְמִיִיּי וְלָבְבִישְׁרְ וְמְבְּישְׁרְ וְמְבִּישְׁרְ וְמְבְּלְיִי וְמְבְּבְישְׁרְ וְמְבְּישְׁרְ וְמְבְּישְׁרְ וְמְבְּבְישְׁרְ וְמְבְּבְישְׁרְ וְמְבְּבְישְׁרְ וְמְבְּבְישְׁרְ וְמְבְּישְׁרְ וְמְבְּישְׁרְ וְמְבְּישְׁרְ וְמְבְּעְיִים בְּנִבְּישְׁרְ וְמְבְּישְׁרְ וְמְבְּישְרְיִבְיִי וְבְּבְּישְׁרְיִים וְנְבְיִים וְנְבְיִים וְנְבְיִים וְנְבְּישְׁרְיִים וְנְבְישְׁרְיִים וְנְבְישְׁרְם בְּנִים בְּבְּיִישְׁרְ וְמְיִבְייִם וְנְבְישְׁרְיִים וְנְיִים וְנְבְישְׁרְיוֹים וְנְבְישְׁרְיוֹים וְנְבְישְׁרְיוֹיוּ וְנְבְישְׁרְיוֹי עְלִיוּבְיעְרְיִים וְנְבְישְׁרְיוּ בְּלְיִים וְנְיִים וְמְלִיבְייִים וְנְייִים וְבְּיִבְּישְׁרְיוֹים בְּבְישְׁרְיוּ בְּבְיוֹים וְנְבְישְׁרְיוּשְׁרְיוּשְׁרְבִישְׁרְיוּשְׁבְּבְישְׁרְיוּ וְבְּיִבְּישְׁרְיוּ בְּעְבְיוּיוּשְׁרְבִישְׁרְיוּיוּבְיוּבְיוּיוּבְיוּבְיוּבְיְיוּבְישְׁרְבְישְׁרְיוּבְּישְׁרְיוּבְיְיוּבְיְיִבְישְׁרְיוּבְיְבְישְׁי

⁴As for your birth, when you were born your navel cord was not cut, and you were not bathed in water to smooth you; you were not rubbed with salt, nor were you swaddled. ⁵No one pitied you enough to do any one of these things for you out of compassion for you; on the day you were born, you were left lying, rejected, in the open field. ⁶When I passed by you and saw you wallowing in your blood, I said to you: "Live in spite of your blood." Yea, I said to you: "Live in spite of your blood." ⁷I let you grow like the plants of the field; and you continued to grow up until you attained to womanhood, until your breasts became firm and your hair sprouted.

You were still naked and bare ⁸when I passed by you [again] and saw that your time for love had arrived. So I spread My robe over you and covered your nakedness, and I entered into a covenant with you by oath—declares the Lord GOD; thus you became Mine. ⁹I bathed you in water, and washed the blood off you, and anointed you with oil. ¹⁰I clothed you with embroidered garments, and gave you sandals of *tahash*-leather to wear, and wound fine linen about your head, and dressed you in silks. ¹¹I decked you out in finery and put bracelets on your arms and a chain around your neck. ¹²I put a ring in your nose, and earrings in your ears, and a splendid crown on your head. ¹³You adorned yourself with gold and silver, and your apparel was of fine linen, silk, and embroidery. Your food was choice flour, honey, and oil. You grew more and more beautiful, and became fit for royalty. ¹⁴Your beauty won you fame among the nations, for it was perfected through the splendor which I set upon you—declares the Lord GOD.

Haftarat Mishpatim -- first third (Ex. 21:1-22:3) -- Jeremiah 34:12-22; 33:25-26 -- Etz Hayyim p. 482 In this haftarah Jeremiah refers clearly to the beginning of Parashat Mishpatim, for which reason it was established as the traditional haftarah for this Torah portion.

Haftarat Mishpatim -- second third (Ex. 22:4-23:19) -- I Samuel 18:20-28

This story of David's bride price for Michal (mohar hab'tulot) that is discussed in this haftarah is an instantiation of the law referred to in this Torah portion.

כ וַתֶּאֶהֶב מִיכֵל בַּת־שָׁאִוּל אֶת־דָּוֶד וַיַּגְּדוּ לְשָׁאוּל וַיִּשַׁר הַדָּבֶר בְּעִינֵיוּ: כא וַיּּאֹמֶר שָׁאוּל אֶתְּהִירלוּ לְמוֹלֵשׁ וּתְהִירבוֹ יַבְּלֹשׁ אֶת־עבּדו עֲבָדָיו דַּבְּרוּ אֶל־דָּוֶד בַּלְּשׁתִּים וַיִּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוְד בִּשְׁתֵּים תִּתְחַתֵּן בִּי הַיִּּוֹם כב וַיְצַוֹ שָׁאוּל בְּהַ תְּמְלֵּךְ וְבָּלָיו אֲהַבְּוֹּךְ בְּלֶט לֵאמֹר הָנֵּה חָפֵץ בְּךְ הַשֶּׁלֶךְ וְכָל־עֲבָדָיו אֲהַבְּוֹּךְ וְעָתָּה הִתְּחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְאֲנֹכִי אִישֹּרְשִׁ וְנִקְלֶהְ בִּעִינִיכֶם וֹיָּאֵנִי דָוֹד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶה דְּבָּרְים הָאֵלֶה דְּבֶּרְ דְּוְדּי בִּרְיֹם הָאֵלֶה דְּבָּרְ הָתְחַתֵּן שְׁאוּל לְוֹ לַאמֵר בַּדְבַרִים הָאֵלֶה דְּבֶּרְ דְּוְדּי בִּרְבְּיִי הַמְּלֶבְּ וְאֲנֹכִי אִישֹׁרְ לְשִׁרְּ וְלָא־תָּלְהוֹ בְּמָלְהְ לְשָׁתִּים כוֹ וַיַּנֹּדוּ עֲבְדֵיו לְדְוֹד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶה וַיְּשָּׁתְּה בִּיְבִי הְמָלֶהְ וְשְׁצִּיל הְשְׁתִּים כִּוֹיִבְּלְיתִים כוּ וַיַּלְּהְ וְשָׁבְּרִי לְדְוֹד אֶת־תְּרָלְתֵיהָם וַיְּשָׁלְאוּ הַיָּמְהם כוֹ וַנַּלֶּדוּ עְבָדֵיו לְדְוֹד אֶת־הַרְלְתִיהָם הָאָלְהְיתִים כֹּוֹ לַשְּׁתְּה בִּיּלְהְ וְהָבְּרְוֹ בְּתִישְׁת בְּלִית בְּלִיתְ לְשְׁתִּים לִּמְלְאוּהם לַמְּלְהְיִבִים כוֹ וַנָּלְבְיתִים בְּלִישְׁתִּם הָאָלְיתִים לַבְּלְיתִים בְּלִיתְים לְּבָּלְאוּתִים בְּמְלִבְּן וְבָּבְעְיתִים הָּעְּלְבְּיתִים לְּבָּבְעִית שְׁבִּיל אָבְירִים הָאָלִים לִבְּלְאִיתִם לַמְּלֶבְּן לְהָתְחַתְּן בַּמֶּלֶךְ וְיִבְּלְעְיתִים לְבְּבְּיוֹ שְׁתִּבְּתְבוֹי לְנִילְם בְּתִבּישְׁתִים בְּלְּאָתִים לִבְּלְיתְים לַבְּלֶבְית בְּיִיתְּים לְיִבְּלְבְיתִים בְּעִבּיים הָאָבְישְׁתִים בְּבְּבְיתִים הְבָּבְבְית בְּיוֹ הְלְיתְהְיתְ בְּבִילְ בְּתִילְם בְּנְבְיע בְּי הְלָּבְת בְּיי הְלָּהְ עִבּייְלְהְילְבִיל בְּיתְים בְּלְבְּתִים בְּבְּבְילְיתְים בְּבְיוֹב בְּבְבְיי בְּרְבְיבְיבְיוּ בְּבְּבְיתְיבְּיתְים בְּעְבְּיתִים בְּבְּבְיתִים בְּבְּבְיתְים בְּבְיּבְיתְ בְּיבְּבְיתְ בְּבִּילְ בְּבְיוּ בְּבְּבְילִים בְּבְיּבְיתִים בְּבְילְבּית בְּיוּבְּבְיתְ בְּבְּבְיתְ בְּבְיבְּבְיתְים בְּיבְבְּבְיתְים בְּבְּבְיתְים בְּבְּבְּבְּבְיתְים בְּיִבְּיתְים בְּבְילְבְּים בְּיבְּבְּבְיתְים בְּבְּבְּבְיתְיבְּבְים בְּבְּבְעוֹים ב

²⁰Now Michal daughter of Saul had fallen in love with David; and when this was reported to Saul, he was pleased. ²¹Saul thought: "I will give her to him, and she can serve as a snare for him, so that the Philistines may kill him." So Saul said to David, "You can become my son-in-law even now through the second one." ²²And Saul instructed his courtiers to say to David privately, "The king is fond of you and all his courtiers like you. So why not become the king's son-in-law?" ²³When the king's courtiers repeated these words to David, David replied, "Do you think that becoming the son-in-law of a king is a small matter, when I am but a poor man of no consequence?" ²⁴Saul's courtiers reported to him, "This is what David answered." ²⁵And Saul said, "Say this to David: 'The king desires no other bride-price than the foreskins of a hundred Philistines, as vengeance on the king's enemies."—Saul intended to bring about David's death at the hands of the Philistines.—²⁶When his courtiers told this to David, David was pleased with the idea of becoming the king's son-in-law. Before the time had expired, ²⁷David went out with his men and killed two hundred Philistines; David brought their foreskins and they were counted out for the king, that he might become the king's son-in-law. Saul then gave him his daughter Michal in marriage. ²⁸And Saul realized that the LORD was with David and that Michal daughter of Saul loved him.

Haftarat Mishpatim -- third third (Ex. 23:20-24:18) -- Joshua 24:16-28

The covenant scene at the end of this parashah, where the people pledge to observe God's words and Moses writes them down is echoed in a similar moment between Joshua and the people described in this haftarah.

טז וַיַּעַן הָעָם וַיֹּאמֶר חָלִילָה לָּנוּ מֵעֲזָב אֶת־יְהֹוָה לַעֲבָד אֱלֹהָים אֲחֵרִים: יז ַכִּי יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ הוּא הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ וְאֶת־אֲבוֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרֻיִם מִבֵּית עֲבָדֵים וַאֲשֶׁר עָשֶׂה לְעֵינִינוּ אֶת־הֶאֹתַוֹת הַגְּדֹלוֹת` הָאֵלֶה וַיִּשְׁמְרֹנוּ בְּכָל־הַדֶּׂרֶדְ אֲשֶׁר הָלַכֵנוּ בָּה וּבְכֹל הַעַמִּים אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בְּקַרְבָּם יח וַיְגֶּרֶשׁ יְהֹּוֹשְׁע אֶל־הָעָם וְיִשְׁרֵנוּ בְּכָל־הַדָּלֶרְוּ הָלָבְר הָבָל הַעֲמִּרִי ישׁב הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ גַּם־אֲנַחְנוּ נֵעֲבַדְ אֶת־יְהֹוָה כִּי־הָוּא אֱלֹהִינוּ יט וּיֹאֹמֶר יְהוּשׁע אֶל־הָנִוּ הֹיִא אֵל־קְנִוּ לְּבִּרְ אֶת־יְהֹוָה בְּי־אֶלֹהִי וֹעֲבַדְתָּם קְּלֹהִי נַכֶּרְ וְשָׁבַ וְהַרֵע לָכֶם וְכִלְּה אֶתְּלֶם אָתְיִהְוֹה בְּי־אֵמְר הָעָם אָל־יְהוֹשְׁע אֶל־הָנִי נַבֶּר וְשְׁבַ וְהַלָּת לָבֶבְ אַתְרְיְהִוֹּה בְּכִם וְכִלְּה אֶתְּלְּה וְעֲבַּדְתָּם אֱלֹהֵי נַכֶּר וְשָׁבַ וְהַטִּי לָכֶם וְכִלְּה אֶתְּלְּה וְעֲבַדְתָּם אֶלּהִי וְנָבְר אוֹתֵו וַיְּאַמְרוּ עַדְים: כג וְשִּלְּה הָעֶבְ הָתְיְהְוֹה בְּלְבִי אוֹתְוֹ וַיְּאַמְרוּ עִדְים: כג וְשִּלָּה הָעֶבְּ אָת־יְהְוֹה לְצַבְּד אוֹתְוֹ וַיְּאַמְרוּ עֵלְים כִּנְישׁ הְּלָבְ אָתְיְרוּ הָעָבְ בְּלִית לְעָם בִּיִּים הַהְּוֹשְׁע אֶל־יְהוֹשְׁע אֶת־יְהֹוֹה אֲלְהִיכִם כּוֹיִילְה בְּקְרְבְּכֶם וְהַטּוֹ אֵת־יְבְּבְּכֶם אֶל־יְהוֹשְׁע אֶל־יְהוֹשְׁע אֶל־-כְּלְ־הָעָם הָנִּה וְיִשְׁתְ אָבְר בְּמְלְבָּבְ וֹה וְיִבְּלְבְי יִהוֹשְׁע אֶל־יִהוֹשְׁע אֶל־-כְּל הְעָבְיוֹ הְנִיּלְהוֹ בְּקְבִי וְהִוּשְׁע אֶרְר בְּבָּלְם הְנִיּלְהוֹ בְּעָבְ בִּיוֹת לְעָם הַנִּיוֹם הַהְוֹשְׁע אָל־יִהוֹשְׁע אֶל־-כְּל הְעָם הָנִּה הְנִילְה בְּיִים הְעָבְיוֹ הְנִילְה בְּנִילְתְה הְעָער בְּבָּלְ וֹלְהְתְבּי בְּלְיה וְמְיִעְה בְּבָּים לְנִילְה בְּלָים הְנִילְה בְּלָּת הְיִשְׁלְ אָת־הְנְעְלָם הְיֹהוֹשְׁע אֶלּר־בְּלָם לְנִים הְנִילְם בְּיִים הְעִבְּיוֹ בְּיִבְּעוֹ בְּיִבְּעְ בְּבִיים הְנִיּשְׁת יְהוֹשְׁע אֶל־-כָּל הְעָם הְנִיּתְ לְנָה הְנִייִם הְעִבְּיוֹ בְּלְתְית הְנְעְבְר בְּבְיוֹם הְנְהְיּבְם הְנִילְה עְנִיף בְּבְים הְנִילִיה עִּים הְנִילְם בְּיוֹם הְהְנִישְׁ בְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹ בְּיוֹים בְּתְבְּעוֹ בְּבְּתְ בְּבְיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְיוֹם בְּלְבְיוֹ בְּבְיוּ בְּבְיוֹים בְּיוֹישְׁ בְּבְיוֹים בְּיוֹבְיוּ בְּיוּלְם בְּיוֹם בְּיוֹם הְיִילִיה מִילוּ בְּבְיוּ בְּבְיוֹים בְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְּבְם בְּבִּיוֹ בְּבְּיוֹב בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְ

¹⁶In reply, the people declared, "Far be it from us to forsake the LORD and serve other gods! ¹⁷For it was the LORD our God who brought us and our fathers up from the land of Egypt, the house of bondage, and who wrought those wondrous signs before our very eyes, and guarded us all along the way that we traveled and among all the peoples through whose midst we passed. ¹⁸And then the LORD drove out before us all the peoples—the Amorites—that inhabited the country. We too will serve the LORD, for He is our God."

¹⁹Joshua, however, said to the people, "You will not be able to serve the LORD, for He is a holy God. He is a jealous God; He will not forgive your transgressions and your sins. ²⁰If you forsake the LORD and serve alien gods, He will turn and deal harshly with you and make an end of you, after having been gracious to you." ²¹But the people replied to Joshua, "No, we will serve the LORD!" ²²Thereupon Joshua said to the people, "You are witnesses against yourselves that you have by your own act chosen to serve the LORD." "Yes, we are!" they responded. ²³"Then put away the alien gods that you have among you and direct your hearts to the LORD, the God of Israel." ²⁴And the people declared to Joshua, "We will serve none but the LORD our God, and we will obey none but Him."

²⁵On that day at Shechem, Joshua made a covenant for the people and he made a fixed rule for them. ²⁶Joshua recorded all this in a book of divine instruction. He took a great stone and set it up at the foot of the oak in the sacred precinct of the LORD; ²⁷and Joshua said to all the people, "See, this very stone shall be a witness against us, for it heard all the words that the LORD spoke to us; it shall be a witness against you, lest you break faith with your God." ²⁸Joshua then dismissed the people to their allotted portions.

Haftarat T'rumah -- first third (Ex. 25:1-25:40) -- Zekhariah 2:5-17

The connection of this haftarah to the parashah is in God's promise to dwell within Israel.

ה וָאֶשָּׂא עֵינֵי וָאֵרֶא וְהִנֵּה־אִישׁ וּבְיָדִוֹ חֶבֶל מִדֵּהּ וּ וֶאֹפֵּׁר אָנָה אַתְּה הֹלֵדְ וַיִּאמֶר אַלִּי לָמֹד אֶת־יְרַוּשְׁלֵּם לְרְאִוֹת כַּמְּה־רְחְבָּהְ וְכַמָּה אָרְבֶּהּ זּ וְהִנִּה הַמַּלְאָדְ הַדּבֵּר בִּי יֹצֵא וּמַלְאָדְ אַחֵׁר יֹצֵא לִקְרָאתְוּ ח וַיִּאמֶר אֵלי אַלִּיוֹ רַץ דַּבֵּר אֶלִי רָץ דַּבֵּר אֶלָי הַמָּלָאָ הַמַּלְאָדְ אַהְיָה בְּתוֹכֵהּ ט וַאֲנֵי אַלִיוֹ הַנְּי הִנְּי הַנְּעַר הַלָּץ בָאַר בְּלָי לָאבריְהְנָה בְּתוֹכֵהּ יי הְוֹי הֹוֹי וְנֵסוּ מֵאֶרֶץ צְפְוֹן אֶהְיֶה־לָה בְּרוֹה בְּבִלּה בְּתוֹבָה בִּי הְאָם־יְהְוָה בְּיִבְיּה בְּתוֹבְה בַּרִי הַבְּלִי יוֹשֶׁבֶת בַּת־בַּבֵלי נְאִם־יִהְנָה בְּתוֹבְה בִּי בְּאָר בְּתוֹבְה בְּתוֹבְה בְּתוֹבְה בְּתוֹבְה בְּתוֹבְה בִּי

יב כֵּי כִיה אָמֵר יְהֹנֶה צְבָאוֹת אַחֵר כָּבוֹד שְׁלָחֵנִי אֶל־הַגּוֹיִם הַשְּׁלְלִים אֶתְכֶח כָּי הַנֹגְע בָּלֶם נֹגֶע בְּבָבֵת עִינְוּ: יג כִּי הְנְנִי מֵנְיף אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְהָיוּ שָׁלָל לְעַבְדֵיהֶם וְיִדְעְתֶּם כְּי־יְהֹנָה צְּבָאוֹת שְׁלָחֵנִי יד רָגִי וְשִׁמְחָי בַּת־צִּיִּוֹן כַּיְ הְנְנִי־בָּא וְשֶׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ נְאֶם־יְהֹנֶה שְׁלָחֵנִי אוֹנְיִם רַבִּים אֶל־יְהֹנָה בַּיּוֹם הַהֹּוּא וְהָיוּ לִי לַעֵם וְשָׁכַנְתַּי בְתוֹבֵּךְ וְיָדַעַתְּ כִּי־יְהֹנָה צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֵלְיָדְ: טז וְנָחַל יְהֹנָה אֶת־יְהוֹּדָה חֶלְלוֹ עֻל אַדְמֵת הַקּּדֵשׁ וּבָחֵר עִוֹד בִּירוּשָׁלָם: יז הַס כָּל בָּשֻׂר מִפְּנֵי יִהֹנָה כִּי נִעוֹר מִמְעוֹן קַדְשְׁוּ

⁵I looked up, and I saw a man holding a measuring line. ⁶"Where are you going?" I asked. "To measure Jerusalem," he replied, "to see how long and wide it is to be." ⁷But the angel who talked with me came forward, and another angel came forward to meet him. ⁸The former said to him, "Run to that young man and tell him:

"Jerusalem shall be peopled as a city without walls, so many shall be the men and cattle it contains.

9And I Myself—declares the LORD—will be a wall of fire all around it, and I will be a glory inside it.

¹⁰"Away, away! Flee from the land of the north—says the LORD—though I swept you [there] like the four winds of heaven—declares the LORD."

¹¹Away, escape, O Zion, you who dwell in Fair Babylon! ¹²For thus said the LORD of Hosts—He who sent me after glory—concerning the nations that have taken you as spoil: "Whoever touches you touches the pupil of his own eye. ¹³For I will lift My hand against them, and they shall be spoil for those they enslaved."—Then you shall know that I was sent by the LORD of Hosts.

¹⁴Shout for joy, Fair Zion! For lo, I come; and I will dwell in your midst—declares the LORD. ¹⁵In that day many nations will attach themselves to the LORD and become His people, and He will dwell in your midst. Then you will know that I was sent to you by the LORD of Hosts.

¹⁶The LORD will take Judah to Himself as His portion in the Holy Land, and He will choose Jerusalem once more.

¹⁷Be silent, all flesh, before the LORD! For He is roused from His holy habitation.

- Haftarat T'rumah -- second third (Ex. 26:1-26:30) -- I Kings 6:1-13 -- Etz Hayyim p. 500 The building of the First Temple by Solomon is juxtaposed, here, to the building of the Tabernacle.
- Haftarat T'rumah -- third third (Ex. 26:31-27:19) -- II Samuel 7:1-16 -- Etz Hayyim p. 647

  The building of a Temple is denied to David, but promised to his heirs. That house would become the sucessor to the Tabernacle constructed by the generation of the desert.
- Haftarat T'tzaveh -- first third (Ex. 27:20-28:30) -- Ezekiel 43:10-17 -- Etz Hayyim p. 520 *Ezekiel here discusses his vision of the future Temple, in all its particulars, similar to the painstaking details found in the Torah portion.*

Haftarat T'tzaveh -- second third (Ex. 28:31-29:18) -- Haggai 1:1-12

The tradition begun with the Tabernacle in the desert and continued with the Temple in the land of Israel, is renewed upon return from exile with the preparation of the second Temple.

א בּשְׁעַת שְׁתַּׁיִם לְּדֵּרְיָנֶשֶׁ הַפֶּׁלֶּה בֵּחֹדֶשׁ הַשְּׁשִּׁי בְּיִחֹדֶשׁ הָנָה דְבַר־יִהְנָה בְּיַבְיא אַבְּשְׁנֵת שְׁתַּׁיִם לְדֵּרְיָנֶשֶׁ הַפֶּׁלֶּה בַּחֹדֶשׁ הָשִּׁשִׁי בְּיִה שְׁתָּר בְּיִבְיא בְּשְׁנֵת שְׁתַּר בְּיִבְית הְשָׁבְית בְּשְׁבַר בְּיִבְית יְשְׁלַחְיוֹ לְשְׁלְתִּישׁׁל בְּרְבָית בְּשְׁבַר בְּיִבְית יְשְׁלַתְּי בְּלָת יְשְׁלַתְּי בְּלָת יְשְׁלַתְּי בְּבְרְיִם לְּוֹ וְהַבָּעְ הַבְּיִלְה הְעָם בְּיָה שְׁתַר יְשְׁבַר הְשְׁבָּית וְעָל־יְהוֹשְׁעֵ בֶּן וְהַבָּית וְעָלְהְישִׁלְ וְיִבְּלְ הַבְּיְרְיִם לְוֹ וְהַבָּית לְצְשְׁרְבִּילֶם הַעָּיף הְבָּית וְעָבְיק הְבָּית יְשְׁבָּית וְהַבָּית וְעָלִיךְ הְבָּית יְשְׁלָּה יְבְּרְבָי שִׁבְּאוֹת שִׁימוּ לְבַבְּכֶם שִּלּידִי וְעָל־הַבְּעְלְם לְוֹ וְהַבָּית וְעָלִים לְוֹ וְהַבָּתְם לְּשְׁרָבִילְם הָּנְיִם הְּצָּית וְעָלְיבִּילְ וְשְּרְיִם לְוֹ וְהַבָּית וְעָלִים לְוֹ וְהַבָּית וְעָבְּיק הְבָּית וְעָבְּיק הְבָּית וְעָלְים לְוֹ וְהַבָּית וְעָלִים לְוְהְנָה בְּבְּעְישׁ לְבִיתְּי יִעְל בְּבְּכֶם שֵּלְיוֹ הְבָּית וְעָלִים לְוֹ וְהָבָּית וְעָלִים לְוְ וְהַבָּה שְׁתִּבּיל בְּבְּלְתִי שְׁלִיי הְתָּר בְּבְּלְתוֹם לְוֹ וְהַבָּרְתְּם לְוֹ וְלֵּלִים וְבְּלְישְׁ הְעָּלְי הְתָּבְּיך הְבָּילְי הְעָּבְי הְבָּבְיל וְיִבְּלְים וְנִלּי הְבָּנְית וְעָלִים הְעִּישׁ לְבִילְיי וְעָל־הָבְּעְּעְם הְצָּבְיְ וְנְלּיתְּישֵׁע בְּיוֹבְיה וְעָלְים לְנִיהוֹשְׁעַע בָּןרִיהְוֹעְם בְּעְבָּים בְּעִישׁ לְבָּילְישִׁ וְעָל־הָבְּנְוֹת וְעָלִים הְבָּבְּלוֹת וְעָל־הָבְּבְּלְעְט וְהָבְּבְעוֹת הְעָלְבְּבְיתְ שְׁעְבִּיל יְהְנָבְים בְּעִישְׁ לְבִילְנִים וְעָל־בְּבְּעְט וְנְבְּבְּעְם הְצָּבְיְיִם בְּבְּלְעְט וְבְּבְבְעְם בְּעְבְּלְישְׁ וְעְלִים בְּבְילְישְׁ וְעְלִים בְּנְישְׁתְּישׁ בְּבְעוֹית הְעָב בְּאְתוֹיה בְּבְילְיעְט וְבְּבְיתְנִי בְּנְעְישְ בְּבְעְיעְט וְבְּבְבְּעְם הְעָּבְיי וְבְּבְיי הְבְּבְיי בְּבְיל וְבְּלְישְבְּבְעוּי וְנְלּבְיבְיבְּבְיי בְבְּבְיי בְּבְיל וְעְלִים בְּבְיל וְבְלּבְיבְעְט בְּבְבְיל וְעְלִיבְיבְּבְיל וְעְלִים בְּבְיל וְעְלְיבְּבְיבְיעְם בְּבְעְיעְט וְנְבְבְיבְילְעְט בְּבְיעְיע בְּבְיּבְיבְילְט בְּבְעְיבְיבְיבְיבְילְים בְּבְילְים וְבְּבְייל וְבְּבְיבְיבְּיבְיבְּיבְּיבְּבְייבְיבְי

In the second year of King Darius, on the first day of the sixth month, this word of the LORD came through the prophet Haggai to Zerubbabel son of Shealtiel, the governor of Judah, and to Joshua son of Jehozadak, the high priest:

²Thus said the LORD of Hosts: These people say, "The time has not yet come for rebuilding the House of the LORD."

³And the word of the LORD through the prophet Haggai continued:

⁴Is it a time for you to dwell in your paneled houses, while this House is lying in ruins? ⁵Now thus said the LORD of Hosts: Consider how you have been faring! ⁶You have sowed much and brought in little; you eat without being satisfied; you drink without getting your fill; you clothe yourselves, but no one gets warm; and he who earns anything earns it for a leaky purse.

⁷Thus said the LORD of Hosts: Consider how you have fared: ⁸Go up to the hills and get timber, and rebuild the House; then I will look on it with favor and I will be glorified—said the LORD.

⁹You have been expecting much and getting little; and when you brought it home, I would blow on it! Because of what?—says the LORD of Hosts. Because of My House which lies in ruins, while you all hurry to your own houses! ¹⁰That is why the skies above you have withheld [their] moisture and the earth has withheld its yield, ¹¹and I have summoned fierce heat upon the land—upon the hills, upon the new grain and wine and oil, upon all that the ground produces, upon man and beast, and upon all the fruits of labor.

¹²Zerubbabel son of Shealtiel and the high priest Joshua son of Jehozadak and all the rest of the people gave heed to the summons of the LORD their God and to the words of the prophet Haggai, when the LORD their God sent him; the people feared the LORD.

Haftarat T'tzaveh -- third third (Ex. 29:19-30:10) -- Haggai 2:1-9

God's promise in this haftarah, despite its poor beginnings -- this second Temple will be even greater than its forbears.

א בַּשְּׁבִיעִּׁי בְּעֶשְׁרִים וְאֶחָד לַחָדֶשׁ הָיָה ֹדְּבַר־יְהֹּזֶּה בְּיֵד־חַגַּי הַנָּבִיא לֵאמְר: ב אֱמָר־נָּא אֶל־זַרִבָּבֶל

אַ בַּשְּׁבִיעִּי בְּעֵיבִי בְּעֶשְׁרִים וְאֶחָד לַחֲדֶשׁ הָיָה ֹדְּבַר־יְהֹזֶּה בְּיִדְחַגַּי הַנְּבְיֹא לֵאמְר: ב אֱמָר־נָּא אֶל־זַרְבָּבֶל

הָנִשְׁלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהְוֹצְדָק הַכֹּהַוְ וּמָּה אַמֶּר וֹאֲלֵי שְׁמְרַ בְּאָה הֲלָוֹא כָמְהוּ בְּאַיִּן

הְנִּשְׁמְיִם וְאֶתְ־הַבָּּיֵת הַיֶּה בְּבָית הַבָּית הַבָּית הַבָּית הַבָּית הַבָּית הַבָּית הַעָּה יְהֹנֶה צְבָאוֹת: ה אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר־כָּרַתִּי אִתְּכֶם בְּצֵאתְּכֵם מִמִּצְלַייִם וְאֶתִּיה בְּעָוֹר וְאָבֶי וְבְרָוֹה בְּבָאוֹת: ח בִּיְהֹוֹנְ אָבַרְיִהוֹנְישׁ הָבְּאוֹת: ח בְּבְּיוֹת הַנָּבְית הַבָּית הַעָּבְר וְאָמֶר־הַבָּבוֹ וְאָמָר־הָבָּית הַשָּׁתְיבִם וְאֶתִר־הָשָּׁרְ וְבְיּהְוֹצְדָק הִיבְּרְאוֹת: ח בְּיִבְית הַבָּעוֹית הַבָּית הַעָּבוֹי וְאֶתִר־הַיָּבוֹ וְאָתִר־הַבָּרוֹי וְהָרְעשְׁתִּי אֶת־כַּלְּבְיּאוֹת הַבָּאוֹת: עּבְיּאוֹת: ח בְּבָאוֹת הַבָּית הַבָּית הַעָּּר הְשָּבְית הַעָּיה הְאָבֶר וְהְנָרְרְאִבּיי וְהְוֹנְה צְבָאוֹת וּתְּבָּים וְהְעִים וְאָתִים וְאֶתְר הָשָּׁרְין וְמְלִים וְאָתְר הָבָּים וְאָתְר הַבָּיוֹת הַעָּים וְאָתְר הָבָּיוֹת הַעָּבְיוֹ הְנָבְיוֹת הַעָּבְיוֹ הְבָּבְיוֹת הַעָּיִה הְבָּאְוֹת: עִוֹב בְּבְאוֹת: שְׁבָּיוֹ הַבְּבָּוֹת הַעָּיָה הָאֲחָרוֹן מִן הְבָּרְיוֹת יְהְנָה בְּבָאוֹת הַעָּיָה הְצָבְיוֹת הַעָּיִה הָבָּיוֹ הַעָּבְיוֹת הַעָּיִה הָאָבְיוֹת הַעָּיָּה הְבָּאְחִרוֹן מִן הְהָרִאשׁוֹן אָמָר יְהְנָהְ הְבְּאְוֹת הְבָּמְקוֹים הַעָּהְרֹיל וְמְבְיוֹל מְיִבְיים הְיּהָבְיּית הַעָּיָה הְצָּבְיוֹת הָעָּבְּי בְּבְבְּמִית הַעָּים וְהְבָּית הָעָּים וְאָבְיוֹת הָעָיָה בְּיִבְית הַעָּיְה הְצְבְיוֹת הַיּיב בְּאוֹת.

On the twenty-first day of the seventh month, the word of the LORD came through the prophet Haggai: ²Speak to Zerubbabel son of Shealtiel, the governor of Judah, and to the high priest Joshua son of Jehozadak, and to the rest of the people: ³Who is there left among you who saw this House in its former splendor? How does it look to you now? It must seem like nothing to you. ⁴But be strong, O Zerubbabel—says the LORD—be strong, O high priest Joshua son of Jehozadak; be strong, all you people of the land—says the LORD—and act! For I am with you—says the LORD of Hosts. ⁵So I promised you when you came out of Egypt, and My spirit is still in your midst. Fear not!

⁶For thus said the LORD of Hosts: In just a little while longer I will shake the heavens and the earth, the sea and the dry land; ⁷I will shake all the nations. And the precious things of all the nations shall come [here], and I will fill this House with glory, said the LORD of Hosts. ⁸Silver is Mine and gold is Mine—says the LORD of Hosts. ⁹The glory of this latter House shall be greater than that of the former one, said the LORD of Hosts; and in this place I will grant prosperity—declares the LORD of Hosts.

Haftarat Kí Tíssa -- first third (Ex. 30:11-31:17) -- Jeremiah 17:19-27, [24-25]

This haftarah focuses on the observance of Shabbat and carrying burden, the subtext of Moses' warning to observe Shabbat in the context of building the Mishkan.

יט כְּה־אָמֵּר יְהֹנָה אֵלֵי הָלֶדְּ וְעֶמֵּדְתָּ בְּעַעַר בְּנֵי־ עם הָעָֹם אֲשֶׁר יָבָאוּ בוֹ מַלְבֵי יְהוּדָה וְאָשֶׁר יֵצְאוּ בִוֹ מִלְבֵי יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה וְכָל יְשְׁבֵי יְרוּשָׁלְם הַבְּּאָים בַּשְׁעֵרִים הָאֵלֶה כַּן אֲמֵירְתָּ אֲמֵיהם שִׁמְעוּ דְבַר־יְהֹנָה מִלְּכֵי יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה וְכָל יְשְׁבֵי יְרוּשָׁלְם כַּן אֲמִרְתּ בְּעֵּעְרִים הָאֵלֶּה כַּן אְמִרְתִּ אֲמֵר יְהֹנָה הִשְּׁמְרוּ בְּנֵיְשְׁמִי בְּנִשְׁעַרִים הָאֵלֶּה בִּן לְא־תוֹצִיאוּ מֵשְּׁא מִבְּתֵּיכֶם בְּיִוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל־מְלָאכָה לְא תִּעְשִׁוּ וְבִּלְא שְׁמְעוּ וְלְא הִשִּוּ מִשְּׁא בְּנִים הַשַּׁבָּת וְלְא שְׁמְעוּ וְלֵא הִשְּׁוֹ אֵלֵי נְאָשְׁר צִּוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתִיכֶם בְּעְּמֵעִין וְלֵא הִשִּוּ שְׁמְעוּ וְלְא שִׁמְעוּ וְלִא הִשְּוֹ אֵלְי נְאָשִׁר צִּוִּיתִי אֶת־אֲבוֹת בְּבְּלְתִּי שְׁמְעוּ וְלְא שִׁמְעוּ וְלְא הִשְׁוּ בְּלְתִּי עֲשוֹת־ בּה בִּוֹ הְבָּיְשְׁבְר הָאִית בְּיִוֹם הַשַּׁבְּת וְבְלְתִּי עֲשוֹת־ בּה בִּוֹ בְּרָבְים וְ וְשָּרִים וְשְׁבָּת וְבְּלְתִּי עֲשוֹת־ בּה בִּעְבְרִי הָעִיר הָאָאוּ בְיוֹם הַשַּׁבְּת וְלְבָּבִים וְ וְשָּרִים וְשְׁבִים עַלּבְּיִם וְ בְּעָבִים וְ וְשָּרִים וְשְׁבִים עִלּבְיִם וְ בְּעְבִים וְ וְשָּרִים וְשְׁבְּתִי בְּשְׁבְרִי הָעִיר הַיֹּאֹאת מְלָבְים וְ וְשָּרִים יְשְׁבִים עִלּבְיִם וְ בְּעָבְים וְבְּבִים וּ בָּעְבִים וְ בְּשְׁבְרִי הָעִיר הָאִישׁר הָוֹים הַשְּבִּים עִלּיבִים וְשְׁבִים וְשְׁבִים מְשְּבִים וְ בְּעָבִים וְ וְשָּרִים וְשְׁבִים עֵלִים הָבָּאוּ בְּוֹם הַשְּעֵבְיי הְבָּעוּ הִּיּים הְנִּיְבִים אִישׁי יְהוּדָה

ְּוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלֶם וְגַשְׁבָה הָעִיר־הַזֹּאת לְעוֹלֶם: כו וּבָאוּ מֵעֶרֵי־יְהוּדָה וּמִּסְּבִיבּוֹת יְרוּשָׁלֵם וּמֵאֶרֶץ בִּנְיָמִׁן וּמִן־הַשְּׁפֵלָה וּמִן־הָהָר וּמִן־הַנֶּגֶב מְבִאֶים עוֹלָה וְיָבֵח וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה וּמְבִאֵי תוֹדָה בֵּית כז וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לְקַדֵּשׁ אֶת־יִוֹם הַשַּׁבָּת וּלְבִלְתֵּי | שְׁאֵת מַשָּׁא וּבְא בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם בְּיָוֹם הַשַּׁבָּת וִהַצַּתִּי אֵשׁ בִּשְׁעַרִיהָ וָאֶכְלָה אַרְמִנְוֹת יִרוּשָׁלַם וְלֹא תִכְבֵּה:

[כד וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעַוּן אֵלַי נְאֵם־יְהֹוֶּה לְבִלְתַּי | הָבֵיא מַשָּׁא בְּשַׁעֲרֵי הָאַיר הַזֹּאת בְּיַוֹם הַשַּׁבָּת וּלְקַדֵּשׁ אֶת־יַוֹם הַשַּׁבָּת לְבִלְתִּי עֲשׁוֹת־ בּה בָּוֹ כָּל־מְלָאכֵה: כה וּבָאוּ בְשַׁעֲרֵי הָעֵיר הַזֹּאת מְלָכִים | וְשָׂרִים יְשְׁבִים עַל־כִּפָּא דָוִד רְכְבִים | בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים הַמָּה וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיְשְׁבֵי יְרוּשְׁלָם וְיֵשְׁבֵה הַעִיר־הַזֹּאת לְעוֹלָם:]

¹⁹Thus said the LORD to me: Go and stand in the People's Gate, by which the kings of Judah enter and

by which they go forth, and in all the gates of Jerusalem, ²⁰and say to them: Hear the word of the LORD, O kings of Judah, and all Judah, and all the inhabitants of Jerusalem who enter by these gates! ²¹Thus said the LORD: Guard yourselves for your own sake against carrying burdens on the sabbath day, and bringing them through the gates of Jerusalem. ²²Nor shall you carry out burdens from your houses on the sabbath day, or do any work, but you shall hallow the sabbath day, as I commanded your fathers. (²³But they would not listen or turn their ear; they stiffened their necks and would not pay heed or accept discipline.) ²⁴If you obey Me—declares the LORD—and do not bring in burdens through the gates of this city on the sabbath day, but hallow the sabbath day and do no work on it, ²⁵then through the gates of this city shall enter kings who sit upon the throne of David, with their officers—riding on chariots and horses, they and their officers—and the men of Judah and the inhabitants of Jerusalem. And this city shall be inhabited for all time. ²⁶And people shall come from the towns of Judah and from the environs of Jerusalem, and from the land of Benjamin, and from the Shephelah, and from the hill country, and from the Negeb, bringing burnt offerings and sacrifices, meal offerings and frankincense, and bringing offerings of thanksgiving to the House of the LORD. ²⁷But if you do not obey My

[²⁴If you obey Me—declares the LORD—and do not bring in burdens through the gates of this city on the sabbath day, but hallow the sabbath day and do no work on it, ²⁵then through the gates of this city shall enter kings who sit upon the throne of David, with their officers—riding on chariots and horses, they and their officers—and the men of Judah and the inhabitants of Jerusalem. And this city shall be inhabited for all time.]

command to hallow the sabbath day and to carry in no burdens through the gates of Jerusalem on the sabbath day, then I will set fire to its gates; it shall consume the fortresses of Jerusalem and it shall not

be extinguished.

Haftarat Kí Tíssa -- second third (Ex. 31:18-33:11) -- I Kings 18:20-39 -- Etz Hayyim p. 549

The dramatic challenge of Elijah to the prophets of Baal culminating in the people returning from idolatry to God has clear affinity to the moment when Moses descended the mountain to confront the Golden Calf.

Haftarat Kí Tíssa -- third third (Ex. 33:12-34:35) -- Isaiah 63:17-64:8

Isaiah takes on a voice like that of Moses at the end of Ki Tissa, seeking to intercede on behalf of the people and bring God to forgive Israle's sins.

יז לָמָה תַּתְעֵנוּ יְהֹנָה מִדְּרָבֶּידְ תַּקְשִׁיחַ לְבֵּנֵוּ מִיּרְאָתֶךְ שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶּידְ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶדְּ: יח לַמִּצְעֶּׁר יָרֲשׁוּ עַם־קִדְשֶׁךְ צָבִּינוּ בְּוֹסְסִוּ מִקְדָּשֶׁךְ: יט הָיִינוּ מֵעוֹלָם לְא־מָשַׁלְתָּ בָּם לְא־נִקְרָא שִׁמְדָּ עֲלֵיהֵם לוּא־קַרַעְתָּ שָׁמַיִם יָבִידְתָּ מִפְּנֶיִךְ הָרֵים נָזְלוּ:

64 As when fire kindles brushwood, and fire makes water boil—

To make Your name known to Your adversaries so that nations will tremble at Your Presence,

Who act for those who trust in You.

⁴Yet you have struck him who would gladly do justice, and remember You in Your ways.

It is because You are angry that we have sinned;

We have been steeped in them from of old, and can we be saved?

⁵We have all become like an unclean thing, and all our virtues like a filthy rag.

We are all withering like leaves, and our iniquities, like a wind, carry us off.

⁶Yet no one invokes Your name, rouses himself to cling to You.

For You have hidden Your face from us, and made us melt because of our iniquities.

⁷But now, O LORD, You are our Father; we are the clay, and You are the Potter,

We are all the work of Your hands.

⁸Be not implacably angry, O LORD, do not remember iniquity forever.

Oh, look down to Your people, to us all!

Haftarat Vayak-hel one (Ex. 35:1-40:38) -- I Kings 7:40-50 -- Etz Hayyim p. 574

Solomon attends to the construction of his Temple in this haftarah that parallels the construction of the Tabernacle in the Torah portion.

¹⁷Why, LORD, do You make us stray from Your ways, and turn our hearts away from revering You? Relent for the sake of Your servants, the tribes that are Your very own!

¹⁸Our foes have trampled Your Sanctuary, which Your holy people possessed but a little while.

¹⁹We have become as a people You never ruled, to which Your name was never attached.

If You would but tear open the heavens and come down, so that mountains would quake before You—

²When You did wonders we dared not hope for, You came down and mountains quaked before You.

³Such things had never been heard or noted. No eye has seen [them], O God, but You,

Haftarat Vayak-hel two (Ex. 35:1-40:38) -- I Kings 7:13-26 -- Etz Hayyim p. 576

Solomon attends to the construction of his Temple in this haftarah that parallels the construction of the Tabernacle in the Torah portion.

Haftarat Vayak-hel three (Ex. 35:1-40:38) -- Ezekiel 43:1-9

The importance of the project of the Tabernacle which occupies our attention in the Torah, is dramatically emphasized by Ezekiel in this vision.

א וּיִּזּלְכָנֵי אֶל־הַשָּׁעֵר שַּׁעַר אֲשֶׁר פּנֶה דֶּרֶךְ הַקְּדִים: ב וְהִנֵּה כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵׁל בָּא מִדֶּרֶךְ הַקְּדִים וְקוֹלוֹ מִיָם רַבִּים וְהָאָרֶץ הַאִּירָה מִכְּבֹדְוּ: ג וּכְמַרְאֵה הַמַּרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי כַּמַּרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי בַּמַרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי בַּמַרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּבֹאִי לְשַׁתַת אֶת־הָבִּי וְהָגָּה אֲשֶׁר בְאִיתִי אֶל־נְהַר כְּבָרְ וְאֶבָּי אֶל־הָבְיּאֵ הַבְּיִי וְהָנָּה הַמָּרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל־נְהַר כְּבָרְ וְאֶבֶּיׁ אֶל־הָבִיאֵנִי אֶל־הָחָצֵּך הַפְּנִימִי וְהִנָּה בְּאַרְם אֶל־הַבְּית דֶּרֶדְ שַּׁעַר אֲשֶׁר בְּאַיְם הְנִהְ עִבְּית בְּבָרְ אֵלְי זְנִיּאמֶר אֵלֵי מָהְבָּית וְאִישׁ הָנָה עָמָד אֶצְלְי זְנִיּאמֶר אֵלֵי בְּרָדְיִהְוֹה בְּאַרְם בְּמוֹתְם: חְבְּתְּתָם בְּפְוֹת רַבְלִי אֲשֶׁרְ אֲשֶׁרְ אֶשְׁכָּן שְׁבְּן בְּתְּלְבִיהְם בְּמִיוֹתְם בְּתְּוֹבְ בַּמִיתָם בְּמִיתְם בְּבְּיִישְׁרָאֵל שְׁנִלְם סְפְּם אֶת־סְבִּי בְּוֹה בִּבְינִי וְהָבָּית וְהָבִילֵּי הְבָּבְינִי וְהָבְּית וְבָּיתְ בְּינִיתְם בְּבְּינִי אָלְרָאֵל שִׁרְ אָשְׁר אָשְׁרְ אָשְׁבְּ אְשְׁרְ אֶשְׁרְ אָשְׁבְּן בְּיִבְית וְנִהְיִב בְּתְבֹית וְהָקָּם סְבְּישִׁי בְּתְוֹבְבוֹתְם בְּבְיּיִי שְׁרָאֵל שִׁר וְהָבְּית וְבָינִי הָבְּינִי הָבְּינִיהְם וְשְּבְּעִי בְּבְיבִייְם בְּבְּיִי בְּבְינִי הְעָבוֹת בְּיבְייִי שְּרָבוֹתם בְּבְיּשִׁי בְּתְוֹעֲבוֹתָם בְּבְינִי הְבִּינִי וּבְינִי הְבִינִיהָם וְטִמְאוּ וּ אֶבְל מְזִיּחָתָם אֲשֶׁר עְשֹׁוּ וְאָבְל מְאִינִיתְם אַבֶּיל בְּתִוּבְם בְּבְיִי בְּבִינִי וּבְּינִי הַבְּינִיהְ בְּבְיבִיי בְּתְבּבוֹתְם בְּבְיבִי בְּעִי בְּנִיי בְּבְינִי הְבְּיבִי בְּבְיבִיי בְּבְבְיי בְּבְיבִי בְּבִינִי הְבְּעִי הְבִּינִי הְבְּבִינִי הְבְּבִיתְם בְּבְיבִיי בְּתוֹבְם בְּבְיּי בְּבְינִי הְבָּבְינִי הְבְּבִיי בְּבְיוֹים בְּבְיבְיי בְּתְּבְיבְי הְבִּינְי הְבְּנִיי בְּבְינִי הְבְּבִיי בְּבְינִי בְּבְיבִיי בְּבְינִים בְּבְבְיים בְּבְייבְיי בְּבְינִים בְּבְיבְיים בְּבְיוּבְיים בְּבְיבְיים וְבְּבִּילְים בְּבְּבְיים בְּבְיוֹבְים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְים בְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְים בְּבְּיבְים בְּבְיבְיבְים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיבְיבְיבְיבְיבְים בְּבְיוֹבְיבְיבְיבְים בְּבְבְיבְים בְּבְּיבְיבְיבְ

Then he led me to a gate, the gate that faced east. ²And there, coming from the east with a roar like the roar of mighty waters, was the Presence of the God of Israel, and the earth was lit up by His Presence. ³The vision was like the vision I had seen when I came to destroy the city, the very same vision that I had seen by the Chebar Canal. Forthwith, I fell on my face.

⁴The Presence of the LORD entered the Temple by the gate that faced eastward. ⁵A spirit carried me into the inner court, and lo, the Presence of the LORD filled the Temple; ⁶and I heard speech addressed to me from the Temple, though [the] man was standing beside me. ⁷It said to me:

O mortal, this is the place of My throne and the place for the soles of My feet, where I will dwell in the midst of the people Israel forever. The House of Israel and their kings must not again defile My holy name by their apostasy and by the corpses of their kings at their death. When they placed their threshold next to My threshold and their doorposts next to My doorposts with only a wall between Me and them, they would defile My holy name by the abominations that they committed, and I consumed them in My anger. Therefore, let them put their apostasy and the corpses of their kings far from Me, and I will dwell among them forever.

Haftarat P'kudeí one (Ex. 35:1-40:38) -- I Kings 8:1-11 -- Etz Hayyim p. 580

The work of the Tabernacle is finished at the beginning of Parashat P'kudei. This is traditionally teamed with the last act of preparing the Temple, bringing in the Ark, thus completing the transition from Tabernacle to Temple.

Haftarat P'kudeí two (Ex. 35:1-40:38) -- I Kings 8:10-21 -- Etz Hayyim p. 581

At the end of parashat P'kudei, as in this haftarah, God's presence takes up residence and the celebration of the newly inaugurated shrine begins.

Haftarat P'kudeí three (Ex. 35:1-40:38) -- I Kings 8:22-39

At the end of parashat P'kudei, as in this haftarah, God's presence takes up residence and the celebration of the newly inaugurated shrine begins.

כב וַיַּעֲמִד שְׁלֹמֹה לִפְנֵי מִזְבַּח יְהֹוָה נֶגֶד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרָשׁ כַּפָּיו הַשָּׁמֵיִם: כג וַיֹּאמַר יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֶל אֵין־כַּמוֹדָ אֱלֹהִים בַּשַּׁמַיִם מִמְּעַל וְעַל־הַאָרֵץ מְתַּחַת שׁמֵר הַבְּרִית ׁ וַהַחֶּסֶד לַעַבַדְּידָ הַהֹּלְכֵים לפַנִידְ בַּכַל־לבַּם: כד אַשֶׁר שַׁמַרתּ לעבדָדְ דוד אַבִּי אַת אַשַּר־דַּבַּרתּ לוֹ וַתַּדַבֵּר בַּפִידְ וּבַיַדְדְּ מַלְאַת בַּיִּוֹם הַזֵּה: כה וְעַתָּה יִהֹנָה | אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל שָׁמֹר לְעַבִּדְּךְ דָנֵד אָבִי אֵת אֲשֵׁר דְבַּרָתַ לוֹ לֵאמֹר לְא־יִכָּרַת לַךָּ אִישׁ מִלְפַנִּי ישָׁבַ עַל־כָּסֵא יִשְׂרָאֵל יַרק אִם־יִשְׁמִרוּ בָנֵיָדְ אֵת־דַּרְכַּם ׁ לָלַכֵת לְפַנִּי כַּאֲשֵׁר הַלַכְתַּ לְפָנֵיּ כו וְעַתַּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֱל יָאֲמֶן נַא ֹדַבריך דְּבַרְךָּ אֲשֶׁר דְּבַּרתַ לְעַבְדְּדָּ דְּוָד אֲבֵי כז כַּי הַאֶּמְנֶׁם יָשֶׁב אֱלֹהִים עַל־הַאָרֵץ הַנָּה הַשַּׁמַנִם וּשָׁמֵי הַשָּׁמַנִם לֹא יָכַלְכָּלוּךּ אַף כֵּי־הַבַּיָת הַזָּה אֲשֶׁר בַּנֵיתִיּ כח וּפַּנִית אַל־תִּפִלַת עַבְדָּדָ וָאֶל־תִּחַנַתוֹ יָהֹנָה אֱלֹהֵי לִשְׁמַע אֱל־הַרְנַה וְאֱל־הַתִּפְלֵּה אֲשֵׁר עַבְדָּדַ מִתְפַּלֶל לְפַנֵיִדְּ הַיּוֹם: כט לָהָיוֹת עִינֶךָ פָתָחֹת אֱל־הַבַּיָת הַזָּה לַיִלָה וָיֹוֹם אֱל־הַפַּלְוֹם אֲשֶׁר אָלַרְתַּ יָהַיֶה שָׁמִי שֶׁם לִשִּׁמֹעַ אֱל־הַתִּפִּלֶּה אֲשֵׁר יִתִפַּלֵל עַבִדְּדְּ אֱל־הַמָּקוֹם הַאֵּה: ל וְשָּׁמַעִתָּ אֱל־תִּחַנַת עַבִדְּדְ וְעַמִּךְ יִשְׂרָאֵל ָאָשֶׁר יִתְפַּלְלִוּ אֱל־הַמַּקוֹם הַאָּה וְּאַתַּה תִּשְׁמֵע אֱל־מִקוֹם שְׁבַתַּדְּ אֱל־הַשַּׁמִים וְשַׁמַעְתַּ וְסֻלְחָתַּיּ לֹא אֶת אַשַּׁר יַחַטַא אָישׁ לַרְעָהוּ וָנַשַא־בוּ אַלָה לַהַאַלתוּ וּבָא אַלָה לפְנֵי מַזְבַּחַדְּ בַּבַּיָת הַזַה: לב וָאַתָּה | תַּשְׁמַע ָהַשָּׁמִים וְעַשִּׁיתַ וְשַׁפַּטִתַּ אֶת־עַבַדֵּידְ לְהַרְשֵּיעַ רַשַּׁע לַתֵּת דַּרְכָּוֹ בִּרֹאשׁו וּלְהַצְדֵּיק צַדְּיק לַתֵּת לו ַלג בָּהַנָּגֵף עַמַּדָּ יִשִּׁרָאֱל לִפָּנֵי אוֹנֵבָ אֲשֶׁר יָחֱטְאוּ־לֶדְ וְשָׁבוּ אֱלֵידְ וְהוֹדְוּ אֵת־שְּׁמֶדְ וְהַתְּפֵּלְלָוּ ָּוֹהֶתְחַנְנָוּ אֵלֵיִדְ בַּבַּיִת הַזֵּה: לד וְאַתָּה תִּשְׁמֵע הַשְּׁמֵים וְסֵלַחִתָּ לְחַטַאת עַמִּדְ יִשְׂרָאֵל וַהַשְּׁבֹתָם לה בַּהַעֲצֵר שַׁמַיִם וָלֹא־יַהְיֵה מַטַר כֵּי יַחֲטְאוּ־לַדְ וָהְתְפַּלְעוֹי אַל־הַאַדַמָּה אַשר נַתַתּ לאַבותם: אַל־הַמַּקוֹם הַאָּה' וְהוֹדָוּ אֵת־שָׁמֶׁךְ וּמֶחַטָּאתָם יִשׁוּבְוּן כֵּי תַעַנֵם: לו וְאַתָּה | תִּשִּׁמֵע הַשָּׁמַיִם וְלָּלַחְתָּ לְחַשַּאַת עֲבָדֶּידְ וְעַמְּדְ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֶם אֶתֹ־הַדֶּרֶדְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יֵלְכוּ־בָה וְנֶתַתְּה מְטָר עַל־אַרְצְּדְּ לז רַעָב כַּי־יַהָיֵה בָאָרץ דֵבֶר כַּי־יִהְיֵה שְׁדַפוֹן יֵרַקוֹן אַרבֵּה חַסִיל כַּי אַשֵּר־נַתַתָּה לעַמִּדָּ לַנַחַלָהּי ֹיַהַלֵּה כֵּי יַצַר־לֶוֹ אִיָבָוֹ בִּאָרֵץ שָׁעָרָיו כַּל־נָגָע כָּל־מַחֵלָהּ: לח כָּל־תִּפִלָּה כָל־תִּחְנַּה אֲשֵׁר תַּהִיֵה לְכַל־הַאֲלַם לְכָל עַמָּדְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדְעוּן אָישׁ נָגָע לְבַבוֹ וּפַרֵשׁ כַּפַּיִו אֱל־הַבַּיִת הָזֶה: לט וְאַתַּה תִּשְׁמַע ָהַשָּׁמַיִם מִכָּוֹן שָׁבָתֵּדְ וְסֶלַחָתַ וְעָשָּׁיתַ וְנָתַתַּ לָאִישׁ כָּכָל־דְּרַבָּיו אֲשֵׁר תַּדַע אֵת־לְבָבִוֹ כִּי־אַתַּה יָדַּעתּ לַבַדָּדָּ אֶת־לַבָב כַּל־בָּנֵי הַאַדֶם:

²²Then Solomon stood before the altar of the LORD in the presence of the whole community of Israel; he spread the palms of his hands toward heaven ²³and said, "O LORD God of Israel, in the heavens above and on the earth below there is no god like You, who keep Your gracious covenant with Your servants when they walk before You in wholehearted devotion; ²⁴You who have kept the promises You made to Your servant, my father David, fulfilling with deeds the promise You made—as is now the case. ²⁵And now, O LORD God of Israel, keep the further promise that You made to Your servant, my father David: 'Your line on the throne of Israel shall never end, if only your descendants will look to their way and walk before Me as you have walked before Me.' ²⁶Now, therefore, O God of Israel, let the promise that You made to Your servant my father David be fulfilled.

²⁷"But will God really dwell on earth? Even the heavens to their uttermost reaches cannot contain You, how much less this House that I have built! ²⁸Yet turn, O LORD my God, to the prayer and supplication of Your servant, and hear the cry and prayer which Your servant offers before You this day. ²⁹May Your eyes be open day and night toward this House, toward the place of which You have said, 'My name shall abide there'; may You heed the prayers which Your servant will offer toward this place. ³⁰And when You hear the supplications which Your servant and Your people Israel offer toward this place, give heed in Your heavenly abode—give heed and pardon.

³¹"Whenever one man commits an offense against another, and the latter utters an imprecation to bring a curse upon him, and comes with his imprecation before Your altar in this House, ³²oh, hear in heaven and take action to judge Your servants, condemning him who is in the wrong and bringing down the punishment of his conduct on his head, vindicating him who is in the right by rewarding him according to his righteousness.

³³"Should Your people Israel be routed by an enemy because they have sinned against You, and then turn back to You and acknowledge Your name, and they offer prayer and supplication to You in this House, ³⁴oh, hear in heaven and pardon the sin of Your people Israel, and restore them to the land that You gave to their fathers.

³⁵"Should the heavens be shut up and there be no rain, because they have sinned against You, and then they pray toward this place and acknowledge Your name and repent of their sins, when You answer them, ³⁶oh, hear in heaven and pardon the sin of Your servants, Your people Israel, after You have shown them the proper way in which they are to walk; and send down rain upon the land which You gave to Your people as their heritage. ³⁷So, too, if there is a famine in the land, if there is pestilence, blight, mildew, locusts or caterpillars, or if an enemy oppresses them in any of the settlements of the land.

"In any plague and in any disease, ³⁸in any prayer or supplication offered by any person among all Your people Israel—each of whom knows his own affliction—when he spreads his palms toward this House, ³⁹oh, hear in Your heavenly abode, and pardon and take action! Render to each man according to his ways as You know his heart to be—for You alone know the hearts of all men.

Haftarat Vayíkra -- first third (Lev. 1:1-2:16) -- Isaiah 43:21-44:8 -- Etz Hayyim p. 607

The Torah portion begins to describe the obligatory public sacrifices. In the haftarah, Isaiah bemoans the fact that that piety of public sacrifice has been lost.

Haftarat Vayíkra -- second third (Lev. 3:1-4:26) -- I Samuel 2:13-26

The haftarah reflects a story of the corruption of the priests in Samuel's day, reflecting the Torah's concern should a priest sin.

יג וּמִשְׁפֵּט הַכְּהֲנִיִם אֶת־הָעֶם כָּל־אִישׁ זֹבֵח וּבָּא נַעַר הַכּהֵן כְּבַשֵּׁל הַבָּשֶׁר וְהַמַּזְלֵג שְׁלְשֹ־הַשִּׁנִים יְג וּמִשְׁפַט הַכְּהֲנִים אֶת־הָעֶם כָּל־אִישׁ זֹבֵח וּבָּא נַעַר הַכּהֵן כְּבַשֵּׁל הַבָּשְׁר וְהַמַּזְלֵג שְׁלִה הַשְּׁר וְאָמַר עָעֲלָה בָּפִּיוֹר אַוֹ בַפָּלוּת אָוֹ בַפָּלוּר כָּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה הַפֹּזְל הַכָּח שָׁם בְּשִׁלְה טוּ גַּם בְּטֶר מְבַשְּׁל כִּי אִם־חֵי טוּ וֹיֹאמֶר אַלָּיוֹ הָאִישׁ קַפַּר יִקְטִירוּן בְּיִּל הַבְּשֶׁר הַבְּעָר הָכֹּהוֹ וְאָמֵר בָּשָׁר וְאָמֵר וֹ יִלְאָישׁ הַבְּּלְה בְּשֶׁר הָבְּעָר הַבְּעָר הְבָּלוֹת לַכִּהוֹן וְלִא־יַקְּח מִמְּך בָּשֶּׁר וְיִבְּשֶּׁל כִּי אִם־חֵי טוּ וַיֹּאמֶר אַלָּית הַבְּּאָר הָּאוֹה בְּשָׁר הָאָשְׁר הְאָמֶר הְּעָלְה בְּשָׁר הְאַמֶּר וְנִאְרְים גְּתְר הְבָּלוֹת הַבְּעָר הְבָּוֹך הְבְּלְה בְּעָלות הַנְּעָרְים גְּדוֹלָה מְאָד אֶת־פְּנֵי יְהֹוֹה בְּעִיר הְאָבְּה לְיְבָּוֹת הַבְּעְר הְבֹּבוֹ וְמָחְתְּ בְּעָר הְעָבְיוֹ וְאָמֵר יִשְׁהַ לְּבְּלְה הָּאְשָׁר הְאָשֶׁר הָבְּעִר הְבָּלוֹת הַבְּעְר הְבִּיֹם הְעִיכִים וְּהַבְּל הָבָּעְר שְׁמוּאֵל לְהָהְוֹה וְתְּעְשְׁה־בְּנִים הְאָתֵּר יִשְּׁה לְזְבָּח הָבְּעִים וְשְׁבִּי וְהְלָהְ אָּעָר שְּעָּלְ לְבְּלְוֹת הְבָּעְר שְׁמוּאל מִבְירִם הְשְּבְּר שְׁמִּבְּל הְבָּעְר שְׁמוּאל עִם־יְהְוֹהְיּ בְּבְיוֹת הָצְּעִר הְנְשְׁה בְּעָר שְׁמִבּל שְׁבְּיוֹ הְבָּעְר שְׁמִבּן אָתר־הְנָשְׁה הַנְּאוֹת בֶּנְיוֹ לְכָלְיתִ לְכָבוֹת הָאָשָׁר בַּעָּר שְׁמִּל אֵתר הַבְּשְׁר הְשְׁבְּיוֹ בְבָּיוֹ הְשָּבְיוֹ הְאָבְיל הְעָּבְיוֹ הְעָבְיוֹן בְּבָּרִים הָאָשָׁר הְשָּבְּיוֹ הְשָּבְיוֹ הְשְּבְּיוֹ בְעִר הְשְּבְּיוֹ שְׁבְּיְ בְשְׁר שְׁבְּיוֹ בְּבְיוֹ הְשְּבְיוֹ הְמָבְיוֹ הְעָבְיוֹ שְׁבְּעִר שְׁמְבֹּן שְּבְּבְיוֹ בְּמְיוֹ בְשְּבְיוֹ הְשְּבְּיוֹ בְעִיל הְאָבְיוֹ הְעָבְיוֹ הְבָּעְר שְׁבְּבְיוֹ הְעָּעְר הְיִבְּבְיוֹ בְבְיוֹ הְעָבְיוֹ הְבָּעְר בְּיוֹב הְצִילוּ הְשְּבְּיוֹ בְעִיל הְיבְיוּ הְבְבְיוֹ הְבְּעְב בְּיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיוֹ בְשְׁבְיוּ שְׁבְּבְיוֹ בְבְיוֹל הְאָשְׁרְב בְּעִל הְשְׁבְּבְּעְ שְׁבְּבְיוֹ בְּבְיוֹ הְעִבּיוֹ הְעָבְיוֹ הְבְּעְבְּיוֹ בְּבְיתְים הְאָבְיוֹ בְּבְית שְׁבְּבְיוּ בְּבְיוּב הְבְּעְבְישׁ הְבּבְיוֹ בְּבְ

בָּנֶי בִּי לְזֹא־טוֹבָה הַשְּׁמֵעָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁמֵٰעַ מַעְבָּרִים עַם־יְהֹוָה: כה אִם־יֶחֶטָּא אַישׁ לְאִישׁ וּפְלְלַוֹ אֱלֹהִים וְאָם לַיִהֹוָה 'חֱטָא־אִישׁ מִי יִתְפַּלֶּל־לִוֹ וְלַא יִשְׁמְעוּ לְקּוֹל אֲבִיהֶּם כִּי־חָפֵּץ יְהֹוָה לַהֲמִיתֵם: כו וָהַנַּעַר שִׁמוּאֵל הֹלֵךְ וְגָדֵל וָטָוֹב גָּם עִם־יִהֹוָה וְגָם עִם־אַנָשִׁים:

¹³This is how the priests used to deal with the people: When anyone brought a sacrifice, the priest's boy would come along with a three-pronged fork while the meat was boiling, ¹⁴and he would thrust it into the cauldron, or the kettle, or the great pot, or the small cooking-pot; and whatever the fork brought up, the priest would take away on it. This was the practice at Shiloh with all the Israelites who came there. ¹⁵[But now] even before the suet was turned into smoke, the priest's boy would come and say to the man who was sacrificing, "Hand over some meat to roast for the priest; for he won't accept boiled meat from you, only raw." ¹⁶And if the man said to him, "Let them first turn the suet into smoke, and then take as much as you want," he would reply, "No, hand it over at once or I'll take it by force." ¹⁷The sin of the young men against the LORD was very great, for the men treated the LORD's offerings impiously.

¹⁸Samuel was engaged in the service of the LORD as an attendant, girded with a linen ephod. ¹⁹His mother would also make a little robe for him and bring it up to him every year, when she made the pilgrimage with her husband to offer the annual sacrifice. ²⁰Eli would bless Elkanah and his wife, and say, "May the LORD grant you offspring by this woman in place of the loan she made to the LORD." Then they would return home. ²¹For the LORD took note of Hannah; she conceived and bore three sons and two daughters. Young Samuel meanwhile grew up in the service of the LORD.

²²Now Eli was very old. When he heard all that his sons were doing to all Israel, and how they lay with the women who performed tasks at the entrance of the Tent of Meeting, ²³he said to them, "Why do you do such things? I get evil reports about you from the people on all hands. ²⁴Don't, my sons! It is no favorable report I hear the people of the LORD spreading about. ²⁵If a man sins against a man, the LORD may pardon him; but if a man offends against God, who can obtain pardon for him?" But they ignored their father's plea; for the LORD was resolved that they should die. ²⁶Young Samuel, meanwhile, grew in esteem and favor both with God and with men.

Haftarat Vayikra -- third third (Lev. 4:27-5:26) -- Malakhi 2:13-3:4

Sinfulness with regard to sacrifices, the topic of the end of this parashah, is the subject of Malakhi's ruminations about bringing sacrifice while continuing to sin.

יג וְזֹאת שׁנִית תַּצְשׁׁוּ כַּפְּזֹת דִּמְעָה אֶת־מִזְבָּח יְהֹּוֶה בְּכִי וַאֲנָקָה מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת אֶל־הַמִּנְחָה וְלַקְחַת רָצִוֹן מִיֶּדְכֶם: יד וַאֲמַרְתֶּם עַל־מָה עַל כִּי־יְהֹוֶה הֵעִּיד בִּינְדְּ וּבֵיון אֲשֶׁת נְעוּרֶידְ אֲשֶׁר אַתָּה בָּגַדְתָּה בָּהּ וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרַוְחֲבֶּם וּבְאֵשֶׁת נְעוּרֶידְ אֵל־יִבְגְד: טז כִּי־שָׁנֵא שַׁלַּח אָמַר יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכִפָּה חָמָס עַל־לְבוּשׁוֹ אָמַר יְהֹוָה צְבָאִוֹת וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוְחֲכֶם וְלֹא תִבְגְּדוּי יז הְוֹנַעְתֶּם יְהֹוָה בְּדְבְרִיבֶּם וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה הוֹנָגֻנוּ בָּאֵמָרְכֶּם כָּל־עֹשֵּׁה רָע טָוֹב | בְּצִינֵי יְהֹנָה וּבָהֶם הַוֹּא חָבֵּץ אִוֹ אַזִּיְ

ג א הְנְנֵי שׁלֵחַ מַלְאָבִּׁי וּפִנָּה־דֶּרֶדְ לְפָנֵי וּפִנְּה־בָּא אֶמֵר יְהֹנָה צְבָאְוֹת: ב וּמֵי מְכַלְכֵּל אֶת־יַוֹם בּּוֹאוֹ וּמֵי הֻעֹמֵד וּמֵלְאַדְ הַבְּּלִית אֲשֶׁר־אַתֶּם חֲפֵצִים הִנֵּה־בָּא אָמֵר יְהֹנָה צְבָאְוֹת: ב וּמֵי מְכַלְכֵּל אֶת־יַוֹם בּוֹאוֹ וּמֵי הֻעֹמֵד בְּהַרְאוֹתוֹ כִּי־הוּא כְּאֲשׁ מְצָרֵף וּכְבַּרִית מְכַבְּּסְים: ג וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר כֶּּסֶף וְטִהַר אֶת־בְּנֵי־לֵוּל וְזַקַּק אֹתָם כַּזְּהָב וְכַכָּסֶף וְהָיוּ לַיִהֹּוָה מַגִּישִׁי מִנְחָה בִּצְדָקָה: ד וְעֵרְבָה לֵיִהֹנָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירְוּשָׁלָחֵ כִּימֵי עוֹלֶם וּכְשָׁנִייִם קַדְמְנִיּוֹת:

¹³And this you do as well: You cover the altar of the LORD with tears, weeping, and moaning, so that He refuses to regard the oblation any more and to accept what you offer. ¹⁴But you ask, "Because of what?" Because the LORD is a witness between you and the wife of your youth with whom you have broken faith, though she is your partner and covenanted spouse. ¹⁵Did not the One make [all,] so that all remaining life-breath is His? And what does that One seek but godly folk? So be careful of your life-breath, and let no one break faith with the wife of his youth. ¹⁶For I detest divorce—said the LORD, the God of Israel—and covering oneself with lawlessness as with a garment—said the LORD of Hosts. So be careful of your life-breath and do not act treacherously.

¹⁷You have wearied the LORD with your talk. But you ask, "By what have we wearied [Him]?" By saying, "All who do evil are good in the sight of the LORD, and in them He delights," or else, "Where is the God of justice?"

3 Behold, I am sending My messenger to clear the way before Me, and the Lord whom you seek shall come to His Temple suddenly. As for the angel of the covenant that you desire, he is already coming. ²But who can endure the day of his coming, and who can hold out when he appears? For he is like a smelter's fire and like fuller's lye. ³He shall act like a smelter and purger of silver; and he shall purify the descendants of Levi and refine them like gold and silver, so that they shall present offerings in righteousness. ⁴Then the offerings of Judah and Jerusalem shall be pleasing to the LORD as in the days of yore and in the years of old.

Haftarat TZAV -- first third (Lev. 6:1-7:10) -- Jeremiah 7:21-28, 9:22-23 -- Etz Hayyim p. 627

As the Torah continues to enumerate the sacrifices, the traditional rabbinic choice of haftarah considers God's preference for justice over sacrifice.

Haftarat TZav -- second third (Lev. 7:11-7:38) -- Jeremiah 33:14-22

Jeremiah's vision of the future, despite the Temple's destruction in his day, is of the priests again offering the sacrifices as described in the Torah.

יד הִנֵּה יָמֵים בָּאָים נְאָם־יְהֹוָה וַהֲקְמֹתִּל אֶת־הַדָּבָר הַטֹּוֹב אֲשֶׁר דְּבַּרְתִּי אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל־בֵּית יִהְנָשְׁ הָנָעִת הַהִּיא אַצְמִיח לְדָוָד צְמַח צְדָאָה וְעָשֶׂה מִשְׁפָּט וּצְדָאָה בָּאָרְץ: טז בַּיָּמִים הָהַם וּבָעַת הַהִּיא אַצְמִיח לְדָוָד צְמַח צְדָאָה וְעָשֶׁה מִשְׁפָּט וּצְדָאָה בָּאָרְץ: טז בַּיָּמִים הָהַם תִּנְשִׁר יְהְנָה וְעִשְׁה אָשְׁרַזִּיְלְה וְעָשֶׁה זָבָח בְּילִרְּה אָשְׁר־יִקְרָא־לָה וְלַכְּהְנִים הְלְּבִיְה וְעִשְׁה אָשַׁר יִבְּבָת אִישׁ מִלְפָנָי, מַעֲלֶה לְאֹ־יִפְּרָת לְדְוֹד אִישׁ ישֵׁב עַל־כִּפְּא בִית־יִשְּׁרָאֵל: יח וְלַכְּהְנִים הְלְוֹיִם לְא־יִכְּבָת אִישׁ מִלְפָנָי, מַעֲלֶה וּלְבָּלְתִּי הְבָּרִיתְי הַלְּבָלְתְּי הָעְשֶׁר יִבְּרִיתְי הַלְּבִלְתְּי הָעְשֶׁר זְבְרִיתְי הַלִּוֹ בָן מִלְדְ עַל־כִּסְאֵוֹ וְאֶת־הַלְוִיִם הַבְּלְתִים מְשְׁרְתֵי כב אֲשֶׁר לְא־יִפְבֵריתִי לְּאִרָּה הְשָּבֶר לְא־יִפְבָּר הָשְׁרָתִי מִבְּרִתְי הְבָּרִיתִי הַלְּצִלְה וּלְבָלְתְּי הֵעְשְׁר לְאִייִם בְּעִתְּם: כא גַּם־בְּרִיתִי הְנִבְּר עִבְּלִי מְהְיוֹת־לִוֹ בֵּן מִלְדְ עַל־כִּסְאֵוֹ וְאֶת־הַלְּוִים הַבְּלְיִשְׁר הְשָּׁרְתִי מִבְּרְתִי מִּבְּלִוֹ הַעָּב בְּעִבּר לְאִייִם בְּעָשְׁר הִיּבְּב בְּלִית בְּעָבְר לְאִייִם בְּעָבְּר לְיִבְּי בְּבְּלְיתִי הְעָשְׁר הְיִּבְים בְּעִּבָּר הִישְׁר לְיִי בְּבְּלִי בְּיִבְים בְּעָּבֶר הַשְּׁבְּיוֹים בְּשְׁלֵיים מְשְׁרְתִי מִבְּיוֹת בִּילְוֹ בַּן מַלְבָּן אַרְבָּיה אָתְיבּיְר וְבְבְּיִים בְּשְׁבְיים בְּעִבְּים בְּעִבְּים בְּעִבְּים בִּבְּיִב בִּילְיוֹ בְּבְּיִב בְּיִבְים בְּעִבְּים בּיִּבְּיִים בְּעְבָּים בְּיִבְּיִב בְּבְיִים בְּיִבְּים בְּבְּיבְים בִּישְׁבִיים בְּיִבְּיִבְּיוֹת וְלָּתְיבּים בְּעִבְּר בְיִבְיּים בְּבְּעִית בְּיִבְים בְּבְּיבְית בְּיבְּיוֹ בְּבְרְיִים בְּעְּבָּר בְּיבְיבְים בְּיבְרְבִּים בְּבְּבְית בְּיבְיבְים בְּבְיבְּיבְיים בְּיבְיוֹב בְּיבְיבְים בְּיבְּבְים בְּבְּבְּעָת בְיּיבְיבְיים בְּיבְּבְיתְים בְּבְּבְיּים בְּיבְיבְים בְּבְּבְיְים בְיבְיבְים בְּעִבּים בְּיבְיבְים בְּבְּיבְים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְיבְיבְים בּבְּיבְים בּיבּיבְים בְּבְּים בְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בּיבְּיבְיבְים בְּבְּילִים בְּבְּיבְּים בְּיבְי

¹⁴See, days are coming—declares the LORD—when I will fulfill the promise that I made concerning the House of Israel and the House of Judah. ¹⁵In those days and at that time, I will raise up a true branch of David's line, and he shall do what is just and right in the land. ¹⁶In those days Judah shall be delivered and Israel shall dwell secure. And this is what she shall be called: "The LORD is our Vindicator." ¹⁷For thus said the LORD: There shall never be an end to men of David's line who sit upon the throne of the

House of Israel. ¹⁸Nor shall there ever be an end to the line of the levitical priests before Me, of those who present burnt offerings and turn the meal offering to smoke and perform sacrifices.

¹⁹The word of the LORD came to Jeremiah: ²⁰Thus said the LORD: If you could break My covenant with the day and My covenant with the night, so that day and night should not come at their proper time, ²¹only then could My covenant with My servant David be broken—so that he would not have a descendant reigning upon his throne—or with My ministrants, the levitical priests. ²²Like the host of heaven which cannot be counted, and the sand of the sea which cannot be measured, so will I multiply the offspring of My servant David, and of the Levites who minister to Me.

Haftarat Tzav -- third third (Lev. 8:1-8:36) -- Ezekiel 42:13-20

Ezekiel discusses the priestly precincts and clothing, complementing the description of the priestly vestments in the Torah portion.

יג וַיָּאמֶר אֵלֵי לְשָׁלֵּוֹת הַצָּפוֹן לְשְׁכָּוֹת הַדָּרוֹם אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי הַגְּזְרָה הַנָּה | לְשְׁכָּוֹת הַבְּלוֹד הַקִּדְשׁ אֲשֶׁר אֶל־פְנִים הְפְּהֲנִים אֲשֶׁר־קְרוֹבִים לִיְהֹוָה קַדְשֵׁי הַקְּדְשִׁים שָׁם יַנִּיחוּ | קַדְשֵׁי הַקְּדְשׁים וְהַמְּחָה יְמָשְר־יְשֶׁרְתִּוּ בָהֶן כְּיִדְשׁי הִבְּבֹאֵם הַכְּהְהָים וְלָא־יֵצְאֻוּ מֵהַקֹּדֶשׁ אֶל־הָחָצֵר הַחִיצוֹּ וְחָמִּר לְעָם יִנְיחוּ בִגְּדִיהָם אֲשֶׁר־יְשֶׁרְתִוּ בָהֶן כְּי־קָּדֶשׁ הַנָּה יִּבִּשׁ וְלְבֵשׁוּ בְּנָיוֹ בְּנֶדְים אֲחֵלִים וְקְרְבִּוֹ עָבְיב | סְבִיב | טִּבְיב עוּ וְכְלָּה אֶת־מִּדְוֹת הַבְּיָה הַמְּדָה חְמֵשׁ הִאוֹת קְנִים בְּקְנֵה הַמִּדְּה חֲמֵשׁ הִאוֹת קְנִים בְּקְנֵה הַמִּדָּה חְמֵשׁ הִיחִאוֹת קְנִים בְּקְנֵה הַמְּדָה חְמֵשׁ הִיּאוֹת קְנִים בְּקְנֵה הַמִּדָּה חְמֵשׁ הַאוֹת קְנִים בְּקְנֵה הַמְּדָה חְמֵשׁ הִאוֹת קְנִים בְּקְנֵה הַמִּדְּה חְמֵשׁ הַאוֹת לְהַבְּדְּיוֹ הַקְּנִה הַמְּדָה חְמֵשׁ הַאוֹת קְנִים בְּקְנֵה הַמִּדְּה חְמֵשׁ הַאוֹת קְנִים בְּקְנֵה הַמִּדָּה חְמֵשׁ הַאְוֹת לְנִים בְּקְנֵה הַמְּנָה הַמְּיִה בְּקְנֵה הַמְּבָּה לִיכְים בְּקְנֵה הַמְּדָּה חְמִשׁ הַבְּינִה הִיּמְבָּה חְמִשׁ מֵאְוֹת לְנִים בְּקְנֵה הַמְּנְה הַמְּבָּה לְנִים בְּקְנֵה הַמְּנָה הַמְּבָּה לְנִיה הַמְּבָּה לְבִיך הְשְׁבְּיוֹ לְנְיִים בְּקְנֵה הַמְּנָה הַמְּיִה הְנִיה בְּקְנֵה הַמְּדָּה חְמֵשׁ מֵאוֹת לְנִיב בְּעְבִיה הְבְּבִי בְּבֹּי בִין הַקְּבָּשׁ לְחְלֹכ:

¹³And he said to me, "The northern chambers and the southern chambers by the vacant space are the consecrated chambers in which the priests who have access to the LORD shall eat the most holy offerings. There they shall deposit the most holy offerings—the meal offerings, the sin offerings, and the guilt offerings, for the place is consecrated. ¹⁴When the priests enter, they shall not proceed from the consecrated place to the outer court without first leaving here the vestments in which they minister; for the [vestments] are consecrated. Before proceeding to the area open to the people, they shall put on other garments."

¹⁵When he had finished the measurements of the inner Temple [area], he led me out by way of the gate which faces east, and he measured off the entire area. ¹⁶He measured the east side with the measuring rod, 500 [cubits]—in rods, by the measuring rod. He turned ¹⁷[and] measured the north side: 500 [cubits]—in rods, by the measuring rod. He turned ¹⁸[and] measured the south side: 500 [cubits]—in rods, by the measuring rod. ¹⁹Then he turned to the west side [and] measured it: 500 cubits—in rods, by the measuring rod. ²⁰Thus he measured it on the four sides; it had a wall completely surrounding it, 500 [cubits] long on each side, to separate the consecrated from the unconsecrated.

Haftarat Sh'míní -- first third (Lev. 9:1-10:11) -- II Samuel 6:1-15 -- Etz Hayyim p. 645

The catastrophic death of Uzza in this haftarah recalls the events surrounding the deaths of Nadav and Avihu in today's Torah portion.

Haftarat Sh'mini -- second third (Lev. 10:12-11:32) -- Ezekiel 43:18-27 -- Etz Hayyim p. 521 The haftarah's specification that sacrifices brought at the inauguration of the altar, and specifically on the eighth day tie this haftarah to Parashat Sh'mini.

Haftarat Sh'mini -- third third (Lev. 11:1-11:47) -- Hosea 9:1-9

We find the kashrut rules in the Torah portion we read today, and in this haftarah Hosea refers specifically to those regulations.

א אַל־תִּשְׁמַּח יִשְּׂרָאֵל | אֶל־גִּיל (בֶּעַמִּים כֵּי זָנָיִת מַעַל אֱלֹהֶיְדְּ אָהַבְּתָּ אֶתְּלֵן עֻל כָּל־גָּרְנִוֹת דָּגָן ב גֹּרֶן זָנָקֶב לְּא יִרְצֵם וְתִיְרוֹשׁ יְכַחֶשׁ בָּהּ: ג לֹא יֵשְׁבִּוּ בְּאֶרֶץ יְהֹוֶה וְשָׁב אֶפְרַיִם מִצְלוּ יִשְׁבָּוּ בְּאָשִּׁר טָמֵא יֹאכְלוּ דְּלְא יִרְצֵם וְתִיִּרוֹשׁ יְכַחֶשׁ בָּהּ: ג לֹא יֵשְׁבִוּ בְּאֶרֶץ יְהֹוֶה וֹ כִּי־הִנְּהְ מִּלְּלִי יִשְׁמָאוּ כִּי־לַחְמָם לְנַפְּשָׁם דְּלְא יִבְּוֹה הַ מַה־תַּגְשְׁיּ לְיִוֹם מוֹצֵּד וּלְיִוֹם חַג־יְהֹוֶה: ו בְּיִהנְּהְ הַלְּכִוֹ מִשְּׁד מִצְרַיִם תְּקַבְּבָּט מְוֹח לְּאָבְיוֹ מַשְּׁבָשְׁה לְיִוֹם מוֹצֵּד וּלְיִוֹם חַג־יְהֹוֹה: ו בְּיִרהְנָּה הַפְּלָיוֹ יִשְׁמָּאוּ כִּי־לַחְמָם לְנַפְּשָׁם יְּשְׁרָאֵל אֱנִיל הַנָּבְיִא מְשָׁבָּע אִישׁ הָרוּחַ עֻל רָב עְוֹיְךְּ וְרָבָּה מַשְּׁטֵמֶה: ח צֹפֶּה אֶפְּרָיִם עִם־אֲלֹהֶי נָבִיּא פַּח יִיִּלְהָי הָּלְּבָיִי מְשְׁטַמָּה בְּבֵּית אֱלֹהָיוּ: ט הֶעְמְיִקוּ שׁׁחֲתוּ כִּימְי הַגּבְּתָה יִיְבְּלָה יִנְיִים עִם־אֲלֹהָי נְבָיִי מַשְּׁטֵמָה בְּבֵית אֶלְהָיִי שִׁ מְּלְבִי הַנְּבְּיִת אֶלְהָיִים מִּלְנִיה שְׁלָבְיוֹ מִשְּׁטַמָּה בְּבֵּית אֶלְהָיוֹי שִׁ שְׁטַמָּה בְּבֵּית אֶלֹהְיִי שִׁ לְּנִיל הַנְּבִּיְעִם הְּנְבְיִי מִשְּׁטְמָה בְּבְּיִת אֶלְהָיִי שִׁ הְלִּים הְּנִבְיִי מְשְׁבְיִים בְּבְּיִת הְּלְבִּיוֹ בְּעִים הְּבָּבְית מְשְׁבָּתְה יִבְּיִבְּית בְּבְּעָה יִיִבְּנְבְיוֹ מְשְׁטְמָה בְּבְיִית אֶלְבְית הְיּבְּיִה בְּיִבְּית הְיּבְבְּעָה בִּיְנִים בְּבְּית בְּשְּבְּבְית בְּיבְּבְית מְשְּבְּבְּית בְּלְנִים בְּבְית בְּבְית בְּיבְית בְּנְה הָּיִים בְּית בְּבְית בְּיִּשְׁבְּבְית בְּיִבְּית בְּבְית בְּיתְבּים בְּבְית בְּבְית בְּיבְית מְּיבְית בְּית בְּיתְבִים בְּבְּית בְּבְית בְּיתְבּים בְּבְית בְּית בְּיתְבּית בְּית בְּבְּית בְּית בְּיבְית בְּיבְּבְית בְּבְית בְּעְבְּית בְּרְית בְּבְיבְית בְּבְית בְּבְית בְּיבְית בְּיבּים בְּבְּית בְיבְּית בְּבְיוֹי בְּבְיתְית בְּבְיוֹב בּיבְית בְּיבְית בְּיבְּית בְּית בְּבְית בְּיבְים בְּיוֹים בְּבְית בְּיבְית בְּבְיבְית בְּבְּית בְּיבְית בְּיבְּבְית בְּבְית בְּית בְּבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְּבְית בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיתְים בְּיוֹים בְּבְיבְיוֹם בְּיבְיתְים בְּבְּב

Rejoice not, O Israel, as other peoples exult; for you have strayed away from your God:

You have loved a harlot's fee by every threshing floor of new grain.

²Threshing floor and winepress shall not join them, and the new wine shall betray her.

³They shall not be able to remain in the land of the LORD.

But Ephraim shall return to Egypt and shall eat unclean food in Assyria.

⁴It shall be for them like the food of mourners, all who partake of which are defiled.

They will offer no libations of wine to the LORD, and no sacrifices of theirs will be pleasing to Him;

But their food will be only for their hunger. It shall not come into the House of the LORD.

⁵What will you do about feast days, about the festivals of the LORD?

⁶Behold, they have gone from destruction [with] the silver they treasure.

Egypt shall hold them fast, Moph shall receive them in burial.

Weeds are their heirs; prickly shrubs occupy their [old] homes.

⁷The days of punishment have come for your heavy guilt;

The days of requital have come— Let Israel know it!

The prophet was distraught, the inspired man driven mad by constant harassment.

⁸Ephraim watches for my God.

As for the prophet, fowlers' snares are on all his paths, harassment in the House of his God.

⁹They have been as grievously corrupt as in the days of Gibeah;

He will remember their iniquity. He will punish their sins.

Haftarat Tazría -- one (Lev. 12:1-15:33) -- Isaiah 46:3-13

Isaiah uses the metaphor of pregnancy and birth to describe God's relationship with Israel, which is, then, the thematic association of this haftarah to the parashah.

ג שִׁמְעַּנ אֵלֵי בֵּית יַעֲלֶּב וְכָל־שְׁאֵרָית בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנְאֲמָסִים מִנִּי־בֶּטֶן הַנְּשֻׂאִים מִנִּי־רֶחַם: ד וְעַד־זִּקְנָה ֹ אֲמְיַ הֹנִּי הוֹא וְעַד־שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבָּל אֲנֵי עָשִׁיתִי וְאֲנֵי אֶסְבָּל וְאֲמֵלֵט: הְלְמִי תְּדְמְּיוּנִי וְתַשְׁוּנִי וְתַשְׁיוּנִי וְתַשְׁיוּנִי וְתַשְׁיוּנִי וְתַשְׁיוּנִי וְתַשְׁיוּנִי וְתַשְׁיוּנִי וְתַשְׁיוּנִי וְתַשְׁיוּנִי וְהַבְּאָיִם וְאָבֶּס בָּמְוֹנִי יִ מַבָּיס וְכֶּסֶף בַּקְּמָנִי מְשְׁרָתוֹ לְא יָמֵישׁ אַף־יִצְעֻּק אֵלִיוֹ וְלָא יַעֲנֶה מִצְּרָתוֹ לְא יְשְׁיִבִּי עִלְּבִי עִלְּבִי מְמְלִּהְ וְעַבְּיתִי וְבְּבְּתִּי וְנְדְּמֶה: וּ הַזְּלָים זָהָב מִבְּיס וְכֶּסֶף בַּקְּמָים עַלִּל־לְבִי עִלְּרָוּ וְאַשְׁיִּוֹ וְלָּא יַעֲנֶה מִצְּרָתְוֹ לְיִבְּעִי עְלָּבְי וְנְנְשְׁמִּוֹ לְא מִנְלְחְ עַּיְים וְאָבֶי עִבְּתִי עְבְּרִי וְנִבְּתְיוֹ אֲלָהְים וְאָבֶּרְ מִבְּעְיוֹ וְנְעִי מֵמְלִים וְעָבְיתִי מְבָּלְיתִי וְבְּבְּתִי עִבְּתִי עִבְּרָתִי עְבְּרִי וְנְבְּתָּוֹ וְלָּבְיתִי וְבְּבְתִי עְבְּרִי עְבְּרִי עְבְּרִי עְבְּרִי עְבְרִי עְבְּרִי עְבְּבְיתִי עְבְּרִי עְבְּתְיִי בְּעִלְיוֹ וְעַבְּתְיוֹ עְבְּתְי עְבְּרִי עְבְּתִי עְבְּיתְי וְבְּבְיתִי בְּבְּיוֹן וְנְעָבְית וְבְּבְיתִי בְּבְיּלְוֹ וְנְשְׁתְּרְ וְנְבָּתְיִי בְּבִּיוֹן וְלָּבְים וְבָּבְיתִי עְבְּיר עְבְּבְיתִי עְבְּרְתִי עְבְּרְתִי עְבְּרִי עְבְּרְיִי עְבְּיִי עְבְּיִי עְבְּיִי עְבְּיר עְבְּבְיתִי עְבְּרְבִיּי עְבְּיִבְייוֹ וְנְתָּתְיִי בְצִיּלוֹ וְעָבְּיוֹ בְּבְיוֹל וְעָבְּתִי בְצִיוֹן לְּתְבְּתִי בְצִיּתְוֹ בְעִיּנְיתִ בְּבִיוֹל מְבְּבְעְיוֹ וְנְתָבְּיִי בְצִיּוֹן וְנְתָבְיִי בְבְיּוֹן מְנְתְלְחָם וּתְּבְּתְיִי בְבְיּוֹן נְנְתָבְיוֹ בְּבְיוֹלְ מְבְּיְבְיתִי לְבֶּבְיתִי בְבְּיוֹן בְּבְּיוֹן עְנְתְיבְּבְיוֹן מְנְבְּבְיוֹם וְנְעָבְיוֹי בְּנִיוֹ עְבְיּבְיּיוֹן בְּתְבְיוֹי בְבִיוֹן בְּבְיוֹלְ מְנְינְבְעִיתְּי בְבְיּעְם מְבְיוֹם מְנְבְּבְיוֹן בְּבְיּיוֹם וְנְבְיְבְבְיוֹ עְבְּיִים מְנְבְיְבְיוּבְיוֹ בְבְיּבְיוֹ בְבְיּבְיוֹ בְּבְיוּבְיוֹ בְּבְיוּבְיוּבְיוּ בְּבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוּבְיוּ בְּבְיוֹם בְּבְיוּבְיוֹ בְּבְיוֹלְיוּ נְשְבְּיוֹם מְבְּבְבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹ בְבְיּבְיוֹ בְבְיּבְּבְיוֹ נְבְעָבְים בְּבְיוֹבְיוֹ בְּב

³Listen to Me, O House of Jacob, all that are left of the House of Israel,

Who have been carried since birth, supported since leaving the womb:

⁴Till you grow old, I will still be the same; when you turn gray, it is I who will carry;

I was the Maker, and I will be the Bearer; and I will carry and rescue [you].

⁵To whom can you compare Me or declare Me similar?

To whom can you liken Me, so that we seem comparable?

⁶Those who squander gold from the purse and weigh out silver on the balance,

They hire a metal worker to make it into a god, to which they bow down and prostrate themselves.

⁷They must carry it on their backs and transport it;

When they put it down, it stands; it does not budge from its place.

If they cry out to it, it does not answer; it cannot save them from their distress.

⁸Keep this in mind, and stand firm! Take this to heart, you sinners!

⁹Bear in mind what happened of old;

For I am God, and there is none else, I am divine, and there is none like Me.

¹⁰I foretell the end from the beginning, and from the start, things that had not occurred.

I say: My plan shall be fulfilled; I will do all I have purposed.

¹¹I summoned that swooping bird from the East; from a distant land, the man for My purpose.

I have spoken, so I will bring it to pass; I have designed it, so I will complete it.

¹²Listen to Me, you stubborn of heart, who are far from victory:

¹³I am bringing My victory close; it shall not be far, and My triumph shall not be delayed.

I will grant triumph in Zion to Israel, in whom I glory.

Haftarat Tazría -- two (Lev. 12:1-15:33) -- Jeremiah 30:1-9

A point of linguistic contact connects this haftarah to the Torah reading, both of which speak of giving birth to a male.

א הַדָּבָר אֲשֶׁר הָנָה אֶל־יִרְמְּיָּהוּ מֵאֵת יְהֹנָה לֵאמְר: ב כְּה־אָמֵר יְהֹנָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמִר כְּתָב־לְדְּ אֵתְ כָּל־הַדְּבָרֶים אֲשֶׁר־דִּבַּרָתִּי אֵלֶיךְ אֶל־סֵפֶר: ג בִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֵם־יְהֹנָה וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבּוּת עַמְּי יִשְׂרָאֵל וְיהוּדָה אָמֵר יְהֹנָה וָהֲשְׁבֹתִים אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם וְיִרִשְׁוּהָ: דּ וְאֵלֶה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָבֶּר יְהֹנֶה אֶל־יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יְהִוּדֵה: ה כִּי־כֹה אָמֵר יְהֹוֶה קוֹל חֲרָדָה שְׁמֻעְנוּ פַּחַד וְאֵין שְׁלְוֹם: וּ שְׁאֲלוּ־נָא וּרְאוּ אִם־יֹלֵדְ זָכָר מַדּוּעַ רָאִיתִי כָל־גֶּבֶר יָדֵיו עַל־חֲלָצִיוֹ כַּיִּוֹלֵדְה וְנֵהֶפְכְּוּ כָּל־פָּנִיִם לְזֵרְקוֹן: זֹ הוֹי כִּי נְדְיוֹל הַיִּוֹם הַהְוּא מֵאַיִן כָּמְהוּ וְעֵת־צָּרָה הִיא לְיַעֲלְב וּמִמֶּנָה יִנְשְׁעַ: ח וְהָיָה בַיּוֹם הַהְוּא נְאֵבֶן דִּהְיֹם וֹ הִיוֹרָה אָנְתָּק וְלֹא־יַעֲבְדוּ־בְּוֹ אֻוֹד זָרִים: ט וְעֲבְדוּ אֵת יְהֹנֵה יְהֹנָה אֶלְהִיהָם וְאֵלְה אָלֶה יִהְבָּאוֹת אֶשְׁבָּר עֻלוֹ מֵעֲל צַנְּאלֶך אָקִים לָהֶם: אֱלְהִיהָם וְאֵת זְבָרוּ מֵלְכָּם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם:

The word which came to Jeremiah from the LORD: ²Thus said the LORD, the God of Israel: Write down in a scroll all the words that I have spoken to you. ³For days are coming—declares the LORD—when I will restore the fortunes of My people Israel and Judah, said the LORD; and I will bring them back to the land that I gave their fathers, and they shall possess it. ⁴And these are the words that the LORD spoke concerning Israel and Judah: ⁵Thus said the LORD:

We have heard cries of panic, terror without relief.

⁶Ask and see: Surely males do not bear young!

Why then do I see every man with his hands on his loins like a woman in labor?

Why have all faces turned pale?

⁷Ah, that day is awesome; There is none like it!

It is a time of trouble for Jacob, But he shall be delivered from it.

⁸In that day—declares the LORD of Hosts—I will break the yoke from off your neck and I will rip off your bonds. Strangers shall no longer make slaves of them; ⁹instead, they shall serve the LORD their God and David, the king whom I will raise up for them.

Haftarat Metzora -- one (Lev. 12:1-15:33) -- II Kings 5:1-14 -- Etz Hayyim p. 673

The story of Elisha's curing of Naaman the Aramean general of his leprosy is told in this haftarah, as we read about that disease in the Torah.

Haftarat Metzora -- two (Lev. 12:1-15:33) -- II Kings 7:3-16 -- Etz Hayyim p. 676

The salvation of Israel at the hands of four lepers is recounted in this haftarah, as we read about that disease in the Torah.

Haftarat Metzora -- three (Lev. 12:1-15:33) -- II Kings 5:20-27

Gechazi, Elisha's aide, misbehaves and is punished with leprosy, connecting this haftarah to the subject of the parashah.

כ וַנִּאמֶר גֵּיְחָזִי נַעַה אֶלִישָׁע אִישׁ־הָאֶלהִים הָנַּה | חָשַׂךְּ אְדֹנִי אֵת־נַעֲמֶן הָאָרִמִּי הַשָּׁר מִקָּחַת מִיָּדְז אַת בְּעַמֶּן רָץ אַחֲלִיו וַיִּפֵּל מֵעַל הַמֶּּרְכָּבָה לִקְרָאתִוֹ וַיִּאמֶר הֲשָׁלִוֹם: כב וַנִּאמֶר | שָׁלוֹם אֲדֹנִי שְׁלָחַנִי לֵאמֹר בּגַעְמָן רָץ אַחֲלִיו וַיִּפֵּל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתִוֹ וַיִּאמֶר הֲשָׁלְוֹם: כב וַיִּאמֶר | שָׁלוֹם אֲדֹנִי שְׁלְחַנִי לֵאמֹר הַנַּחְ עַנְּיִה בָּאוֹ אֵלַיְ שְׁנֵי־וְעָרֶים מֵתַר אֶפְרָיִם מִבְּר אַבְּרָים מִבְּר אָבְּרִים הָנִּבְּי הְנִיּאמֶר בְּעָבְיוֹ הְנִאָלֶן הִוֹאֻל קַח כִּבְּרָים וִיִּפְרָים בְּשְׁנֵי חֲרִטִּים וּשְׁתֵּי חֲלְפְוֹת מִיָּדְוֹ הְנִיּאמֶר וּשְׁלִּוֹם בְּבְּעִּים הְנִיּבְרִים מִבְּר הְבָּבְיוֹ הַבְּבְיוֹם בְּבְּבִּים וַיִּבְּרִים מִבְּרִים מִבְּרָים הְנִּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּבְיִם הִיּנְבְים בְּבְּבִּים הַבְּבְּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִים הְּבָּבְים הְּבָּבְים הְבִּבְים הְּבָּבְים בְּבְּבְים בּבְּבְים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּבְּים הְּבִּים בְּישׁבִּים הְּבָּבְים הְּבָּבְים בְּבְּבִּים בְּבְּבְּים בְּבִּים בִּבְּבְּתְּים הְנִיבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בִּבְּבְּבְּעוֹ הַבְּבָּבְם הִּבְּבְים הַבְּבִּים הִינִים בּבְים בּבְיבִּים בִּבְּים בְּבִּים בִּבְּבְים בְּבִבְּים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבִּבְּעִבְּן בְּבִּבְּים בְּבְּבִים בְּבִּבְים בִּיבְּבְים בּבְּבְּים בּבְּבִים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בִּיבְּבְּבְים בִּבְּבְים בּבּלְיבִים בּיִּבְּבְים בְּבִּבְּים בְּבִּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבִּים בִּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּיִּבְּבְּים בִּיּבְּיִים בְּיִבְּים בְּיבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּיבְּבְיּים בְּבְבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּיבְיבְּיִים בְּבְּבְּבְּיוּבְיבְּים בְּבְבְּים בְּבְּבְּים בְּיבְּבְּבּיוּבְיּים בְּבְּיבּים בְּיבְּבְּי בְּגָדִים וַיִּתֵּן אֶל־שְׁנֵי נְעָדִיו וַיִּשְׁאוּ לְפָנֵיוּ: כד וַיָּבֹא אֶל־הָעֹפֶל וַיַּקּח מִיּדָם וַיִּפְקָּד בַּבָּיֶת וַיְשַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּי כה וְהְוּא־בָא וַיַּעֲמִד אֶל־אֲדֹנָיו וַיִּאמֶר אֵלִיוֹ אֱלִישׁׁע מאו מִאַיִן גְּחַזִי וַיֹּאמֶר לְא־הָלַדְ עַבְּדְּךּ אָנֶה וָאֲנָהּ: כו וַיִּאמֶר אֵלָיוֹ לְא־לִבְּי הָלַדְ בַּאֲשֶׁר הָפַדְ־אָישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְּהְוֹ לְקְרָאתֶדְ הַעֵּת לָקַחַת עַבְּדְּךּ אָנֶה וְאַנָהִי כו וַיִּאמֶר אֵלָיוֹ לְא־לִבְּי הָלַדְ בַּאֲשֶׁר הָפַדְּ־אִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְּהְוֹ לְקְרָאתֶדְ הַעֵּלְ תְּרְבָּק־בְּּדְּ אָנֶה וְעְבָּדְים וּשְׁפָחְוֹת: כז וְצָרָעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק־בְּלְּה בָּאֶלְיוֹ הְצֹּבְרָע כַּשְּׁלְגִי מְצֹרֶעְ כַּשְּׁלְגִי

²⁰Gehazi, the attendant of Elisha the man of God, thought: "My master has let that Aramean Naaman off without accepting what he brought! As the LORD lives, I will run after him and get something from him." ²¹So Gehazi hurried after Naaman. When Naaman saw someone running after him, he alighted from his chariot to meet him and said, "Is all well?" ²²"All is well," he replied. "My master has sent me to say: Two youths, disciples of the prophets, have just come to me from the hill country of Ephraim. Please give them a talent of silver and two changes of clothing." ²³Naaman said, "Please take two talents." He urged him, and he wrapped the two talents of silver in two bags and gave them, along with two changes of clothes, to two of his servants, who carried them ahead of him. ²⁴When [Gehazi] arrived at the citadel, he took [the things] from them and deposited them in the house. Then he dismissed the men and they went their way.

²⁵He entered and stood before his master; and Elisha said to him, "Where have you been, Gehazi?" He replied, "Your servant has not gone anywhere." ²⁶Then [Elisha] said to him, "Did not my spirit go along when a man got down from his chariot to meet you? Is this a time to take money in order to buy clothing and olive groves and vineyards, sheep and oxen, and male and female slaves? ²⁷Surely, the leprosy of Naaman shall cling to you and to your descendants forever." And as [Gehazi] left his presence, he was snow-white with leprosy.

Haftarat Achareí-Mot -- one (16:1-20:27) -- Ezekiel 22:1-16 -- Etz Hayyim p. 710

This parashah's list of sexual sins, oft termed abominations, and the threat of expulsion from

This parashah's list of sexual sins, oft termed abominations, and the threat of expulsion from the land for such sinfulness sparks the traditional choice of the haftarah in which Ezekiel rails against a broader list of abominations and likewise raises the specter of exile.

Haftarat Achareí-Mot -- two (16:1-20:27) -- Ezekiel 20:2-20 -- Etz Hayyim p. 714 Ezekiel warns against the fetishes of Egypt, as does the Torah portion.

Haftarat Kedoshim -- one (16:1-20:27) -- Isaiah 61:1-9

"You shall be called 'Priests of the Lord'," Isaiah declares, picking up the theme of today's Torah portion.

א רָוּחַ אֲדֹנָי יְהָוֹה עָלָיִ יַּעַן מָשַׁח יְהֹוָה אֹתִי לְבַשֵּׁר עֲנָוֹים שְׁלָחַנִּי לַחֲבְּשׁ לְנִשְׁבְּרִי־לֵב לִקְרָא לִשְׁבוּיִם דְּרֹוֹר וְלַאֲסוּרָים בְּקַח־קוֹחַ: ב לִקְרָא שְׁנַת־רָצוֹן לַיְהֹוָה וְיִוֹם נֵקָם לֵאְלֹהֵינוּ לְנָחֵם כָּל־אֲבֵלִים: ג לְשִׁוּם | לַאֲבֵלִי צִיּוֹן לָתֵת לָהֶם בְּאֵר תַּחַת אֵבֶּר שֶׁמֶן שְׁשוֹן תַּחַת אֵבֶל מַעֲטֵה תְהִלָּה תַּחַת רָוּחַ בִּהָה וְקֹרָא לָהֵם אֵילֵי הַצֵּדֵק מַשַּע יִהֹּוָה לִהִתִּבָּאֵר: ד וּבָנוּ חָרְבִוֹת עוֹלָם שְׁמִמְוֹת רָאשׁוֹיִם יִקוֹמֵמוּ וְחִדְּשׁוּ עֲרִי הֶרֶב שְׁמְמִוֹת דָּוֹר וָדְוֹר: ה וְעֶמְדַוּ זָרִים וְרָעִוּ צְאוְכֶם וּבְנֵי נֵלֶּר אִכָּרִיכֶם וְכְּרְמֵיכֶם: ו וְאֵתָּם כְּּחַנֵי יְהֹוָה` תִּקְרָאוּ מְשֶׁרְתֵּי אֱלֹהֵינוּ יֵאָמֵר לָכֶם חֵיל גּוֹיִם תֹּאבֶׁלוּ וּבִּכְבוֹדָם תִּתְיַמֶּרוּ ז תַּחַת בָּשְׁתְּכֶם מִשְׁנֶּה וּכְלְמָה יָרָנוּ חֶלְקָם לָכֵן בְּאַרְצָם מִשְׁנֶה יִיּרְשׁוּ שִׁמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶהָ לָהֶם: ט וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם זַרְעָם וְצָאֱצְאֵיהֶם בְּתְּוֹךְ בְּעוֹלָה וְנָתַתִּי פְּעֻלְתָם (בָּאֶלֶת וּבְרִית עוֹלָם אֶכְרְוֹת לָהֶם: ט וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם זַרְעָם וְצָאֱצְאֵיהֶם בְּתְּוֹךְ הָעִמִּים כָּל־רְאֵיהֵם (יַבִּילִּוּם כֵּי הֵם זַרֵע בַּרֶךְ יִהֹוָה:

The spirit of the Lord GOD is upon me, because the LORD has anointed me;

He has sent me as a herald of joy to the humble, to bind up the wounded of heart,

To proclaim release to the captives, liberation to the imprisoned;

²To proclaim a year of the LORD's favor and a day of vindication by our God;

To comfort all who mourn—

³To provide for the mourners in Zion—

To give them a turban instead of ashes, the festive ointment instead of mourning,

A garment of splendor instead of a drooping spirit.

They shall be called terebinths of victory, planted by the LORD for His glory.

⁴And they shall build the ancient ruins, raise up the desolations of old,

And renew the ruined cities, the desolations of many ages.

⁵Strangers shall stand and pasture your flocks, aliens shall be your plowmen and vine-trimmers;

⁶While you shall be called "Priests of the LORD," and termed "Servants of our God."

You shall enjoy the wealth of nations and revel in their riches.

⁷Because your shame was double—

Men cried, "Disgrace is their portion"—

Assuredly, they shall have a double share in their land, joy shall be theirs for all time.

⁸For I the LORD love justice, I hate robbery with a burnt offering.

I will pay them their wages faithfully, and make a covenant with them for all time.

⁹Their offspring shall be known among the nations, their descendants in the midst of the peoples.

All who see them shall recognize that they are a stock the LORD has blessed.

Haftarat Kedoshím -- two (16:1-20:27) -- Amos 9:7-15 -- Etz Hayyim p. 706

The choice of this haftarah for Kedoshim is one of the unusual haftarah choices wherein the prophetic portion is antithetical to, or points to limits on the Torah's theme. The Torah asserts the chosenness of Israel, but Amos senses the potential arrogance of such a belief, and reminds the people that they are not so special after all.

Haftarat Kedoshim -- three (16:1-20:27) -- Hosea 4:1-15

Holiness as the Torah sees it includes faithfulness in civil affairs, in marriage and in worship. Hosea likewise sees all these as a package and God, he asserts, wants no part.

א שִׁמְעוּ דְבַּר־יְהֹוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי רֵיב לִיהֹוָה עִם־יוֹשְׁבֵי הָאָׁרֶץ כִּי אֵין־אֶמֶת וְאֵין־חֶסֶד וְאֵין־דָּעַת אֱלֹהָים בָּאֶרֶץ: ב אָלָה וְכַחֵשׁ וְרָצִח וְגָיָב וְנָאֵף פָּרָּצוּ וְדָמִים בְּדָמִים נָגֶעוּ: ג עַל־בַּן | תָּאֱבַל הָאָרֶץ וְאֵמְלַל כָּל־יוֹשֵׁב בָּה בְּחַיַּת הַשְּׁדֶה וּבְעֲוֹף הַשְּׁמָיִם וְגַם־דְּגֵי הַיָּם יַאָסְפוּ: ד אַדְּ אִישׁ אַל־יָרָב וְאַל־יוֹכֵח אָישׁ וְעַמְּךָ כִּמְרִיבֵי כֹהַן: ה וְכָשַׁלִתְּ הַיֹּים וְכָשַׁל גַּם־נָבֶיא עִמְּךָ לָיִלָּה וְדָמִיתִי אִמֶּדְּ: ו נִדְמִוּ עַמִּי מִבְּלֹיְ הַדָּעַת כֵּי אַתָּה הַדַּעַת מָאַסְתָּ ואמאסאד וְאָמְאֶסְדּ מִכַּהֵן לִי וַתִּשְׁכַּח ֹתּזֹרָת אֱלֹהֶידְ אֶשְׁכַּח בָּנֶיְדְ גַּם־אָנִי זְבֶּבְי כַּי אַתָּה הַדַּעַת מָאַסְתָּ ואמאסאד וְאָמְאֶסְדּ מִכַּהֵן לִי וַתִּשְׁכַּח ֹתִּזֹרָת אֱלֹהְידָ בְּשְׁכִּח בְּקָלוּן אָמִיר: ח חַשַּאת עַמִּי יֹאבֵלוּ וְאָל־עֲוֹנֶם יִשְׂאוּ נַפְשְׁוּ ט וְהָיָה כָּעָם כַּכֹּהֵן וּפְּקַדְתֵּי עָלִי דְּרָבִיו וּמַעְלָלָיו אָשִׁיב לְוֹּ י וְאֶבְלוֹּ וְלְאֵ יִשְׁבָּעוֹת יְצָבְּרוֹ וּמְעָלְיִוֹ וְתִירְוֹשׁ יְקַח־לָבְ: יב עַמִּי בְּעֵצְוֹ יִשְׁאָל וּמַקְלוֹ יַגְּיִד לְוֹ כֵּי רְוּחַ זְנוּנִים הִתְּעָה וַיִּיְלָה וְעָל־הַנְּבְנוֹת יְבָּלוֹ וְעָל־הַנְּבְּנוֹת יְבָּלוֹת יְבָּבוֹ הִיְנְעָה וְעַל־בַּלְּוֹת יְבָבוֹ בִּי בְעִמִּי בְּעִבּי וֹ וְעָל־הַבְּנְוֹת וְעָל־בַּלְוֹת יְבָבוֹ בִּי וְעִם־הַקּבְּאוֹת יְזַבֵּחוּ וְעָם לְא־יָבְיוֹ וּלְבָּט. טו אִם־זֹנֶה וְעַל־כַּלְוֹת יְבָלּה וְאַל־תַּבְּאוּ הַגְּלְנָּל וְאַל־תַּבְּשׁוֹת יְזַבֵּחוּ וְעָם לְא־יָבְיוֹ וּלְבֵבְט. טו אִם־זֹנֶה אַתָּה וִשְּרָבוֹ וְעָם־הַקְּבְּעוֹת יְבָּבְיוֹת וְעָבּיה וְעָם־הַמְּבְּיוֹת וְעָבּר הָּנִילָה וְעִבּר לְּבִי וִילִבְּיוֹ וּלְעָל־בַּלְוֹת וְעָל־תָּבְּשׁת אָּנִילוֹ וְעָל־בָּנְוֹת וְעָבּר לְּנִי וְשִלּרְבָּנְיוֹ וְעָל־הָבְּעוֹת וְנָבְיֹה וְעָל־בְּבִילוֹ וְעָל־בְּבְעוֹת יְבָבְּיוֹ וּעְבָּבְיוֹת וּעְבָּבְיוֹ וּעָלִיבְה וְנִבְּלוֹ וְאָל־תַּבְּאוֹ וְאַל־תָּבְּעוֹ חָבְּבְעוֹ וּעְלֵבְים בְּבָּן וְעָל־בְּבְעוֹ וּעְלּבּבּעוֹ הָיִבְּלוֹ וְאַל־תַּבְּאוֹ חַיִיהְהָוֹה וּשְבֹלוּת וְאָל־תָּבְאוֹ הַעְּבְלוֹ וְאַל־תָּבְּאוֹם בְּנִים בְּעוֹת בְּיִבּילוּ בְּעִלּבוּת בְּיִי בְּיִים בְּבִּים בְּתְּיוֹנִיה בְּיִבְים בְּיִים בְּיוֹבְיוֹ בְּעְבְיּבְיה וְיִבְּתְיוֹבְיּת בְּיוֹית וְעָלִים בְּבִּים בְּעוֹית וְעָל־תְבְּיוֹם בְּנִים בְּעוֹבְייוֹ וְעָבְיבְיוּ בְּעוֹבְים בְּעוֹבְיוֹבְית בְיוֹים בְּבְּבְיוֹ וְיִבְּבְית בְּיוֹבְבְעוֹי וְעָבְיבְיוּ בְיוֹילְבְיוֹ בְּעְיוֹים בְּבְעוֹים בְּבְבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיוּים בְּבְּלוֹי וְבְּבְיוּבְבּיוּ בְבְּתְיוֹ בְּבְיוֹי בְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹ בְּיוֹבְיבְית בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוּבְים בּבְיוֹים בְּבְבְיוֹים בְּבְבְּיוּ בְּבְיוּ בְּבְיוֹים בְּב

Hear the word of the LORD, O people of Israel!

For the LORD has a case against the inhabitants of this land,

Because there is no honesty and no goodness and no obedience to God in the land.

²[False] swearing, dishonesty, and murder, and theft and adultery are rife; Crime follows upon crime!

³For that, the earth is withered: everything that dwells on it languishes—

Beasts of the field and birds of the sky— even the fish of the sea perish.

⁴"Let no man rebuke, let no man protest!" for this your people has a grievance against [you], O priest! ⁵So you shall stumble by day, and by night a prophet shall stumble as well,

And I will destroy your kindred. ⁶My people is destroyed because of [your] disobedience!

Because you have rejected obedience, I reject you as My priest;

Because you have spurned the teaching of your God, I, in turn, will spurn your children.

⁷The more they increased, the more they sinned against Me: I will change their dignity to dishonor.

⁸They feed on My people's sin offerings, and so they desire its iniquity.

⁹Therefore, the people shall fare like the priests:

I will punish it for its conduct, I will requite it for its deeds.

¹⁰Truly, they shall eat, but not be sated; they shall swill, but not be satisfied,

Because they have forsaken the LORD To practice ¹¹lechery.

Wine and new wine destroy the mind of ¹²My people:

It consults its stick, its rod directs it!

A lecherous impulse has made them go wrong, and they have strayed from submission to their God.

¹³They sacrifice on the mountaintops and offer on the hills,

Under oaks, poplars, and terebinths whose shade is so pleasant.

That is why their daughters fornicate and their daughters-in-law commit adultery!

¹⁴I will not punish their daughters for fornicating nor their daughters-in-law for committing adultery; For they themselves turn aside with whores and sacrifice with prostitutes.

And a people that is without sense must stumble.

¹⁵If you are a lecher, Israel— Let not Judah incur guilt—

Do not come to Gilgal, do not make pilgrimages to Beth-aven, and do not swear by the LORD!

Haftarat Emor -- first third (Lev. 21:1-22:16) -- Ezekiel 44:15-24 -- Etz Hayyim p. 735

The traditional haftarah for parashat Emor, this haftarah focuses on the conduct of the priests.

Haftarat Emor -- second third (Lev. 22:17-23:22) -- Malakhi 2:1-10, [7]

This haftarah reflects on the conduct of the Kohanim and warns them against Hillul Hashem, a warning heard also in this morning's Torah reading.

א וְעַנָּה אֲלֵיכֶם הַמִּצְנָה הַזֹּאת הַכְּהֲנִים: ב אִם־לָא תִשְׁמְעוֹ וְאִם־לֹא תָשָּׁימוּ עַל־לֵב לָתַת כָּבְּוֹד לִשְׁמִי אַ וְעַנָּה אֲלֵיכֶם הַמִּצְנָה הַזֹּאת הַכְּהֲנִים: ב אִם־לָא תִשְׁמְעוֹ וְאִם־לֹא תָשָּׁימוּ עַל־לֵב לָתַת בְּבְאוֹת וְשָׁלַחְתֵּי בָּבֶם אֶת־הַמְּאֵלְה וְאֵרוֹתִי אֶת־בְּרְלוֹתִיכֶם וְנָשָׂא אֶתְכֶם אֵלְיוּ: ד וְיִדְעְתֶּם עַל־לֵב: ג הְנְנִי גֹעֵר לְכֶם אֶת־הַמֶּצְנָה הַזֹּאת לְהְיִּוֹת בְּרִיתִי אֶת־בֹּוֹי אָמֵר יְהֹנָה צְבָאוֹת הְפָּצְוֹה הַזֹּאת לְהְיִּוֹת בְּרִיתִי אֶת־בֹּוֹי אָמֵר יְהַעָּה אָתְּרָם אֵת הַמִּצְנָה הַזֹּאת לְהַיְּיוֹת בְּרִיתִי אֶתְרֵם פָּרָשׁ חַנִּישְׁלוֹם וְאֶתְּבָם לֵּהְיִנָה בְּבָאוֹת הְנִּא חִוּאִים הַשְּׁיב מֵעְוֹן: ז כְּי־שִּבְתוֹ יִשְׁלְתָּם בְּבִּים בַּתּוֹרָה שְׁחַתְּי בְּבָאוֹת הְנִּא תִּנְם־לְנִים הְנָשְׁלִוֹם וְאָשְּלְתֵם רַבִּים בַּתּוֹרָה שְׁחַתְּ בְּרָתוֹי וְבְשְּׁלִוֹם וְבְשְׁלְתֵּם רַבִּים בְּתִּישׁוֹר הָלַךְ אִתִּי וְרַבְּים הַשְּׁיב מֵעְוֹן: ז כְּי־שִּבְתוֹ יְשְׁלְתָּם רַבִּים בְּתּוֹרָה שְׁחַתְּם מִן הַשְּׁלִוֹם וְבְשָׁלְתָם רָבִּיִם בַּתּוֹרָה שְׁתְּעָם חְבִּשְׁלוֹם וְאָשְּלְתֵם רָבִּים בַּתּוֹרָה שְׁחָב, וֹנְשְׁתִם בְּבָּאוֹת הְנִלּוֹי אָמֵר יְהְנָת בְּלָּוֹם בְּבָּאוֹת בְּבָּאוֹת הְלָּא אָב אֶחְדֹל לְכֵלְנוּ הַלְוֹא אֵל אֶחָך בְּלָּאוֹת מִבּים בַּתּוֹרָה: עִים בְּעָב בְּתִּנִינּ בְּנִים בַּתּוֹרָה: עִנְשְׁתִּים בָּנִים בַּתּוֹבְרֵים בְּתִּים אֶבְיּים בְּנִים בְּתִּבְים בַּתִּית אָבֹבְעִים בְּלִים בְּעָבְים בְּתִּים בְּיִים בְּבְּיִית אֲבֹבְעִית בִּבְּנִינוּי

[זֹ כֵּי־שִּׂפְתֵי כֹהֵן יִשְּׁמְרוּ־דַּׁעַת וְתוֹרָה יְבַקְשְׁוּ מִפְּיהוּ כֵּי מַלְאַדְּ יְהֹוֶה־צְבָאוֹת הְוּא:]

And now, O priests, this charge is for you: ²Unless you obey and unless you lay it to heart, and do honor to My name—said the LORD of Hosts—I will send a curse and turn your blessings into curses. (Indeed, I have turned them into curses, because you do not lay it to heart.) ³I will put your seed under a ban, and I will strew dung upon your faces, the dung of your festal sacrifices, and you shall be carried out to its [heap].

⁴Know, then, that I have sent this charge to you that My covenant with Levi may endure—said the LORD of Hosts. ⁵I had with him a covenant of life and well-being, which I gave to him, and of reverence, which he showed Me. For he stood in awe of My name.

⁶Proper rulings were in his mouth, and nothing perverse was on his lips;

He served Me with complete loyalty and held the many back from iniquity.

⁷For the lips of a priest guard knowledge, and men seek rulings from his mouth;

For he is a messenger of the LORD of Hosts.

⁸But you have turned away from that course: You have made the many stumble through your rulings; you have corrupted the covenant of the Levites—said the LORD of Hosts. ⁹And I, in turn, have made you despicable and vile in the eyes of all the people, because you disregard My ways and show partiality in your rulings.

¹⁰Have we not all one Father? Did not one God create us? Why do we break faith with one another, profaning the covenant of our ancestors?

[⁷For the lips of a priest guard knowledge, and men seek rulings from his mouth; For he is a messenger of the LORD of Hosts.]

Haftarat Emor -- third third (Lev. 23:23-24:23) -- Nachum 1:1-7, 2:1-3, [2b-3a]

This section of the Torah is the complete calendar of Biblical Festivals. It is in reference to those that Nachum exhorts Judah's faithfulness in this haftarah.

א מַשָּׂא נִינְוֶה סַפֶּר חֲזֶוֹן נַחִוּם הָאֶלְקשִׁיּי ב אַל קַנַּוֹא וְנֹקֵם יְהֹוָה נֹקֵם יְהֹוָה וּבַעַל חֵמֶה נֹקֵם יְהֹוָה ּ לְצָלִיוֹ וְנוֹטֵר הָוֹא לְאִיְבֶיוּי ג יְהֹוָה אֶבֶךְ אַפִַּּיִם ׁ וּגדוּל וּגְדָל־כֹּחַ וְנַקָּה לָא יְנַאָּה יְהֹוָה בְּסוּפָּה וּבִשְּׁעָרָה דַּרְכֹּוֹ וְעָנָן אֲבַק רַגְלָיִוּ: ד גּוֹעֵר בַּיָּם ׁ וַיַּבְּשֵּׁהוּ וְכָל־הַנְּהָרוֹת הֶחֱרֵיב אֵמְלַלְ בָּשָׁן ׁ וְכַרְמֶׁל וּפֶּרַח לְבָּנִוֹן אַמְלֵלִ: ה הָרִים רֲעֲשָׁוּ מִמֶּנוּ וְהַגְּבָעוֹת הִתְּמֹנֶגִוּ וַתִּשַּׁא הָאָרֶץ מִפְּנָיו וְתֵבֵל וְכָל־יִוֹשְׁבִי בָהּ: ו לִפְנֵי זַעְמוֹ מִי יַעֲמֹוֹד וּמֵי יָקוּם בַּחֲרָוֹן אַפִּוֹ חֲמָתוֹ נִתְּכָּה כָאֵשׁ וְהַצֵּרִים נִתְּצִוּ מִמֶּנוּ: ז טְוֹב יְהֹוָה לְמָעוֹז בְּיִים צָּרָה וִיֹדֵעַ חָסֵי בִּוֹ:

ב א הַנֵּה עַל־הֶהָהִים רַגְלֵי מְבַשֵּׁר מַשְּׁמִיעַ שָּׁלוֹם חָגַּי יְהוּדָה חַגַּיִדְ שַׁלְמֵי יְדָרָיִדְ כִּי כֹּא יוֹסִיף עְוֹד לעבור לַעֲבָר־בָּדְ בְּלַיַּעַל כָּלָּה נִכְרָת: ב עָלָה מֵפֶיץ עַל־פָּנַיִדְ נָצְוֹר מְצֵוֹרָה צַפֵּה־דֶּרֶדְ חַזֵּק מָתְנַיִם אַמֵּץ כִּחַ מְאִד: ג כִּי שָׁב יְהֹוָה אֶת־גְּאַוֹן יַעֲלְב כִּנְאָוֹן יִשְׂרָאֵל כַּי בְקָקוּם בְּקְלִים וּזְמֹרִיהֶם שִׁמֵּץ כָּחַ [צַפַּה־דֶּרֶדְ חַזֵּק מָתְנַיִם אַמֵּץ כָּחַ מְאִד: ג כִּי שַׁב יְהֹוָה אֶת־גְּאוֹן יַשְלְב כִּגְאוֹן יִשְּרָאֵל]

A pronouncement on Nineveh: The Book of the Prophecy of Nahum the Elkoshite.

²The LORD is a passionate, avenging God; the LORD is vengeful and fierce in wrath.

The LORD takes vengeance on His enemies, He rages against His foes.

³The LORD is slow to anger and of great forbearance,

But the LORD does not remit all punishment.

He travels in whirlwind and storm, and clouds are the dust on His feet.

⁴He rebukes the sea and dries it up, and He makes all rivers fail;

Bashan and Carmel languish, and the blossoms of Lebanon wither.

⁵The mountains quake because of Him, and the hills melt.

The earth heaves before Him, the world and all that dwell therein.

⁶Who can stand before His wrath? Who can resist His fury?

His anger pours out like fire, and rocks are shattered because of Him.

⁷The LORD is good to [those who hope in Him], a haven on a day of distress;

He is mindful of those who seek refuge in Him.

2 Behold on the hills the footsteps of a herald announcing good fortune!

"Celebrate your festivals, O Judah, fulfill your vows.

Never again shall scoundrels invade you, they have totally vanished."

²A shatterer has come up against you.

Man the guard posts, watch the road;

Steady your loins, brace all your strength!

³For the LORD has restored the Pride of Jacob as well as the Pride of Israel,

Though marauders have laid them waste and ravaged their branches.

[Watch the road; steady your loins, brace all your strength!

³For the LORD has restored the Pride of Jacob as well as the Pride of Israel.]

Haftarat B'har -- one (Lev. 25:1-27:34) -- Jeremiah 32:6-15 -- Etz Hayyim p. 759

The theme of redeeming land in Israel is the common coin of this haftarah and the parashah.

Haftarat B'har -- two (Lev. 25:1-27:34) -- Jeremiah 32:16-27 -- Etz Hayyim p. 760

Jeremiah's prayer is that Israel will redeem its land, and the gesture he has made in buying land in Israel will not prove fruitless.

Haftarat Β'chukotaí -- one (Lev. 25:1-27:34) -- Jeremiah 17:1-14 -- Etz Hayyim p. 763

The book of Leviticus ends with a set of blessings and curses. Similarly such blesses for one who trust in God and curses for those who reject God are central to Jeremiah's message, here.

Haftarat B'chukotaí -- two (Lev. 25:1-27:34) -- Jeremiah 16:9-15, 19-21

Jeremiah speaks of eradicating joy, complementing the mood of the somber desolation described in the Torah portion. Each ends, however, on a more positive note.

ט פָּל כָּה אָמֵּר יְהֹנָה צְבָאוֹת מֻלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵשְׁבִּׁית מִן־הַפָּקוֹם הַזְּה לְעֵינֵיכֶם וּבִימֵיכֶם קוֹל שָׁשׁוֹן קוֹל שִׁמְלָה קְוֹל שָׁמְלָה זְּהָ הָוֹל שִׁמְלָה וְאָמְרִי וְהָיָּה כֵּי תַּגִּידוֹלָה הַזֹּאת וּמֵה עֲוֹנֵנוּ וּמֵה חָשָׁאתֹנוּ אֲשֶׁר חָטָאנוּ לַיִהֹנָה עֲלִינוּ אַמְרָ וְאָמְרָי אֲלַהִים אַחֹרִי אֵמְדִּי אֲלַהִים אַלֹּהָים אַלֹּהָים אַלְּהִי יִּאְלָבִי יִאְרָאָה עַלִּינוּ אֲשֶׁר חָטָאנוּ לִיְהֹנָה עֲלִינוּ אַמֶּרְ וְאָמֶרְ אֲשֶׁר חָטָאנוּ לִיְהֹנָה עֲלִינוּ יִאְבָּית עְלָבוּ וְאֶת־תּוֹרָתִי לְא שְׁמֵרוּ יִבְּ וְאַתֶּם וְאַבְּוֹתִיכֶם וְאֲבְּוֹתִיכֶם וֹעֲבַדְתָּם־שָׁם אֶת־אֲלֹהֵים אֲחַרִים יִּאְחָבוֹי שְׁרָאָוֹת מֵאֲבְוֹתִיכֶם וְאַבְּוֹתִיכֶם וְאַבְּוֹתִיכֶם הְאָשֶׁר וְלָא־אֵבֶּלְתִי שְׁהָעִל הָאָרָץ אֲשֶׁר לְאַ יְדַעְּשֶׁם וְאַבְּוֹתִיכֵם וְאֲבַדְתָּם־שָׁם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶבֶץ מִבְּי הִיּחָם שְׁמָב וְאַבְּי הִיּחָם שְׁתָּבְי וְאַבְּוֹתִיכֵם וְאֲבַדְתָּם־שְׁם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צְשִׁוֹן וּמִכֵּל לְאִרְי, שְׁשְׁר הָדִּיחָם אֲחָרִי לְא יְדַעְשֶּׁם עָתָּי, שְׁבָּוֹתִיכֵם וְאֲבַדְתִּים־שְׁם אֶתְרְצְם הָּהָּתְי שְׁרָבִי וְשְׁרָבְעִי וְשְׁבְּלִיתְ עְבָּבְיוֹתִי בְּשָׁר וְנִבְיים וְאִבְּרִים יְאִישְׁ בְּנִים וְנִילְה אֲשֶׁר הְדִּיחָם שְׁבָּי מְעָבְיים עִלּילִם עָלִי מָשְׁנָר הְדִּיחָם שְׁפָּבוֹ חִנִּילְם אֵשֶׁר הָּיִחָם שְׁבָּבוֹ מִבְּבְים עִלּיל אָבּוֹתְם בּי עִלְרִים בְשִׁרְבִים שְׁבְּבְיוֹם בּיִים עִלְיִבּ עִלְיבָּ מִבְּיִים עִּיל מָשְׁרָץ מִבְּיִם עִלְיבּ מְעִבּי בִּינִם עִלּי מִעְינִי בְּעְבִים עִינִי מְשְׁרָב יִים עִבּי בִּים עִלּי בִּינִם עִיל בִּי אִם בְּיִרם יִּים בְּינִבְּי מְשְׁרָב עִּבְּים בְּיִבְּים עִלְיבּ מְעָרְים שְּבְּבִּים עִיל בִּיתְם עִבּים עִבּל לִים עְלְיבִּי עִלְיבְּי מִבּיל בְּיתִים עִּבּי מִינִי עִּבְי מִּבְּבְים בְּינִי בְשְׁבְּבְים בְּינִם עִּבְּי מִבְּים בְּנִים עִּבְּים בְּבְיתִים עִּבְּים בְּבְיתִּבּים עִּלְיתִּ עְבִים בְּבְּבְים בְּיוֹם עָלְים בְּבְּיבְּים בְּים בְּבְיתִים עִבּים בְּבּית בְּבְיתִים עְּבְּי בְּבְּים בְּים בְּבְּית בְּבְּיתִּי בְּילְיתִיל בְּים בְּבְיתִים בְּעְבְּים בְּבְּבְיתִי עְּבְיתִי בְּיבְּבְים בְּעְבְּים בְּבְי

יט יְהֹנֶה עֻזַּי וּמֵעֻזִּי וֹמְנוּסִי בְּיֵּוֹם צָרֶה אֵלֶיךּ גּוֹיָם יָבֹּאוּ ֹמֵאַבְּּסֵי־אֶּׁרֶץ וְיֹאמְרוּ אַדְ־שָׁקֶר נָחֲלְוּ אֲבוּתֵׁינוּ הֶבֶל וְאֵין־בָּם מוֹעִיל: כ הַיַּעֲשֶׁה־לְוֹ אָדָם אֱלֹהִים וְהַמָּה לֹא אֱלֹהִים: כא לָכֵן הִנְנִי מְוֹדִיעָׁם בַּפַּעַם הַוֹּאת אְוֹדִיעֵם אֵת־יָדָי וָאֵת־גִּבְּוּרָתֵי וְלֵדְעִוּ כִּי־שָׁמֵי יִהֹנָה:

⁹For thus said the LORD of Hosts, the God of Israel: I am going to banish from this place, in your days and before your eyes, the sound of mirth and gladness, the voice of bridegroom and bride.

¹⁰And when you announce all these things to that people, and they ask you, "Why has the LORD decreed upon us all this fearful evil? What is the iniquity and what the sin that we have committed against the LORD our God?" ¹¹say to them, "Because your fathers deserted Me—declares the LORD—and followed other gods and served them and worshiped them; they deserted Me and did not keep My Instruction. ¹²And you have acted worse than your fathers, every one of you following the willfulness of his evil heart and paying no heed to Me. ¹³Therefore I will hurl you out of this land to a land that neither you nor your fathers have known, and there you will serve other gods, day and night; for I will show you no mercy."

¹⁴Assuredly, a time is coming—declares the LORD—when it shall no more be said, "As the LORD lives who brought the Israelites out of the land of Egypt," ¹⁵but rather, "As the LORD lives who brought the Israelites out of the northland, and out of all the lands to which He had banished them." For I will bring them back to their land, which I gave to their fathers.

¹⁹O LORD, my strength and my stronghold, my refuge in a day of trouble, to You nations shall come from the ends of the earth and say: Our fathers inherited utter delusions, things that are futile and worthless. ²⁰Can a man make gods for himself? No-gods are they!

²¹Assuredly, I will teach them, once and for all I will teach them My power and My might. And they shall learn that My name is LORD.

Haftarat Β'chukotaί -- three (Lev. 25:1-27:34) -- Malakhi 3:5-12 -- Etz Hayyim p. 1296

Malakhi dwells here on the bad times when the people slight (curse) God and he them in return, similar to the lengthy curses called down on a rebellious people in the parashah.

Haftarat B'mídbar -- first third (Num. 1:1-1:54) -- Hosea 2:1-7, 16-22 -- Etz Hayyim p. 787

The traditional haftarah from Hosea, here, begins with the number of the people of Israel and speaks of them being led through the wilderness, completing its reflection of this parashah.

Haftarat B'mídbar -- second third (Num. 2:1-3:13) -- Isaiah 63:7-16

Isaiah reflects on the people's sojourn under God's guidance, a period of wandering that begins in today's parashah.

ז חַסְבֵּי יְהֹנָה | אַזְכִּיר הָהַלָּת יְהֹנָה כְּעֵּל כָּל אֲשֶׁר־גְּמֶלָנוּ יְהֹנֶה וְרַב־טוּב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־גְּמֶלָנוּ יְהֹנֶה וְרַב־טוּב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־גְּמֶלָנוּ יְהֹנֶה וְרָבִיטוּב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־גְּמֶלָנוּ וְיְהַנְּה יְהֹנָה בְּנִים לְא יְשַׁקֵּרוּ וַיְהָי לָהֶם לְמוֹשִׁיעִי ט בְּכָל־צָרָתָם | כֹּא בְּרָחֲמָיוּ וּכְרָב חֲסָבִיוּ הְוֹשִׁיעִי ט בְּבָל־צָרָתָם | כֹּא בְּרָחֲמָיוּ וּכְרָב חֲסָבִיוּ הְוֹשִׁיעִי בּאַנוֹ אַיֵּה בְּעָכִי לְאוֹיֵבְ הְוּא נְלְחַם־בָּם יִא וַיִּיְכָּר יְמֵי־עוֹלְם מֹשֶׁה עַמֵּוֹ אַיֵּה בְּבְּבְרְתָּ בְּבְרְהַב מִיּלִיךְ לִא יִכְּשָׁה עִמְּוֹ אַבְּחְבְּבוֹ אָת־רְוּחַ קַּדְשׁוּ וַיִּהְעָה בְּנִיתְה לְּבָעוֹת לְךָּ שֵׁם בִּבְּרְהִי טוּ הַבֵּט מִשְּׁמִים וּרְאֵה מִיְבְּבְרֹתְּי בְּבְּרְבְּיִלְיבָם בְּתְּרֹבוֹ לְבְיִבְיוֹת לְדָּ שִׁם תִּבְּאַרְתִּוֹ מִשְׁה זְרְעִּבְ בְּמְרְבִּן בְּיִבְיְיִם מְּבְּבְירִת בְּעִיוֹת לְוֹּ שֵׁעִיוֹת לְךָּ שֵׁם תִּבְּאֲרָת: טוּ הַבֵּט מִשְּׁמַיׁה וּרְאֵה מִיְבְבִיר יְמִיּן מִשְׁה וְנִבְּיְבְּה בְּנִיתְּה וְבִיּבְיתוֹה בְּנְהְתָּבְ בְּבְירֹתֶּךְ הַמְּלְבָּ בְּתְּבְבוֹית בְּיִבְיתִים בְּיְבְשׁר בִּיבְית יִשְּרָאֵל לְא יִבְּיְתָּה הְנָבְיּ בְּבְּלְבוֹית וְמִשְׁר וְבְבְירֹת בְּבְיתְה בְּבְיתוֹם בְּבְילְשְׁךְ וְתִבְּבְעוֹת בְּבְית בִילְבְית וֹבְיּבְבוּת בְּבְיתְה בְּבְיתְּה בְּבְּעוֹית בְּיבְית בְּבְבּירת בְּבְיתוֹב בְּבְיתְה בְּבְיתוֹב בְעִינוּ בְּעִבְּית בְּבְיתוֹב בְּבְיתוֹב בְּבְיתוֹב בְּעִבְית בִּבְית בְּילְבְית בְּבְיתוֹם בְּבְיתוֹם בְּבְיתוֹם בְּבְיתוֹב בְּבְיתְבּבְּית בְּבְיתוֹם בְּבְיתוֹם בְּבְיתוֹם בְּבְיתוֹב בְּבְיתוֹב בְּבְיתוֹב בְּבְיתוֹם לְבְיתוֹת בְּבְיּבוֹת בְּלְבְיתוֹ בְּעְיוֹם בְּעוֹבְים בְּבְיתוֹב בְּעוֹבְבוּת בְּעוֹב בּעוֹים בְּבְיתוּ בְּבְיתוֹב בְּבְיתוֹב בְּעוֹישְׁיישִי עוֹיל בְּעוֹי בְיתוֹב בְיבְיבְית בְּבוּבְית בְּבְיוֹב בְיוּבְיבְית בְּבְיתוֹים בְּבְיוֹב בְּבְיתוֹי בְּבְיתוֹב בְּבוּב בְּבְיתוֹם בְּבְיוּבְיים בְּבְיבְירְבְיתְי בְּבְיוֹב בְּבְיתוֹב בְּבְיבִיתְ בְּבְיוֹים בְּעוֹים בְּבְיבְיבְבְיר בְּבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְיים בְּבְיים בְּבְּיבְיבְיתְ בְּבְיוֹב בְּעְבְיבִיל בְּבְיתוֹב בְּבְיבְיבְיבְיוּ בְּבְי

⁷I will recount the kind acts of the LORD, the praises of the LORD—

For all that the LORD has wrought for us, the vast bounty to the House of Israel

That He bestowed upon them according to His mercy and His great kindness.

⁸He thought: Surely they are My people, children who will not play false. So He was their Deliverer.

⁹In all their troubles He was troubled, and the angel of His Presence delivered them.

In His love and pity He Himself redeemed them, raised them, and exalted them all the days of old.

¹⁰But they rebelled, and grieved His holy spirit;

Then He became their enemy, and Himself made war against them.

¹¹Then they remembered the ancient days, Him, who pulled His people out [of the water]:

"Where is He who brought them up from the Sea along with the shepherd of His flock?

Where is He who put in their midst His holy spirit,

¹²Who made His glorious arm march at the right hand of Moses,

Who divided the waters before them to make Himself a name for all time,

¹³Who led them through the deeps so that they did not stumble—

As a horse in a desert, ¹⁴Like a beast descending to the plain?"

'Twas the spirit of the LORD gave them rest!

Thus did You shepherd Your people to win for Yourself a glorious name.

¹⁵Look down from heaven and see, from Your holy and glorious height!

Where is Your zeal, Your power? Your yearning and Your love are being withheld from us!

¹⁶Surely You are our Father: though Abraham regard us not, and Israel recognize us not,

You, O LORD, are our Father; from of old, Your name is "Our Redeemer."

Haftarat B'mídbar -- third third (Num. 3:14-4:20) -- Joshua 8:30-35, [33]

In this haftarah we see the kohanim carrying the ark as they were instructed to do in this parashah.

ל אָז יִבְנֶה יְהוֹשָׁעַ מִזְבֵּׁחַ לִיְהֹוָהְ אֶלֹהֵי יִשְּׂרָאֵל בְּהַר עִיבֶלּ לֹא כַּאֲשֶׁר צִּוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהֹּוָה אֶת־בְּנֵיְ יִשְׂרָאֵל כַּכָּתוּב בְּהַפֶּר תּוֹרַת מֹשֶׁה מִזְבַּח אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת אֲשֶׁר לְא־הֵנִיף עֲלֵיהֶן בַּרְזֶל וַיֵּעֲלוּ עָלָיוּ עֹלוֹת לִיְהֹיָה וַיִּיְבְּלִים בְּלָנִי וְשְׁטְרֵים | וְשִׁפְּטִיו עְמְדֵים מִזֶּה | וּמִזֶּה | לָאָרוֹן נֶגֶד הַכְּהֲנִים הַלְוִיִּם וְשְׁאֵי | אֲרָזוֹ לֹג וְכָל־יִשְׁרָאֵל וּזְקַנִיו וְשְׁטְרֵים | וְשִׁפְטִיו עְמְדֵים מִזֶּה | וּמִזֶּה | לַאָרוֹן נֶגֶד הַכְּהֲנִים הַלְוִיִם הְשְׁצִי | אֲרָזוֹ לֵגְדְיֹהוֹוֹה לְבָרֶךְ אֶת־כָּלִי הַבְּעִים יִשְּׂרָאֻל בָּרְאשׁנֵה לִי וְהָחָבְיִוֹ וְשְׁטְרֵים | וְשְׂבְּאֵל הָרִינְיִה וְנְמְיִבְיוֹ הְשְּׁבְּיִוֹ וְשְׁטְרֵים | וְשְׂבְאֵל הָרִילִי עִלְיִוֹם מְתָבִין וְשְׁבְּרִים וְשְׂבְאֵיוֹ עְמְדִים מְזֶּה וְנִקְיבָּה וְנִקְיבָּה וְבְּרָבְיִה הְבָּרְבְּה בְּנֵר בְּבְּבְיִי הַתּוֹּרָה לְבָּרָי הַבְּרְאשׁנֵה לִבְרָךְ הְבָּרְאֹיִם וְשְּבְּבְיִי הַתּוֹּרָה לְבָּרָי הַבְּרָא שְׁרִי בְּנָה יְהוֹשְׁרְ בִּבְי הַבְּיִבְים וְשְּבְּאוֹ בְּרְבִּה לְבִּרְ בִּבְּיִבְי הִבְּבְי הִבְּרְבִּה וְשְּבָּר הַבְּרְאשׁנֵה לִבְרְבְּרְבִּי בְּבְּבְי הִבְּבְיתִים וְהַשְּׁרְא וְהַבְּלְתְה בְּבָר יִבְּבְרִי הַבְּבְיעִים וְהַלְּבְי הְהֹלְבָּה בְּבִיתְים וְהַלְּבָת בְּבִיעְים וְהַשְּׁרְבִּה לְהִילְיתְה בְּבָּית יִישְׁרָאל וְחַבְּשִים וְהַשְּׁף וְהַגֵּיךְ הַהְלָהְ בְּבְּרבִבּם:

[לֹג וְכָל־יִשְׂרָאֵל וּזְקַנְּיוֹ וְשְׂטְרֵים | וְשְׂפְטָיוֹ עְׁמְדֵים מְעֶּה | וּמְצֶּה | לָאָרוֹן נֶגֶד הַכְּהֲנִּים הַלְוּיִּם נְשְׁאֵי | אֲרַוֹן בְּרִית־יִהֹוָה בַּגֵּר בָּאֶזְרָח חֶצְיוֹ אֶל־מִוּל הַר־גְּרְזִּים וְהַחֶצְיוֹ אֶל־מִוּל הַר־עִיבֶל כַּאֲשֶׁר צִּוְּה משֶׁה בְּרִית־יִהֹוָה לַבָּרֶדְ אֵת־הַעֵם יִשְׂרָאֵל בַּרָאשׁנֵה:] עֵבֶד־יִהֹוֹה לִבָרֶדְ אֵת־הַעֵם יִשְׂרָאֵל בַּרָאשׁנֵה:]

³⁰At that time Joshua built an altar to the LORD, the God of Israel, on Mount Ebal, ³¹as Moses, the servant of the LORD, had commanded the Israelites—as is written in the Book of the Teaching of Moses—an altar of unhewn stone upon which no iron had been wielded. They offered on it burnt offerings to the LORD, and brought sacrifices of well-being. ³²And there, on the stones, he inscribed a copy of the Teaching that Moses had written for the Israelites. ³³All Israel—stranger and citizen alike—with their elders, officials, and magistrates, stood on either side of the Ark, facing the levitical priests who carried the Ark of the LORD's Covenant. Half of them faced Mount Gerizim and half of them faced Mount Ebal, as Moses the servant of the LORD had commanded them of old, in order to bless the people of Israel. ³⁴After that, he read all the words of the Teaching, the blessing and the curse, just as is written in the Book of the Teaching. ³⁵There was not a word of all that Moses had commanded that Joshua failed to read in the presence of the entire assembly of Israel, including the women and children and the strangers who accompanied them.

[³³All Israel—stranger and citizen alike—with their elders, officials, and magistrates, stood on either side of the Ark, facing the levitical priests who carried the Ark of the LORD's Covenant. Half of them faced Mount Gerizim and half of them faced Mount Ebal, as Moses the servant of the LORD had commanded them of old, in order to bless the people of Israel.]

Haftarat Naso -- first third (Num. 4:21-5:10) -- Joshua 6:5-14, [12]

In this haftarah we see the kohanim carrying the ark as they were instructed to do in this parashah.

ה וְהָיָּה בִּמְשַׁךְ | בְּקָרֶן הַיּוֹבֵל בשמעכם כְּשָּמְעָכֶם אֶת־קּוֹל הַשּׁוֹבָּר יָרֵיעוּ כָל־הָאָם תִּרוּצָה גְדוֹלָהְ וְנָפְלָה חוֹמַת הָעִיר תַּחְבֶּיהָ וְעָלִּוּ הָאָם אִישׁ נֶגְדּוֹּ ו וַיִּקְרָא יְהוּשָׁעַ בִּן־נוּן אֶל־הַכֵּהֲלִים וַיִּאמֶר אֲלַהָּם שְּאוּ אֶת־אֲרְוֹן הַבְּרֵית וְשִׁבְעֵה כְּהָנִים יִשְׁאוּ שִׁבְעָה שְׁוֹפְרוֹת יְוֹבְלִים לִפְנֵי אֲרְוֹן יְהֹוָה: ז ויאמרו וַיּאֹמֶר אֶל־הָעָם עִבְרוּ וְסָבּוּ אֶת־הָעֻיר וְהָחָלוּץ יַעֲבֹּר לִפְנֵי אְרָוֹן יְהֹוֶה: ח וַיְיִהִי כֶּאֲמֵר יְהוֹשֻעַ אֶל־הָעָם וְשִׁבְעֵה הַכְּהַנִּים נְשְׁאִים שִׁבְעָה שִׁוֹפְרָוֹת הַיִּוֹבְלִים לִפְנֵי יְהֹוֶה עֲבְרוֹן וְתָקְעִוּ בַּשְּׁוֹבְלִוֹת וַאֲרוֹן בְּרַית יְהֹוֹה הֹלֵךְּ אַחָריהֶם: ט וְהָחָלַוּץ הֹלֵדְּ לִפְנֵּל הַכַּהֲנִּים תּסְעוּ תְּקְעֵּץ הַשְּׁוֹפָּרְוֹת וְהַמְאַפַּׁף הֹלֵדְ אַחֲרֵי הַאָּרֹוֹן הָלְוֹדְ וְתָקוֹעַ בַּשְּׁוֹפְּרְוֹת: י וְאֶת־הָעָם צִּנָּה יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר לַא תָרִיעוּ וְלְא תַשְׁמִיעוּ אֶת־הָּלִּיר הַקָּף פַּעַם אָחָת מָפְּבְּבִים וְלֹא־גֵצֵא מִפְּיכֶם דָּבָר עַד יְוֹם אָמְרָי אֲלֵיכֶם הָרִיעוּ וְהַרְיעֹתֵם: יא וַיַּפַב אֲרוֹן־יְהֹוָה אֶת־הְלִּיר הַקָּף פַּעַם אֶחָת הַיְּבְּאוֹ הַבְּלִים לִפְנֵי אֲרָוֹן יְהֹּוָה הְלְכִים הָלְּוֹדְ וְתַקְעִּוּ בַּשִּׁבְּרְוֹת וְהָהָלוּץ הֹלֵדְ הַלִּים לְפְנֵי אֲרָוֹן יְהֹנָה הְלְּבְיִם הְלִּוֹדְ וְתָקְעִוּ בַּשִּׁבְּרְוֹת וְהָהָלוּץ הֹלֵדְ הָלִים לְפְנֵי אֲרָוֹן יְהֹנָה הְלְכִים הָלְּוֹדְ וְתָקְעִוּ בַּשִּוֹבְרְוֹת וְהָלְּצִיר בַּיָּוֹם הַשְּׁנִי בְּשְׁבְּרְוֹת: יִד וַיָּסְבוּ אָת־הָעִיר בַּיָּוֹם הַשְּׁנִי בְּשְׁבִּים וְבִישְׁבִּי הְבָּיִם הְלִּים לְפְנֵי אֲרָוֹן יְהֹנָה הִיּבְיִה הְלִים לְפְנִיל אֲרָוֹן יְהֹנָה הְלְכִים הְלֹּוֹדְ וְתָקְעִוּ בִּשְּוֹבְרְוֹת וְלָּכִים הְלְצִיים בְּעָּבְם אָחָב הְתְּבִילְ אָר הַלָּבְיוֹם הְשִׁנִי בְּשִּׁת הָשְּבִילוֹ הְלִים לְפְנִיל אֲרָוֹן יְהֹנָה הִילִּים בְּבְּעִב אְחִבְּיוֹם וְשְּבִילְים לְפְנִיל אֲרָוֹן יְהֹלָה הִלְּיִם לְפְנִיל בְּיִים לְשְׁבִיל הְשְׁבִיל וְשְׁבְעִיה בְּשְׁבְּים הְשְּבְעוֹה הְבְּעָּם בְּיוֹם הְשִׁבְיּים בְּשְׁבִּא בְּיוֹם הְשָּבְיוֹ הְבְיִים בְּיִים בְּעָּב אָלִיוּ וְתָּבְיוֹם הְשִּבְיים הְבְשְׁבּיוֹם הְשָּבְיוֹ הְעָשְׁי שֵׁשֶּׁת יָמִים:

[יב וַיַּשְׁבֶּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבָּקֶר וַיִּשְׁאוּ הַכְּהֲנִיִם אֶת־אֲרָוֹן יְהֹוֶה:]

⁵And when a long blast is sounded on the horn—as soon as you hear that sound of the horn—all the people shall give a mighty shout. Thereupon the city wall will collapse, and the people shall advance, every man straight ahead."

⁶Joshua son of Nun summoned the priests and said to them, "Take up the Ark of the Covenant, and let seven priests carrying seven ram's horns precede the Ark of the LORD." And he instructed the people, "Go forward, march around the city, with the vanguard marching in front of the Ark of the LORD." When Joshua had instructed the people, the seven priests carrying seven ram's horns advanced before the LORD, blowing their horns; and the Ark of the LORD's Covenant followed them. The vanguard marched in front of the priests who were blowing the horns, and the rear guard marched behind the Ark, with the horns sounding all the time. But Joshua's orders to the rest of the people were, "Do not shout, do not let your voices be heard, and do not let a sound issue from your lips until the moment that I command you, 'Shout!' Then you shall shout."

¹¹So he had the Ark of the LORD go around the city and complete one circuit; then they returned to camp and spent the night in camp. ¹²Joshua rose early the next day; and the priests took up the Ark of the LORD, ¹³while the seven priests bearing the seven ram's horns marched in front of the Ark of the LORD, blowing the horns as they marched. The vanguard marched in front of them, and the rear guard marched behind the Ark of the LORD, with the horns sounding all the time. ¹⁴And so they marched around the city once on the second day and returned to the camp. They did this six days. [¹²Joshua rose early the next day; and the priests took up the Ark of the LORD.]

Haftarat Naso -- second third (Num. 5:11-6:27) -- Judges 13:2-14, 24-25 -- Etz Hayyim p. 813

The traditional haftarah pairs the story of Samson, a Nazirite and hero of Israel from the period before the monarchy, with the rules of the Nazirite found in this portion.

Haftarat Naso -- third third (Num. 7:1-7:89) -- Joel 1:8-13, 2:12-14

The dedication of the tabernacle and the start of the sacrificial service is presented in the Torah's narrative. In the haftarah we consider the cessation of the sacrifices after the destruction of the Temple, with a hope for their renewal.

ח אֱלֵّי כִּבְתוּלָהְ חֲגֶרַת־שַׂק עַל־בַּעַל נְעוּרֶיהָ: ט הָכְרַת מִנְחָה וָנֶסֶדְ מִבֵּיִת יְהֹוֶה אֶבְלוּ הַכַּהֲנִּים מְשֶׁרְתֵּי יְהֹוֶה: י שָׁדַּד שָׁדֶּה אֱבְלָהְ אֲדָמָה כִּי שֻׁדַּד דָּגָּן הוֹבִישׁ תִּירִוֹשׁ אֵמְלַלָ יִצְהֶר: יא הֹבִישׁוּ אִכָּרִים הֵילִילוּ כְּרְמִים עַל־חִשָּׁה וְעַל־שְעֹרֶה כִּי אָבַד קְצִיר שָׁדֶה: יב הַגֶּפֶן הוֹבִּישָׁה וְהַתְּאֵנָה אֵמְלָלֶה רִמוֹן גַּם־תָּמֵר ב יב וְגַם־עַתָּה נְאֵם־יְהֹלָה שֻׁבוּ עָדֵי בְּכָל־לְבַבְּכֶכֵם וּבְצִוֹם וּבִבְּכֵי וּבְמִסְפֵּד: יג וְקַרְעַוּ לְבַבְּכֶם ּ וְאַל־בִּגְדֵיכֶּם וְשִׁוּבוּ אֶל־יְהֹנָה אֱלְהֵיכֶם כִּי־חַנְּוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶׁטֶד וְנִחָם עַל־הָרְעָה: יד מִי יוֹדֻעַ יָשִׁוּב וְנָחָם וְהִשְׁאַיר אַחֲרִיוֹ בְּרָבָּה מִנְחָה וָנֶּטֶךְ לַיִהֹוָה אֱלְהֵיכֶם:

The priests must mourn who minister to the LORD.

For the new grain is ravaged, the new wine is dried up, the new oil has failed.

¹¹Farmers are dismayed and vine dressers wail over wheat and barley;

For the crops of the field are lost.

¹²The vine has dried up, the fig tree withers,

Pomegranate, palm, and apple—all the trees of the field are sear.

And joy has dried up among men.

¹³Gird yourselves and lament, O priests, wail, O ministers of the altar;

Come, spend the night in sackcloth, O ministers of my God.

For offering and libation are withheld from the House of your God.

2 12"Yet even now"—says the LORD—

"Turn back to Me with all your hearts, and with fasting, weeping, and lamenting."

For He is gracious and compassionate, slow to anger, abounding in kindness,

And renouncing punishment.

¹⁴Who knows but He may turn and relent, and leave a blessing behind

For meal offering and drink offering to the LORD your God?

Haftarat B'haalot'kha -- first third (8:1-9:14) -- Zekhariah 3:1-5, 4:1-7 -- Etz Hayyim p. 837

The haftarah from Zekhariah, in the context of preparing to build the second Temple, speaks of purifying the kohen and of the Menorah. The parashah takes the opposite order, beginning with the Menorah and proceeding to the purification of the levites.

Haftarat B'haalot'kha -- second third (9:15-10:34) -- Joshua 3:3-8, 17-4:7

The Torah portion includes the bracketed verses concerning the ark's travel. In Joshua's narrative we see the ark leading Israel as it crosses from the wilderness into the promised land.

ג וַיְצַוּוֹּ אֶת־הָעֶם לֵאמֹה פִּרְאְוֹתְבֶּם אֵת אֲרָוֹן בְּרִית־יְהֹוָה אֱלְהֵיבֶּם וְהַכְּהַנִים הַלְוּיִּם נִשְׂאִים אֹתְוֹ וְאַתֶּם
תִּסְעוּ מִמְקוֹמְבֶּם וְהַלַּכְתֶּם אַחֲרָיוּ: ד אַךּ | רְחַוֹּק יִהְיֶּה בֵּינֵיכֶם וּבֵינִיו כְּאַלְפַּיִם אַמָּה בַּמִדָּה אַל־תִּקְרְבִּוּ אֵלְיוֹ לְמַעַן אֲשֶׁר־תִּדְעוּ אֶת־הַדֶּרְוּ אֲשֶׁר תִּלְכוּ־בָּה כַּיִ לְא עֲבַרְתָּם בַּדָּרֶךְ מִתְּמִוֹל שִׁלְשְׁוֹם: ה וַיָּאמֶר יְהוֹשֶׁעַ אֶל־הָעָם הִתְקַדָּשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂח יְהֹוֶה בְּקְרְבְּכֶם נִפְלָאוֹת: ו וַיִּאמֶר יְהוֹשָׁעַ אֵל־הַכְּהַנִים לֵאמֹר שָׁאוּ אֵת־אֵרוֹן הַבִּּרִית וְעִבְּרְוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאוּ אֵת־אֵרוֹן הַבִּּלְיוֹ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאוֹ אֵת־אַרוֹן הַבָּלִית וְעָבָרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאוֹ אֵת־אַרוֹן הַבָּלִי לְפָנֵי הָעָם:

⁸Lament—like a maiden girt with sackcloth for the husband of her youth!

⁹Offering and libation have ceased from the House of the LORD;

¹⁰The country is ravaged, the ground must mourn;

¹³Rend your hearts rather than your garments, and turn back to the LORD your God.

ז וַיַּׂאמֶר יְתֹּוָה שֶׁל־יְהוֹשָׁעַ הַיָּוֹם הַזֶּּה אָחֵל ֹנַדֶּלְךְּ בְּעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר ֹנֵדְעוּוְ כִּי כַּאֲשֶׁר הָנֵיתִי עם־משֶׁה אֶהְיֶה עִמֶּךְ: ח וְאַתָּה תִּצַנֶּה אֶת־הַכֵּהֲנִים נשְׁאֵי אֲרוֹן־הַבְּּרֻית לֵאמִר כְּבְאֲכֶּם עַד־קְצֵה ֹמֵי הַיַּרְדֵּן בַּיַּרְדֵּן תַּעֲמְדוּ

יז וַיַּעִמְדָוּ הַפְּהֲנִיִּׁים נִשְׁאֵי הָאָרוֹן בְּרִית־יְהֹנָה בֶּחֲרָבֶּה בְּתִוֹדְ הַיַּרְדֵּן הָכֵּן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עְבְרִים בֶּחָרָבָּה עַד אַשֵּׁר־תַּמוּ כָּל־הַגֹּוֹי לַעַבְר אֵת־הַיַּרִדֵּן:

ד א וַיְהִל פַּאֲשֶׁר־תַּמוּ כָל־הַגֹּוֹי לַעֲבָוֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן פ וַיַּאמֶר יְהֹנָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמְר: ב קְחַוּ לָכֶם מֹן־הָּצָם שְׁנִיִם עָשֶׁר אֲנָשִׁים אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשְּׁבֶטּי ג וְצַוּיּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׁאִיּ־לָכֶּם מִזֶּה מִתְּוֹדְ מִיּבְרָדֵן מִמַּצַב רַגְלֵי הַכְּהֲלִים הָכִין שְׁתִּים־עֶשְׁרָה אֲבָנִים וְהַצֵּבְרְתָּם אוֹתָם לִמְפָב וְהִנַּחְתָּם אוֹתָם בַּמְּלוֹן אֲשֶׁר־תָּלִינוּ בָוֹ הַלְּיֵלָה: ד וַיִּקְרָא יְהוֹשִׁעַ אֶל־שְׁנִים הֶעָשָׂר אִישׁ אֲשֶׁר הַכִין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אֶחָד אְשִׁר־תָּלִינוּ בָוֹ הַלַּיֵלְה: ד וַיִּקְרָא יְהוֹשָׁעַ אֶל־שְׁנִים הֶעָשָּׁר אִישׁ אֲשֶׁר הַכִּין מִבְּנֵי יִשְּׁרָאֵל אִישׁ־אֶחָד אְשָׁר הַכִּין מִבְּנֵי יִשְּרָאֵל אִישׁ־אֶחָד אְשָׁר מָשְׁבָרוֹ עַלְּבָּרְ שְׁבְעִי בְנִי־יִשְּׁרָאֵל: וּ לְמַעַן תְּהְיֶה וֹאָת אוֹת בְּקּרְבְּכֶם כִּיִישְׁאָלוּוּ אְיִשׁ אֲבָּן אַחַת עַל־שִׁכְמוֹ לְמִסְפַּך שִׁבְּטִי בְנֵי־יִשְּׁרָאֵל: וּ לְמַעַן תִּהְיֶה וֹאָת אוֹת בְּקּרְבְּכֶם כִּיִישְׁאָלוּוּ בְּנִייִשְׁרָאֵלוּוּ בְּקְרְתִּוּ מַמְבְיתוֹ הָאֲבָנִים הָאֵלֶה לָכֶם: ז וַאֲמַרְתָּם לָהָה וֹיְכָרְתוּ מִימֵי הַיִּרְדֵּן מִהְבִּירוֹ לַשְבִּירוֹ בְּבְרִוֹ בְּבְרְתִּוּ הְבָּבְירוֹ הָּאֲלָהוֹן וְהָיוּ הָאֲבָּנִים הָאֻלֶּה לָּבָּרוֹן לִבְנִי יִשְּׁרָאל עַד־עוֹלְם:

³[The officials] charged the people as follows: "When you see the Ark of the Covenant of the LORD your God being borne by the levitical priests, you shall move forward. Follow it—⁴but keep a distance of some two thousand cubits from it, never coming any closer to it—so that you may know by what route to march, since it is a road you have not traveled before." ⁵And Joshua said to the people, "Purify yourselves, for tomorrow the LORD will perform wonders in your midst."

⁶Then Joshua ordered the priests, "Take up the Ark of the Covenant and advance to the head of the people." And they took up the Ark of the Covenant and marched at the head of the people.

⁷The LORD said to Joshua, "This day, for the first time, I will exalt you in the sight of all Israel, so that they shall know that I will be with you as I was with Moses. ⁸For your part, command the priests who carry the Ark of the Covenant as follows: When you reach the edge of the waters of the Jordan, make a halt in the Jordan."

¹⁷The priests who bore the Ark of the LORD's Covenant stood on dry land exactly in the middle of the Jordan, while all Israel crossed over on dry land, until the entire nation had finished crossing the Jordan.

4 When the entire nation had finished crossing the Jordan, the LORD said to Joshua, ²"Select twelve men from among the people, one from each tribe, ³and instruct them as follows: Pick up twelve stones from the spot exactly in the middle of the Jordan, where the priests' feet are standing; take them along with you and deposit them in the place where you will spend the night."

⁴Joshua summoned the twelve men whom he had designated among the Israelites, one from each tribe; ⁵and Joshua said to them, "Walk up to the Ark of the LORD your God, in the middle of the Jordan, and each of you lift a stone onto his shoulder—corresponding to the number of the tribes of Israel. ⁶This shall serve as a symbol among you: in time to come, when your children ask, 'What is the meaning of these stones for you?' ⁷you shall tell them, 'The waters of the Jordan were cut off because of the Ark of the LORD's Covenant; when it passed through the Jordan, the waters of the Jordan were cut off.' And so these stones shall serve the people of Israel as a memorial for all time."

Haftarat B'haalot'kha -- third third (10:35-12:16) -- II Kings 20:1-11

In this third of the parashah we read of Miriam's rebellion and punishment, and Moses's iconic prayer for her healing. The haftarah recalls another healing through prayer, that of Hezekiah, a righteous king of the Davidic line.

א בַּיָּמֵים הָהֶם חָלָה חִזְקִיָּה לָמֵיּת וַיָּבָּא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בָּן־אָמוֹץ הַנָּבִיא וַיּּאָמֶר אַשָּׁר מַעֲלָוֹת אֲשֶׁר הְתְּהַלַּכְתִּי לְפָנֶיף בָּאֶמֶת וְיַבְּלָא אֶלִיו יְשַׁעְיָהוּ בָּן־אָמוֹץ הַנָּבִיא וַיּּאַמֶר וְיִּלְא הִיּר חָצְר הַהְּלִיה לָא בִּיִּמֵב אֶת־פָּנָיוּ עָלִיה וְהַשְּׁרִי וְשִׁלְּהוּ בְּלָא הִיּר חָצֵּך הַתִּיכֹנָה וּדְבַר־יְהֹנָה הָנָה אָלִי וֹלָּאמֶר וְשִׁלְיָהוּ לְא הִיּר חָצֵּך הַתִּיכֹנָה וּדְבַר־יְהֹנָה הָנָה אַלִי וֹלָּאמֶר וְשִׁלְיָהוּ קְא הִיּר חָצֵּך הַתְּיכֹנָה וּדְבַר־יְהֹנָה עָבְיּה וְהַשְּׁלְיהוּ מְשְׁלִיהוּ בְּיִם הַשְּׁלִיה בְּיִבְּיִ וְבָּלְיה וְלָא הִיּר חָצֵּץ הִיּר חָזְּקְיָּהוּ עָבְייִ אְלִיה עְבְּלְבְּי שְׁלְיוֹת אָשְׁרְה בְּעִעְּרְ הָצְיִיך וְמָלְיה וְלָא הִיּר חָצֵּץ וְהְנָבְיה שְׁלִיה וְבְּלְבְּ שְׁלֵּה וְבְּלְבְּיה וְנְפַּבְּיוֹ עְלִיהְיִי וְנְלְיְה וְנְבְּלְּה בְּעִיּה וְנְבִּיְ הְבָּלְבְּה בְּעָשְׁר הְבָּרְ שְׁמְיִין וַנְּחִה חִזְּקִיְהוּ הְבָּר שְׁלְיָה וְבְּלְבְיּה וְבְּלְיה וְנְבְלְה וְמְבְיְה וְנְבְּלְה וְמָעְלְה בְּיִבְּת וְנְיִיה וְלָא תִּיְלְהְ הְבְּלְם הְעָּלְיה וְבְּבִיּה אָלִית וְנְבִּיוֹה עְשְׁר הָשְּלְיוֹת אִם־יִשְׁלְּה וְתְּבְּלְם הְבְּלְּנִית וְנְשִּלְיוֹת בִּים חָלְּלְתוֹת בְּיִבְייִם תְשְׁלְוֹת בְּשְׁלְוֹת בְּעְשְׁיִיה וְנְשְׁלְיִה וְבְּבִּיוֹת הְעָשְׁר מְצְשְׁרְה מְצְלְוֹת בְּעְשְׁר הְבְּעְשְׁר הְבָּבְיא אָלִית וְנָשְׁרְתְּת בְּעְשְׁר מְצְשְׁרְוֹת בְּשְׁרְלוֹת בְּשְׁרְנִת עְשֶּיר מְצְשְׁרְוֹת בִּישְׁר מְעֲלְוֹת בְּבִיים בְּלִּית בְּשְׁלְנוֹת: יא וִיִּקְבָּית וְנְשִּיְיְה וְעְשִּיר מְצְשְׁר מְצְשְׁר מְשְּלְוֹת בְּיִים בְּעִילְתוּת בְּשִיר מְשְלְיוֹת בְּשְׁבְיוֹת בְשְׁבְּיוֹת בְשְׁבְּיוֹת בְשְבְלוֹת בְּשְׁבְּלוֹת בְּשְׁרְבוּת בְּשְׁר בְּבִייף בְּעְלְית: יוֹלְיבְייה בְּיִילְה בְּעְשְׁר מְבְּיִים בְּיִישְׁרְיתוּ בְּשְׁרְבְּיוֹת בְשִילוֹת בְּשְׁר בְּבְעְיִבְיוֹת בְשִׁילְנוֹת בְּיִי בְיְבְעְלְיוֹת בְּעִיים בְנְעִילְם בְּבִיים בְּבְּבְיוּב בְּבְיִי בְנְבְיִי בְּנְבְּעְהְיוּת וְנְעִילְם בְּעְבְּיוֹת בְּבְיִים בְּבְּבְיוּ בְּבְּעְבְיוּה בְּנִילְם בְּעְבְּיוּת בְּבְּבְיוּ בְּבְיִי בְּבְּעְבְיוּ בְּבְּעְבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְיִי בְּבְּבְיוּה

In those days Hezekiah fell dangerously ill. The prophet Isaiah son of Amoz came and said to him, "Thus said the LORD: Set your affairs in order, for you are going to die; you will not get well." ²Thereupon Hezekiah turned his face to the wall and prayed to the LORD. He said, ³"Please, O LORD, remember how I have walked before You sincerely and wholeheartedly, and have done what is pleasing to You." And Hezekiah wept profusely.

⁴Before Isaiah had gone out of the middle court, the word of the LORD came to him: ⁵"Go back and say to Hezekiah, the ruler of My people: Thus said the LORD, the God of your father David: I have heard your prayer, I have seen your tears. I am going to heal you; on the third day you shall go up to the House of the LORD. ⁶And I will add fifteen years to your life. I will also rescue you and this city from the hands of the king of Assyria. I will protect this city for My sake and for the sake of My servant David."—⁷Then Isaiah said, "Get a cake of figs." And they got one, and they applied it to the rash, and he recovered.—⁸Hezekiah asked Isaiah, "What is the sign that the LORD will heal me and that I shall go up to the House of the LORD on the third day?" ⁹Isaiah replied, "This is the sign for you from the LORD that the LORD will do the thing that He has promised: Shall the shadow advance ten steps or recede ten steps?" ¹⁰Hezekiah said, "It is easy for the shadow to lengthen ten steps, but not for the shadow to recede ten steps." ¹¹So the prophet Isaiah called to the LORD, and He made the shadow which had descended on the dial of Ahaz recede ten steps.

Haftarat Sh'lach -- first third (13:1-14:7) -- Joshua 2:1-11 -- Etz Hayyim p. 857

The traditions pairs the scouts in the days of Moses with those described in the time of Joshua.

Haftarat Sh'lach -- second third (14:8-15:7) -- Joshua 14:6-15

The two faithful scouts are Joshua and Calev. Joshua's reward includes his leadership. In this haftarah we read of the reward given Calev.

וּ וֹיִגְשְׁהַ בְּנֵי־יְהִהָּדָה אֶלִּיִיִיִּ יִשְּׂרָאֵלִּי טוּ וְשֵׁם חָבְרָוֹן לְפָנִים קְּרְיֵת אַרְבָּע הָאָרֶם הַגְּדְוֹל בְּעָבָּק בְּרִיְשָׁלָה הְצָּלְוֹל וַיִּאמֶר אֵלָיוֹ כָּלָב בָּן־יִפָּנֶּה הַשְּׁנִאִּי לְנַחֲלָה אַנִּי יִשְּׁרָאַלִּי טוּ וְשֵׁם חָבְרָוֹן לְפָנִים קְּרְיֵּ הַשְּׁרָה אֶלִי יִשְּׁרָ אַלְיִים שְׁלְחַ מִשְּׁה אָשֶׁר־דְּבֶּר יְהְנָה הִּיְּח הָצָּיך וְיִּאַר אֲלְהַי טוּ וְשֵּׁם חָבְרוֹן לְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶּה הַשְּׁרִי יְשְׁרָ אֲלְהִי הְעָּה הָצָּיך הְעָתָה הִנְּה הְנָּה הָעָּיך הְעָּלְה בָּנִים וְאָלָה בְּנִים וְאָלָה בְּנִים חָנָּק בְּאֲשֶׁר בְּנִים שְׁלְחַ מִשְּׁה אָשֶּׁר־הָבָּר יִשְּׁר אַרְבַּיְ הְשְּׁר הְבָּר יְתְּהָה הְנָּה הְעָּה הָנָּה הְעָּה הְעָּרְ הָּהְיֹם וּאְלָם הַהְּאֹה בְּנִים וְחָמֵשׁ שְׁנִּה הְעָּה הְנָּה הְעָּה הְעָּר הְלָבְ בָּה לְּךְ וְיִשְׁה הְבָּיִם וְאָלָה בְּיִם הְלְּה בְּיִם וְאָלָה בְּנִים הְלָּה בְּיִם הְלָּה בְּיִם הְאָלָה בְּיִבְ הְעָתְה הְבָּיִם וְתְּבָּיה וְלְבָבְיה וְלְבָּיה בְּיִבְרְ הִיּלְה בְּבִּי וְתְּהָה הְנָבְיה לְנָהְלָה בְּיִם שְׁלְחַ הְּשְׁר דְּבֶּר וְתְּלָּה בְּיִם הָהְתָּה בְּנִים הְנָּהְ הְנָהְיְתְ בְּבְיוֹם שְׁלְחָבְה וְשְׁרְשִׁר הְבְּיִים וְתְּבָּיה וְעָתָּה הְעָבְיה לְּעְבָּה הְעָבְרְיה הְעָּה בְּלָּה בְּיוֹם שְׁלְחֵבֶה יִידְנָה אְלִים בְּהְישְׁה בְּיִים הְעָבְּיה בְּעִבְּים הָהְּהָב בְּיוֹים שְּלְהַתְּ בְּיִים הְעָבְּה וְעְבָּבְיה וְשְּבְּב בְּיִים הְלָּבְּ הְיִבְּיה הְעְּבְבּיים הְלָּבְם הְחִבּיה בְּעִבְּבְים הְנִּבְּים הְעָּבְּים הְעָבְּב בְּיוֹב הְעְּבְבְיים הְעָבְּים הְעִבְּים הְעָבְּים הְעִלְחְבָּה בְּיוֹם שְּלְהַתְּיה בְּעִבְּיִם הְנִים הְעִּבְּים הְעִּבְּים הְעִּבְּים הְעְּבְּים הְעִבְּים הְעְבְּבוֹים הְנִים הְנִים הְנִים הְעִבְּבְים הְעִלְם בְּיוֹם הְעְלְבְים הְבְּיוֹם הְעְבְים הְעְבְּב בְּיוֹים הְעְבְים הְעְבְּבוּים הְבְּבוּת הְבְּבְים הְבְּבוּת הְעִים הְעִים הְעִים הְעִים הְעִים הְעְבְים הְנִים הְבְּבְים הְבְּבוּים הְנִים הְנִים הְבְּבוּים הְּבְּים הְעִים הְישְּבְבוּים הְיוֹם הְעְבְּחְ בְּבְים הְעְבְּים הְבִּים הְבְּבוּים הְבִים בְּבְּבוּב בְּיוֹים הְעְבְּבְים הְבְּבְים הְיבְים הְבְּבְים הְבְיבְּבְים הְבְּבְים הְבְּבוּים הְיבְים ה

⁶The Judites approached Joshua at Gilgal, and Caleb son of Jephunneh the Kenizzite said to him: "You know what instructions the LORD gave at Kadesh-barnea to Moses, the man of God, concerning you and me. ⁷I was forty years old when Moses the servant of the LORD sent me from Kadesh-barnea to spy out the land, and I gave him a forthright report. ⁸While my companions who went up with me took the heart out of the people, I was loyal to the LORD my God. ⁹On that day, Moses promised on oath, 'The land on which your foot trod shall be a portion for you and your descendants forever, because you were loyal to the LORD my God.' ¹⁰Now the LORD has preserved me, as He promised. It is forty-five years since the LORD made this promise to Moses, when Israel was journeying through the wilderness; and here I am today, eighty-five years old. ¹¹I am still as strong today as on the day that Moses sent me; my strength is the same now as it was then, for battle and for activity. ¹²So assign to me this hill country as the LORD promised on that day. Though you too heard on that day that Anakites are there and great fortified cities, if only the LORD is with me, I will dispossess them, as the LORD promised."

¹³So Joshua blessed Caleb son of Jephunneh and assigned Hebron to him as his portion. ¹⁴Thus Hebron became the portion of Caleb son of Jephunneh the Kenizzite, as it still is, because he was loyal to the LORD, the God of Israel. —¹⁵The name of Hebron was formerly Kiriath-arba: [Arba] was the great man among the Anakites. And the land had rest from war.

Haftarat Sh'lach -- third third (15:8-15:41) -- I Kings 17:1-16

The connection of the haftarah to the parashah is in the particular term m'koshesh etzim used in the parashah and in the haftarah's very different tale.

א וַיּאמֶר אֵליָּהוּ הַתִּשְׁבִּי מִתְּשָׁבֵי גִלְעָד אֶל־אַחְאָב חַי־יְהוָ״ה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָּלָּיו אִם־יִהְיֶה הַשְּׁנִים הָאֵלֶה טַל וּמָטֶר כָּי אִם־לְפִי דְבָרְיי הֵדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ בְּנָחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּגֵי הַיַּרְדָּן: ד וְהָיָה מֵהַנַּחַל תִּשְׁתֵּה וְאֶת־הִעְרְבִים צִוִּיתִי לְכַלְכֶּלְךָּ שֶׁם: ה וַיֵּלֶךְ וַיַּעֻשׁ פִּדְבַר יְהֹּוֶה וַיִּלֶּךְ וַיֵּשֶׁב ׁ בְּנַחַל כְּלִית אֲשֶׁר עַל־בְּנֵי הַיִּרְדֵּן: ו וְהָעְּרְבִּים מְבִיאִים לוֹ לֶּחֶב וּבְשָׁר בַּבֹּקֶר וְלֶחֶם וּבָשֶׁר בָּבֶּלֶר וִלְּחֶם וּבָשֶׁר בָּבֶּר וְלֶחֶם וּבָשֶׁר בָּבֶּר וִמְשָׁר אַנִים וֹיִּבְשׁ הַנְּחֶל כִּי לִא־הָיָה עָּשְׁר אַבְּעָר בַּבֹּקֶר וְלָחֶם וּבָשֻׁר בְּעָרְב וּמִן־הַנָּחַל יִשְׁתֵּה: ז וַיְהָע לְצִידׁוֹן וְיָשַׁבְתָּ שָׁה אַלְמָנָה לְכַלְכְּלֶּךְ: י וַיְּבֶּר וְמִנְה אֲלְיָה וַיִּבֹּא אֶל־בְּתָח הָעִיר וְהַנֵּה־שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה מְקֹשְׁעָּה בְּבְּרְיִהְנָה אֲלְיָה וַיִּבְא אַלִיהְ וְשִׁבְּתָח הְעִיר וְהַנְּה בְּעָשׁ בִּיְבְר יְמִילְה אֵלְיִה וְיִבְּעׁ בַּבְּלְיִם וּ בַּבְּלְי וְאָשְׁתְה בְּבְרְאשׁנָה וְיִבְּעָה בְּעָבְיה וְנִיּבְעָ הְּבְּבְר בְּבִרְיְהְיִה בְּעָבְיה וְנִיבְעָה בְּבְּר בְּבְרְיהְוֹה בְּעָבְיה וְנִבְּעָה בְּבְרְיה וְבְּבֶר בְּבְר בְּבִּר בְּבְר בְּבְר בְּבִר וְלִבְי וְשְׁבְּתְח בְּבָּבְר וְנְבְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְבְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּעִים וִיִּבְלְ וְלְבְבְי וְשְׁבְּחָת וְהִנְּיִבְ בְּעְשׁׁ בְּבְּבְּחת וְהַנְּעִי בְּבְר בְּבְר וְבְּבְר בְּבְר וְבְּבֶּר בְּבְר וְבְּבְּת בְּעָשׁׁ בְּבְרְ וְבְבְּר וְבְבְּר בְּבְר וְבְבְּר וְבְבְּבְר וְבְבְּר בְיוֹב מְשְׁבְּתְ בְּצַבְּחת הַשְּׁשֶׁם לְיִב בְּבְר וְבְּבֶּבְ בְיִהְוֹת בְּשָׁבְּת וְבְשָׁי בָּבְבְר יְהְוֹנְה בָּשְׁכ עַל־בְּבְר וְבְבּרְ וְבְבְּר וְהְבְּבְר יְהְוֹנְה בְּשְׁבְּת וְשְׁבְּת בְּבְיבְר יְהְלְהָה וְשְׁבָּב בְּת הְבָּבְּת בְּלְבְּה וְבְּבְּר וְבְבְּר וְבְבְּר וְבְבְּר וְבְבְּר וְבְבְּר וְבְבּר יְהְבֹּבְר וְבְבְּר בְּעְבְיִים בְּבְר יְבְּבְּר וְבְבְּר וְבְּבְּר בְּבְּבְר בְּבְּר וְבְבְּר וְבְבְּבְר יִבְּילְה וְעְבְּבְר וְבְבּבְּר וְיִבְּבְית בְּילְבוּ בְּבְּבְר יְבְילְבוּת בְּבְיבְים בְּבְר יְבְבְּבְר וְבְבְּבְר יְבְילְבוּ בְּבְבְר וְבְבְּר וְבְבְּר וְבְבְיר וְבְבְּר וְבְּבְר וְבְּבְר וְבְבְּר וְבְּבְר וְבְבְיר וְבְבְר יְבְלְיה בְּבְר וְבְבְיל וְבְבְבְיב וְבְילְבוּ בְּבְבְר יְבְּבְר וְבְבְּבְיל וְבְבְבְילְם בְּבְילְם בְּבְבְיבְיל וְבְבְבְיל בְּבְבְבְיי וְבְעוּבְבְילְם בְּבְבְּבְיב בְּבְּבְבְיבְילְים בְּבְּבְיב

Elijah the Tishbite, an inhabitant of Gilead, said to Ahab, "As the LORD lives, the God of Israel whom I serve, there will be no dew or rain except at my bidding."

² The word of the LORD came to him: ³"Leave this place; turn eastward and go into hiding by the Wadi Cherith, which is east of the Jordan. ⁴You will drink from the wadi, and I have commanded the ravens to feed you there." ⁵He proceeded to do as the LORD had bidden: he went, and he stayed by the Wadi Cherith, which is east of the Jordan. ⁶The ravens brought him bread and meat every morning and every evening, and he drank from the wadi.

After some time the wadi dried up, because there was no rain in the land. And the word of the LORD came to him: Go at once to Zarephath of Sidon, and stay there; I have designated a widow there to feed you. To So he went at once to Zarephath. When he came to the entrance of the town, a widow was there gathering wood. He called out to her, Please bring me a little water in your pitcher, and let me drink. As she went to fetch it, he called out to her, Please bring along a piece of bread for me. As the LORD your God lives, she replied, I have nothing baked, nothing but a handful of flour in a jar and a little oil in a jug. I am just gathering a couple of sticks, so that I can go home and prepare it for me and my son; we shall eat it and then we shall die. I on't be afraid, and bring it out to me; then make some for yourself and your son. For thus said the LORD, the God of Israel: The jar of flour shall not give out and the jug of oil shall not fail until the day that the LORD sends rain upon the ground. She went and did as Elijah had spoken, and she and he and her household had food for a long time. The jar of flour did not give out, nor did the jug of oil fail, just as the LORD had spoken through Elijah.

Haftarat Korach -- first third (16:1-17:15) -- I Samuel 12:1-13 -- Etz Hayyim p. 877

Moses's self-defense of his leadership is echoed in Samuel's general defense of prophetic leadership and objection to an Israelite kingship.

Haftarat Korach -- second third (16:20-17:24) -- I Samuel 12:13-22 -- Etz Hayyim p. 878

Samuel's objection in this haftarah to appointing a leader who is not a prophet with direct channel to God is at least part of the possible lessons to be learned from Korach's rebellion.

Haftarat Korach -- third third (17:25-18:32) -- Ezekiel 45:1-15

In this portion, the Torah discusses the lot of the priests and Levites. A similar point animates this prophecy by Ezekiel.

ָא וּבָהַפֵּילְכֵּם אֵת־הַאַרֵץ בָּנַחֲלָה תַּרִימוּ תָרוּמָה לַיהֹנֵה | קֹדֵשׁ מְן־הַאַרֵץ אֹרֶדְ חֲמִשַּׁה וְעֵשְׁרֵים אֵלֶף אֹרֶדְּ וַרְחַב עֲשַׁרָה אַלָּף קֹדָשׁ־הָוּא בָכֶל־גָבוּלַהְּ סֶבֶיב: ב יָהְיָה מָזֶה אֶלִיהְקֹדֶשׁ חַמֵשׁ מָאִוֹת בַּחַמֵשׁ מָאָוֹת מָרָבַּע סָבֵיב וַחֲמִשִּׁים אַמַּה מָגָרָשׁ לִוֹ סַבֵיב: גוּמְן־הַמְּדֵּה הַזֹּאת בּמוֹד אֹרָךְ חמש חֲמִשַּׁה וְעֵשָּׂרִים אֱלֶף וָרַחַב עַשֶּׁרֶת אֱלָפָים וּבְּוֹ־יִהְיֵה הַמִּקְדָּשׁ קֹדֵשׁ קַדָשִׁים: ד קֹדֵשׁ מִן־הָאָרֵץ הוּא לַכְּּהַנִּים מְשַׁרְתֵי הַמִּקְדָּשׁ יָהָיֵה הַקָּרָבִים לְשָׁרֵת אֵת־יִהֹוָה וְהָיָה לָהֵם מַקוֹם לְבַּתִּים וּמִקְדָשׁ לַמִּקְדָשׁ ה וַחַמִּשַּׁה וְעֲשַׁרֶים אֶּלֶף אֶׁרֶדְ וַעֲשַׂרֶת אַלַפִּים רְחַב יהיה וָהַיַּה לַלְוִיִם מְשַׁרְתָּי הַבַּיַת לַהַם לַאַחַזַּה עֶשְׂרִים לְשָׁכְּת: וֹ וַאֲחֻוֹּת הָעִיר תִּתְּנֹוּ חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים רֹחַב וְאֹרֶךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶׁלֶף לְעַפַּּוֹת תִּרוּמֵת הַקּוֹדֶשׁ לְכַל־בֵּית יִשְׁרָאֵל יִהְיָה: ז וְלַנַשִּׁיא מְזֶה וּמְזֶה לְתָרוּמֵּת הַקֹּוֹדֶשׁ וְלַאֲחָזַת הַעִּיר אֱל־פְּנֵי תַרוּמַת־הַקֹּדֵשׁ וָאֵל־פָּנֵי אָחַזַּת הָעִיר מִפָּאַת־יָם יָּמָה וּמִפָּאַת־קַדְמָה קַדֵימָה וִאֹרֵךְ לִעְמוֹת אַחַד ָהַחַלַלְים מִגָּבִוּל יָם אֱל־גִּבְוּל קַדֵימָה: ח לַאַרֵץ יָהְיֵה־לְּוֹ לַאֲחָזַּהְ בִּיִשְׂרָאֵל וִלְא־יוֹנוּ עַוֹד נִשִּׁיאַי אֱת־עַמְּי ט כָּה־אַמֵּר אָדנֵי יָהוָה רַב־לַכֶם נִשִּיאֵי יִשְׁרָאֶל חַמֵּס וַשׁדֹ וָהַאַרֵץ יִתְּנוּ לְבֵית־יִשְׁרָאֵל לְשְׁבְּטֵיהֶם: הָלִירוּ וּמִשְׁפֶּט וּצְדָקָה עֲשֻׂוּ הָרֵימוּ גֶרִשְׁתֵיכֶם מֵעַל עַמִּׁי נְאֻם אֲדֹנֵי יְהֹוֶה: י מְאזְגֵי־צֶדֶק וְאֵיפַּת־צֵדֵק וּבַת־צֶדֶק יְהִי לָכֶם: יא הָאֵיפָה וְהַבַּּת תַּכֶּן אֶחָד ֹיְהְיֶּה לְשַׁאת מֵעְשַׁר הַחָּמֵר הַבָּת וַעֵשִירַת הַחֹּמֵר ָהָאֵיפָּה אֱל־הַחָּמֶר יָהָיֶה מֶתַכָּנִתְּוֹ: יב וְהַשָּׁקֵל עָשְׁרִים גַּרָה עַשְׂרִים שָׁקַלִּים חַמְשַׁה וְעַשְׁרִים שְׁקַלִים עשרה וַחַמִּשָּׁה שָׁקַל הַמַּנָה יַהָיָה לַכֶם: יג זֹאת הַתּרוּמָה אַשֶּׁר תַּרִימוּ שָׁשִּׁית הָאֵיפָה מַחֹמֵר הַחָשִׁים וָשָׁשִּׁיתֶם הַאֵּיבָּה מֶחָמֵר הַשָּעֹרֵים: יד וָחֹק הַשָּׁמֵן הַבַּת הַשַּׁמֵן מַעְשַׁר הַבַּת מְן־הַכֹּר עֲשֵׁרֶת הַבַּתִּים חַמֶר כֵּי־עַשֶּׁרֶת הַבַּתַּים חָמֶר: טו וַשֶּׁה־אֲחַת מִן־הַצָּאן מִן־הַמַּאתַנִים מְמַשְׁקָה יִשְּׁרָאֶל לְמִנְחַה וּלְעוֹלַה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה:

When you allot the land as an inheritance, you shall set aside from the land, as a gift sacred to the LORD, an area 25,000 [cubits] long and 10,000 wide: this shall be holy through its entire extent. ²Of this, a square measuring a full 500 by 500 shall be reserved for the Sanctuary, and 50 cubits for an open space all around it. ³Of the aforesaid area, you shall measure off, as most holy and destined to include the Sanctuary, [a space] 25,000 long by 10,000 wide; ⁴it is a sacred portion of the land; it shall provide space for houses for the priests, the ministrants of the Sanctuary who are qualified to minister to the LORD, as well as holy ground for the Sanctuary. ⁵Another ace], 25,000 long by 10,000 wide, shall be the property of the Levites, the servants of the Temple—twenty chambers. ⁶Alongside the sacred reserve, you shall set aside [a space] 25,000 long by 5,000 wide, as the property of the city; it shall belong to the whole House of Israel. ⁷And to the prince shall belong, on both sides of the sacred reserve and the property of the city and alongside the sacred reserve and the property of the city, on the west extending westward and on the east extending eastward, a portion corresponding to one of the [tribal] portions that extend from the western border to the eastern border ⁸of the land. That shall be his property in Israel; and My princes shall no more defraud My people, but shall leave the rest of the land to the several tribes of the House of Israel.

⁹Thus said the Lord GoD: Enough, princes of Israel! Make an end of lawlessness and rapine, and do what is right and just! Put a stop to your evictions of My people—declares the Lord GoD. ¹⁰Have honest balances, an honest *ephah*, and an honest *bath*. ¹¹The *ephah* and the *bath* shall comprise the same volume, the *bath* a tenth of a *homer* and the *ephah* a tenth of a *homer*; their capacity shall be gauged by the *homer*. ¹²And the shekel shall weigh 20 *gerahs*. 20 shekels, 25 shekels [and] 10 plus 5 shekels shall count with you as a *mina*.

¹³This is the contribution you shall make: One-sixth of an *ephah* from every *homer* of wheat and one-sixth of an *ephah* from every *homer* of barley, ¹⁴while the due from the oil—the oil being measured by the *bath*—shall be one-tenth of a *bath* from every *kor*.—As 10 *bath*s make a *homer*, so 10 *bath*s make a *homer*.—¹⁵And [the due] from the flock shall be one animal from every 200. [All these shall be contributed] from Israel's products for meal offerings, burnt offerings, and offerings of well-being, to make expiation for them—declares the Lord GOD.

Haftarat Chukkat -- one (19:1-25:9) -- Judges 15:9-20

This parashah is well known for the story of Moses splitting the rock to get water. In the haftarah it is Samson who gets water when God splits the earth for him to draw forth water.

ט זַיַּצְלַוּ פְלִשְׁתִּים זַיַּחֲנִוּ בִּיהוּדָה זַיִּנְּטְשִׁוּ בַּלֶּחָי יִ זִיְּאמְרוּ אָנִי יִ זִיְּאמְרוּ אָנִי יִ זִיְּאמְרוּ אָנִי יִ זִיְּאמְרוּ אָנִי יִ זִיְּאמְרוּ לָנִי יִא זַיִּרְדוּ שְׁלשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל־סְעוּ לָגַשְׁרְ צָשִׁי לְנִי יִּא זַיִּרְדוּ שְׁלשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל־סְעוּ לָגָשְׁרְ צָשִׁי לְנִי וֹיִשְׁלְוּ לָצְשְׁוֹת לוֹ בַּאֲשֶׁר עֲשָׁר לְנִיּ יִא זַיִּרְדוּ שְׁלשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל־סְבּ לְנִי וֹנִישְׁלְים בָּנִי יִבְּ זַיִּאְשֶׁר לְנָשִׁי לְנָשְׁוֹּ וְבָּלְשְׁתִּים וַיַּאֲשְׁר לְנָשִׁר לְנִי לְנִיּ וֹ וַיִּאְשְׁרִי לְנָשְׁוֹן בְּלְאַתְּרוּ לְנִי יִבְּ זְּאַשְׁרוּ לְוֹי לְמָבְים וְיִּשְׁלְחִי בְּשְׁתִּים וַיִּאֲלְיהוּ מִן־הַפְּלְשְׁתִּים וַיִּאֲלְיהוּ מִוְרָהְיִּ בְּעִינִים בְּלְתִי בְּשְׁרִּים בְּיִּעְיִם בְּלְתִי בְּשְׁלִּים בְּלְתִי בְּשְׁרִּים וְיִצְלְיהוּ מִוְרְהָיְנִים וְיִּשְׁלְחִי בְּשְׁתִּים בְּיִבְּעִים בְּלְעִי בְּבְּבְיוֹ בְּעִלְיה בְּעְרִוּ בְּעְלִים בְּיִבְּעִים בְּלְּעִים בְּלְתִי בְּבְּלְיהְ בְּעִרְיּ בְּעְלִים בְּיִבְּעִים בְיִיּלְהוּ בְּלְתִי בְּבְּלְתִי בְּבְּלְיהִי בְּלְּתִי בְּבְלְיתִי בְּלְּתְי בְּבְּלְיוֹם בְּלְתִי בְּלְּתִּים בְּלְתִי בְּבְּלְתִי בְּבְּלְיוֹם בְּלָּתְי בְּבְּלְתִי בְּבְּלְיוֹם בְּיִּבְּתְּרְיבִּים בְּלְעִיתִּים בְּלְתִי בְּבְּלְיוֹם בְּיִלְים בְּלְיוֹם בְּלְיוֹם בְּלְתִי בְּבְלְים בְּלְיוֹם בְּלְתִי בְּבְּלְיוֹם בְּיִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעְלְים בְּיוֹ בְבְּעִי בְּלְיוֹב בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּעוֹ בְּבְעְיוֹם בְּנִילְם בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעְבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּעִּבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹבְיוֹ בְיִשְׁבְּעוֹ בְּיִבְּיְבְּבְיוֹבְיּעוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּלְעִיתְים בְּנִבְיוֹ בְשְּבְּים בְּעִיוֹם בְּעְבְּיוֹ בְּיִבְּעוֹ בְּלְיבְּבְיוֹ בְּיבְּבְיּבְיבְיוּ בְּעִבְּים בְּיוֹבְיבּי בְּלְבְיּשְׁבְּים בְּיוּבְיבְּים בְּיוֹבְים בְּבְּבְּיוֹ בְּיבְּבְּבְּבְיוֹ בְּיבְּבְּבְּבְּים בְּיבְּבְּים בְּיוּבְיבְּבְיוּתְ בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹ בְּיוֹבְבְּבְיבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּבְיוֹ בְּיִבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיוֹבְיוֹ בְיִישְׁבְּב

⁹The Philistines came up, pitched camp in Judah and spread out over Lehi. ¹⁰The men of Judah asked, "Why have you come up against us?" They answered, "We have come to take Samson prisoner, and to do to him as he did to us." ¹¹Thereupon three thousand men of Judah went down to the cave of the rock of Etam, and they said to Samson, "You knew that the Philistines rule over us; why have you done this to us?" He replied, "As they did to me, so I did to them." ¹²"We have come down," they told him, "to take you prisoner and to hand you over to the Philistines." "But swear to me," said Samson to them, "that you yourselves will not attack me." ¹³"We won't," they replied. "We will only take you prisoner and hand you over to them; we will not slay you." So they bound him with two new ropes and brought him up from the rock.

¹⁴When he reached Lehi, the Philistines came shouting to meet him. Thereupon the spirit of the LORD gripped him, and the ropes on his arms became like flax that catches fire; the bonds melted off his hands. ¹⁵He came upon a fresh jawbone of an ass and he picked it up; and with it he killed a thousand men. ¹⁶Then Samson said: "With the jaw of an ass, mass upon mass!

With the jaw of an ass I have slain a thousand men."

¹⁷As he finished speaking, he threw the jawbone away; hence that place was called Ramath-lehi.

¹⁸He was very thirsty and he called to the LORD, "You Yourself have granted this great victory through Your servant; and must I now die of thirst and fall into the hands of the uncircumcised?" ¹⁹So God split open the hollow which is at Lehi, and the water gushed out of it; he drank, regained his strength, and revived. That is why it is called to this day "En-hakkore of Lehi."

²⁰He led Israel in the days of the Philistines for twenty years.

Haftarat Chukkat -- two (19:1-25:9) -- Judges 11:12-27 -- Etz Hayyim p. 911

The journey across Moav detailed in the Torah portion is recalled in this haftarah.

Haftarat Chukkat -- three (19:1-25:9) -- II Kings 18:1-13, 19:15-19

Moses erects a bronze snake to ward off a plague in this parashah. It becomes revered, a magical talisman, and in this haftarah King Hezekiah zealously destroys it.

א וַיָהִל בִּשְׁנַת שַׁלֹשׁ לָהוֹשֵׁעַ בַּן־אֱלַהָ מֵלֶךְ יִשְׂרָאֱל מַלֶךְ חִזְקַיָּה בַן־אָחַז מֵלֶךְ יִהוּדָה: ב בַּן־עֵשְׂרִים וָחַמֵשׁ שַׁנָה הַיָּה בִמַלְכֹּוֹ וְעֲשָׁרֵים וַתֵּשָׁע שַׁנָה מַלַדְ בִּירוּשַׁלַם וְשֵׁם אִמֹּוֹ אֲבִי בַּת־זְכַרְיֵה: ג וַיֵּעשׁ הַיַּשַׁר בּעִינֵי יָהֹוָה כָּכָל אֲשֶׁר־עַשֶּׁה דַּוָד אֲבֵיוּ: ד הָוֹא | הָסִיר אֶת־הַבַּמוֹת וְשְׁבַּר אֶת־הַמַּצֵבֹּת וְכַרַת ָאֶת־הֶאֲשׁרָה וּבִּתַּת ْנְחַשׁ הַנְּאוֹשֶׁת אֲשֶׁר־עָשֶׂה מוֹשֶׁה כִּי עַד-ֹהַיָּמֵים הָהֵמָה הָיַוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מְקַשְּׁרִים לֹו וַיִּקְרָא־לִוֹ נְחַשְׁתֵּן: ה בַּיהֹוָה אֱלֹהֵי־יִשְׁרָאֵל בָּטֶח וְאַחֲרָיו לְא־הָיָה כָּמֹהוּ בְּכֹל מַלְכֵי יְהוּדָּה וַאֲשֵׁר הָיִוּ ַלְפָנֵיוּ: וֹ וַיִּדְבַּק' בַּיהנֶּה לָא־סָר מֵאֲחַרָיו וַיִּשְׁמֹר' מִצְוֹתָיו אֲשֵׁר־צְנָה יִהֹוָה אֵת־מֹשֵה: ז וְהָיָה יִהֹוָה' עִמֹּו בָּכָל אַשֶּׁר־יָצֵא יַשְּׁכֵּיל וַיִּמְרָד בִּמֶלְדִּ־אַשְּׁוּר וְלָא עַבַדְוֹי ח הָוּא־הָכַּה אֵת־פָּלְשָׁתַּים עַד־עַזָּה וְאֵת־גְּבוּלְיָה ט וַיִּהִّי בַּשָׁנָה הַרְבִיעִית לַמֵּלֶדְ חִזְקַיָּהוּ הָיא הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיתֹ מִמְגַדֵּל נִוּצְרִים עַד־עֵיר מִבְצֵר: ָלְהוֹשֵׁעַ בַּן־אֶלַהָ מֵלֶדְ יִשְׁרָאֵל עַלֶּה שַׁלְמַנָאָסֶר מֵלֶדְ־אַשְּוֹר עַל־שִׁמְרוֹן וַיַּצַר עַלְיָהַ: י וַיִּלְכָּדָהַ מִקְצֵה שַׁלִשׁ שַׁנִּים בִּשָּׁנַת־שֵּׁשׁ לְחָזְקַיַּה הֵיא שָׁנַת־תָּשַׁע לְהוֹשָּׁעַ מֵלֶדְ יִשְׂרַאֶּל נְלְכָּדָה שׁמְרוֹן: יא וַיְּגֵל ַמֶלֶדְ־אַשָּׁוּר אֵת־יִשִּׂרָאֵל אַשִּׁוּרָה וַיַּנְחֵם בַּחָלַח וּבְחָבֵוֹר נְהַר גּוֹיָן וְעָרֵי מָדֵיּ יב עַל | אַשֵּׁר לְא־שַׁמְעוֹר בָּקוֹל יָהֹנָה אֱלְהֵיהֶם וַיַּעֲבָרוּ אֱת־בָּרִיתוֹ אֱת כַּל־אֲשֶׁר צְוָֹה מֹשֶׁה עֲבֶד יָהֹנָה וְלֹא שַׁמְעוּ וְלֹא עֲשִׂוּ יג וּבָאַרְבַּעֹ עֵשֶׁרָה שַׁנַה לַמֵּלֶדְ חָזָקיָּה עַלֶּה סַנְחֶרֵיב מֵלֹדְ־אַשׁוּר על כַּל־עַרֵי יְהוּדָה הַבְּצִרוֹת וַיִּתְבְּשֵׁם: יט טו וַיִּתַפַּלֶּל חָזָקיַהוּ לַפָּנֵי יָהֹוָה וַיֹּאמֶר יִהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ישב הַכְּרָבִים אַתַּה־הַוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּדָּ לְכָל מַמְלְכָוֹת הָאַרֶץ אַתַּה עַשִּׁיתַ אֶת־הַשַּׁמַיִם וְאֵת־הַאַרץ: טז הַטֶּה יְהֹוָה | אַזִּנְדְּ וְשַׁמֵּע פְּקַח יָהֹוָה עִינֶיִךְ וּרְאֵה וּשְׁמַע אָת דִּבְרֵי סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ לְחָרֶף אֱלֹהִים חָיּ יז אָמִנָּם יִהֹוָה הַחֵרִיבוּ מַלֹּבֵי אַשָּׁוּר אֶת־הַגּוֹיִם וָאֶת־אַרְצַם: יח וְנַתָנוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בַּאֲשׁ כִּיֹ לֹא אֱלֹהִים הָמֶה כֵּי אִם־מֵעשֵׁה יָדֵי־אָדֶם עֵץ וָאֶבֶן וַיִּאַבְּדִוּם: יט וְעַתָּה ׁ יְהֹוֶה אֱלֹהֵינוּ הְוֹשִׁיעֵנוּ נָאַ מִיָּדִוֹ וְיֵדְעוּ כָּל־מַמְלְכְּוֹת הָאָׁרֶץ כֵּי אַתַה יָהֹוָה אֱלֹהִים לְבַדֵּדְּ

In the third year of King Hoshea son of Elah of Israel, Hezekiah son of King Ahaz of Judah became king. ²He was twenty-five years old when he became king, and he reigned in Jerusalem twenty-nine years; his mother's name was Abi daughter of Zechariah. ³He did what was pleasing to the LORD, just as his father David had done. ⁴He abolished the shrines and smashed the pillars and cut down the sacred post. He also broke into pieces the bronze serpent that Moses had made, for until that time the Israelites had been offering sacrifices to it; it was called Nehushtan. ⁵He trusted only in the LORD the God of Israel; there was none like him among all the kings of Judah after him, nor among those before him. ⁶He clung to the LORD; he did not turn away from following Him, but kept the commandments that the LORD had given to Moses. ⁷And the LORD was always with him; he was successful wherever he turned. He rebelled against the king of Assyria and would not serve him. ⁸He overran Philistia as far as Gaza and its border areas, from watchtower to fortified town.

⁹In the fourth year of King Hezekiah, which was the seventh year of King Hoshea son of Elah of Israel, King Shalmaneser of Assyria marched against Samaria and besieged it, ¹⁰and he captured it at the end of three years. In the sixth year of Hezekiah, which was the ninth year of King Hoshea of Israel, Samaria was captured; ¹¹and the king of Assyria deported the Israelites to Assyria. He settled

them in Halah, along the Habor [and] the River Gozan, and in the towns of Media. ¹²[This happened] because they did not obey the LORD their God; they transgressed His covenant—all that Moses the servant of the LORD had commanded. They did not obey and they did not fulfill it.

¹³In the fourteenth year of King Hezekiah, King Sennacherib of Assyria marched against all the fortified towns of Judah and seized them.

19 ¹⁵And Hezekiah prayed to the LORD and said, "O LORD of Hosts, Enthroned on the Cherubim! You alone are God of all the kingdoms of the earth. You made the heavens and the earth. ¹⁶O LORD, incline Your ear and hear; open Your eyes and see. Hear the words that Sennacherib has sent to blaspheme the living God! ¹⁷True, O LORD, the kings of Assyria have annihilated the nations and their lands, ¹⁸and have committed their gods to the flames and have destroyed them; for they are not gods, but man's handiwork of wood and stone. ¹⁹But now, O LORD our God, deliver us from his hands, and let all the kingdoms of the earth know that You alone, O LORD, are God."

Haftarat Balak -- one (19:1-25:9) -- Micah 6:1-8 -- Etz Hayyim p. 916

The events of this parashah are recalled by the prophet Micah in this haftarah.

Haftarat Balak -- two (19:1-25:9) -- Micah 5:1-8

Balaam's blessing of Israel escaped from Egypt arrayed before him suggests Micah's paean to Israel which has survived exile among the nations.

א וְאַתָּה בִּית־לֶחֶם אֶפְרָתָה צָעִיר לְהְיוֹת בְּאַלְפֵי יְהוּדָּה מִמְּךּ לְיֵ יֵצֵא לְהְיִוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצֵאֹתָיו מְשְׁרָב בִית־לֶחֶם אֶפְרָתָה צָעִיר לְהְיוֹת בְּאַלְפֵי יְהוּדָּה מִמְּךּ לְיָ יֵצֵא לְהְיִוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצֵאֹתָיו מְשָׁרָב בִּלְחָם אָפְרָתָה צָעִיר וְיָשֶׁבוּ בְּי־עַתָּה יִנְדָר עַד־אַפְסִי־אָרֶץ: ד וְהָיָה זֶּה שָׁלְהִם אַשְּוּר וּ בְּעִרְבִיר בְּאַרְצֵנוּ וְכֵי יִדְרֹךְ בְּאַרְמְנוֹתְינוּ וְהָשָּב בְּנְתָתִיה וְנְעָר שִׁבְעָה רֹּעִים וּשְׁמֹנָהְ נְסִיכֵי אָדֶם: ה וְרָעוּ בְּעִיּוֹת יְמָלָב בְּבָּלְנוּ שְׁבְּעָר רְעִים וּשְׁמֹנָהְ נְסִיכֵי אָדֶם: ה וְרָעוּ שְּבְּר בְּעִים וּשְׁמֹנָה וְכִי־יִדְרְךְ בִּגְרוּמוּ וְלְיִיךְ שְׁבְּרָב עְמִים רָבִיבְים עְלֵי־עֵשֶׁב אֲשֶׁר לְא־יִקְנָּה לְאִישׁ וְהָנָה בְּעָתְים בְּבָּוֹת יְתְּה בְּבְרִבִיבִים עְלֵיכִי אָדֶם: ז וְהָיָה שְׁבְּרֵר עְמִים בְּבָּוֹת יְהְיָה בְּאַרְצֵנוּ וְכִי־יִדְרְךְ בְּבְּוֹמְ בְּעִרְית יְתְּלָב בְּבָּלֶרֶב עְמִים רַבִּים בְּעָלִים בְּלְּיִים בְּלְּיִים בְּלְּתִים בְּבְּיבְים בְּעָלֵים בְּעְּיִם בְּבְּוֹלְם בְּנִית יְהְוֹה בְּנְתְיִם בְּבְּירְבִיבִים בְּעָלִיה לְבְּנִי אָדֶם: ז וְהָיָה שְׁבְּרִית יַעֲלִּב בְּבָּלְרִה שְׁבְרוֹי בְעָמִים רָבִּיבִים בְּבָּוֹמְית בְּבָּיבְים בְּבְּרְבִיבְים בְּבְּרִית יַעֲלִיב בְּבָּלֶרֶת לְּעִים וְבָּלִים בְּבְּוֹים בְּבָּוֹת בְּעִייִם בְּבְרִיבִיבְים בְּעָבְיר לְבְנִי אָדָם בְיוֹ וְהָשָׁך אִשְׁר אִם עָבְרְ וְרָמַס וְטָרָף וְאֵיִן מַצְּיל: חְבָּבְעְיב בְּבְיבִים בְּעָבְיִי בְּבוֹים בְּעָבוֹים בְּעָב וְנִים בְּעִינְית בְּעִיבְיב בְּים בְּבְרוּת בְּעִים בְּבִיבְים בְּעָבְיבוּ בְּבְיּבְים בְּעִבְית בְּיבְר לְבְבִיב בְּים בְּבוּילוֹת בְּעִים בְּבְיבוֹים בְּבְבוּתְיתוּ בְּיבְיב בְּבוּבְיבוּים בְּבְבוּית בְּבְבוּי בְּבוּים בְּעבוּים בְּבְרְנְיתוּת בּיְנִים בְּיבְיב בְּיבְיבְיב בְיבְיבִים בְּישְׁבְבוּים בְּבְּיבְים בְּבְינִית בְּיבְיב בְּבְיוֹב בְּבוּבְיים בְּבְּיוֹם בְּבְיבוּית בְּבְיוֹית בְּבְייִרְיוֹם בְּיבְיוּבְיוֹ בְּיִבְיוֹם בְּעִבְּיוּ בְּבְיוּבְיוּבְיוּב בְּבוּילְיוֹם בְּיִים בְּיוֹם בְּבְיוּים בְּיִים בְּבְיוּים בְּבְיוּת בְּבְיוּבְיוּים בְּעִים בְּיוּבְיוּים בְּבְיוּב

And you, O Bethlehem of Ephrath, least among the clans of Judah,

From you one shall come forth to rule Israel for Me—

One whose origin is from of old, from ancient times.

²Truly, He will leave them [helpless] until she who is to bear has borne;

Then the rest of his countrymen shall return to the children of Israel.

³He shall stand and shepherd by the might of the LORD,

By the power of the name of the LORD his God,

And they shall dwell [secure].

For lo, he shall wax great to the ends of the earth;

⁴And that shall afford safety.

Should Assyria invade our land and tread upon our fortresses,

We will set up over it seven shepherds, eight princes of men,

⁵Who will shepherd Assyria's land with swords, the land of Nimrod in its gates.

Thus he will deliver [us] from Assyria, should it invade our land, And should it trample our country.

⁶The remnant of Jacob shall be, in the midst of the many peoples,

Like dew from the LORD, like droplets on grass—

Which do not look to any man nor place their hope in mortals.

⁷The remnant of Jacob shall be among the nations, in the midst of the many peoples,

Like a lion among beasts of the wild, like a fierce lion among flocks of sheep,

Which tramples wherever it goes and rends, with none to deliver.

⁸Your hand shall prevail over your foes, and all your enemies shall be cut down!

Haftarat Balak -- three (19:1-25:9) -- Joshua 24:1-14

This haftarah's recitation of the history of Israel includes specific reference to Balak and today's parashah.

א וַיָּאַסָף יָהוֹשֶׁעַ אֶת־כַּל־שָׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל שָׁכָמַה וַיִּקְרָא לֹזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְרָאשַׁיו וּלְשִׁבְּטֵיו וּלְשְׁטְרַיו וַיַּתַנַצְבָּוּ לַפְנֵי הַאֲלֹהֵים: ב וַיֹּאמֶר יָהוֹשְׁעַ אֱל־כַּל־הַעָּם כָּה־אַמֵר יָהוַהֿ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֱלֹ בְּעָבֵר הַנַּהַר יַשְׁבְּוּ אַבּותַיכֶם מַעוֹלָם תַּרָח אַבֵּי אַבָּרָהָם וַאַבֶּי נָחוֹר וַיַּעַבְדוּ אֵלֹהֵים אַחַרִים: ג וְאָקּח אַת־אַבִיכֵם אָת־אַבָּרַהַם מֵעבָר הַנַּהָּר נַאוֹלֶךְ אוֹתְוֹ בִּכַּל־אָרֶץ כִּנַעַן וארב נַאַרְבָּה אַת־זַרְעוֹ נַאָתּן־לוֹ אָת־יִצְחַקּ: ד ואַתַּן לִיצְחַק אַת־יַעַקב וְאַת־עַשַּׁו וַאָתַּן לְעָשַׁו אַת־הַר שַעִיר לַרְשָׁת אוֹתוֹ וְיַעַקב וּבַנַיִו יַרְדוּ מִצְרַיִם: ה וַאָשְׁלֵּח אַת־מֹשָׁה וָאָת־אָהַרֹן וַאָגִּף אֶת־מִצְלַיִם כַּאַשֵּׁר עַשִּׁיתִי בִּקְרַבִּוֹ וָאַחַר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם: ו וַאוֹצֵיא אֵת־אַבְוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַתַּבְאוּ הַיָּמָה וַיִּרְדִּפוּ מִצְרַיִם אַחַרָי אַבְוֹתִיכֶם בּּרֶכֵב וּבְפַּרָשִׁים ַיִם־סְוּף: ז וַיִּצֵעַקוּ אֱל־יִהֹוָה וַיַּשֶׁם מַאֱפֶּל בֵּינֵיכֶם | וּבֵין הַמָּצִרִים וַיָּבֵּא עַלַיֵו אֵת־הַיָּם וַיְכַשֶּׁהוּ וַתִּרְאֵינָה ַעינֵיבֶּם אָת אַשַּׁר־עָשָּׂיתִי בִּמִצְרָיִם וַתֵּשָּׁבִוּ בַמִּדְבָּךְ יָמֵים רַבִּים: ח ואבאה וָאָבִיא אַתִּבָּם אֵל־אֵרֵץ הָאֵמֹרִי ָּהַיּוֹשֶׁב בּעבֶר הַיַּרְדָּׁן וַיִּלְחַמִּוּ אָתַּכֶם וַאֲתָּן אוֹתָם בָּיֵדְכֶם וַתִּירְשַׁוּ אֶת־אַרְצָׁם וַאֲשָׁמִידָם מִפְּנֵיכֶם: ט וַיַּקֶם בַּלַק בַּן־צִפּוֹר מֵלֶדְ מוֹאֶב וַיִּלֶחֶם בִּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לְבָלעם בַּן־בִּעוֹר לְקַלֶּל אֶתְכֶם: י וְלָא אַבִיתִי לִשְׁמִעַ לְבָלַעָם וַיִּבַרֶדְ בַּרוֹדְ אֶתְכֶּם וַאַצֵּל אֶתְכֶם מִיַּדוֹ: יא וַתַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדַן וַתַּבַאוּ אֱל־יִרִיחוֹ וַיּלַחַמוּ בַּכֶם בַּעַלִי־יַּרִיחוֹ הַאָמֹרָי וָהַפְּרַזִּי וְהַכְּנַעַנִי וְהַחָתִּי וְהַגַּרְגַּשִׁי הַחָוּי וְהַיִבוּסִי וַאָתֵּן אוֹתָם בַּיֵדְכֶם: יב וַאֵשִׁלַח ֹלִפְנֵיכֶם אַת־הַצִּרְעָָה וַתִּגָרֵשׁ אוֹתָם מִפְּנֵילֶם שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרֵי לְא בְחַרְבְּדָּ וְלְא בְקַשְׁתֵּדְּי יג וַאָתַּן לַכֶּם אָרָץ | אַשָּׁר לָא־יַגַעַתַּ בָּה וַעַרִים אָשֶׁר לָא־בָנִיתֶם וַתַּשָּׁבִוּ בַּהֶם כִּרְמֵים ווַיתִים אַשֵּׁר לְא־נְטַעְתֶּׁם אַתֶּם אֹכְלִים: יד וְעַתָּה יָרְאוּ אֶת־יְהֹוָה וְעִבְדוּ אֹתֻוֹ בְּתָמִים וּבֶאֱמֵת וְהָסֵירוּ אֵת־אֵלֹהִים אַשֶּׁר עבדוּ אַבוֹתֵיכָם בַּעבר הַנַּהַר וּבַמַצֵּרִים וְעבדוּ אַת־יָהוֹה:

Joshua assembled all the tribes of Israel at Schechem. He summoned Israel's elders and commanders, magistrates and officers; and they presented themselves before God. ²Then Joshua said to all the people, "Thus said the LORD, the God of Israel: In olden times, your forefathers—Terah, father of Abraham and father of Nahor—lived beyond the Euphrates and worshiped other gods. ³But I took your father Abraham from beyond the Euphrates and led him through the whole land of Canaan and multiplied his offspring. I gave him Isaac, ⁴and to Isaac I gave Jacob and Esau. I gave Esau the hill country of Seir as his possession, while Jacob and his children went down to Egypt.

⁵"Then I sent Moses and Aaron, and I plagued Egypt with [the wonders] that I wrought in their midst, after which I freed you—⁶I freed your fathers—from Egypt, and you came to the Sea. But the

Egyptians pursued your fathers to the Sea of Reeds with chariots and horsemen. ⁷They cried out to the LORD, and He put darkness between you and the Egyptians; then He brought the Sea upon them, and it covered them. Your own eyes saw what I did to the Egyptians.

"After you had lived a long time in the wilderness, ⁸I brought you to the land of the Amorites who lived beyond the Jordan. They gave battle to you, but I delivered them into your hands; I annihilated them for you, and you took possession of their land. ⁹Thereupon Balak son of Zippor, the king of Moab, made ready to attack Israel. He sent for Balaam son of Beor to curse you, ¹⁰but I refused to listen to Balaam; he had to bless you, and thus I saved you from him.

¹¹"Then you crossed the Jordan and you came to Jericho. The citizens of Jericho and the Amorites, Perizzites, Canaanites, Hittites, Girgashites, Hivites, and Jebusites fought you, but I delivered them into your hands. ¹²I sent a plague ahead of you, and it drove them out before you—[just like] the two Amorite kings—not by your sword or by your bow. ¹³I have given you a land for which you did not labor and towns which you did not build, and you have settled in them; you are enjoying vineyards and olive groves which you did not plant.

¹⁴"Now, therefore, revere the LORD and serve Him with undivided loyalty; put away the gods that your forefathers served beyond the Euphrates and in Egypt, and serve the LORD.

Haftarat Pinchas -- first third (25:10-26:51) -- I Kings 19:1-16 -- Etz Hayyim p. 938

Elijah's zeal for God is compared in this traditional haftarah to Pinchas' zeal referenced at the beginning of this Torah portion. This haftarah may be preempted by the start of haftarot puranuta after 17 Tammuz.

Haftarat Pinchas -- second third (26:52-28:15) -- Joshua 17:1-6, 17-18

This haftarah recounts the tale of the daughters of Tzlofchad. This haftarah may be preempted by the start of haftarot puranuta after 17 Tammuz.

א וַיְהֵי הַגּוֹרֶל לְמַשֵּה מְנַשֶּׁה פִּי־הָוּא בְּכָּוֹר יוֹסֵף לְמָכִיר בְּכַּוֹר מְנַשֶּׁה אֲבִי הַגּּלְעָד כֵּי הַוּא הָיָה אַיִשׁ מְלְחָבָּה וַנְיְהִי־לָּ לְמַשֵּה מְנַשֶּׁה בִּיִּיְהִוּא בְּנִיר מְנַשֶּׁה הְנִיתִרים לְמִשְׁפְּחֹתָם לֹבְנֵי אֲבִיעָׁזֶר וְלִבְנֵי שְׁמִּלְּה וְלִבְנֵי שְׁמִּלְּה הְנְעָד וְהַבְּשֶׁר בְּוֹיְהִי לְבְנֵי שְׁמִיּת בְּנִי שְׁכְּיִה לְבְנֵי שְׁמְלְבְּ וְלִבְנִי־שֶׁכֶּם וְלִבְנֵי־חֵבֶּר וְלִבְנֵי שְׁמִית בְּנִיי שְׁמָבִיר בָּן־מְנַשֶּׁה לְא־הָיוּ לְוֹ בָּנִים כֵּי אִם־בְּנֵוֹת וְאֵלֶּה שְׁמְתִּם בְּנִית וְמִבְּיִה בְּנִית בְּלְעָד בְּן־מִנְּשְׁה לְאַרְה לִבְנֵי שְׁמְעִּר וְלִבְנִי וְתִּבְּשָׁה בְּנִית בְּנִיּי וְתִּבְיבְיה לְבְנֵי עֲמָלָה בְּתְוֹךְ אַמְעִבר וְהִבְּעָּיְה וְלִבְּנִי וְתִּבְּבְי וְתִּבְּשְׁה לְתָת־לְנִוּ נַחֲלָה בְּתְוֹךְ אַמְעָר וְנִבְּבְי יְהֹוְה צַּנְיוֹן וְלָפְנֵי וְהְנְעָב וְנִינְרְה אָת־מִשֶּׁה לְתָת־לְנִי נְחָלָה בְּתְוֹךְ אַבְיִים לְנִי וְלִבְּי וְהַבְּעִבְי וְתִּבְיי מְנַשָּׁה לְתָת־לְנִי נְחֲלָה בְּתְוֹךְ וְהַבְּשָׁן אֲשֶׁר מֵעְבֶר לַיִּרְהִין וּ וְכִיי בְּנִוֹין שְׁלָּרְ הִבְּנִין וְאָבָּיך הְנִשְׁה בְּנִין וְאָבֶין הִנְּעִרְה לְבָּיִר מְנַשָּׁה לְנִיר לְנִים בְּלִיים לְנִילְ הְבִּיוֹן שְּעָּרְ הִבְּלִי מְבָּלָּים בְּנִין וְאָבֶּר לִנְיִם בְּבֹּי לְנִים בְּנִין וְאָבֶּי הְיִנְשָּה לְבְיִי מְנַשְׁה בְּנִים בְּנִי וְאָבָּיוֹ הְצִּבְיים בְּבְּיוֹן בְּשָׁבְּת הְיִנְהְים בְּבְיים בְּנִישְׁה בְּנִין וְאָּבְי הְיִבְּיוֹ הְבָּבְיי מְנַשְׁה בְּנִין וְאָבֶּי הְיִנְשָּה לְבְיִי הְנְעִים בְּיִי בְּנִיים בְּיִבְשְׁה בְּנִין וְאָבָּי בְּנִי מְנַשְּׁה בְּבְיִים בְּנִיוֹן בְּבִים בְּיִבְישְׁה בְּנִיים בְּבְיוֹים בְּבְיוֹר יוֹמַשְּים בְּיִים בְּנִיין וְעָבָּי בְּיִים בְּנִיוּ בְּנִיים בְּיִבְיוֹים בְּמִישְׁה בְּנִיוֹם בְּעִּים בְּבְיים בְּנְישְׁבְּיוֹם בְּבְּיוֹב בְיִבְיים בְּבְּיוֹים בְּעִבְּיוֹ בְּבְייִבְייוֹם בְּנִי בְּבְּבִיי בְּיִבְּיוֹ בְּבְייִבְיי בְּבְּיוֹב בְּעְבְּבִּיוֹם בְּבְיוֹים בְּבְּיוֹב בְּבְייוֹבְיי בְּבְּיוֹב בְּיוֹבְייוּבְייוּשְׁבְּיוּים בְּנִיים בְּבְיוֹב בְּבְיים בְּבְּיוֹבְשְׁבְּיים בְבְּיוּבְייוֹבְיוּים בְּעוּיבְייוֹם בְּבְייוּים בְּבְיים בְּבְּיוּ

יז וַיָּאמֶר יְהוֹשָׁעַ אֶל־בֵּיִת יוֹשַׁף לְאֶפְרַיִם וְלִמְנַשֶּׁה לֵאמֵר עַם־רַב אַתָּה וְכַּחַ גָּדוֹל לָדְ לְא־יִהְיֶּה לְדָּ גּוֹרֶל אֶחֶד: יח כֵּי תַר יִהְיֶה־לָדְ כִּי־יַעַר הוּא וּבַרֵאתוֹ וְהָיָה לְדָּ תִּצְאֹתָיו כִּי־תוֹרַישׁ אֶת־הַכְּנַעֵיִּי כִּי רֶכֶב בַּרְזֶל לוֹ כִּי חָזֶק הְוּא:

And this is the portion that fell by lot to the tribe of Manasseh—for he was Joseph's first-born. Since Machir, the first-born of Manasseh and the father of Gilead, was a valiant warrior, Gilead and Bashan were assigned to him. ²And now assignments were made to the remaining Manassites, by their clans:

the descendants of Abiezer, Helek, Asriel, Shechem, Hepher, and Shemida. Those were the male descendants of Manasseh son of Joseph, by their clans.

³Now Zelophehad son of Hepher son of Gilead son of Machir son of Manasseh had no sons, but only daughters. The names of his daughters were Mahlah, Noah, Hoglah, Milcah, and Tirzah. ⁴They appeared before the priest Eleazer, Joshua son of Nun, and the chieftains, saying: "The LORD commanded Moses to grant us a portion among our male kinsmen." So, in accordance with the LORD's instructions, they were granted a portion among their father's kinsmen. ⁵Ten districts fell to Manasseh, apart from the lands of Gilead and Bashan, which are across the Jordan. ⁶Manasseh's daughters inherited a portion in these together with his sons, while the land of Gilead was assigned to the rest of Manasseh's descendants.

¹⁷But Joshua declared to the House of Joseph, to Ephraim and Manasseh, "You are indeed a numerous people, possessed of great strength; you shall not have one allotment only. ¹⁸The hill country shall be yours as well; true, it is forest land, but you will clear it and possess it to its farthest limits. And you shall also dispossess the Canaanites, even though they have iron chariots and even though they are strong."

Haftarat Pinchas -- third third (28:16-30:1) -- Ezekiel 46:1-11

The haftarah discusses the sacrifices brought on Shabbat and festivals, a fitting parallel to the extensive discussion of the festival offerings in this Torah portion. This haftarah may be preempted by the start of haftarot puranuta after 17 Tammuz.

תָּהְנֵהָ הַמִּנְחָה אֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאֵיל וִלַכָּבָשִׂים מַתַּת זָדוֹ וְשָׁמֵן הֵין לָאִיפָה: יא וּבַחַגִּים וּבַּמְוֹעֲדִים הָפִּנְחָה לַאִיל וְלַכְּבָשִׂים מְתַּת זָדוֹ וְשָׁעֵר בְּאִיהָ וְהַשְּׁעֵר הַהְּצָּר הַבְּיִים הַשְּׁעֵר הָחִוּץ וְעָמֵד עִל־מְזֹנִים הַשְּׁעֵר לְאִ־יִּשְׁגָר הַהְּצָּר הַבְּיִים הְשְׁעֵר נְשִׁשְׁר בְּבְּיִם הַשְּׁעֵר לְאִ־יִּשְׁגָר הַהְּצָּר הָבְּיִים בְּבִּיא עִם־הָאָרץ לְפְנֵי יְהְוָה עַּבְּיִים הַחְּצָע הְבְּיִים הַלְּעָי וְהְשְׁעַר הָבְּיִים בְּבִּיא עִם־הָאָרץ לְפְנֵי יְהִוֹה לְּאֵילִ וְלַכְּבָשִׁים מְּמִימִם וְאֵיֻעָּ הְנִישְׁת בְּבְשִׁם וַאַיִּל וְהַשְּׁעֵר לְאִיפָה חִיּבְיוֹם הַלְּעָי וְהְשְׁתָּחְוֹנֶה עַּבְיּתִים וְשְׁעָר לָבְּבָשִׁים מְּמִימִם וְשְּשָׁת לְבָּבְשִׁם וַאַעִּל וְלַכְּבָשִׁים מִנְחָה בְּנִישְׁ בְּבְיִים הַשְּׁעַר נְבְּיִים הַלְּצִיי וְהְבְּיִם הַלְּעִיר בְּבָּייִם הְלְּצִיי וְהְבְּיִם הַלְּעִיר בְּבְּיִים הְלְּצִיי וְהְבְּיִם הַלְּעִי וְהְבְּיִם הַלְּעִי בְּבְּיִים הְלְּצִיי וְהְבְּיִם הַשְּׁעַר לָבֶבְּעִים הְּהָבְיוֹת בְּבְּיִים הְשְּׁתַר לְבָּבְישִׁם הְלְּעִיר בְּעָּית בְּבְישִׁים הָלְשָׁת לְבְבָּעִים הְהְעָּעִר בְּבְּיוֹים הַלְּעִיים הְּבְּבִישִׁים בְּבְּעִים הְבְּעִים הְבְּעִים הְבְּעִים הְבְּעִים הְבְּעִים הְבְּעִית בְּבְיוֹים הַשְּעִּר לְבָבְּעִים וּבְּעָּער בְּבְּעִים הְבְּעִית בְּבְיוֹב הְשְּעֵּר לְבְבִּילִים וּבְּבְּיִים הְבְּעִים וּבְּבְּיוֹים הְשְּעִּר לְבְבְּבְעִים וּבְּמִיעִם הְבְּעִים הְבְּעִים הְבְּעִים הְבְּבְיוֹים הַשְּׁעִבר לְצִּינְה לְבְּבְּעִים הְבְּבְּיִים בְּבְּבִייִים הְבְּעִים הְבְּבְיוֹים הְעָשְׁרִי בְּבְיּבְיים הְבְּבְּיִים וּבְבְּיוֹב בְּעִיבְם הְבְּבְיוֹב הְנִבְּעִים וּבְּבְּיִבְישִׁים מְבָּבְיעִים וּבְבְּעִים הְבְּבְיּבְיים הְבְּבְּיוֹים הְבְּעִים הְבְּעִים הְבְּבְייִים הְבְּבְּיים בְּבּילִים בְּבְּבְיים בְּבְּיים בְּבְּבְייִים הְבְּבְיוֹים הְשְּבְּבוּיים בְּבְיוֹב בְּבְי

Thus said the Lord GOD: The gate of the inner court which faces east shall be closed on the six working days; it shall be opened on the sabbath day and it shall be opened on the day of the new moon. ²The prince shall enter by way of the vestibule outside the gate, and shall attend at the gatepost while the priests sacrifice his burnt offering and his offering of well-being; he shall then bow low at the threshold of the gate and depart. The gate, however, shall not be closed until evening. ³The common people shall worship before the LORD on sabbaths and new moons at the entrance of the same gate.

⁴The burnt offering which the prince presents to the LORD on the sabbath day shall consist of six lambs without blemish and one ram without blemish—⁵with a meal offering of an *ephah* for the ram, a meal offering of as much as he wishes for the lambs, and a *hin* of oil with every *ephah*. ⁶And on the day of the new moon, it shall consist of a bull of the herd without blemish, and six lambs and a

ram—they shall be without blemish. ⁷And he shall provide a meal offering of an *ephah* for the bull, an *ephah* for the ram, and as much as he can afford for the lambs, with a *hin* of oil to every *ephah*.

⁸When the prince enters, he shall come in by way of the vestibule of the gate, and he shall go out the same way.

⁹But on the fixed occasions, when the common people come before the LORD, whoever enters by the north gate to bow low shall leave by the south gate; and whoever enters by the south gate shall leave by the north gate. They shall not go back through the gate by which they came in, but shall go out by the opposite one. ¹⁰And as for the prince, he shall enter with them when they enter and leave when they leave.

¹¹On festivals and fixed occasions, the meal offering shall be an *ephah* for each bull, an *ephah* for each ram, and as much as he wishes for the lambs, with a *hin* of oil for every *ephah*.

Haftarat Puranuta 1 -- first third -- Jeremiah 1:11-2:3 -- Etz Hayim p. 970 "mitzafon tipatach ha-ra'ah"

Haftarat Puranuta 1 -- second third -- II Kings 22:8-19 "hinn'ni mevi ra'ah"

ח וויאמר חַלְקּיַּהוּ הַכֹּהֵן הַגַּדוֹל עַל־שַׁפַן הַסּבֶּר סַבֵּר הַתּוֹרָה מַצַאתִי בְּבֵית יְהֹוָה וַיְּתַּן חַלְקִיַּה אָת־הַפֶּפֶר אֶל־שָׁפָן וַיִּקְרָאֵהוּ ט וַיָּבֹא שְׁפָן הַסֹפֵר אֶל־הַפֶּּלֶךְ וַיָּשֵׁב אַת־הַמֵּלֶךְ דָּבֶר וַיֹּאמֵר הִתִּיכֿוּ עבדיד את־הַכָּסֶף הַנִּמְצֵא בַבַּיִת וַיָּתִנָהוּ עַל־יַד עשי הַמְּלַאַכָּה הַמִּפְקַדִים בֵּית יָהֹוַה: י וַיַּגֵּד שַׁבַּן הַסֹּבֵּר למַלַד לַאמֹר סָפַר נַתַן לִי חַלְקִיָּה הַכֹּהו וַיִּקראָהוּ שַׁפַן לְפָנֵי הַמֶּלַדְ: יא וַיִּהִי בְּשָׁמִע הַמֶּלַדְ אֶת־דְּבְרֵי ֶסֶפֶר הַתּוֹרָה וּיָקָרָע אֶת־בָּגָדֵיוּ: יב וַיָּצֵו הַמֶּלֶךְ אֶת־חָלְקָיֵה הַכֹּהֶן וָאֶת־אָחִיקָם בָּן שְׁפַן וָאֶת־עַכְבּוֹר בּן־מִיכַיַּה וָאָת | שַׁבַּן הַסּבָּר וָאָת עַשַּׁיַה עבד־הַמֵּלֶדְ לֵאמִר: יג לכו דְרְשׁוּ אַת־יִהוֹה בַּעַדִי וּבְעַד־הַעַם וּבְעַד' כַּל־יִהוּדָה עַל־דָּבָרֵי הַסֵּפֶר הַנִּמְצַא הַזֶּה כֵּי־גִדוֹלֶה חַמַת יְהֹוָה אֲשֶׁר־הִיא' נִצְתַה בָּנוּ עַל' אֲשֶׁר לא־שַמעוּ אַבֹּתִינוּ עַל־דָבָרִי הַפֶּפֶר הַלָּה לַעֲשִוֹת כְּכַל־הַכַּתוּב עַלִינוּ יד וַיֵּלַדְ חַלְקַיָּהוּ הַכּהון וַאַחִיקָּם וְעַכָבוֹר וְשַׁבֵּן וַעֲשַׂיַה אֱל־חַלַדַּה הַנְּבִיאַה אֱשֶׁת | שַׁלֶּם בַּן־תִּקוֹה בַּן־חַרְחַס שֹׁמֵר הַבְּגַּדִּים וְהֵיא ישֶׁבֵת בירושלם במשנה וודברו אליה: טו ותאמר אליהם כה־אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אַשר־שַלַח אַתְּכֶם אֶלַיִּ: טז כֹּה אַמֶּר יָהוָֹה הָנָנִי מֶבֶיא רַעַה אֱל־הַמַּקוֹם הַזָּה וְעַל־יִשְׁבַיו אֶת כַּל־דְּבְרֵי הַשָּׁפֵר אֲשֵׁר קָרָא מֶלֶךְ יִהוּדָה: יז תַּחַת | אֲשֵׁר עַזָבוּנִי וַיִּקְשָׁרוּ לֵאַלֹהַים אַחֵרִים לַמַּעַן הַכְּעִיםׁנִי בִּכְל מַעשה יִדִיהֶם וִנִּצְתָה חַמָּתֵי בַּמַּקוֹם הַזָּה וְלָא תִכְבֵּה: יח וְאֵל־מֵלֶדְ יְהוּדָה הַשֹּׁלַחַ אֶתְכֶם ׁ לְדְרְשׁ אָת־יִהוֹה כָּה תָאמָרוּ אֶלַיִו כָּה־אַמֵר יָהוֹה אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל הַדְּבַרִים אֲשֵׁר שְׁמֵעְתַּי יִט יַּעַן רְדְ־לְבַּבְּדְ ַוַתְּכַּנַע | מִפְּנֵי יָהוָה בִּשָּׁמֵעֶדְ אֲשֶׁר דְבַּרְתִּי עַל־הַמַּקוֹם הַצָּה וְעַל־יִשְבַיו לְהַיַות לְשַׁמַה וְלְקַלַלָה וַתְּקְרַע אַת־בָּגֶדִידְ וַתִּבְכֵּהְ לְפַנֵי וְגָם אָנֹכֵי שַׁמַעִתִּי נָאָם־יִהֹוָה:

⁸Then the high priest Hilkiah said to the scribe Shaphan, "I have found a scroll of the Teaching in the House of the LORD." And Hilkiah gave the scroll to Shaphan, who read it. ⁹The scribe Shaphan then went to the king and reported to the king: "Your servants have melted down the silver that was deposited in the House, and they have delivered it to the overseers of the work who are in charge at the House of the LORD." ¹⁰The scribe Shaphan also told the king, "The high priest Hilkiah has given me a scroll"; and Shaphan read it to the king.

¹¹When the king heard the words of the scroll of the Teaching, he rent his clothes. ¹²And the king gave orders to the priest Hilkiah, and to Ahikam son of Shaphan, Achbor son of Michaiah, the scribe Shaphan, and Asaiah the king's minister: ¹³"Go, inquire of the LORD on my behalf, and on behalf of the people, and on behalf of all Judah, concerning the words of this scroll that has been found. For great indeed must be the wrath of the LORD that has been kindled against us, because our fathers did not obey the words of this scroll to do all that has been prescribed for us."

¹⁴So the priest Hilkiah, and Ahikam, Achbor, Shaphan, and Asaiah went to the prophetess Huldah—the wife of Shallum son of Tikvah son of Harhas, the keeper of the wardrobe—who was living in Jerusalem in the Mishneh, and they spoke to her. ¹⁵She responded: "Thus said the LORD, the God of Israel: Say to the man who sent you to me: ¹⁶Thus said the LORD: I am going to bring disaster upon this place and its inhabitants, in accordance with all the words of the scroll which the king of Judah has read. ¹⁷Because they have forsaken Me and have made offerings to other gods and vexed Me with all their deeds, My wrath is kindled against this place and it shall not be quenched. ¹⁸But say this to the king of Judah, who sent you to inquire of the LORD: Thus said the LORD, the God of Israel: As for the words which you have heard—¹⁹because your heart was softened and you humbled yourself before the LORD when you heard what I decreed against this place and its inhabitants—that it will become a desolation and a curse—and because you rent your clothes and wept before Me, I for My part have listened—declares the LORD.

Haftart Puranuta 1 -- third third -- Jeremiah 14:11-22 "ki yatzumu, eini shomea"

יא וַיִּאמֶר יָהוָה אֱלֵי אֱל־תַּתְפַּלֶּל בְּעָד־הַעֶם הָזֶה לְטוֹבָה: יב כֵּי יַצִּמוּ אֵינֵנִי שׁמֵע אֱל־רְנַתַּם וְכֵי יַעַלוּ עלה ומנחה אינני רצם כִּי בַּחֶרב ובַרַעב וּבַדָּבָר אַנכִי מְכַלָּה אותם: יג וַאבּר אַהַהּ | אַדנַי יָהוֹה הַנָּה הַנָּבָאַים אַמֶּרִים לַהֶם לַא־תַרָאוּ חֶׁרֶב וָרָעָב לֹא־יַהְיָה לַכֶם כַּיִּ־שָׁלַוֹם אָמֶת אָתֵּן לַכֶּם בַּמַקוֹם הַזָּה: יד וַיּאמֶר יָהוֹה אֱלַי שֶׁקֶר הַנָּבָאִים נָבָּאֵים בָּשָׁמִי לַא שְׁלַחָתִּים וְלָא צְוִיתִּים וְלָא דְבַּרָתִּי אֱלֵיהֶם חַזֹּון שַׁקָר וָקָסֶם ואלול ותרמות וַאֱלִיל וְתַרְמֵית לְבַּם הַמֵּה מֶתְנַבְּאֵים לְכֵם: טו לבו כה־אַמֵר יָהוֹה עַל־הַנָּבָאָים הַנָּבָּאַים בִּשְׁמִי וַאָנֵי לָא־שָׁלַחָתִּים וָהַּמֵּה אָמֶרִים חָרֶב וְרַעָב לָא יָהְיָה בַּאַרֵץ הַזֹּאַת בַּחַרֶב ּוֹבֶרָעָב ֹ יִּתַּמוּ הַנִּבָאַיִם הָהֱמָה: טז וָהָעָם אֲשֶׁר־הֱמָּה נִבָּאֵים לָהֵׁם יָהִיוּ מֲשְׁלָכִים בְּחֻצוֹת יִרוּשָׁלַם מִפְּנֵי | ָהָרָעָב וָהַחֶׁרַב וָאַיון מִקַבֶּר לָהַמָּה הֶמָּה נָשִׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנְתַיהֶם וְשַׁפַּכְתַּי עַלִיהֶם אֵת־רַעַתָם: יז ואַמַרתַ אַלִיהַם' אַת־הַדָּבַר הַלֵּה תַּרַדְנָה אֵינֵי דּמְעֶה לַיָּלָה וְיוֹמָם וְאַל־תִּדְמֶינָה כִּיֹּ שֶׁבֶר גָּדׁוֹל נִשְׁבְּרָה בָּתוּלַת בַּת־עַמִּי מַכַּה נַחַלָה מָאָד: יח אָם־יַצַאתִי הַשַּוֹדה וָהַנָּה חַלְלֵי־חֶׁרֶב וָאָם בַּאתִי הַלְּיר וָהְנָה יט המאס מאסת את־יהודה תַּחַלוּאֵי רַעַב כָּי גַּם־נַבַיא גַם־כֹּהַן סַחַרוּ אֵל־אַרֵץ וַלֹא יַדַעוּי אם־בַּצִיוֹן גַעַלַה נַפַשָּׁדָּ מַדּוּעַ הַכִּיתָנוּ וָאֵין לַנוּ מַרפַּא קוּה לשַׁלוֹם וַאַין טוֹב וּלַעַת מַרפָּא וָהַנָּה בַעַתַהּ כ יַדַענוּ יָהֹוָה רְשָׁעֵנוּ עַוֹן אֲבוֹתֵינוּ כֵּי חַטַאנוּ לַדִּ: כא אַל־תַּנָאַץ לְמַעַן שְׁמִדְּ אַל־תַּנָבֶּל כְּסֵא כְבוֹדֵדְ זְכֵּר אַל־תַּפַר בַּרִיתַדָּ אַתַּנוּ כב הַנֵּשׁ בַּהַבָלִי הַגּוֹיָם מגשׁמִים וַאָם־הַשַּׁמֵים יַתַּנוּ רַבְבִים הַלֹּא אַתַּה־הוֹא יָהֹוָה אֱלֹהַינוּ וֹנְקַוָּה־לֶּדְ כֵּי־אֲתָה עֲשִׁיתַ אַת־כַּל־אֱלֶה:

¹¹And the LORD said to me, "Do not pray for the benefit of this people. ¹²When they fast, I will not listen to their outcry; and when they present burnt offering and meal offering, I will not accept them. I will exterminate them by war, famine, and disease."

¹³I said, "Ah, Lord GOD! The prophets are saying to them, 'You shall not see the sword, famine shall not come upon you, but I will give you unfailing security in this place."

¹⁴The LORD replied: It is a lie that the prophets utter in My name. I have not sent them or commanded them. I have not spoken to them. A lying vision, an empty divination, the deceit of their own contriving—that is what they prophesy to you! ¹⁵Assuredly, thus said the LORD concerning the prophets who prophesy in My name though I have not sent them, and who say, "Sword and famine shall not befall this land"; those very prophets shall perish by sword and famine. ¹⁶And the people to whom they prophesy shall be left lying in the streets of Jerusalem because of the famine and the sword, with none to bury them—they, their wives, their sons, and their daughters. I will pour out upon them [the requital of] their wickedness.

¹⁷And do you speak to them thus:

Let my eyes run with tears, day and night let them not cease,

For my hapless people has suffered a grievous injury, a very painful wound.

¹⁸If I go out to the country— lo, the slain of the sword.

If I enter the city—lo, those who are sick with famine.

Both priest and prophet roam the land, they know not where.

¹⁹Have You, then, rejected Judah? Have You spurned Zion?

Why have You smitten us so that there is no cure?

Why do we hope for happiness, but find no good;

For a time of healing, and meet terror instead?

²⁰We acknowledge our wickedness, O LORD— the iniquity of our fathers—

For we have sinned against You.

²¹For Your name's sake, do not disown us; Do not dishonor Your glorious throne.

Remember, do not annul Your covenant with us.

²²Can any of the false gods of the nations give rain? Can the skies of themselves give showers?

Only You can, O LORD our God!

So we hope in You, for only You made all these things.

Haftarat Puranuta 2 -- first third -- Jeremiah 2:4-13; 4:1-2 -- Etz Hayim p. 973 "shtayim ra'ot asah ami"

Haftarat Puranuta 2 -- second third -- Jeremiah 2:14-28; 3:4 -- Etz Hayim p. 974 "ra vamar ozvekh et Adonai"

Haftarat Puranuta 2 -- third third -- I Kings 9:2-9, [4-5a] "l'mashal v'lishninah"

ב וַיֵּרָא יְהֹנֶה אֶל־שְׁלֹמָה שַׁנִּית כַּאֲשֶׁר נִרְאָה אֵלָיו בְּגִבְעוֹן: ג וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֵלָיו שָׁמַעְתִּי אֶת־תִּפְלְּתְךָּ וְאֶת־תִּחִנְּתְדְּ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לְפָנֵי הִקְדַּשְׁתִּי אֶת־הַבַּיִת הַיָּה אֲשֶׁר בָּלִתָּה לְשְׁים־שְׁמִי שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָיֹּוּ עִינַיְ וְלִבְּי שָׁם כָּל־הַיָּמְים: ד וְאַתָּה אִם־תִּלֵךְ לְפָנִי כַּאֲשֶׁר הָלַדְ דְּנָד אָבִּיךּ בְּעִיּם־לֵבְב וּבְיֹשֶׁר לַעֲשׁוֹת כְּכָל אֲשֶׁר צִוּיתִידְ חָקִי וּמִשְׁפָּטֵי תִּשְׁמְר: ה וְהַלְּמֹתִי אֶת־כִּפַּא מִמְלַכְתְּךְּ עַל־דְּנִד אָבִיּיךְ לֵאלִה לְעֹלָח לְךְּ אִישׁ מֵעַל כִּפֵּא יִשְׂרָאֵל: ו אִם־שׁרוּ בְּשִׁבוּוּ אַתָּם וּבְנִיכֶּם הַבְּנִיכֶם מֵעֲלִיין וְלִא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתִי חָקּוֹנִי אֲשֶׁר נְתַתִּי לְפְנֵיכֶם וְהַלְכְתָּם וְהַשְּׁבוּוֹן אַתָּם וּבְּנִיכֶם מֵעְל כִּפֵּא יִשְׂרָאֵל: ו אִם־שׁׁרוּ מִאְוֹתִי חָקּוֹבִי אֲשֶׁר נְתַתִּי לְפְנֵיכֶם וְהַלְכְתָּם וְאֲלֹבְים אֲמֹחִלִים וְהִשְּׁבְּוֹיתָם מְאַלְרוּ מְשְׁרוֹיתִים אֲחַלִּים וְהִשְּׁבְּיתְ מִשְׁר בְּיִבְיִים אֲמָחֹרוּ מִצְוֹיתִים אֲמָלִים וְהִשְּׁבְּית מְשְׁר בְּיִבְים אֵבּיְדְם מִבְּיךְ מִּבְּיִים אֲמֹחִלִים וְהִשְּבֹים וְהִשְּׁבְתִּים וְהָשְׁבּיֹית מִים בְּנִילִים וְהָשְׁבּית מִשְּתְם הִּנְנִי הְשְּבִים וְהִיעִם וֹהְבַיְתִּם מְּבְיבְים מְּלִים בְּשְׁבִים וְהִּשְׁבּים וְהִשְׁבּית מִשְׁבּים וְהִשְׁבְבִים מְשְׁבּל מִים בְּים בְּתִּים בְּנִבְיתָּם וֹבְבַיְתָם מְשְׁרִים אֲבְּיִבְים אֲבִילִים בְּנִיכְם וְהִשְּבִים מִּבְיִם מִּים בְּעִים בְּיִּים בְּיִבּים בְּיִם בְּבִּילִים בְּיִים בְּנִבּילְים בְּעִיבְּים בְּעִילִים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּבִּילְים בְּיִים בְּעִים וְהִישְׁבּיִים בְּעִבּים וְהִישְׁבּים בְּים בְּבִים בְּבְיִים בּם בְּבּבִים בְּים בְּבּיוֹים בְּינִים בְּילִים בְּינְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּנִים בְּבְּבְים בְּבְּיבְים בְּיִים בְּבְיִים בְּיבְייִים בְּבְּיבְיִים בְּיוֹי בְּישׁׁבְּים בְּילִים בְּלְבְיּים בְּיבְייבְייִים בְּבְיים בְּבְיבְיים בְּיבְּיבְים בְּבְיים בְּיבְּים בְּיבְיִים בְּיבְיים בְּיִים בְּיבְים בּיְים בְּיבְיים בּיְים בְּיבְיים בּיּים בְּיבְיים בְּיבְיים בּיִים בְּיִים בּייִים בְּיבְיים בְּיבְיים בּיּבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים לָהֶם: זֹ וְהִכְרַתִּי אֶת־יִשְׁרָאֵל מֵעֵּל פְּנֵי הָאֲדָמָה ֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־הַבַּּיִת ׁ אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לֹשְׁמִׁי אֲשַׁלַּח מֵעֵל פָּנֵי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמָשֶׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכָל־הָעִמְים: ח וְהַבַּיִת הַזֶּה ֹ יִהְיָה עֶלְיוֹן כָּל־עֹבֶר עָלְיִוּ יִשְׂם וְשָׁרָק וְאֶמְרֹוּ עַל־מֶּה עָשָׁה יְהֹוָה בָּכָה לָאָרֶץ הַזִּאת וְלַבַּיִת הַזֶּה: ט וְאֶמְרֹוּ עַל אֲשֶׁר עֵזְבׁוּ אֶת־יְהֹנְה אֱלְהֵיהָם אֲשֶׁר הוֹצִיִּא אֶת־אֲבֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזֹּקוּ בֵּאלֹהַים אֲחַרִים וּישתח וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם וַיִּעֲבְדֶּם עַל־בִּׁן הַבִּיִּא יְהֹוָה עֲלִיהֶּם אֵת בָּל־הָרָעָה הַזִּאת:

֓ [ד וְאַתִּׁה אִם תֹּלֵךְ בְּנְּנִי בַּאֲשֶׁר הָלֵּךְ דָנִד אָבִיךּ בְּתָם־לַבְב וּבְיֹשֶׁר לַעֲשוֹת כְּכִל אֲשֶׁר צִוּיתִיךּ חַקִּי וּמִשְׁפָּטֵי תִּשְׁמִר: ה וַהֲלָּמֹתִי אֶת־כִּסַּא מַמְלַכְתְּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם]:

²The LORD appeared to Solomon a second time, as He had appeared to him at Gibeon. ³The LORD said to him, "I have heard the prayer and the supplication which you have offered to Me. I consecrate this House which you have built and I set My name there forever. My eyes and My heart shall ever be there. ⁴As for you, if you walk before Me as your father David walked before Me, wholeheartedly and with uprightness, doing all that I have commanded you [and] keeping My laws and My rules, ⁵then I will establish your throne of kingship over Israel forever, as I promised your father David, saying, 'Your line on the throne of Israel shall never end.' ⁶[But] if you and your descendants turn away from Me and do not keep the commandments [and] the laws which I have set before you, and go and serve other gods and worship them, ⁷then I will sweep Israel off the land which I gave them; I will reject the House which I have consecrated to My name; and Israel shall become a proverb and a byword among all peoples. ⁸And as for this House, once so exalted, everyone passing by it shall be appalled and shall hiss. And when they ask, 'Why did the LORD do thus to the land and to this House?' ⁹they shall be told, 'It is because they forsook the LORD their God who freed them from the land of Egypt, and they embraced other gods and worshiped them and served them; therefore the LORD has brought all this calamity upon them.'"

[⁴As for you, if you walk before Me as your father David walked before Me, wholeheartedly and with uprightness, doing all that I have commanded you [and] keeping My laws and My rules, ⁵then I will establish your throne of kingship over Israel forever.]

Haftarat Риганита З (Shabbat Chazon) -- Isaiah 1:1-27 -- Etz Hayim p. 1000 "eichah hay'tah l'zonah" Read every year on the Shabbat before Tisha B'Av in conjunction with Parashat D'varim.

Haftarat Nechemta 1 (Shabbat Nachamu) -- Isaiah 40:1-26 -- Etz Hayim p. 1033 "nachamu nachamu ami" Read every year on the Shabbat after Tisha B'Av in conjunction with Parashat Vaetchanan.

Haftarat Nechemta 2 -- first third Ekev-- Isaiah 49:14-26 -- Etz Hayim p. 1056 "ani moshiekh v'goalekh"

Haftarat Nechemta 2 -- second third Ekev -- Isaiah 50:1-51:3 -- Etz Hayim p. 1058 "sason v'simchah yimatze vah"

Haftarat Nechemta 2 -- third third Ekev -- Zekhariah 8:1-8 "be'emet u-vitzdakah"

א וַיְּהֶי דְּבַר־יְהֹנֶה צְּבָאוֹת לֵאמְר: ב כָּה אָמֵר יְהֹנֵה צְּבָאוֹת קַנֵּאִתִּי לְצִיּוֹן קּנְאָה גְדוֹלָהְ וְחֵמָה גְדוֹלָהְ חְחַמָּה גְדוֹלָהְ וְחַמָּה גְדוֹלָהְ חְחַמָּה גְדוֹלָהְ אַנַיִּהְ דְּבַר־יְהֹנֶה צְבָאוֹת לַהְּיֹלֶהְ צְבָאוֹת לֵד יִשְׁבַוֹּתְ לְהִיּלָהְ וְחַמָּה גְּבִיּאוֹת לֵד יִשְׁבַוֹּ וְנִקְּרְאָה יְרִיּשָׁלַם עֵיר־הָאֱמֶׁת חְרִבְּיוֹת הְעִיב יְמִים: ה וּרְחֹבְוֹת הָעִיר יִמְּלְאוֹ יְלָדִים וְילְדִוֹת מְשְׁחֲקִים בִּרְחְבֹּתְיה: בּיְמִים: ה וּרְחֹבְוֹת הָעִיר יִמְּלְאוֹ יְלָדִים וְילְדִוֹת מְשְׁחֲקִים בִּרְחְבֹתֶיה: וּ כָּה אָמֵר יְהְנָה צְבָאוֹת בְּיִלְים וְאָנִי שְׁמֵר יְהְנָה צְבָאוֹת בְּיִבְיֹם הְתְּבְיתִי הְעָבְיוֹ הְנְעָבְים וְנִלְדְוֹת מְשְׁחֲקִים בִּרְחְבֹתְיה; ווּ בְּבְאוֹת בְּנְבְּאוֹת בְּנְיִי מִשְׁעִיע אֶת־עַמִּי מָאֶרֶץ מִיְלָחוֹת לְבָּבְיוֹת מְשְׁחֲקִים בִּרְחְבֹתְיה; וּבְּבְאוֹת בְּרְהְבָּאוֹת הְנְנִי מוֹשִׁיע אֶת־עַמִּי מָאֶרֶץ מִיְּבָּאוֹת בְּבָּאוֹת הְנְנִי מוֹשְׁיע אֶת־עַמִּי מְאֶבֶר מְאָבָר יְהְנָה צְבָּאוֹת הְנְנִי מוֹשְׁיע אֶת־עִיבְ לָּבָם לֵאלהִים בָּאֲמֶת וּבְּבְיוֹה בְּרְוֹבְית וְבְבָּאוֹת הְנְנִי מוֹשְׁיע אֶת־עִמְי לְהֶבְּלְ מְבְוֹבְיה בְּבָּאוֹת בְּבָּאוֹת הְנְנִי מוֹשְׁיע אֶתְר לָהֶם לְאָלהֹים בָּאֲמֶת וּבְּבְיִבְּהְה. וְבְבָּאוֹת הְנְיִי לְנָם וְאֲנִי אֶהְיֹבֶּה לְהָשְׁלָם וְחָבִיּר בְּבְאוֹת לְנִים וְאַבְיּים בְּבָּאוֹת לְבָּים לְמָב בְּבְּאוֹת בְּבְאוֹת בְּבְיּתְנִי מוֹשְׁיע אֶבְילְ לְהָם לְאָכֹם לְאַלְבֹם לֵאְלֹהִים בָּאֲמֶת וּבִיבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְיֹם בְּיִים בְּבְּעִים וֹ הְעִבְיִים בְּבְיּתְנִי מְשְׁבְיִבְיוֹת בְּבְּאוֹת בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְיוֹת בְּיִבְיִם בְּבְּתְים בְּבְיֹם בְּיִים בְּבְּיתְת בְּבְאוֹת בְּבְיתְם בְּבְיּים בְּבְּיתְ בְּבְיּבְים בְּבְיוֹם בְּבְיִבְים בְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְבְּחָה:

The word of the LORD of Hosts came [to me]:

²Thus said the LORD of Hosts: I am very jealous for Zion, I am fiercely jealous for her. ³Thus said the LORD: I have returned to Zion, and I will dwell in Jerusalem. Jerusalem will be called the City of Faithfulness, and the mount of the LORD of Hosts the Holy Mount.

⁴Thus said the LORD of Hosts: There shall yet be old men and women in the squares of Jerusalem, each with staff in hand because of their great age. ⁵And the squares of the city shall be crowded with boys and girls playing in the squares. ⁶Thus said the LORD of Hosts: Though it will seem impossible to the remnant of this people in those days, shall it also be impossible to Me?—declares the LORD of Hosts. ⁷Thus said the LORD of Hosts: I will rescue My people from the lands of the east and from the lands of the west, ⁸and I will bring them home to dwell in Jerusalem. They shall be My people, and I will be their God—in truth and sincerity.

Haftarat Nechemta 3 -- first third Re'eh -- Isaiah 54:11-55:5 -- Etz Hayim p. 1085 "aniyah soarah".

When this haftarah is pre-empted by Rosh Hodesh, it has been the tradition to recite it at the end of the haftarah of the fifth week of nechemta, in its natural order. Those who wish may do so, but there is no need to, as the resulting haftarah would be quite long.

Haftarat Nechemta 3 -- second third Re'eh -- Isaiah 43:1-10 -- Etz Hayim p. 39 "al tira ki g'altikha"

Haftarat Nechemta 3 -- third third Re'eh -- Isaiah 43:11-20 "ami v'chiri"

יא אַנֹכִי אֲנֹכִי יְהֹנָה וְאֵין מִבּּלְעָדֵי מוֹשִׁיעַ: יב אֵנֹכִי הַנַּדְתִּי וְהוֹשַׂעְתִּי וְהִּשְׁלֵּתִי וְהִשְׁלְתִּי וְהִּישְׁלְתִּי וְהִישְׁלְתִּי וְהִישְׁלְתִּי וְהִישְׁלְתִּי וְהִישְׁלְתִּי וְהִישְׁלְתִּי וְהִישְׁלְתִּי וְהִיּשְׁלְתִּי וְמִיּוְ הְבָּלְה וְהְוֹשְׁלְתִּי בְּבָּלָה וְהְוֹעְבְּיָם וְהְוֹיְם בְּבְּיִה וְהִיּשְׁלְּתִּי בְּבָּלְה וְהְוֹשְׁלְתִּי בְבָּלְה וְהְוֹשְׁלְתִּי וְבְּיְם בְּנִיכְם בִּוֹרָא יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶּם שִׁלְּתְּי יִשְׁרָתִי בְּבָּלְה וְהְוֹשְׁלְתִּי בְּבָּלְה וְהְוֹשְׁלְתִּי בְּבְּלְיוֹת וְנְבְּיָם בְּנִיים בְּתִּיְבְּר בְּיִים וְתִּיְבְּבְּר בְּיִים וְתִּיְבְּבְּר בְּיִים וְתִּיְם בְּבְּרְוֹת יְעָהָים וְבְּיִים וְתִּיְבְּר בְּתִּים בְּבְּרוֹת בְּיִבְים בְּתִּיְבְּר בְּיִים בְּתִּיְבְּר בְּיִים וְתִּיִּבְּר בְּיִים וְתְּיִים בְּבְּרְוֹת וְבְּיְבְיִים וְתְּיִבְייִ וְתִּיְבְּבְּר בְּיִים וְתְּיִבְיִים בְּבְּיִים וְתְּיִים בְּבְּבְיִים וְהִישְׁבְּר בְּיִים וְתִּיִם בְּבְּרְיוֹת בְּבְּיִים וְתִּיְבְיִים וְתִּיְבְּיִים וְתִיּבְּיִים וְתְּיִבְּיוֹ וְתִּיְבְּיִים וְתְּיִבְּיוֹ וְתִיּבְּיִים וְתְּבְּיִים וְתְּבְּיִים וְבְּיִים וְתְּבְּיִים וְבְּיִים וְתְּבְּיִים וְתְּבְּיוֹת בְּבְיִים וְתְּבְּיוֹת בְּמִינְיִים וְתְיְבִיתְיְיִים וְתְּבְּיִים וְתְּיִבְיִים וְתְּבְּיִים וְתְּיִבְּיוֹת בְּמְיִים וְתְּיִים וְתְּיִבְיים וּתְּיְיִבְייִים וּבְּבְּיִים וְתְּיִבְיִים וְתְּיִבְייִים וְבְּיִבְיִים וְתְּיִבְיִים וְנְבְיִים וְנְיִים וְתְּיִבְּיִים וְנְבִּיּיִים וּשְּבְּיִים וּבְּבְיים וּתְּיִבְייִים וְנְיִים וְנְבְיּבְייִים וְנְיִים וְּבְּבְיִים וּתְּייִים וְבְּייִים וְנְבְיּים וְנְיוִים בְּנִים וְנְבִיּים בּוּבְיוּים וּבְּייִים וְבְּבְיוֹים וּבְּייִים וְנְבְיּים וְיבְּיוּת וְבְּיִים וְבְּיוּבְיים וְבְּיוּבְיים וְבְּבְיוֹים וּבְּבְיוֹים וְנְבְיוּבְיוּים וּבְּבְּיוּבְיים וְבְּבְיוּים וּבְּבְיוֹים וּבְּיוּים וּבְּיוּבְיים וּבְּיוּתְיבְיים וּבְּבְיוֹים וּבְּבְיוּים וּבְּיוּים וּבְּבְיוּבְים וְבְּיוּבְיוּבְים וְבְּבְּיוּים

I announced it, and no strange god was among you.

So you are My witnesses —declares the LORD— and I am God.

When I act, who can reverse it?

For your sake I send to Babylon; I will bring down all [her] bars,

And the Chaldeans shall raise their voice in lamentation.

They lay down to rise no more, they were extinguished, quenched like a wick:

I will make a road through the wilderness and rivers in the desert.

For I provide water in the wilderness, rivers in the desert, to give drink to My chosen people.

Haftarat Nechemta 4 -- first third Shoftim -- Isaiah 51:12-23, [22] -- Etz Hayim p. 1108 "anokhi anokhi"

Haftarat Nechemta 4 -- second third Shoftim -- Isaiah 52:1-12 -- Etz Hayim p. 1109 "uri uri"

¹¹None but me, the LORD; Beside Me, none can grant triumph.

¹²I alone foretold the triumph and I brought it to pass;

¹³Ever since day was, I am He; None can deliver from My hand.

¹⁴Thus said the LORD, your Redeemer, the Holy One of Israel:

¹⁵I am your Holy One, the LORD, Your King, the Creator of Israel.

¹⁶Thus said the LORD, who made a road through the sea and a path through mighty waters,

¹⁷Who destroyed chariots and horses, and all the mighty host—

¹⁸Do not recall what happened of old, or ponder what happened of yore!

¹⁹I am about to do something new; even now it shall come to pass, suddenly you shall perceive it:

²⁰The wild beasts shall honor Me, jackals and ostriches,

Haftarat Nechemta 4 -- third third Shoftim -- Isaiah 44:24-45:7 "l'ma'an avdi"

כד כְּה־אָמֵר יְהֹוָה ֹגְּאֱלֶךְ וְיְצֶרְךָ מִבֶּטֶן אֵנֹכֵי יְהֹוָה ֹעֲשֶׁה כֹּל נֹטֶה שָׁמַּיִם ֹלְבַדִּי רֹקַע הָאָרֶץ מּי אתי מֵאִתְּי כֹּה מֵפֵר אתוֹת בַּדִּים וְקֹסְמִים יְהוֹלֵלֻ מֵשְׁיב חֲכָמִים אָחוֹר וְדַאְתָּם יְסַבֵּל: כו מֵקִים ֹדְבַר עַבְדֹּוֹ וַעֲצַת מַלְאָכָיו יַשְׁלֹיִם הָאֹמֵר לִירוּשָׁלֵם תּוּשָׁב וּלְעָרֵי יְהוּדָה ֹתְּבָּנֶינָה וְחָרְבוֹתֵיהָ אֲקוֹמֵם: כז הָאֹמֵר לַצוּלָה מַרְיִבִּי וְנַהֲרֹתַיִּ הְשָׁלֵים הָאֹמֵר לִירוּשָׁלֵם תּוּשָׁב וּלְעָרֵי יְהוּדָה תִּבָּנֶינָה וְחָרְבוֹתֵיהָ אֲקוֹמֵם: כז הָאֹמֵר לַצוּלְה מָתְנֵי שְּלָבְי וְנַהֲרֹתַיִּ בְּנְעֵּי וְנַהֲרֹתַיִּ בְּנְעֵלְ וְנַבְּרֹתִי וְנַהְרֹתִי וְלַבְּיִתְ וֹתְבְּי וֹלְנְתִי לְבְּנִיוֹ וֹלְנָתִ תְּיִ לְבְּיִלְ וֹלְבָּיוֹ בְּלְעָרֵי וְהְנָתְנִי יְהְרָבוֹ וֹשְׁרָבִים אֲשַּר־הָחֲזַקְתִּי בְימִינוֹ לְרַד־לְפָנָיוֹ גּוֹשְׁרְ וְּלָא יְדַעְתֵּנִי יְהְלָה אֲבַרְים לְשָׁבְיוֹ וְלְתָיִ אְנִי יְהֹנָת לְבְּיִי יְשְׁרְבָּי וְשְּרָבְים לְשְׁבְיִי וְשְׁרָשֵׁר וְשְׁרָשִׁר בְּיִי יְשְׁרָבָּי וְמְבְּבִי יִעְלְבָּי וֹ וְלָעָיִ יִשְׁרְבָּי וְשְּלְבִי וֹ וְלְבְיִלְי וְשְׁרְבָּי וְשְׁרְבָּי וְשְׁרְבָּי וְשְׁרְבָּי וְשְׁרָשָׁר שְׁמִבְּיוֹ וְשְׁרָבִי וְשְׁרְבִי וְשְׁרְבִיי וְשְלְבְי וְבְּבְּי וְעְרָבִי וְבְּבְיוֹ וְבְּבְּעִי וְ וְלְבִי וְ וְעָבְיוֹ בְּבְיִבְיי וְבְרָבְיִתְ בְּבְיִי וְשְׁרְבָּי וְשְׁרְבָּי וְשְׁרְשְׁרְ עִבְּיִי יְעְרָבָי וּ וְשְׁרְשְׁרְ עִיוֹן עְנִוֹי וְשְׁרְשְׁרְ עִין אְנִין אָנִין אָוֹד זּיִלְתָי אֵיִן עְלִוּד: ז זּוֹבְר אוֹר וֹבּלְעִי אִנְיִ וְלְוֹי זִי וֹצְר אוֹר זֹבְי אוֹר וְלְבִי וְשְׁרְי שִׁלְי וְלִוֹי ז זוֹצֵר אוֹר וֹבֹלְי אוֹלְיְי שְׁרְבְיוֹ בְּעְלְיִי בְּלְבְיִי וְבְּלְבְיִי וְשְׁבְּיוֹ בְּעְבְיוֹ בְּעִין בְּעוֹי בְּוֹב וֹיִבְיְי וְשְׁבְּיוֹ בְּעִין בְּיוֹי בְּעְלְייִי וְבְּיוֹ בְּעִין בְּיוֹי בְּעִין בְּלְבִי וְשְּבְיוֹ בְּעְבְיוֹ בְּעְבְיוֹ בְיִבְּיוֹ בְבּילְים בְּבְיוֹבְבְיוֹ בְעְבְּיִבְּיוֹ בְּבְיוֹל וְשְבְיי וְשְבְּיוֹ בְּעְבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּיִבְיוֹ בְּעְבְיוֹ וְיִבְיוּ בְבְיוֹם וְשְּבְייִם בְּבְיִבְּבְיוֹי וְעְבְיוֹי וְשְבְּיוֹ בְעְבְיוֹבְיוֹם וּשְּבְיוֹ בְּעְבְּבְּיוֹ בְעְבְיוֹל בְיוֹבְיוֹי בְעְבְיוֹ בְבְבְיוֹב בְבְבְּבְּבְיו

²⁴Thus said the LORD, your Redeemer, who formed you in the womb:

It is I, the LORD, who made everything,

Who alone stretched out the heavens and unaided spread out the earth;

²⁵Who annul the omens of diviners, and make fools of the augurs;

Who turn sages back and make nonsense of their knowledge;

²⁶But confirm the word of My servant and fulfill the prediction of My messengers.

It is I who say of Jerusalem, "It shall be inhabited," and of the towns of Judah, "They shall be rebuilt; And I will restore their ruined places."

²⁷[I,] who said to the deep, "Be dry; I will dry up your floods,"

²⁸Am the same who says of Cyrus, "He is My shepherd; He shall fulfill all My purposes! He shall say of Jerusalem, 'She shall be rebuilt,' and to the Temple: 'You shall be founded again."

Thus said the LORD to Cyrus, His anointed one—whose right hand He has grasped,

Treading down nations before him, ungirding the loins of kings,

Opening doors before him and letting no gate stay shut:

²I will march before you and level the hills that loom up;

I will shatter doors of bronze and cut down iron bars.

³I will give you treasures concealed in the dark and secret hoards—

So that you may know that it is I the LORD, the God of Israel, who call you by name.

⁴For the sake of My servant Jacob, Israel My chosen one,

I call you by name, I hail you by title, though you have not known Me.

⁵I am the LORD and there is none else; Beside Me, there is no god.

I engird you, though you have not known Me,

⁶So that they may know, from east to west, that there is none but Me.

I am the LORD and there is none else,

⁷I form light and create darkness, I make weal and create woe— I the LORD do all these things.

Haftarat Nechemta 5 -- first third Ki Tetze -- Isaiah 54:1-10 -- Etz Hayim p. 1138 "roni akarah".

Haftarat Nechemta 5 -- second third Ki Tetze -- Jeremiah 33:1-11 "kol sason v'kol simchah"

א זִיְהָי דְבַר־יְהֹנֶה אֱל־יִרְמְיָהוּ שַׁנֵית וְהוּאֹ עוֹדֵנּוּ עֵצׁוּר בַּחֲצֵר הַמַּשָּרָה לֵאמְר: ב כְּה־אָמֵר יְהֹנֶה עִשְׁרֹּה יִהְנָה שְׁמִּר יִהֹנֶה שְׁמִר יְהֹנֶה שְׁמִר יְהֹנֶה עְּצִייִה לְּבְּרְיִהְנָה אָלַה יְהֹנֶה שְׁמִר יְהְּנָה עְּמִר הַזֹּאת וְעַל־בָּתֵּי מַמְכֵּי יְהוּדָה הַנְּתֻצִּים אֶל־הַסְּלְּלִוּת וּבְצֻרְוֹת וּבְצַרְוֹת וּבְצַרְוֹת לֹא יְדַעְתֵּם דִּכִּ כֹה אָמֵר יְהֹנָה שָׁמִר הַלְּהַלְּעָר הַלְּבָּתִי בְּעִּיְ הַשְּלְּבֹּת יְהוּדָה וְאָת שְׁלְ בָּל־רֵעְתֵם אִעֶּר הַסְתַּרְב: ה בָּאִים לְהַלְּחֵם אֶשֶר חֲטְאוּרלִי שָׁתְיֹּה לְּכִל־רֵעְתֵם וֹתְבָּ הִוֹּהְ שְׁלִוֹת וּבְעָתִם אָשֶׁר חֲטְאוּרלִי וְמָלְּהָת לְכָל־רְעִתְם וֹתְבָּב וֹת יְהוּדָה וְמָתְי שְּׁבְוֹת וְשְׁבָּוֹת וְשְׁבָּוֹת וְשְׁלָם וְאָשֶׁר חֲטְאוּרלִי עַשְּׁר חֲטְאוּרלִי וְשָּבְּ וּמְלִים וְאָשֶׁר חֲטְאוּרלִי וְשָׁבְּוֹת יְהוּלְה עִּעְיִם בְּבָּרְאשׁנֵה בְּיִבְּעִתְם בְּבְּרְתוֹלְ לִתְהַלְּה וְלְתִבְּשְׁר חְטְאוּרלִי לְבָל־בְּעִתְם וֹתְרָב הִאֹים בְּבְּלְעוֹם וְאֲשֶר חֲטְאוּרלִי וְשָּבְּה וְּעָבְ בִּיְתְוֹלְם הָעָּשֶׁר חְטְאוּר לְהִבּלְּה וְלְתְבְּשְׁר וְעְשִׁר וְמְעִּים שְׁשוֹן לְתְהַלְּה וּלְתִבְּשְׁר לְכִל־בְעוֹנְה שְּעֵין שְּבָּיוֹ עְשָׁה לְּה וּלְהְבְּעִייִ וֹשְּרְאשׁר לְכִל־בְעוֹנְה בְּיִבְיוֹ עְשְׁלֵים הָשָּלְיוֹ שְּבָּיוֹ וְתְנְלִי שְׁתְּיִן אָּבָם וּמְלְיִה שְׁלְיִלְ שְׁשְׁר וְבְּלִיתְי בְּלִיתְ שְׁשְׁר וְבְעִילִה הְוֹדוֹ אֶבְעִי בְעִבְיי וְשְׁבְּלִי מְבְיִי וְשְׁבְּלִי מְבְּלִי וְלְבְּלְבְיִי וְנְבְּלִית וְבְבָּרִישְׁנְה אָבְיר יִתְּלָה שְּבְּלְיוֹם וְאָשֶׁר שְּבְּעוֹי בְּאִיתְ לְבְּבְּבְיי וְשְּבְּעוֹ וְיִבְּעִי וְישְׁבְּי וְבְנִיתְי הְשְּבְיוֹ בְּתְיִי הְלָּבְ בְּבְעִיין וֹשְב וּמְעִין וְשְּבְעוֹ בְּבְעִיים מִנְילִי שְּבְעיים מִּלְייִם הְּבְּעִיים בְּעִילְי שְּבְעיי וְישְׁבְּי וְנְבְיּתְ שְּבְּיוֹ וְבְבְעִיי וְיִבְּבְי וְבְּבְיי וְבְּבְיי וְבְּבְית יִבְּבְית יִבְיי בְּבְיבּים בְּבְּבְיי וְבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיי וְבְּבְּבְיוֹת וּבְבְעִים הְּלְבְיִים הְּבְּבְיוֹת וּבְּבְיְישְׁבְּי בְּבְּעִיים הְּבִּיוֹת וּבְבְעִיים הְּבְּבְיי וְישְּבְּבְיי וְבְּבְּבְיוֹי בְּבְייִי בְּבְבְיוֹם בְּבְבְייִים הְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיים חְבְּבְ

The word of the LORD came to Jeremiah a second time, while he was still confined in the prison compound, as follows:

²Thus said the LORD who is planning it, the LORD who is shaping it to bring it about, Whose name is LORD:

³Call to Me, and I will answer you,

And I will tell you wondrous things, secrets you have not known.

⁴For thus said the LORD, the God of Israel, concerning the houses of this city and the palaces of the kings of Judah that were torn down for [defense] against the siegemounds and against the sword, ⁵and were filled by those who went to fight the Chaldeans,—with the corpses of the men whom I struck down in My anger and rage, hiding My face from this city because of all their wickedness: ⁶I am going to bring her relief and healing. I will heal them and reveal to them abundance of true favor. ⁷And I will restore the fortunes of Judah and Israel, and I will rebuild them as of old. ⁸And I will purge them of all the sins which they committed against Me, and I will pardon all the sins which they committed against Me, by which they rebelled against Me. ⁹And she shall gain through Me renown, joy, fame, and glory above all the nations on earth, when they hear of all the good fortune I provide for them. They will thrill and quiver because of all the good fortune and all the prosperity that I provide for her.

¹⁰Thus said the LORD: Again there shall be heard in this place, which you say is ruined, without man or beast—in the towns of Judah and the streets of Jerusalem that are desolate, without man, without inhabitants, without beast—¹¹the sound of mirth and gladness, the voice of bridegroom and bride, the voice of those who cry, "Give thanks to the LORD of Hosts, for the LORD is good, for His kindness is everlasting!" as they bring thanksgiving offerings to the House of the LORD. For I will restore the fortunes of the land as of old—said the LORD.

Haftarat Nechemta 5 -- third third Ki Tetze -- Isaiah 48:12-21, [20] "goalekh k'dosh yisrael"

יב שְׁמַע אֵלֵי נֵעֵּלֶּב וִישְּׁרָאֵל מְקּרָאֵי אֵנִי־הּוּא אֲנֵי רְאשׁוֹן אַף אֵנִי אַחֲרְוֹן: יג אַף־יָדִי יָסְדָה אֶׁרֶץ וְיִמִינִי טְבְּחָר שְׁמַע אֵלֵי נַעֲלֶּב וְיִשְּׁרָאֵל מְקֹרָאִי אֵנִי־הּוּא אֲנֵי רְאשׁוֹן אַף אָנִי אֲתְיֹם הְנֵיה אָנִי אֲלֵיה בְּהֶם הִנְּיִד אֶת־אֵלֶּה יְהֹנָה אֲהַבֹּו יַעֲשֶׂה חָפְצוֹ בְּבָל וּיְרְאוֹ פַּשְּׁדִּים: טו אֲנֵי דְּבַּרְתִּי מֵעֶת הֵיוֹתֶה שָׁם אָנִי וְעַתָּה אֲדֹנֵי יְהָנֶה שְׁלְחַנִי בַּבְּרָתִי בַּנְּחְרָּוֹ מִבְּרָתִי מֵעֶת הֵיוֹתָה שָׁם אָנִי וְעַתָּה אֲדֹנֵי יְהָנֶה שְׁלְחַנִי בַּבְּרָתִי בַּנְּחָר שְׁלְחָבְּי בְּבָּרְתִּי מַעֶּת הָיֹבְּה בְּבָּרְתִּי מֵעֶת הְיֹלְהָיְּךְ לְמִוֹל וְלָּךְ קְּדְוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהֹנָה שְׁלְחָנִי וְהְאָרָהְךְ וְמְשָׁרְה בְּבְּרְתִּי מִעְת הְוֹעִיל מִדְּרְיִכְּךּ בְּנָדְיִי מְעָת הְלִּא בְּמְלוֹתְי לְאֹייִבְּבְּר וְלְאַרְיִּלְּה קְּבְוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהֹנָה שְׁלְחָב הְבְּבְּרְ בְּבָּר וְיִבְּה בְּבְרָתִי מִלְּה בְּבְרְתִּי מִבְּלְיִה בְּבְּרְתוֹ מִבַּשְּדִים בְּקוֹל רְנָּה הַאָּצְאָעִי בְּלֹבְי הְבְּבוֹת לְאֹץ צִמְאוּ בְּבְּבָּר בִּתְּלְבְּי הְנִיְם בְּתְּרְבוֹת הְוֹלִי בְּם בְּנִי בְּבְּרְתוֹן לְמִיבוֹ בְּנְבְיּת וְלְיּבְים בְּבְּת וְלְא צֵמְאוּ בְּבְּבָּוֹת הְנְיִבְים בִּתְּנִי לְאָב בְּתְּבוֹת הְלָּצְבְיוֹ בְּבְּבְּוֹת הְנְיִבְּבְּת בְּלְבְית הְנִבְים בְּבְּת בְּבְתוֹן הְנִיבְּבוֹת הְנִיבְים בְּתְּבוֹת הְוֹנִים בְּתוֹב בִינְבְיִים בְּבְער בְּיִיבְיְה הָאָנִים בְּבְבָּה בְּבְית בְּבְּרָן אִבְיבְּה בְּבְית בְּבְּרָת בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּיִבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּיוֹב בְּעְבְית בְּבְית בְּית בְּית בְּית בְּבְית בְּית בְּבְית בְּית בְּבְית בְּבְּת בְּבְית בְּבְית בְּית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּית בְּבְית בְיבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּית בְּבְית בְּבְּית בְּבְית בְּבְית בְּבְבְית בְּבְית בְב

[כُ צְאַוּ ֹמִבָּבֶלٌ בִּרְחַוּ מִבַּשְׂדִים בְּקָּוֹל רְנָּה הַגַּיִדוּ הַשְּׁמִיעוּ זֹאת הְוֹצִיאִוּהָ עַד־קְצֵה הָאָרֶץ אִמְלֹּוּ נָאַל יִהֹוָה עַבִדְּוֹ יַעֵקְב:]

I am He—I am the first, and I am the last as well.

I call unto them, let them stand up.

And, with His might, against Chaldea"?

From the beginning, I did not speak in secret; from the time anything existed, I was there.

I the LORD am your God,

Instructing you for your own benefit. Guiding you in the way you should go.

Then your prosperity would be like a river, your triumph like the waves of the sea.

Their name would never be cut off or obliterated from before Me.

Declare this with loud shouting, announce this, bring out the word to the ends of the earth!

They have known no thirst, though He led them through parched places;

He made water flow for them from the rock; He cleaved the rock and water gushed forth.

[20Go forth from Babylon. Flee from Chaldea!

Declare this with loud shouting, announce this, bring out the word to the ends of the earth!]

Haftarat Nechemta 6 -- first third Ki Tavo -- Isaiah 60:1-9 -- Etz Hayim p. 1161 "kumi ori"

¹²Listen to Me, O Jacob, Israel, whom I have called:

¹³My own hand founded the earth, My right hand spread out the skies.

¹⁴Assemble, all of you, and listen! Who among you foretold these things:

[&]quot;He whom the LORD loves shall work His will against Babylon,

¹⁵I, I predicted, and I called him; I have brought him and he shall succeed in his mission.

¹⁶Draw near to Me and hear this:

[&]quot;And now the Lord God has sent me, endowed with His spirit."

¹⁷Thus said the LORD your Redeemer, the Holy One of Israel:

¹⁸If only you would heed My commands!

¹⁹Your offspring would be as many as the sand, their issue as many as its grains.

²⁰Go forth from Babylon. Flee from Chaldea!

²¹Say: "The LORD has redeemed His servant Jacob!"

Haftarat Nechemta 6 -- second third Ki Tavo -- Isaiah 60:13-22 -- Etz hayim p. 1162 "v'amekh kulam tzadikim"

Haftarat Nechemta 6 -- third third Ki Tavo -- Zekhariah 8:11-22 "emet u-mishpat shalom"

יא וְעַתָּה לְּא כַּיָּמֵים הָרְאשׁנִים אֲנִי לִשְׁאֵרִית הָעֲם הַיָּה נְאַבִּיוֹ וְגוֹיֵם עֲצוּלִית לָאַרֹּ בְּבָּיוֹת אָלְכָה נְּסִיּלִוֹת אֶת־שְׁצֵיִם הְבָּיִם וְנִיּעָם וְנִיּעָם הְלָלָה בְּנִייִ יְהִנָּה בְּאַשׁׁר זְמַלְּתֹּה לְּבָּיִם וְהַשָּׁלֵוֹם הַשְּׁבִיעִ וְבִּים הַיָּה לְבָּאוֹת צִוֹם הַלְּלָה בְּנִוֹי וְבִּים הַשְּׁבִיעִ וְבִּים הַעָּבִים וְהַאָּעֵר וְהַבָּיִם הִיּוֹנָה בְּבִּיוֹת וְלָא נִחְמְתִּי טוֹבֵּן שַּׁבְּיִה וְבִּיבְּים הֹּבְּיִם וֹהְנָשְׁרָים טוֹבִים וְהַאֶּעֶר וְהָבָּיִה וְהַאָּבִיי וְצִוֹם הַשְּׁבִיעִ וְבִּים הַשְּׁבִיעִ וְצִוֹם הַשְּׁבִיעִ וְבְּים הַעְּבִיי וְבִּים הַבְּאוֹת צְּוֹם הַלְּבָּי וְהַבָּיי וְבִּים הַהְבָּיִי וְצִוֹם הַשְּׁבִיעִ וְצִוֹם הַשְּׁבִיעִ וְצְוֹם הַשְּׁבִיעִ וְצְוֹם הַשְּׁבִיעִ וְצִוֹם הַשְּבִיעִ וְבְּיִם הִּבְּילִה אָלִיה בְּבָּיוֹת אַל־בִּילָה וְבָּשְׁרְ אָבָּאוֹת אֵלְבָּה וְהַשְּׁבֵּי בְּבִי וְהַבָּילִים וּהְשָּׁבְייִ וְצִוֹם הַבְּבְילִי וְצְוֹם הַשְּבִיעִי וְצְוֹם הַשְּבִיעִי וְצְוֹם הַשְּבִיעִ וְבְּים הְבְּבִייִ וְבְּיִם הִוּבְּבִייִי וְבְּים הְבְּבִיי וְנִים הְבְּבִיי וְבְּיִם הְבְּבִיי וְבְּיִם הְבְּבִיי וְבְּיִם הְבְּבִיי וְבְּיִם הְבְּבִיי וְבְּבִיי וְבְּבִּי וְבְּבִיי וְבְּבִיי וְבְּיִם הְּבְּבִיי וְבְּיִם הְבְּבְּאוֹת אֵלְבְּי וְבְּבִיי וְבְּשִׁיוֹן וְלְשְׁמְּוֹן וּלְשְׁבְּיוֹם בְּבְּבִיי וְהְנָבְי בְּבְּיוֹת וְלְבְּבִי וְבְּבִּי בְּבְּאוֹת אֵלְכָּה וּבְּבְייִי וְבְּבָּי בְּי וּבְּבָּיוֹת וְבְּבִּיי בְּבְּאוֹת בְּבְיִי וְנְבְיוֹם הְבְּבְּיוֹת אָת־בְּבְּעִי וְנְבְּים הְבְּבְּיוֹת בְּבְיּת וְבְּבְּיוֹם בְּבָּיוֹת וְבְּבִי בְּבְּאוֹת בְּבְיּי בְּבְּאוֹת בְּבִיי וְבְּבְּיִי וְבְּבְּיִי וְנְנִים בְּבְּיִיית וְבְבָּים בְּבְייִי וְנְנְיהְ בְּבְּאוֹת בְּבְייִי וְנְבְּים הְּבְּבְייִי וְבְּבָּי בְּבְייים בְּבְּבִיי וְבְּבְּבְיי וְבְּבְּבְיי וְבְּבְּי בְּבְּאוֹת בְּבְּבְיי וְבְבְּיי בְּבְּבְיי וְבְּבְּבְיי בְּבְי בְּבְּיוֹת בְּבְבְיי וְבְבְּבְיי בְּבְּבְּבְיי וְבְבְּבְיי בְּבְייִי וְבְּבְּבְייִי וְנְבְּבְיוֹת בְּבְּבְייִי וְבְבְּבְיי בְּבְּבְייוֹת הְבָּבְיוֹם בְּבְּבְּבְיי וּבְבְּיי בְּבְייִי בְּבְיוֹב בְּבְייוֹם בְּבְבּייי וְבְבְבּיי בְּבְיוֹבְייי בְּבְבְייי בְּבְ

¹¹But now I will not treat the remnant of this people as before—declares the LORD of Hosts—¹²but what it sows shall prosper: The vine shall produce its fruit, the ground shall produce its yield, and the skies shall provide their moisture. I will bestow all these things upon the remnant of this people. ¹³And just as you were a curse among the nations, O House of Judah and House of Israel, so, when I vindicate you, you shall become a blessing. Have no fear; take courage!

¹⁴For thus said the LORD of Hosts: Just as I planned to afflict you and did not relent when your fathers provoked Me to anger—said the LORD of Hosts—¹⁵so, at this time, I have turned and planned to do good to Jerusalem and to the House of Judah. Have no fear! ¹⁶These are the things you are to do: Speak the truth to one another, render true and perfect justice in your gates. ¹⁷And do not contrive evil against one another, and do not love perjury, because all those are things that I hate—declares the LORD.

¹⁸And the word of the LORD of Hosts came to me, saying, ¹⁹Thus said the LORD of Hosts: The fast of the fourth month, the fast of the fifth month, the fast of the seventh month, and the fast of the tenth month shall become occasions for joy and gladness, happy festivals for the House of Judah; but you must love honesty and integrity.

²⁰Thus said the LORD of Hosts: Peoples and the inhabitants of many cities shall yet come—²¹the inhabitants of one shall go to the other and say, "Let us go and entreat the favor of the LORD, let us seek the LORD of Hosts; I will go, too." ²²The many peoples and the multitude of nations shall come to seek the LORD of Hosts in Jerusalem and to entreat the favor of the LORD.

Haftarat Nechewta 7 -- second third -- Isaiah 63:1-9 -- Etz Hyim p. 1183 "b'khol tzaratam lo tzar"

Haftarat Nechemta 7 -- third third -- Isaiah 65:16-25 "terem yikra'u va-ani e'eneh"

טז אֲשֶׁר הַמִּתְבָּרֵךְ בָּאָרֶץ יִתְבָּרֵךְ בֵּאלֹהֵי אָמֵׁן וְהַנִּשְׁבֵּע בָּאָרֶץ יִשְׁבַע בֵּאלֹהֵי אָמֵן כֵּי נִשְׁכְּחוּ הַצְּרוֹת הַרָאשׁנוֹת וְכִי נִסְתְּרוּ מֵעִינֵי יז כִּי־הִנְנִי בוֹרֵא שְׁמַיִם חֲדָשִׁים וַאֲרֶץ חֲדְשָׁה וְלֵא תִזְּכַּרְנָה הָרָאשׁנֹות וְלָא תַזְּלֵרְוּשְׁלַם נִּילָה וְעַמָּה מַעִינֵיי יז כִּי־הִנְנִי בְּעַמִי וְלָא־יִשְׁמַע בָּהּ עוֹד קוֹל בְּכִי וְקוֹל זְעָקָה: כ לֹא־יְהָנֶה שְׁנִם מְעָלִי בִּירוּשָׁלַם וְשַשְׁתַּי בְעַמֵּי וְלָא־יִשְׁמַע בָּהּ עוֹד קוֹל בְּכִי וְקוֹל זְעָקָה: כ לֹא־יְהָנֶה שְׁנָה שְׁנָה יְנַשְׁר לְא־יְמְלֵא אֶת־יָמָמִי בְּי הַנַּער בָּן־מֵאֲה שְׁנָה יְנָשְׁר לָא־יִהְעָּה שְׁנָה יְבִיהָּה מְעָבְי וְנָשְׁרְ לְּבִיתִּי הָעֵץ יְמֵי עַמִּי וּמְשְׁתַּ יְבָּהְלָה יְבָלִי בְּחִירֵי: כג לַא יִינְעוֹ לְרִיק וְלֹא יִלְדוּ לַבָּהָלָה כִּי זְתַבְּרִים וְאָשְׁתְ יִבְיה וְנָשְׁרָ וְנָשְׁתִּי בְּרִיכִי מְנִי עַמִּי וְמָשְׁה וְנָשְׁעָה יְבִיהָם וְעָבְּלִי בְּחִירֵי: כג לַא יִינְעוֹ לְרִיק וְלָא יִלְדוּ לַבָּהָלָה כִּי זְבְעִי הְמָץ יְמֵי עַמִּׁי וּמְשְׁתָּם: כד וְהָיָה טֵרְם־יִקְּרָאוּ וְאָרֵי: כג לַא יִינְעוֹ לְלִיד וְלָא יִלְדוּ לְבָּהְלָה בְּתִים וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוֹ רְבָּלִים יְבָּלְים בְּתִיר הָבְיּל בְּחִירָר: כֹּא וּבְנִי בְּתִים וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוֹ יְבָלִים יְבָּלְים בְּתִירְים וְאָבְיי בְּתִּים וְנָשְׁתְּ הְבָּבְים יְהָבָּר יְמְבִיל בְּתִי בְּתִּים וְמָבְיִם וְאָרְיִם לִיבְיִב וְוְנָחָשׁ עָבְּר לַחְמֵוֹ לֹא־יַבְעוּ וְלְאִריִשׁחְתוֹי בְּבָּי וְנְשְׁבְּיוֹ וְנָחָשׁ עָבָּר לַחְמְב לְחְמִי וְלְאִייִישְׁחְיִם בְּיִבְיִם וְאָרְיִה בָּבָּים יִבּי הְנָבְיִים וְאָבְיִים וְאָבְיִים בְּבְּבְּים בְּעִבְיוֹ וְנְחָשׁ עָבְּי נְחִים עְמִים וְשָּבְיּם לְיִבְּיְ וְנְחָשָׁ עָבְּר לַחְמְבְי בְּחִים וְנְאָבְיִים וְנְשְׁבְיּבוֹ וְנְבְיִבּים וְנְבְיִים בְּיִבְיה בְּלּיתְים בְּעֹבְייִם בְּבֹּים בְּיִבְּבְּים בְּיִבְיּבְיּים בְּבְיּבְים

¹⁶For whoever blesses himself in the land shall bless himself by the true God;

And whoever swears in the land shall swear by the true God.

The former troubles shall be forgotten, shall be hidden from My eyes.

¹⁷For behold! I am creating a new heaven and a new earth;

The former things shall not be remembered, they shall never come to mind.

¹⁸Be glad, then, and rejoice forever in what I am creating.

For I shall create Jerusalem as a joy, and her people as a delight;

¹⁹And I will rejoice in Jerusalem and delight in her people.

Never again shall be heard there the sounds of weeping and wailing.

²⁰No more shall there be an infant or graybeard who does not live out his days.

He who dies at a hundred years shall be reckoned a youth,

And he who fails to reach a hundred shall be reckoned accursed.

²¹They shall build houses and dwell in them, they shall plant vineyards and enjoy their fruit.

²²They shall not build for others to dwell in, or plant for others to enjoy.

For the days of My people shall be as long as the days of a tree,

My chosen ones shall outlive the work of their hands.

²³They shall not toil to no purpose; they shall not bear children for terror,

But they shall be a people blessed by the LORD, and their offspring shall remain with them.

²⁴Before they pray, I will answer; while they are still speaking, I will respond.

²⁵The wolf and the lamb shall graze together, and the lion shall eat straw like the ox,

And the serpent's food shall be earth.

In all My sacred mount nothing evil or vile shall be done —said the LORD.

Haftarat Ha'azίνιι -- first third -- II Samuel 22:1; 31-51 -- Etz Hayim p. 1197 / 1199

David's song is chosen to parallel Moses's song which we read in todays parashah. The whole of Parashat Ha'azinu is read each year in the triennial cycle.

Haftarat Ha'azíwu -- second third -- II Samuel 22:1; 19-31 -- Etz Hayim p. 1197 / 1199

David's song is chosen to parallel Moses's song which we read in todays parashah. The whole of Parashat Ha'azinu is read each year in the triennial cycle.

Haftarat Ha'azínu -- third third -- Joshua 23:1-11

The very end of Parashat Ha'azinu reflects Moses's taking leave of Israel before his death. The haftarah represents a similar scene of Joshua's farewell.

א וַיְהִרֹ מִיָּמִים רַבִּים אֲחֲרִי אֲשֶׁר־הַנִּיחַ יְהֹוָהְ לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל־אִיְבֵיהֶם מִּפְּבֵיב וְיהוֹשֵׁעַ זָּלֵּן בָּא בַּיָּמִים בוַיִּקְרָא יְהוֹשָׁעַ לְכָל־יִשְּׂרָאֵל לִיְקַנְיוֹ וּלְרָאשִׁיו וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשִׁיְסְרָיוֹ וַיַּאמֶר אֲלָהֵי בְּאַהָּי בְּנִיּמְכּ בְּנִיּמְם בְּנִיּמְם אֵת בְּלִּבְאשׁיו וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשִׁיְסְרִיוֹ וַיִּאמֶר אֲלָהֵי בְּבָם הְּאָלֶה בְּנַחֲלָהְ לְשִׁבְּטִיכְם בְּנִיּלְחָם לָכֶם: דְּרְאוֹ הָפַּלְתִּי לָכֶם אֶת־הַגּוֹיִם הָנִּשְׁאַרִים הָאֵלֶה בְּנַחֵלָהְ לְשִׁבְּטִיי וְהַיָּם אֶת־אַרְיִם הָנָּלְחָם לָכֶם: דְּרְאוֹ הָפָּלְתִּי לְכָּם אֶת־הַנְּוֹ מְעָבְּדְוֹם הָנָּיְה לְשִׁבְּטִי וְנִיְשְׁבְּאוֹ וְלָא תַשְׁבְּחִים הָאֶלֶה בְּנַחֵלְהְ לְשִּבְּטִי וְלִּא תַשְׁבְּיוֹ וְלָא תַשְׁבְּדְוֹם מְלְּתִּי לְכָּם אֶת־אַרְצָם בְּאֲשֶׁר דְּבֶּר יְהְוֹה אֵלְהֵיכֶם לְכָם: וּ וְחַזַּקְתָּם מְּבְּיִי וְהַיָּעם לְבָּלְתִי בְּוֹבְיּתְּה אָלְהָיכָם לְּבְּלְתִּי בּוֹלְעִי תְּבְּרְוֹּתְ לְעִיתְ וְלְא תַשְׁבְּדְוֹם וְלְא תִשְׁבְּחִוֹי לְעָשׁוֹת אֲתְה בְּנִילְם לְּבָּב בְּאַשֶׁר דְּשָּׁתְ לְבְּלְתִי בְּוֹלְם לְּלֶם לְּבְּלִּה בְּנְשְׁבְּתוֹ בְּבְּלְתִּי בְּבָּלְם בְּאֲשֶׁר דְּבָּלְי בְּיִלְבְּלוֹת וְלָּא תַשְׁבְּבוֹי וְלְא תְעַבְּדְוּם וְלְא תִּשְׁבְּחִוֹי לְבָּלְתִּי בְּנִילְ מִבְּלִים וְאֲצוּימִים וְאַשָּׁת אִילְהָם לָּכֶּם בְּאֲשֶׁר דְּבָּלְם עִד הַיִּים הָאָר לְנִים הָאֹבְיתוּ וְלַיִּשְׁרְאָבְיּתְם לְּכָּם בְּאֲשֵׁך דְּבָּר לָכֶם: יאן וְנִשְׁמְרְתָּם מְאָד לְנִפְשְׁתוֹיכְם לְבָּם בְּאֲשֵׁך דְּבָּר לָכֶם: יאן וְנִשְׁמְחְתָּם מְאָב לְּחָם לְבָּם בְּאֲשֵׁך דְּבָּלְ עְבְּילְם הְאוֹלְים לְבָּים לְאוֹבְילְם לְבְּיִי בְּיִרְיִי אִּילִי בְּיִבְּיוֹת וְּבְּישְׁרְבוּי בְּבְשְׁרְיתִּי בְּבְּעִים בְּיוֹעְרְאוֹי וּלְבְשְּעְיתִים לְבָּשְׁיתוּ בְּבְשְׁבְיוֹ בְּבְשְׁתְי בְּבְילְ בְּלְבְיּתְי בְּעְבְיוּתְים לְנְבְּשְׁרְי בְּבְּישְׁרְי בְּעְישְׁרְ בְּבְיוֹ בְּיִיבְם הְאוּי בְּבְּים בְּאָשְׁיף בְּבְיּבְיוֹ בְּישְׁרְ בְּבְישְׁר בְּיוּתְי בְּבְיּבְים בְּיִבְּישְׁר בְּיִבְיּתְי בְּבְשְׁבְּי בְּבְּעְתְּי בְּבְשְׁבְי בְּבְּבְיוֹ בְּבְּשְׁתְי בְּבְיבְּתְי בְּבְּבְעְיתְ בְּעְבְּי בְּבְּעְבְּי בְּבְּבְיתְי בְּבְּבְ

Much later, after the LORD had given Israel rest from all the enemies around them, and when Joshua was old and well advanced in years, ²Joshua summoned all Israel, their elders and commanders, their magistrates and officials, and said to them: "I have grown old and am advanced in years. ³You have seen all that the LORD your God has done to all those nations on your account, for it was the LORD your God who fought for you. ⁴See, I have allotted to you, by your tribes, [the territory of] these nations that still remain, and that of all the nations that I have destroyed, from the Jordan to the Mediterranean Sea in the west. ⁵The LORD your God Himself will thrust them out on your account and drive them out to make way for you, and you shall possess their land as the LORD your God promised you.

⁶"But be most resolute to observe faithfully all that is written in the Book of the Teaching of Moses, without ever deviating from it to the right or to the left, ⁷and without intermingling with these nations that are left among you. Do not utter the names of their gods or swear by them; do not serve them or bow down to them. ⁸But hold fast to the LORD your God as you have done to this day.

⁹"The LORD has driven out great, powerful nations on your account, and not a man has withstood you to this day. ¹⁰A single man of you would put a thousand to flight, for the LORD your God Himself has been fighting for you, as He promised you. ¹¹For your own sakes, therefore, be most mindful to love the LORD your God.

Haftarat Machar Chodesh -- I Samuel 20:18-42 -- Etz Hayim p. 1216

The story of the concern of Jonathan for his friend David plays out on the eve of the New Moon gathering, prompting this beloved haftarah. When this haftarah is pre-empted by a special haftarah, some have the custom of appending to that haftarah the first and last verse of this.

Haftarat Rosh Chodesh -- Isaiah 66:1-14, 22-24; [23] -- Etz Hayim p. 1220

Isaiah speaks together of Rosh Chodesh and Shabbat, motivating the choice of this haftarah when the two occasions fall together. When this haftarah is pre-empted by a special haftarah, some have the custom of appending to that haftarah the first and last verse of this.

Haftarat Rosh Hashanah 1 -- I Samuel 1:1-2:10 -- Etz Hayim p. 1225

Rosh Hashanah is known as the Day of Remembrance (Yom haZikaron) and tradition has it that Sarah and Chanah were both "remembered" on Rosh Hashanah.

Haftarat Rosh Hashawah 2 -- Jeremiah 31:2-20 -- Etz Hayim p. 1231

One of the most poignant haftarot of return to the land of Israel, this haftarah promises that the far flung will be gathered again (m'zareh Yisrael y'kabtzenu) and, Rosh Hashanah's theme, that God will remember beloved Jacob (zakhor ezk'renu), a verse central to the Musaf service. Not to be lost is that Rosh Hashanah marks the end of the ten week cycle of haftarot, puranuta mourning the loss of the land, and nechemta proclaiming Israel's return. This haftarah may rightly be seen as the culmination of that saga.

Haftarat Shabbat Shuvah -- Hosea 14:2-10; Micah 7:18-20 -- Etz Hayim p. 1235 "Shuvah Yisrael" -- this haftarah focuses on the theme of repentance.

Haftarat Shabbat Shuvah (alternative) -- Joel 2:15-27 -- Etz Hayim p. 1236

"Tik'u shofar b'Tziyon" -- sounding the shofar, gathering the people can be seen as a a description of Rosh Hashanah, with the promise of God's blessing for which we pray.

Haftarat Yom Kippur (shacharit) -- Isaiah 58:1-14 -- Etz Hayim p. 1242

Isaiah's dramatic argument that fasting, to be effective, must exist in the context of righteousness, of clothing the poor, feeding the hungry and freeing the enslaved.

Haftarat Yom Kippur (minchah) -- Jonah 1:1-4:11; Micah 7:18-20 -- Etz Hayim p. 1247

The book of Jonah was understood to be a saga of the universal power of repentance, with the verses from Micah added to emphasize God's willingness and desire to forgive.

Haftarat Sukkot 1 -- Zekhariah 14:1-9, 16-21 -- Etz Hayim p. 1253

The prophet imagines all the world coming to Jerusalem to worship on Sukkot at God's Temple. Already here we see the seasonal association of Sukkot with the coming rains.

Haftarat Sukkot 2 -- I Kings 8:2-13 -- Etz Hayim p. 1257

Solomon first dedicated the Temple he had built on Sukkot, as described in this passage.

Haftarat Shabbat Chol haMoed Sukkot -- Ezekiel 38:18-39:7 -- Etz Hayim p. 1260

There is an old tradition, attested already in the name of Hai Gaon in the eleventh century, that the war of Gog and Magog described here will occur at this season.

Haftarat Shmini Atzeret -- I Kings 8:54-66 -- Etz Hayim p. 1263

Solomon first dedicated the Temple he had built on Sukkot, and at the end of those festivities, which we read here, there is reference to an "eighth day," enough to bring to mind Shmini Atzeret, the independent holiday of the Eighth Day. Solomon's closing prayer is singularly lovely.

Haftarat Símchat Torah -- Joshua 1:1-9 -- Etz hayim p. 1267

As the Torah reading cycles back to begin again, the haftarah continues forward in the historical moment, with the beginning of Joshua's mission after Moses's death.

Haftarat Hanukkah 1 -- Zekhariah 3:6-4:7 -- Etz Hayim p. 1271

Zekhariah's vision is of the restoration of the Temple and of the Menorah at its heart, and so was a clear choice to represent the rededication at the time of the Maccabees.

Haftarat Hanukkah 2 -- I Kings 7:40-50 -- Etz Hayim p. 1274

This second haftarah of Hanukkah, when it is needed, describes the construction of the vessels of the First Temple, including menorot.

Haftarat Parashat Sh'kalím -- II Kings 12:1, 5-16 -- Etz Hayim p. 1277

The special Torah reading of Sh'kalim deals with an assessment for the building and maintenance of the tabernacle. Likewise the haftarah deals with Temple finance as it played out for real, bumps included.

Haftarat Parashat Zakhor -- I Samuel 15:7-23 -- Etz Hayim p. 1282

Read on the Shabbat before Purim, the special reading about the attack by Amalek in the desert, together with this haftarah about Saul's dealings with Agag, King of Amalek and Megillat Esther, with the tale of Haman, Agag's descendant, constitute the Amalek saga that we are commanded never to forget.

Haftarat Parashat Parah -- Ezekiel 36:16-28 -- Etz Hayim p. 1287

Whereas the special parashah of Parah deals with purification from physical contamination, this haftarah complements it, dealing with metaphoric, spiritual purification.

Haftarat Parashat haChodesh -- Ezekiel 45:16-25 -- Etz Hayim p. 1291

The Torah portion speaks of the preparation of the first Pesach sacrifice, from which all others follow. In this haftarah Ezekiel refers to the preparation of all sacrifices, the sacrifice of Pesach, by name, among them.

Haftarat Shabbat haGadol -- Malakhi 3:13-24; [23] -- Etz Hayim p. 1297

The Shabbat before Pesach, Malakhi speaks of the coming of Elijah, harbinger of the Messiah, traditionally expected at Pesach-time. That expectation is reflected as well in Elijah's cup at the Seder.

Haftarat Pesach 1 -- Joshua 5:2-12 -- Etz Hayim p. 1300

Joshua and the people crossed into the land of Israel on the tenth of Nissan, just in time to begin preparations for the Pesach sacrifice. Those events are described in today's haftarah.

Haftarat Pesach 2 -- II Kings 23:1-9, 21-23 -- Etz Hayim p. 1304

In this haftarah we see another Pesach celebration in the time of Josiah, in the seventh century BCE, when a new scroll of the Torah, many associate this with the book of Deuteronomy, was discovered in the Temple, initiating religious reform which saw Pesach observed "during the days of the kings of Israel and the kings of Judah."

Haftarat Shabbat Chol haMoed Pesach -- Ezekiel 37:1-14 -- Etz Hayim p. 1308

Ezekiel's famous prophecy of the resurrection of the dry bones is read on this Shabbat perhaps because resurrection was seen as a divine redemption akin to the redemption from Egypt, or perhaps in an association with spring flowering and the revitalizing dew, for which we pray on Pesach.

Haftarat Pesach チ -- II Samuel 22:1-19 -- Etz Hayim p. 1311

As it had been associated previously with Moses's final song in Parashat Ha'azinu, so, here, David's song is associated with Moses's song at the Red Sea.

Haftarat Pesach 8 -- Isaiah 11:1-12, 16 -- Etz Hayim p. 1316

In this haftarah speaks of the thriving of Israel and a new redemption of Israel's exiled people, expressly likening this new redemption to that time "when Israel left the land of Egypt." Thus Elijah's cup at the Seder and the expectation that the Messiah would arrive at Pesach-time.

Haftarat Yom haAtzmaut -- Isaiah 11:11-12:6 -- Etz Hayim p. 1317

Perceiving prophetically in his day what would become Zionist reality in ours, Isaiah speaks of the ingathering of the exiles and the rejoicing on that day.

Haftarat Shavuot 1 -- Ezekiel 1:1-28; 3:12 -- Etz Hayim p. 1321

Ezekiel's vision of the chariot, a divine appearance, is juxtaposed to the Revelation at Sinai. Thus also the customary belief that at midnight of Shavuot the heavens would open.

Haftarat Shavuot 2 -- Havakuk 3:1-13, 18-19 -- Etz Hayim p. 1326

Havakuk's prophecy was understood, particularly in verse three and four, as describing God's appearance at Sinai, hence its inclusion as a haftarah for Shavuot.

Haftarat Tísha B'Av (shacharit) -- first third -- Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 -- Etz Hayim p. 1329 It is said that Jeremiah composed the laments that make up Megillat Eichah. His mournful words are also chosen for the haftarah on this day.

- Haftarat Tísha B'Av (shacharit) -- second third -- Jeremiah 9:1-10, 22-23 -- Etz Hayim p. 1332 It is said that Jeremiah composed the laments that make up Megillat Eichah. His mournful words are also chosen for the haftarah on this day.
- Haftarat Tísha B'Av (shacharit) -- third third -- Jeremiah 9:11-23 -- Etz Hayim p. 1333

  It is said that Jeremiah composed the laments that make up Megillat Eichah. His mournful words are also chosen for the haftarah on this day.

Fast Day (minchah) -- Isaiah 55:6-13 -- Etz Hayim p. 1336 or -- Isaiah 56:1-8 -- Etz Hayim p. 1337

Both of these alternative haftarot focus on repentance and doing God's will. Each is part of the traditional haftarah read at this time.

Appendix I: Prophetic Verses Represented in the Complete Triennial Haftarah Cycle

Joshua 1:1-9; 2:1-11; 3:3-4:7, 19-24; 5:2-6:16; 8:30-35; 10:1-14; 14:6-15; 17:1-6, 17-18; 23:1-11; 24:1-14, 16-28.

Judges 3:15-27, 30; 4:4-5:31; 6:24-32; 7:9-20; 11:12-27; 13:2-14, 24-25; 15:9-20.

I Sam 1: 1-2:10, 13-26; 9:15-21, 27-10:1; 12:1-22; 14:1-12; 15:7-23; 18:20-28; 19:11-18; 20:18-42; 24:2-15.

II Sam 1:12, 17-27; 6:1-15; 7:1-16,18-29; 19:32-40; 22:1-51.

I Kings 1:11-31; 2:1-12; 3:5-4:1; 6:1-13; 7:13-26, 40-50; 8:1-39, 54-66; 9:2-9; 10:1-9; 17:1-16; 18:20-39; 19:1-16.

II Kings 2:1-13; 4:8-36; 5:1-14, 20-27; 6:8-23; 7:3-16; 12:1, 5-16; 18:1-13; 19:15-19; 20:1-11; 22:8-19; 23:1-9, 21-23.

Isaiah 1:1-27; 6:1-13; 10:15-26, 32-33; 11:1-12:6; 27:6-13; 29:22-23; 40:1-41:16; 42:5-21; 43:1-45:7; 46:3-13; 48:12-21; 49:14-52:12; 54:1-56:8; 58:1-14; 60:1-9, 13-64:8; 65:16-66:14, 22-24.

Jeremiah 1:1-2:28; 3:4; 4:1-2; 7:21-28; 8:13-9:23; 10:1-10; 14:11-22; 16:9-15, 19-17:14, 19-27; 30:1-22; 31:2-20; 32:6-27; 33:1-11, 14-22, 25-26; 34:12-22; 46:13-28.

Ezekiel 1:1-28; 3:12; 16:4-14; 20:2-20; 22:1-16; 28:25-29:12, 21; 36:16-28; 37:1-28; 38:18-39:7; 42:13-43:27; 44:15-24; 45:1-46:11.

Hosea 2:1-7, 16-22; 4:1-15; 9:1-9; 12:3-14; 14:2-10.

Joel 1:8-13; 2:12-27.

Amos 1:1, 11-2:3, 6-3:2, 7-8; 5:4-15; 9:7-15.

Ovadiah 1:10-18, 21.

Jonah 1:1-4:11

Micah 5:1-8; 6:1-8; 7:18-20.

Nachum 1:1-7; 2:1-3.

Havakuk 3:1-13, 18-19.

Zephaniah 3:9-20.

Haggai 1:1-12; 2:1-9.

Zekhariah 1:7-17; 2:5-4:7; 8:1-8, 11-22; 10:3-12; 14:1-9, 16-21.

Malakhi 1:1-2:10, 13-3:24.

Appendix II: Prophetic Verses Correlated to the Triennial Torah Cycle

Joshua 1:1-9	Simchat Torah	I Kings 8:1-11	P'kudei 1
Joshua 2:1-11	Sh'lach 1	I Kings 8:2-13	Sukkot 2
Joshua 3:3-8, 17-4:7	B'haalot'kha 2	I Kings 8:10-21	P'kudei 2
Joshua 3:9-17, 4:19-24	B'shallach 3	I Kings 8:22-39	P'kudei 3
Joshua 5:2-12	Pesach 1	I Kings 8:54-66	Sh'mini Atzeret
Joshua 5:13-6:5, 15-16	Shmot 2	I Kings 9:2-9, [4-5a]	2 Puranuta 3
Joshua 6:5-14, [12]	Naso 1	I Kings 10:1-9	Miketz 3
Joshua 8:30-35, [33]	B'midbar 3	I Kings 17:1-16	Sh'lach 3
Joshua 10:1-14	Lekh L'kha 2	I Kings 18:20-39	Ki Tissa 2
Joshua 14:6-15	Sh'lach 2	I Kings 19:1-16	Pinchas 1
Joshua 17, 1-6, 17-18	Pinchas 2	1 Kings 17.1 10	i inchas i
Joshua 23:1-11	Haazinu 3		
Joshua 24:1-14	Balak 3	II Vinas 2.1 12	D'anghit 2
		II Kings 2:1-13	B'reshit 3
Joshua 24:16-28	Mishpatim 3	II Kings 4:8-17	Vayera 1
		II Kings 4:18-36	Vayera 3
		II Kings 5:1-14	M'tzora 1
Judges 3:15-27, 30	Toldot 3	II Kings 5:20-27	M'tzora 3
Judges 4:4-24	B'shallach 1	II Kings 6:8-23	Vayera 2
Judges 5:1-31	B'shallach 2	II Kings 7:3-16	M'tzora 2
Judges 6:24-32	Lekh l'kha 1	II Kings 12:1, 5-16	Sh'kalim
Judges 7:9-20	Vayeshev 3	II Kings 18:1-13, 19:15-19	9 Chukkat 3
Judges 11:12-27	Chukkat 2	II Kings 20:1-11	B'haalot'kha 3
Judges 13:2-14, 24-25	Naso 2	II Kings 22:8-19	1 Puranuta 2
Judges 15:9-20	Chukkat 1	II Kings 23:1-9, 21-23	Pesach 2
		8	
I Samuel 1:1-2:10	Rosh Hashanah 1	Isaiah 1:1-27	3 Puranuta
I Samuel 2:13-26	Vayikra 2	Isaiah 6:1-13	Yitro1
I Samuel 9:15-21, 27-10:1		Isaiah 10:15-26, 32-33	Vaera 3
I Samuel 12:1-13	Korach 1	Isaiah 11:1-12, 16	Pesach 8
I Samuel 12:13-22	Korach 2	Isaiah 11:11-12:6	Yom HaAtzmaut
I Samuel 14:1-12	Chayei Sarah 2	Isaiah 27:6-13, 29:22-23	Sh'mot 1
I Samuel 15:7-23	Zakhor	Isaiah 40:1-26	1 Nechemta
I Samuel 18:20-28	Mishpatim 2	Isaiah 40:25-31	B'reshit 2
I Samuel 19:11-18	Vayetze 3	Isaiah 41:1-10	Vayigash 3
I Samuel 20:18-42	Machar Chodesh	Isaiah 41:8-16	Lekh L'kha 3
I Samuel 24:2-15	Vayeshev 2	Isaiah 42:5-21	B'reshit 1
		Isaiah 43:1-10	3 Nechemta 2
		Isaiah 43:11-20	3 Nechemta 3
II Samuel 1:12, 17-27	Vay'chi 3	Isaiah 43:21-44:8	Vayikra 1
II Samuel 6:1-15	Sh'mini 1	Isaiah 44:9-23	Yitro 2
II Samuel 7:1-16	T'rumah 3	Isaiah 44:24-45:7	3 Nechemta 3
II Samuel 7:18-29	Bo 3	Isaiah 46:3-13	Tazria 1
II Samuel 19:32-40	Toldot 2	Isaiah 48:12-21, [20]	5 Nechemta 3
II Samuel 22, 1-19	Pesach 7	Isaiah 49:14-26	1 Nechemta 1
II Samuel 22:1, 19-31	Haazinu 2	Isaiah 50:1-51:3	1 Nechemta 2
II Samuel 22:1, 31-51	Haazinu 1	Isaiah 51:1-11	Chayei Sarah 1
11 Samuel 22.1, 31-31	Haaziiu i		4 Nechemta 1
		Isaiah 51:12-23, [22]	
I IZ' 1.11 21	Character Canada 2	Isaiah 52:1-12	4 Nechemta 2
I Kings 1:11-31	Chayei Sarah 3	Isaiah 54:1-10	Noach 2, 5 Nechemta 1
I Kings 2:1-12	Vay'chi 2	Isaiah 54:11-55:5	Noach 1, 3 Nechemta 1
I Kings 3:5-15	Miketz 1		y Minchah (one choice)
I Kings 3:15-4:1	Miketz 2		y Minchah (other choice)
I Kings 6:1-13	T'rumah 2	Isaiah 58:1-14	YK Shacharit
I Kings 7:13-26	Vayak-hel 2	Isaiah 60:1-9	6 Nechemta 1
I Kings 7:40-50	Vayak-hel 1, Hanukkah 2	Isaiah 60:13-22	6 Nechemta 2

			<i>)</i> .	
Isaiah 61:1-9	K'doshim 1	Joel 1:8-13, 2:12-14	Naso 3	
Isaiah 61:10-62:12	7 Nechemta 1	Joel 2:15-27 Shabbat	t Shuvah (other choice)	
Isaiah 63:1-9	7 Nechemta 2			
Isaiah 63:7-16	B'midbar 2			
Isaiah 63:17-64:8	Ki Tissa 3	Amos 1:1, 11-2:3	Vayishlach 3	
Isaiah 65:16-25	7 Nechemta 3	Amos 2:6-3:2, 7-8	Vayeshev 1	
Isaiah 66:1-14, 22-24, [23	3] Rosh Chodesh	Amos 5:4-15	Vay'chi 1	
, , , ,		Amos 9:7-15	K'doshim 2	
Jeremiah 1:1-10, [8]	Vaera 1			
Jeremiah 1:11-2:3	1 Puranuta 1	Ovadiah 1:10-18, 21	Vayishlach 1	
Jeremiah 2:4-13, 4:1-2	2 Puranuta 1			
Jeremiah 2:14-28, 3:4	2 Puranuta 2			
Jeremiah 7:21-28, 9:22-2		Jonah 1:1-4:11		
	3 Tishah B'Av shacharit 1	+ Micah 7:18-20	YK Minchah	
Jeremiah 9:1-10, 22-23	Tishah B'Av Shacharit 2			
Jeremiah 9:11-23	Tishah B'Av Shacharit 3			
Jeremiah 10:1-10	Bo 1	Micah 5:1-8	Balak 2	
Jeremiah 14:11-22	1 Puranuta 3	Micah 6:1-8	Balak 1	
Jeremiah 16:9-15, 19-21	B'chukotai 2		at end of Shabbat Shuvah	
Jeremiah 17:1-14	B'chukotai 1	after Hosea 14 at end of YK		
Jeremiah 17:19-27, [24-2		Minch	ah after Jonah	
Jeremiah 30:1-9	Tazria 2			
Jeremiah 30:10-22	Vayishlach 2			
Jeremiah 31:2-20	Rosh Hashanah 2	Nachum 1:1-7, 2:1-3, [2b-	-3a] Emor 3	
Jeremiah 32:6-15	B'har 1			
Jeremiah 32:16-27	B'har 2			
Jeremiah 33:1-11	5 Nechemta 2	Havakuk 3:1-13, 18-19	Shavuot 2	
Jeremiah 33:14-22	Tsav 2			
Jeremiah 34:12-22, 33:25	=			
Jeremiah 46:13-28	Bo 2	Zephaniah 3:9-20	Noach 3	
Ezekiel 1:1-28, 3:12	Shavuot 1	Haggai 1:1-12	T'tzaveh 2	
Ezekiel 16:4-14	Yitro 3	Haggai 2:1-9	T'tzaveh 3	
Ezekiel 20:2-20	Acharei 2			
Ezekiel 22:1-16	Acharei 1			
Ezekiel 28:25-29:12, 21	Vaera 2	Zekhariah 1:7-17	Vayetze 2	
Ezekiel 36:16-28	Parah	Zekhariah 2:5-17	T'rumah 1	
Ezekiel 37:1-14	Shabbat ChhM Pesach	Zekhariah 3:1-5, 4:1-7	B'haalot'kha 1	
Ezekiel 37:15-28	Vayigash 1	Zekhariah 3:6-4:7	Hanukkah 1	
Ezekiel 38:18-39:7	Shabbat ChhM Sukkot	Zekhariah 8:1-8	2 Nechemta 3	
Ezekiel 42:13-20	Tsav 3	Zekhariah 8:11-22	6 Nechemta 3	
Ezekiel 43:1-9	Vayak-hel 3	Zekhariah 10:3-12	Vayigash 2	
Ezekiel 43:10-17	T'tzaveh 1	Zekhariah 14:1-9, 16-21	Sukkot 1	
Ezekiel 43:18-27	Sh'mini 2			
Ezekiel 44:15-24	Emor 1			
Ezekiel 45:1-15	Korach 3	Malakhi 1:1-14	Toldot 1	
Ezekiel 45:16-25	HaChodesh	Malakhi 2:1-10, [7]	Emor 2	
Ezekiel 46:1-11	Pinchas 3	Malakhi 2:13-3:4	Vayikra 3	
		Malakhi 3:5-12	B'chukotai 3	
Hosea 2:1-7, 16-22	B'midbar 1	Malakhi 3:13-24, [23]	Ha Gadol	
Hosea 4:1-15	K'doshim 3			
Hosea 9:1-9	Sh'mini 3			
Hosea 12:3-14	Vayetze 1			
Hosea 14:2-10 + Micah 7:18-20				
Shabbat Shuvah	(one choice)			